

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΜΟΡΦΩΤΙΚΩΝ ΥΠΟΘΕΣΕΩΝ (Β' ΤΜΗΜΑ)

ΠΡΑΚΤΙΚΟ 11-9-2004

Στην Αθήνα σήμερα, 11 Σεπτεμβρίου 2004, ημέρα Σάββατο και ώρα 16.00, στην Αίθουσα Γερουσίας του Μεγάρου της Βουλής, συνεδρίασε η Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων (Β' Τμήμα) της Βουλής των Εφήβων, υπό την Προεδρία της Βουλευτού Σερρών, κυρίας Μαρίας Κόλλια - Τσαρουχά, με αντικείμενο την εξέταση των θεμάτων: «Αξιολόγηση - Επιμόρφωση Εκπαιδευτικών, Βιβλία - Βιβλιοθήκες, Γλώσσα, Εκπαιδευτικά Συστήματα - Εξετάσεις, Ελληνική παράδοση, Θρησκεία - Κλήρος - Αιρέσεις, Επαγγελματικός Προσανατολισμός, Αναλφαβητισμός, Σχολική Ζωή, Αθλητισμός - Ολυμπιακοί Αγώνες, Πολιτισμός - Καλές Τέχνες» της Σύνοψης Κειμένων των μαθητών της Α', Β' και Γ' Τάξης του Ενιαίου Λυκείου και των Τ.Ε.Ε. Α' και Β' Κύκλου από την Ελλάδα και τον Απόδημο Ελληνισμό και των μαθητών της Α' και Β' Τάξης των Λυκείων και των Τεχνικών Σχολών από την Κύπρο, που συμμετείχαν στο εκπαιδευτικό πρόγραμμα "Βουλή των Εφήβων", Θ' Σύνοδος 2003 - 2004.

Στη συνεδρίαση της Επιτροπής συμμετείχαν οι Έφηβοι Βουλευτές: Μαρία Καργάκη (Ν. Ηρακλείου), Μαρία-Σταυρούλα Μαντζάνα (Α' Αθήνας), Αλέξανδρος Μανωλάκος (Α' Πειραιά), Ανδρέας Μαυρόπουλος (Ν. Ημαθίας), Γεώργιος Μεταξάς (Β' Αθήνας), Ελένη Μιχαηλίδη (Ν. Λάρισας), Πασχαλία Μιχελόγγονα (Ν. Λακωνίας), Κωνσταντίνα Μπίθα (Β' Αθήνας), Παρασκευή Μπιλιούρη (Ν. Μαγνησίας), Κωνσταντίνα Μπόσιου (Β' Αθήνας), Μαρία Μπούτσινα (Ν. Φωκίδας), Στυλιανή Μπρουζούκη (Β' Πειραιά), Στέλλα Μουσή (Ν. Λάρισας), Φρόσω Νικήτα (Λευκωσίας Κύπρου), Ιωάννης Νικολαΐδης (Ν. Αιτωλίας), Ανδρέας Νικολακάκης (Β' Αθήνας), Ιωάννης Νίνος (Β' Πειραιά), Στεφανία Ξυδιά (Λουξεμβούργου), Ελένη Ξυλούρη (Α' Αθήνας), Άννα Παλαιολόγου (Ν. Καβάλας), Αγγελική Παπαδοπούλου (Β' Αθήνας), Στυλιανή Παπαϊκονόμου (Α' Πειραιά), Χριστίνα Παππά (Α' Αθήνας), Βανέσα Παρμενοπούλου (Ν. Φθιώτιδας), Αντιγόνη Παρχαρίδη (Ν. Ευβοίας), Ελευθέριος Πετρόπουλος (Ν. Καβάλας), Θεοδώρα-Βασιλεία Πεττή (Α' Αθήνας), Λεωνίδα Πίττος (Β' Πειραιά), Ιωάννα Πολομαρ-

κάκη (Ν. Ηρακλείου), Ερμής Ποφάντης (Α' Αθήνας), Παναγιώτα Ραζή (Ν. Αχαΐας), Άννα-Έβελυν Ρομοσιού (Β' Αθήνας), Λεωνίδα Ρούμπας (Ν. Ηλείας), Ειρήνη Σαββόγλου (Επικρατείας), Ευαγγελία Σακελλαρίου (Ν. Τρικάλων), Μαρία Σαπουνά (Ν. Λάρισας), Νικήτας Σιδηρόπουλος (Α' Θεσσαλονίκης), Φωτεινή Σινανάη (Ν. Λέσβου), Αντωνία Σινοπούλου (Ν. Αρκαδίας), Κωνσταντίνος Σιούτας (Ν. Φθιώτιδας), Ευγενία Σιτούνη (Γερμανίας), Στέλλα Τεκέλα (Αμμοχώστου Κύπρου), Μαρία Τζιλή (Ν. Πέλλας), Βασίλειος Τζιώρατζις (Α' Θεσσαλονίκης), Γεωργία Τζουλέκη (Ν. Ηλείας), Ελένη Τσαδίκη (Ν. Δράμας), Χριστόφορος Τσακαλογιάννης (Ν. Αττικής), Θεόφιλος Τσεντερίδης (Α' Θεσσαλονίκης), Αντώνιος Τσιλιγιάννης (Ν. Αχαΐας), Αικατερίνη Τσίγκου (Ν. Πέλλας), Νικολέττα-Ιζαμπέλλα Τσίριπα (Β' Αθήνας), Αικατερίνη Τσουρούλα (Α' Αθήνας), Θανάσης Τυροβολάς (Ν. Λακωνίας), Θωμάς Φλώρος (Ν. Αργολίδας), Ιωάννα Χατζηδημητρίου (Β' Αθήνας), Βασιλική Χατζούλη (Ν. Λάρισας), Γεωργία Χριστοπούλου (Ν. Αχαΐας) και Γεώργιος Χρυσουφούδης (Α' Αθήνας).

Επίσης, στη συνεδρίαση παρέστησαν τα μέλη του Προγράμματος Προτοπρεσβύτερος Γεώργιος Μεταλληνός, Καθηγητής της Θεολογικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών και ο κ. Κλήμης Ναυρίδης, Καθηγητής Ψυχολογίας του Πανεπιστημίου Αθηνών.

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Έφηβοι Βουλευτές, θα ήθελα να σας καλωσορίσω στην Ελληνική Βουλή και στην Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων. Θεωρώ υψίστη τιμή να προεδρεύω μιας τέτοιας Επιτροπής, στην οποία μετέχουν Έφηβοι, νέοι και νέες, Έλληνες και Ελληνίδες από όλη την πατρίδα μας, από την αγαπημένη μας αδελφή Κύπρο, αλλά και από τον υπόλοιπο Απόδημο Ελληνισμό. Σας καλωσορίζω, λοιπόν, και εύχομαι οι εργασίες αυτής της Επιτροπής να έχουν επιτυχία και οι προτάσεις σας να τύχουν προσοχής από τους αρμόδιους φορείς, κοινωνικούς και πολιτικούς.

Ονομάζομαι Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά. Εκλέγομαι για δεύτερη τετραετία στο Νομό Σερρών και έχω οριστεί από την Πρόεδρο της Βουλής, την κυρία Άννα Μπενάκη - Ψα-

ρούδα, που, όπως, γνωρίζετε, είναι η πρώτη γυναίκα Πρόεδρος του Ελληνικού Κοινοβουλίου σε όλη την πολιτική μας ιστορία, να προεδρεύσω αυτής της Επιτροπής, να ασκήσω τα καθήκοντα της Προέδρου.

Αγαπητά παιδιά, για να είστε εδώ, πιστεύω ότι είστε από εκείνους τους μαθητές – εγώ θα έλεγα και από τους τυχερούς – που γνωρίζουν την εκπαιδευτική αξία του Εκπαιδευτικού Προγράμματος «Βουλή των Εφήβων».

Συγχαίρω, λοιπόν, όλες και όλους σας, γιατί βρισκαστε σήμερα εδώ. Επιλεγθήκατε ανάμεσα σε 28.000, περίπου, παιδιά με τις τοποθετήσεις σας, για να αντιπροσωπεύσετε τους έφηβους, τη νέα γενιά των Ελλήνων.

Θα είναι, αγαπητοί μου, μία σημαντική εμπειρία στη ζωή σας. Να το θυμάστε. Θα μείνει ανεξίτηλο στο μυαλό σας αυτό που ζείτε αυτές τις ημέρες, εύχομαι και στην ψυχή σας. Και ελπίζω και εύχομαι για κάποιους από εσάς να αποτελέσει το κίνητρο και την απαρχή μιας πραγματικής ενασχόλησης με τα δημόσια πράγματα.

Η προσφορά όλων μας πιστεύω – είναι πεποίθησή μου αυτό, το λέω παντού, θα το πω και σε εσάς – ότι δεν έχει να κάνει μόνο με τα αξιώματα που κατέχουμε κάθε φορά. Η προσφορά είναι στάση ζωής.

Ας ξεκινήσουμε, λοιπόν, σήμερα την πρώτη μας συνεδρίαση σύμφωνα με τον Κανονισμό της Βουλής.

Θα ήθελα, λοιπόν, να σας πω ότι σκοπός της παρουσίας μου εδώ είναι να συντονίσω τη συζήτηση. Η Επιτροπή θα ασχοληθεί με θέματα αρμοδιότητας Υπουργείων Παιδείας και Πολιτισμού, που, όπως όλοι γνωρίζετε μας αφορούν όλους.

Το ενδιαφέρον των μαθητών, σε υψηλό ποσοστό, όπως προκύπτει, από τις εργασίες που γράφατε, προκειμένου να επιλεγείτε, επικεντρώθηκε στα εκπαιδευτικά θέματα και στα θέματα του πολιτισμού.

Σύνοψη όλων των θεμάτων υπάρχει στο μπλε βιβλίο, που έχετε όλοι στα χέρια σας και ονομάζεται Σύνθεση Κειμένων. Οι διαπιστώσεις και προτάσεις, που αφορούν την Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων, περιέχονται στις πρώτες σελίδες, 6 έως 17.

Σύμφωνα, λοιπόν, με τη διαδικασία που θα ακολουθήσουμε, πρώτη θα μιλήσει η εισηγήτρια, δεσποινίς Φρόσω Νικήτα, από σχολείο της Λευκωσίας Κύπρου και, κατά τη διάρκεια αυτής της εισήγησης, όποιος θέλει θα εγγραφεί στον κατάλογο των ομιλητών, για να πάρει, στη συνέχεια, και αυτός το λόγο.

Τελειώνοντας, αγαπητοί μου, πρέπει να σας πω ότι η Βουλή είναι ένας χώρος ιερός, ένας χώρος ιδεών και, σε καμία περίπτωση, δεν είναι χώρος για προσωπικές παραστάσεις, όλοι μπορείτε να καταλάβετε τι εννοώ. Είναι ένας χώρος που μπορεί να μας εμπνεύσει, ώστε να εξωτερικεύσουμε τις σκέψεις μας. Ασχολούμαστε με δημόσια πράγματα και,

άρα, πρέπει, δημοσίως, να πούμε αυτά που αφορούν το γενικότερο σύνολο.

Επομένως, ελεύθερα, ανεμπόδιστα και όσο γίνεται με πιο αυθεντικό τρόπο πρέπει σύντομα να εκθέσετε τις απόψεις σας από το Βήμα αυτό της Επιτροπής μας.

Κάθε φορά, αγαπητές δεσποινίδες και κύριοι Βουλευτές, που καλούμαι να πάρω το λόγο από το Βήμα της Βουλής των Ελλήνων, ως Βουλευτής και ως γυναίκα Βουλευτής, ανάμεσα σε λίγες ακόμα Βουλευτίνες – και λέω ακόμα, γιατί περιμένουμε κι από σας να είστε περισσότερες γυναίκες, αργότερα, παράλληλα με τους άνδρες – κάθε φορά, λοιπόν, νιώθω ειλικρινά ένα βάρος, το βάρος των προγενεστέρων μου, ιστορικών και λαμπρών μορφών, που πέρασαν από το Ελληνικό Κοινοβούλιο και έγραψαν τη δική τους πολιτική ιστορία ως πρόσωπα, αλλά και ως ομάδες.

Εύχομαι, αγαπητοί μου, έστω και για μια στιγμή, να νιώσετε αυτή την ιερότητα του χώρου και το μεγαλείο του. Άνδρες και γυναίκες – λίγες ακόμα, όπως είπα προηγουμένως – στεκόμαστε όλοι ίσοι προς ίσους απέναντι στο χρέος, απέναντι στο λαό μας, στο λαό των Ελλήνων.

Ευχαριστώ πολύ.

ΘΩΜΑΣ ΦΛΩΡΟΣ (Άργος): Κυρία Πρόεδρε, θα ήθελα να ρωτήσω με ποια κριτήρια επελέγησαν οι εισηγητές για την Επιτροπή μας.

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Αυτό, όπως καταλαβαίνετε, αγαπητέ μου, δεν αφορά το Προεδρείο της Επιτροπής Μορφωτικών Υποθέσεων. Είναι μια διαδικασία της Επιτροπής που υπάρχει και ασχολείται με το Εκπαιδευτικό αυτό Πρόγραμμα «Βουλή των Εφήβων» υπό τον Ιάκωβο Καμπανέλλη και πολλούς αξιολογούς Καθηγητές Πανεπιστημίου. Ήδη εδώ παρίστανται δύο μέλη του Προγράμματος οι κ.κ. Πρωτοπρεσβύτερος Γεώργιος Μεταλληνός, Καθηγητής της Θεολογικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών και ο Κλήμης Ναυρίδης, Καθηγητής Ψυχολογίας Αθηνών και όπως με ενημερώνουν η επιλογή έγινε με βάση την υψηλότερη βαθμολογία στο δοκίμιο που καταθέσατε στην Επιτροπή. Αυτό ήταν το στοιχείο και βάσει αυτού επιλέχθησαν οι εισηγητές μας. Εκεί που υπήρχε ίδιος βαθμός η επιλογή έγινε με κλήρο.

Η Έφηβος Βουλευτής Φρόσω Νικήτα από τη Λευκωσία της Κύπρου, έχει το λόγο ως εισηγήτρια.

ΦΡΟΣΩ ΝΙΚΗΤΑ (Λευκωσία Κύπρου): Αξιότιμη κυρία Πρόεδρε, φίλες και φίλοι Έφηβοι Βουλευτές. Από τους μαθητές που συμμετείχαν στο πρόγραμμα της Βουλής των Εφήβων ένας μεγάλος αριθμός ασχολήθηκε με θέματα, που αφορούν την Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων της Βουλής των Ελλήνων. Το μεγαλύτερο μέρος του ενδιαφέροντος επικεντρώθηκε στα εκπαιδευτικά συστήματα.

Η σωστή εκπαίδευση αποτελεί τη σπονδυλική στήλη της κοινωνίας, πράγμα που σημαίνει ότι, αν την αγνοήσουμε ή

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΜΟΡΦΩΤΙΚΩΝ ΥΠΟΘΕΣΕΩΝ

τη θεωρήσουμε δευτερεύουσας σημασίας, κινδυνεύουμε να καταρρεύσουμε μέσα στο συρμό της σύγχρονης τεχνοκρατούμενης εποχής και τα αρνητικά μηνύματα που στέλνονται στους νέους.

Η νεοελληνική παιδεία περνά κρίση και αυτό δεν είναι φαινόμενο των ημερών μας. Τα προβλήματα περί παιδείας, που επίμονα συζητούνται στις μέρες μας δεν είναι προβλήματα του επίκαιρου παρόντος. Θα πρέπει να ανιχνεύσουμε την αφετηρία της κρίσης και με τους κατάλληλους χειρισμούς να αντιμετωπιστεί, κατά το δυνατόν.

Η νεοελληνική παιδεία μαστίζεται από ωφελιμισμό και χρησιμοθηρία. Πολλές φορές η νεοελληνική παιδεία αντιγράφει τα εκπαιδευτικά συστήματα άλλων χωρών, παραβλέποντας τη δική της ταυτότητα. Η εκπαιδευτική πολιτική κρίνεται ανεπαρκής, όπως ανεπαρκής κρίνεται και η διάθεση των κονδυλίων από τον κρατικό προϋπολογισμό για τα θέματα παιδείας. Η υποδομή των σχολείων, οι κτηριακές εγκαταστάσεις και οι σχολικές αίθουσες δεν είναι ικανοποιητικές. Οι μαθητές διατυπώνουν τους προβληματισμούς και τις διαπιστώσεις τους γύρω απ' αυτό το θέμα, τονίζοντας επιπρόσθετα το γεγονός πως το υπάρχον εκπαιδευτικό σύστημα περιορίζει τη φαντασία και την κριτική σκέψη των μαθητών, αφού ενισχύει και επιβραβεύει τη στείρα απομνημόνευση. Αυτό έχει ως αποτέλεσμα, τον υπερβολικό φόρτο εργασίας, που δεν αφήνει σχεδόν καθόλου ελεύθερο χρόνο στους μαθητές, αλλά και ο λιγοστός που απομένει δεν αξιοποιείται σωστά.

Ποιες, όμως, είναι οι αιτίες του προβλήματος; Τα μέσα μαζικής ενημέρωσης και, ειδικά, η τηλεόραση προβάλλουν κακή ψυχαγωγία. Οι νέοι, μέσα στην καταναλωτική κοινωνία που ζούμε, «καταναλίσκουν» ποδοσφαιρικούς αγώνες, κινηματογραφικά έργα, ομιλίες, κοινωνικές συγκεντρώσεις με παθητικό τρόπο. Δεν συμμετέχουν ενεργητικά και στην πραγματικότητα η διασκέδαση είναι μια βιομηχανία. Ειδικά στις επαρχίες υπάρχουν λιγότερες ευκαιρίες για αξιοποίηση του ελεύθερου χρόνου.

Ζητούμε, λοιπόν, αναθεώρηση του σχολικού προγραμματισμού, ώστε να εξασφαλίζει αναψυχή, περισυλλογή, επικοινωνία και δημιουργικότητα. Θέλουμε σχολεία με αίθουσες ψυχαγωγίας, ηλεκτρονικούς υπολογιστές, διαδίκτυο, βιβλιοθήκες και καφετέριες. Ακόμη, να γίνονται περισσότερες ανταλλαγές μαθητών μεταξύ διάφορων χωρών, στα πλαίσια πολιτιστικών δραστηριοτήτων. Οι νέοι να ασχοληθούν περισσότερο με τα τραγούδια και τους χορούς του τόπου μας, την τέχνη, το θέατρο και, βέβαια, με τον αθλητισμό. Ο αθλητισμός, πέρα από τη συμβολή του στην ανάπτυξη του σώματος και τη διαμόρφωση της ανθρώπινης προσωπικότητας, εκφράζει διαχρονικές αξίες και προβάλλει την ανάγκη για συναδέλφωση των λαών.

Δεν μπορούμε, βέβαια, να μην αναφερθούμε στους Ολυ-

μπιακούς Αγώνες του 2004, εξαιτίας των οποίων όλοι έστρεψαν τα βλέμματα στην Ελλάδα. Αξίζουν συγχαρητήρια όλοι όσοι συνέβαλαν για την άψογη και ασφαλή οργάνωση, αλλά και οι Έλληνες αθλητές για τις επιδόσεις τους. Ας αποτελέσουν τα πρότυπα της νεολαίας και αφορμή για βελτίωση των αθλητικών εγκαταστάσεων στα σχολεία και αύξηση των ωρών της γυμναστικής. Ανάλογη σημασία δίνεται και στους Παραολυμπιακούς Αγώνες, οι οποίοι έμπρακτα δείχνουν την κατάργηση του κοινωνικού αποκλεισμού.

Άλλος σημαντικός παράγοντας στο θέμα της εκπαίδευσης είναι ο εκπαιδευτικός λειτουργός. Οι μαθητές αναγνωρίζουν το σημαντικό ρόλο του εκπαιδευτικού μέσα και έξω από το σχολείο. Όμως, κάπου ο θεσμός αυτός έχει διαφοροποιηθεί. Η σχέση μαθητή-εκπαιδευτικού χαρακτηρίζεται σε κάποιες περιπτώσεις από αδιαφορία και αντιπάθεια. Προτείνουμε να γίνονται σεμινάρια για παιδαγωγική κατάρτιση των εκπαιδευτικών σχετικά με το πιο πάνω θέμα και συχνότερες επαφές μεταξύ μαθητών και εκπαιδευτικών. Ο εκπαιδευτικός, για να εργαστεί με επιτυχία, πρέπει να έχει επιστημονική κατάρτιση, εξειδίκευση, μεταδοτικότητα και να γνωρίζει την ψυχολογία των εφήβων.

Συναντούμε περιπτώσεις εκπαιδευτικών, που αντιμετωπίζουν με αδιαφορία το επάγγελμά τους, ίσως γιατί δεν υπάρχουν κίνητρα και λόγω της μονιμότητας του επαγγέλματος, που παρέχει το δημόσιο. Οι περιπτώσεις αυτές θα μπορούσαν να αντιμετωπιστούν με διάφορα μέτρα, όπως αποκοπή προσausήσεων, δυσμενή μετάθεση ή μη προαγωγή. Προτείνουμε η επιλογή των εκπαιδευτικών στο δημόσιο, να γίνεται με προσοχή, να είναι διαρκής η επιμόρφωσή τους και να γίνονται συχνές επιθεωρήσεις στα σχολεία, για έλεγχο των καθηκόντων τους. Ακόμη, η αύξηση της αμοιβής θα αποτελούσε σημαντικό κίνητρο για καλύτερη απόδοση στο λειτούργημά τους.

Οι καθηγητές του επαγγελματικού προσανατολισμού προσπαθούν να βοηθήσουν τους μαθητές στη μελλοντική τους πορεία. Βέβαια, ο μαθητής των δεκαπέντε χρόνων δεν είναι έτοιμος να επιλέξει τα μελλοντικά του σχέδια. Προσπατείται έρευνα της αγοράς εργασίας και αποφυγή επιλογής κορεσμένων επαγγελμάτων. Επικρατεί η λανθασμένη άποψη ότι τα Τεχνικά και Επαγγελματικά Εκπαιδευτήρια είναι υποβαθμισμένα και συγκεντρώνουν παιδιά με χαμηλή επίδοση. Αντίθετα, τα τεχνικά επαγγέλματα απαιτούν εξυπνάδα, αντίληψη και αποφέρουν οικονομικό όφελος. Κριτήριο για την επιλογή του επαγγέλματος να είναι και η προσωπική ικανοποίηση του ατόμου. Οι μαθητές προτείνουν επισκέψεις σε χώρους εργασίας και πανεπιστημιακές σχολές.

Οι έφηβοι επισημαίνουν ότι, παρά την προφανή ωφελιμότητα του βιβλίου, λίγοι ασχολούνται με την ανάγνωσή του. Αν και έχουν ιδρυθεί πολλές σχολικές βιβλιοθήκες, εντούτοις η πλειονότητα των σχολικών μονάδων, ιδιαίτερα στην

επαρχία, δεν διαθέτει οργανωμένες βιβλιοθήκες. Επίσης, τα σχολικά βιβλία στερούνται αισθητικής ποιότητας και διαπιστώνεται ότι σε κάποιες περιπτώσεις, οι γνώσεις που προσφέρουν είναι ανεπίκαιρες και μονομερείς. Οι νέοι προτείνουν τη διάθεση αυξημένων κονδυλίων για τη δημιουργία και τον εξοπλισμό των βιβλιοθηκών. Ακόμη, στα σχολεία να διδάσκονται, όπου είναι δυνατόν, ολοκληρωμένα λογοτεχνικά έργα και όχι αποσπάσματα έργων, για καλύτερη κατανόηση και αύξηση του ενδιαφέροντος.

Η γλώσσα είναι ο κόσμος μου και «αν δεν είχα γλώσσα δεν θα είχα κόσμο για να ζήσω», λέει ένα γνωμικό. Και πράγματι, πόσο σπουδαία είναι η σημασία της για κάθε λαό, πόσο μάλλον για μας τους Έλληνες, που διαθέτουμε μια τόσο πλούσια και αξιοζήλευτη γλώσσα. Παρ' όλ' αυτά, διαπιστώνουμε ότι σήμερα κακοποιείται. Υπάρχει ανάγκη βελτίωσης του εκπαιδευτικού συστήματος, με έμφαση στην ενισχυτική διδασκαλία, ειδικότερα στις πρώτες τάξεις του δημοτικού. Απαιτούνται μοντέρνα και καλογραμμένα βιβλία. Και βέβαια, στα ξενόγλωσσα γυμνάσια να μην καταρτηθεί η ελληνική γλώσσα, που είναι στοιχείο της εθνικής κληρονομιάς και του πολιτισμού μας.

Αναγνωρίζουμε την αξία του προγράμματος της «Βουλής των Εφήβων», που μας δίνει τη δυνατότητα να εκφράζουμε ελεύθερα τη γνώμη μας και ελπίζουμε οι προτάσεις μας να λαμβάνονται υπόψη για ένα καλύτερο αύριο.

Ευχαριστώ.

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Ευχαριστούμε.

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Το λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής Λεωνίδας Πίττος, από τη Β' Πειραιώς.

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΠΙΤΤΟΣ (Β' Πειραιώς): Αξιότιμη κυρία Πρόεδρε, συνάδελφοι Βουλευτές, με αφορμή τη συνέντευξη του μακαριότατου Αρχιεπισκόπου Αλβανίας Αναστασίου στο «ΒΗΜΑgazino» - 11 Απριλίου 2004, αριθμός 183- αποφάσισα να ασχοληθώ με ένα θέμα, το οποίο έχει προβληθεί από τα Μ.Μ.Ε. αρκετά τον τελευταίο καιρό και, μάλιστα, τις παραμονές των Ολυμπιακών Αγώνων. Αυτό είναι το προβλεπόμενο τζαμί στην Παιανία.

Παρατηρούμε, ιδιαίτερα, την τελευταία δεκαετία μεγάλα μεταναστευτικά κύματα από αραβικές χώρες και βόρεια βαλκανικά κράτη, από κόσμο ιδιαίτερα φτωχό, που ψάχνει ένα καλύτερο αύριο και προς τη χώρα μας. Αυτό έχει ως αποτέλεσμα κάποιες συνθήκες, που επικρατούν στην εκάστοτε χώρα υποδοχής, να μεταβάλλονται. Έτσι, με τη μεγάλη προσέλευση μεταναστών, κυρίως πιστών ξένων δογμάτων, είναι φυσικό και εύλογο το αίτημα για άδεια ανέγερσης επίσημου χώρου για την τέλεση των θρησκευτικών τους καθηκόντων.

Στο άκουσμα ενός τέτοιου αιτήματος, πολλοί ήταν εκείνοι που αντέδρασαν στην ανέγερση τεμένους στην Παιανία,

μα τοποθεσία-κλειδί, καθώς θα μπορούσε να χαρακτηριστεί ως η επίσημη είσοδος της Ελλάδας, λόγω της ύπαρξης του αερολιμένα «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ». Ο Αρχιεπίσκοπος Αλβανίας, Αναστάσιος σε βιβλίο του περί Ισλάμ, το 1975, αναφέρεται εκτενέστατα το δικαίωμα να έχουν όλοι ευκτήριους οίκους. Σε μια εποχή, που η ανεξιθρησκία είναι συνταγματικά κατοχυρωμένη, σε μια εποχή που η Ευρώπη συνεχώς αλλάζει και δυναμώνει, κρούσματα φανατισμού, δογματισμού, περιθωριοποίησης και τρομοκρατίας δεν ανταποκρίνονται στα ανθρωπιστικά αισθήματα της ελληνικής κοινωνίας. «Θα μπορούσε να χαρακτηρίσει κανείς ως φανατικούς, δογματικούς ή τραμπούκους όλους αυτούς, που αντιδρούν τη στιγμή που έχουν μια σοβαρότατη επιχειρηματολογία;» είπε ο Αναστάσιος Αλβανίας.

Ο φανατισμός είναι παρέκκλιση, η αλήθεια είναι δώρο του Θεού. Ναι, λογικό το αίτημα για ανέγερση τεμένους, όπως γράφουμε στο εγχειρίδιο «Σύνθεση Κεϊμένων», αλλά πρέπει να επισημάνουμε τα εξής: Στην Ελλάδα λειτουργούν ήδη περί τα τριακόσια πενήντα τζαμιά. Υπάρχουν και λειτουργούν διακόσια πενήντα μουσουλμανικά κοιμητήρια, εντός ελληνικού εδάφους. Τρίτον, σε ύψωμα του Κρανιδίου ήδη κτίζεται ο πρώτος ναός των Ινδών Σιχ. Τέταρτον, οι βουδιστές έχουν υποβάλει ήδη στη Υπουργείο Παιδείας για οικοδόμηση βουδιστικού ναού στην περιοχή Μαυροβούνι Κορινθίας. Όλα αυτά είναι τεκμηριωμένα.

Και όλα αυτά τότε; Τη στιγμή, που το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ζητεί κατάργηση της ποινικοποίησης του προσηλυτισμού στην Ελλάδα. Τη στιγμή, που κήκων ναοί και μοναστήρια, ιερά σκεύη και εικόνες από μουσουλμάνους στις πρόσφατες αναταραχές στο Κόσοβο και η Αρχιεπισκοπή έσπευσε να στείλει ένα αξιοσεβαστο έως και υπέρογκο ποσό για να επισκευαστεί όχι ορθόδοξος ναός, αλλά το τζαμί του Βελιγραδίου, που υπέστη καταστροφές από Σέρβους εθνικιστές. Όλα αυτά, τη στιγμή που σε υπόγεια αποθήκη της Αγια-Σοφιάς σαπίζουν πεντακόσιες πενήντα ιερές εικόνες, ευαγγέλια, άμφια και κειμήλια από πρόσφατη καταμέτρηση. Τη στιγμή, που κατά μήκος του Εύξεινου Πόντου και των παραλίων της Μικράς Ασίας, οι πόλεις και τα χωριά είναι στην κυριολεξία γαζωμένα, με είτε κλειστούς είτε κατεστραμμένους είτε ανασκευασμένους για άλλες χρήσεις ορθόδοξους ναούς και με εξέχουσα θέση όλων αυτών τη σχολή της Χάλκης, η οποία βρίσκεται σε εκκρεμότητα, γεγονός, τα οποία διαπίστωσα ο ίδιος από πρόσφατη επίσκεψή μου εκεί.

Ακόμα, στη Σαουδική Αραβία δεν υπάρχει ούτε ένα μικρό χριστιανικό εκκλησάκι, γιατί, βέβαια, ένας μικρός πυρήνας χριστιανισμού θα έφερε ανεπιθύμητα αποτελέσματα, βλέπε Εύξεινο Πόντο, Μικρά Ασία, κατάκτηση δηλαδή, χωρίς όπλα και βία, αλλά με μοναδικό όπλο τον πολιτισμό, τις τέχνες και τα γράμματα. Όλα αυτά, τη στιγμή που η χώρα μας μαστίζεται από αιρέσεις και παρασυναγωγές και εμείς

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΜΟΡΦΩΤΙΚΩΝ ΥΠΟΘΕΣΕΩΝ

ζητούμε το μάθημα των θρησκευτικών να γίνει μάθημα θρησκευολογίας και, κυρίως, μάθημα προαιρετικό. Ακόμα, αξίζει να τονίσουμε ότι η Παιανία είναι μια περιοχή επίπεδη, με αμέτρητες εκτάσεις χέρσων χωραφιών και η τυχόν ανέγερση τεμένους θα μαγνίτιζε πιστούς, που θα δημιουργούσαν κοινότητα με κίνδυνο τη μελλοντική ύπαρξη υπολογισιμής μειονότητας μέσα στην πρωτεύουσα.

Ας μιλήσουμε για ανεξίτηρησκία και θρησκευτική ελευθερία στο σύνολο του κόσμου, λοιπόν, και όχι μονά-ζυγά δικά τους ή δικά μας, όπως δήλωσε ο Αναστάσιος Αλβανίας. Άραγε, θα ήταν ωραίο θέαμα για τους τουρίστες ή και για τον Απόδημο Ελληνισμό, τη στιγμή που προσγειώνονται στα πάτρια εδάφη, να αντικρίζουν τον προβλεπόμενο ογδόντα πέντε μέτρων ύψους μινιαρέ στην καρδιά ενός ορθόδοξου κράτους;

Αξίζει να θυμηθούμε τα λόγια του Αναστασίου Αλβανίας γι' αυτές τις φτωχές μειονότητες: «Εγώ ανησυχώ για τον 21ο αιώνα, ο οποίος θα συγκινήσει πολλούς φτωχούς λαούς, που θα αναζητήσουν πλέον καταφύγιο όχι κάτω από την κόκκινη σημαία, που ήταν προηγούμενο κύμα αναζητήσεων μιας παγκόσμιας δικαιοσύνης, αλλά κάτω από τη σημαία ενός θρησκευτικού πιστεύω. Δεν σκοπεύουμε να εντείνουμε μία κρίση ούτε να προκαλέσουμε συζητήσεις, την ώρα που καίγονται ομοιώματα του Πατριάρχη και δολοφονούνται αθώα παιδιά στη Ρωσία, γιατί η συνεχιζόμενη πυρπόληση ναών και τζαμιών οδηγεί σε συγκρούσεις και τραγωδίες».

Γι' αυτό, λοιπόν, χρειάζεται ιδιαίτερη υπευθυνότητα και προβληματισμός από τους αρμόδιους φορείς, γιατί ειρήνη και φιλία χωρίς δικαιοσύνη και αλήθεια δεν δύνανται να υπάρξουν σε έναν κόσμο που διαρκώς αλλάζει.

Ευχαριστώ πολύ.

MARIA ΚΟΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Παναγιώτα Ραζή, από το Νομό Αχαΐας.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ ΡΑΖΗ (Νομός Αχαΐας): Αξιότιμη κυρία Πρόεδρε, αγαπητοί έφηβοι Βουλευτές, το 2004, χρονιά των Ολυμπιακών Αγώνων, των αλλαγών, των μεταβολών, δεν μπορεί να λύσει τα προβλήματα, που απασχολούν τους Έλληνες και, ειδικά, εμάς τους νέους.

Τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης μας βομβαρδίζουν με το φαίνεσθαι, την εμφάνιση, τη συμπεριφορά, την αισθητική και ενώ επιφανειακά υπάρχουν παντού χαμόγελα υποσχόμενα τα καλύτερα, ευτυχημένοι πολίτες μέσα στην ηδονή, στα λεφτά, στη διασκέδαση, γύρω μας η πραγματικότητα δεν είναι τόσο αισιόδοξη ούτε η κοινωνία τόσο ανθρώπινη, ελεύθερη, δίκαιη και όμορφη. Εμείς οι νέοι του 2004 ζητάμε μια πρόταση ουσιαστική, με όνειρο για την κοινωνία και όραμα για το μέλλον μας, χωρίς φόβο να βάλουμε την προσωπική σφραγίδα μας σε μία κοινωνία, που θα επικρατεί η αλληλεγγύη, η δικαιοσύνη και η προσφορά.

Η αξία κάθε ανθρώπου κρίνεται ανάλογα με την αξία της αποστολής, που έχει αναλάβει να υπηρετήσει. Θαυμάζω απειρίοιστα το έργο των ανθρωπίνων αποστολών, των «Γιατρών χωρίς σύνορα», των γιατρών του πονεμένου κόσμου, των εθελοντών, των κοινωνικών λειτουργών και των νοσηλευτών. Μέσα σε αυτή την υλιστική εποχή, κάποιοι πραγματικοί ανθρωπιστές πηγαίνουν να βοηθήσουν κάτω από αντίξοες συνθήκες τον πόνο, την οδύνη, τη φτώχεια, την πείνα, την αρρώστια, την εγκατάλειψη, αφήνοντας πίσω τους οικογένειες, θαλαπρωή, άνεση και σιγουριά, υπηρετώντας τον άνθρωπο και υποστηρίζοντας με θέρμη τα δικαιώματά του, δίνοντας αγώνα κατά της υλιστικής αντίληψης, που επικρατεί γύρω. Προσφέρουν στο συνάνθρωπο, συμβάλλοντας έτσι με τον καλύτερο τρόπο στην παγκόσμια ειρήνη. Ταξιδεύουν, όπου υπάρχει φτώχεια, αρρώστια, πόλεμος. Υπηρετούν με σεμνότητα μεγάλους σκοπούς. Έχουν αφήσει κατά μέρος την άνεση και την άγνοια, το φόβο και την οκνηρία, την αδιαφορία και το βόλεμα. Έχουν ολοκληρωθεί, προσφέροντας στο συνάνθρωπο, γιατί ο άνθρωπος παύει να είναι υποταγμένος από τη στιγμή που αφιερώνεται στην προσφορά.

Ο χώρος του σχολείου θα μπορούσε να μας προσανατολίσει στο δρόμο της προσφοράς με εμπνευσμένους δασκάλους, που θα οδηγήσουν σαν σκεπτόμενοι δημιουργοί τους νέους μαθητές σε τέτοιους δρόμους αυταπάρνησης, αυτοθυσίας και ανθρωπιάς. Χρειαζόμαστε δασκάλους να μας δείξουν όχι μόνο τα ορατά, αλλά και τα αόρατα, τα σημαντικά, να μιλήσουν για ιδέες σε εμάς τους νέους. Στο χώρο του σχολείου θα πάρουμε τη γνώση και θα διδαχθούμε ότι η ευτυχία είναι η προσφορά στο συνάνθρωπο.

Οι άνθρωποι των ανθρωπιστικών αποστολών, οι εθελοντές του πονεμένου κόσμου, κάνουν πιο υποφερτό τον πόνο, γιατί ο πόνος που μοιράζεται απαλύνεται. Οι εθελοντές δίνουν μάθημα ανθρωπιάς, ωθούνε από χρέος στον άνθρωπο. Προσφέρουν συνυποφέροντας. Οι ανθρωπιστικές αποστολές ανοίγουν το δρόμο στην ελπίδα, που δεν έσβησε ούτε με το κυνήγι του πλουτισμού, της εφήμερης ευτυχίας και δόξας ούτε με την επιπολαιότητα. Ο ανθρωπισμός είναι πάθος. Γιατί πάθος είναι να αφήνεις την άνεση, για να μπορέσεις να κρατήσεις στη ζωή τον ανήμπορο. Αυτό το πάθος, αυτό το είδος ζωής θέλουμε να βάλουμε ορόσημο στη ζωή μας. Όταν όλες οι αξίες γύρω μας καταρρέουν, να μας κρατά ζωντανούς η δυνατότητα να προσφέρουμε στον αδύναμο.

Ο χώρος της παιδείας μπορεί να βοηθήσει με δασκάλους, που φέρονται με ισότητα και δικαιοσύνη σε όλους τους μαθητές τους, δίνουν ίσες ευκαιρίες, ενισχύουν τους αδύναμους, καθοδηγούν, πρωτοπορούν, μορφώνονται και μορφώνουν αδιάκοπα. Έχουν ευαισθησία, συμπόνια. Αυτοί μας χρειάζονται, αυτοί που θυμούνται και τους μόνους, τους ανήμπορους, τους ξεχασμένους.

Η προσφορά είναι έκφραση της ανάγκης του ανθρώπου

να δίνει, να μοιράζεται την ελπίδα με τον άλλο. Εάν ελπίζουμε, θα αλλάξουμε τον κόσμο. Θα έχουμε κίνητρο για ζωή, με όπλο την αγάπη. Θα καλύτερεύσουμε το ατομικό και συλλογικό επίπεδο, γιατί σαν νέοι αναζητούμε το συναίσθημα, τις ανθρώπινες αξίες. Δεν θέλουμε να χάσουμε το στόχο σε παράδρομους επικίνδυνους. Τα σχολεία και οι εκπαιδευτικοί θα μας διδάξουν ότι η προσφορά είναι ελευθερία, ψυχική ολοκλήρωση, αγώνας ενάντια στη βία, στο άδικο, στη δυστυχία, ανάληψη ευθύνης και υπέρτατη ιδέα ανθρωπισμού. Η παιδεία θα μας αποτρέψει από την αποεπιμέλεια, τον υλισμό, την απάθεια, την έλλειψη οράματος και ιδανικών. Γι' αυτό ακούστε μας, βοηθήστε μας, σεβαστείτε μας. Ο δρόμος είναι μακρύς, αλλά η ψυχή μας ανοιχτή σε κάθε τι μεγάλο και σημαντικό.

Ευχαριστώ.

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Το λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής Αλέξανδρος Μανωλάκος, από την Α' Πειραιά.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΜΑΝΩΛΑΚΟΣ (Α' Πειραιά): Αξιότιμη κυρία Πρόεδρε, σεβαστά μέλη, αγαπητοί συμμαθητές και συμμαθήτριες Έφηβοι Βουλευτές, η σύγχρονη εποχή έχει να επιδείξει σίγουρα πλήθος προβλημάτων και αδιεξόδων που δημιουργούν έντονο προβληματισμό, σχετικά με το μέλλον της ανθρωπότητας. Η καταστροφή του φυσικού περιβάλλοντος, η περιφρόνηση θεμελιωδών ανθρωπίνων δικαιωμάτων, η ηθική σήψη, η τρομοκρατία και τα ναρκωτικά, αποτελούν ζοφερές ψηφίδες σε μία πολιτιστική σύνθεση, στην οποία η μηχανή έχει το ρόλο ενός αδυσώπητου τοκογλύφου, που απαιτεί πολλά περισσότερα από όσα μας προσφέρει, μετατρέποντας τον άνθρωπο από κύριο σε δούλο.

Το ηχηρό σήμα κινδύνου, που εκπέμπει, λοιπόν, ο σύγχρονος κόσμος επιβάλλεται να βρει αποδέκτες ικανούς να αναλάβουν δράση και πρωτοβουλία. Ερώτημα, που εύλογα προκύπτει, όμως, είναι, εάν οι σημερινοί νέοι επιδεικνύουν την απαιτούμενη ευαισθησία απέναντι στα μεγάλα προβλήματα των καιρών και πώς μπορούν να αναπτύξουν συμπεριφορές που προσοδιάζουν σε άτομα με βαθιά αίσθηση της κοινωνικής τους ευθύνης. Άλλωστε, είναι γνωστό ότι οι νέοι ανέκαθεν αποτελούσαν την ελπίδα για το μέλλον, αφού είχαν τη δυνατότητα να τραντάξουν τις αλυσίδες ενός φθαμένου συστήματος και να τολμούν αυτό που οι άλλοι δεν είχαν το κουράγιο να επιχειρήσουν.

Οι πανίσχυροι, όμως, μηχανισμοί της σύγχρονης εμπορικής προπαγάνδας, όπως η διαφήμιση, εγκλωβίζουν τους νέους και τους παγιδεύουν με τη φαντασμαγορία, την εκθαμβωτική ατμόσφαιρα και τον οπτικοακουστικό τους πλούτο. Έτσι, ωθείται η νέα γενιά σε τάσεις ωφελμισμού και ιδιοτέλειας και εντασσόμενη στη λογική του κέρδους απομακρύνεται από το πνεύμα της ορθής κοινωνικής σκέψης και κινείται εις βάρος του συλλογικού συμφέροντος.

Αυτό, κυρίως, φαίνεται από την πληροφοριακή καταιγίδα που καταπνίγει το ουσιαστικό και αποδυναμώνει την οξυδερκεία και την ευθυκρισία του νέου ανθρώπου, ο οποίος υιοθετεί πλέον το ρόλο του παθητικού παρατηρητή συγχέοντας το πραγματικό με το φανταστικό. Έτσι, οι νέοι καθηλωμένοι μπροστά στην εικόνα παραιτούνται από το δικαίωμα να πρωταγωνιστούν στη ζωή τους και υπακούουν σε κάθε είδους μηνύματα οικονομικού, πολιτικού, αλλά και ιδεολογικού χαρακτήρα.

Ταυτόχρονα, οι παραδοσιακοί φορείς της κοινωνικής αγωγής και της πολιτικής παιδείας του αναπτυσσόμενου ανθρώπου, όπως η οικογένεια και η εκπαίδευση, παρακμάζουν, λειτουργούν ωφελμιστικά και χρεωκοπούν πολιτιστικά. Και όλα αυτά χρεώνονται στον εκφυλισμό του πολιτικού ήθους, στην αφερέγγυτητα των πολιτικών προσώπων, που προκαλούν αγανάκτηση για τον απαράδεκτο κόσμο των μεγάλων και δημιουργούν τάσεις παραίτησης και φυγής.

Μέσα στη ρευστή και αντιφατική πραγματικότητα της εποχής, πολλοί από μας δυσκολεύονται να βρουν τον προσανατολισμό τους και να διαχωρίζουν το ευτελές και το ανόητο από το πραγματικά ουσιαστικό και χρήσιμο. Το πρώτο πράγμα, που είναι αναγκαίο να αναζητήσουμε είναι η μόρφωση και η ψυχοπνευματική μας καλλιέργεια, ώστε να κάνουμε εφικτή την απόκτηση διεισδυτικής σκέψης, κριτικής ικανότητας, αλλά και κατ' επέκταση την υιοθέτηση τρόπων και συμπεριφορών που θα προάγουν το συλλογικό συμφέρον. Μια τέτοια μόρφωση, δε θα αποκτηθεί, βέβαια, μέσα στα πλαίσια των τεχνοκρατικών και χρησιμοθηρικών στόχων του σύγχρονου εκπαιδευτικού συστήματος, αλλά μέσα σε ένα πλαίσιο παιδείας, που πρέπει να το διεκδικήσουμε δυναμικά, δημιουργικό, ευέλικτο, που θα διασφαλίζει όχι την παροχή στείρας γνώσης, αλλά και τον τρόπο με τον οποίο ο νέος άνθρωπος θα μπορέσει να αξιοποιήσει και να εφαρμόσει αυτή τη γνώση προς όφελος του κοινού συμφέροντος.

Η περιφρούρηση της πολιτιστικής μας κληρονομιάς, η ενίσχυση της ιστορίας μας και η προσπάθεια για περαιτέρω καλλιέργεια και ανάπτυξη της πολιτιστικής μας ταυτότητας στα πλαίσια της ενωμένης Ευρώπης, αλλά και της παγκοσμιοποίησης του πολιτισμού, είναι στοιχεία, που μπορούν, επίσης, να αποδείξουν ότι είμαστε ευαίσθητοι δέκτες των μηνυμάτων των καιρών. Συνυπάρχοντας δημιουργικά με τον υπόλοιπο κόσμο, αναγνωρίζοντας το δικαίωμα των άλλων στη διαφορά, δείχνοντας σεβασμό στο βιωματικό τους επίπεδο, μας δίνεται η ευκαιρία καλλιέργειας της εθνικής μας φυσιογνωμίας, εμπλουτισμένη από τη θετική πολιτιστική εμπειρία και των άλλων λαών. Ταυτόχρονα, όμως, σφυρηλατώντας και τους απαραίτητους εκείνους μηχανισμούς άμυνας, που θα μας προστατεύσουν από τους κινδύνους αφανισμού των εθνικών μας ιδιαιτεροτήτων και, άρα, από το ενδεχόμενο της γλωσσικής, πνευματικής και πολιτιστικής μας ισοπέδωσης και άλωσης.

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΜΟΡΦΩΤΙΚΩΝ ΥΠΟΘΕΣΕΩΝ

Είναι κοινός τόπος, λοιπόν, ότι οι νέοι άνθρωποι αποτελούν την καλύτερη επένδυση για ένα καλύτερο κόσμο, καθώς είναι απαλλαγμένοι από δογματισμούς, που χαρακτηρίζουν ανθρώπους με αποκρυσταλλωμένη κοινωνική οπτική. Συνακόλουθα επισημαίνουν ευκολότερα σφάλματα και νοσηρές καταστάσεις. Εμείς οι μαθητές περιμένουμε να αφουγκραστείτε τις ανησυχίες μας, να συμμεριστείτε τα προβλήματα μας, να γίνετε κοινωνοί των οραμάτων μας, έτσι, ώστε να πιστεύουμε πως όταν κάποτε πάρουμε τη δύναμη στα χέρια μας, θα ξεριζώσουμε την κάθε κακία και θα πλάσουμε έναν κόσμο, χωρίς καμία ατέλεια και αδικία, που να μετουσιωθεί σε συγκεκριμένη δυνατότητα και σε αναμορφωτική δύναμη για το αύριο.

Ευχαριστώ πολύ.

MARIA ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Αγγελική Παπαδοπούλου, από τη Β' Αθήνας.

ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ (Β' Αθήνας): Αγαπητή κυρία Πρόεδρε, φίλοι Έφηβοι Βουλευτές, έχει επικρατήσει η άποψη πως το σχολείο είναι ο χώρος, στον οποίο πάνε μαθητές, με σκοπό να πάρουν κάποιες γνώσεις, που θα τους φανούν χρήσιμες στην υπόλοιπη ζωή τους. Μολονότι αυτή η άποψη είναι σωστή, δεν παύει να είναι ελλιπής.

Το σχολείο δεν πρέπει να έχει μόνο αυτό το ρόλο, αλλά οφείλει να έχει κι ένα παιδαγωγικό, παιδευτικό και ηθικοπλαστικό χαρακτήρα. Δυστυχώς, όμως, η ελληνική εκπαίδευση περιορίζεται στη μόρφωση των μαθητών και όχι στην παιδεία τους. Για το λόγο αυτό η πλειοψηφία των μαθητών αποστρέφεται το σχολείο και το αντιμετωπίζει ως κάτι το υποχρεωτικό, ως μία φυλακή από την οποία περιμένει πώς και πώς να αποδράσει. Αυτό συμβαίνει, γιατί το σχολείο δεν αντιμετωπίζει το νέο σαν άνθρωπο, με αναζητήσεις, φιλοδοξίες και όνειρα, αλλά απλά σαν μαθητή. Ειδικότερα, στο Λύκειο οι νέοι οφείλουν να διαβάζουν ακατάπαυστα, για να αντεπεξέλθουν στη μεγάλη δυσκολία των πανελλαδικών εξετάσεων και οτιδήποτε πέρα απ' αυτές θεωρείται περιττό.

Η πραγματικότητα, όμως, είναι πως όταν αποφοιτήσουμε από το σχολείο οφείλουμε να είμαστε αποφασισμένοι, ενημερωμένοι, πολιτικοποιημένοι, ενεργοί και χρήσιμοι πολίτες στην κοινωνία. Κάτι τέτοιο, όμως, δεν είναι εφικτό από τη στιγμή, που δεν υπάρχει σωστή διαπαιδαγώγηση από τη σχολική κοινότητα. Έτσι προτείνω:

Πρώτον, να ενημερώνονται τακτικά οι μαθητές του Λυκείου για τα πολιτικά ζητήματα, ώστε στα 18 τους χρόνια να είναι σε θέση να ψηφίζουν και, γενικά, να είναι πολιτικά συνειδητοποιημένα άτομα. Με αυτή την προϋπόθεση, θα γνωρίζουν τότε ποδηγετούνται, ώστε να επαναστατήσουν για τα δικαιώματά τους.

Δεύτερον, θεωρώ πολύ σημαντικό το να ενταχθούν στη σχολική ζωή συχνές ενημερώσεις ειδικών προς τους μαθη-

τές, πάνω σε θέματα, που αφορούν το κάπνισμα, το αλκοόλ, τα ναρκωτικά, την εγκυμοσύνη και τα σεξουαλικά μεταδιδόμενα νοσήματα. Σύμφωνα με έρευνες 250 εκατομμύρια άνθρωποι προσβάλλονται ετησίως από σεξουαλικά μεταδιδόμενα νοσήματα, ένα τρίτο των οποίων είναι έφηβοι. Δεν νομίζετε πως είναι καιρός πια να ξεπεραστούν οι στερεοτυπικές αντιλήψεις και τα ταμπού της κοινωνίας, πάνω σε τέτοιας βαρύτητας ζητήματα;

Τρίτον, το εκπαιδευτικό σύστημα χωλαίνει κατά πολύ και στην ψυχαγωγία των μαθητών, γιατί η ψυχαγωγία δεν είναι κάτι, τελείως διαφορετικό από το σχολείο, αλλά κάτι, που θα έπρεπε να συνυφάνεται μ' αυτό.

Κατά καιρούς, πολλοί ενήλικες κατηγορούν τη νέα γενιά ως μία γενιά ανίδεων, πνευματικά ρηχών ατόμων, τα οποία γνωρίζουν πολύ καλά να χορεύουν στα τραπέζια των νυχτερινών κέντρων μέχρι πρωΐας, αποποιούμενα κατ' αυτόν τον τρόπο των ευθυνών τους. Οι καθηγητές και το Υπουργείο Παιδείας οφείλουν να μας ενθαρρύνουν να δημιουργήσουμε σχολικά συγκροτήματα, ώστε να διοργανώνουμε μουσικές βραδιές εντός των τειχών του σχολείου, τα έσοδα των οποίων θα μπορούσαν να δοθούν σε φιλανθρωπικά ιδρύματα. Με τον τρόπο αυτό, εξυψώνεται η μαθητική δημιουργικότητα. Έτσι, θα δίνεται η δυνατότητα στους μαθητές να γράφουν και να παίζουν τη μουσική, που εκφράζει τα όνειρα και τις ανάγκες τους.

Με τις προτάσεις μου αυτές ευελπιστώ να περάσω το μήνυμα ότι εμείς, η γενιά του σήμερα και η γενιά του αύριο, θέλουμε ένα σχολείο, που θα μας προσφέρει όχι μόνο γνώσεις, τις οποίες ούτως ή άλλως θα έχουμε ξεχάσει σε κάποια χρόνια, αλλά αξίες και ιδανικά που θα μας συνοδεύουν μια ζωή.

Ευχαριστώ πολύ για την προσοχή σας.

MARIA ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Αντιγόνη Παρχαρίδη, από την Εύβοια.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ ΠΑΡΧΑΡΙΔΗ (Νομός Ευβοίας): Αξιότιμη κυρία Πρόεδρε, αγαπητοί Έφηβοι Βουλευτές, φοιτώ στο Λύκειο Νέας Αρτάκης στην Εύβοια και με την ευκαιρία, που μου δίνεται να είμαι μαζί με άλλους συμμαθητές μου εκπρόσωπος της Ευβοίας στη «Βουλή των Εφήβων», θα ήθελα να μιλήσω για ένα θέμα, που απασχολεί και κάποιες φορές ίσως φοβίζει εμάς του εφήβους, το θέμα της παιδείας, ένα θέμα που συζητείται σε κάθε γωνιά του σχολείου, ο πληγωμένος και παραμελημένος θεσμός της παιδείας, που γεμίζει με ανησυχίες κάθε μαθητή, ιδιαίτερα όταν φτάνει στο τελευταίο στάδιο της μαθητείας του και χρειάζεται να πάρει αποφάσεις, που θα καθορίσουν την υπόλοιπη ζωή του.

Φθάνοντας, λοιπόν, σε αυτή τη φάση της ζωής μας, η κατάσταση είναι πολύ πιο σοβαρή από ό,τι περιμέναμε. Η παιδεία έχει χάσει πια το νόημά της. Οι γνώσεις, που παρέχο-

νται στους μαθητές, παίρνουν χαρακτήρα εμπορεύσιμο και τυποποιημένο.

Μα, το κράτος θα έπρεπε να αναζητά ανθρώπους έξυπνους, δημιουργικούς, όχι «παπαγάλους». Ο Δημοκρίτος έλεγε: «Πρέπει να φροντίζεις να σκέφτεσαι πολύ και όχι να μαθαίνεις πολλά» και σίγουρα είχε δίκιο. Τα μαθήματα είναι υπερβολικά πολλά, με αποτέλεσμα οι μαθητές να αγχώνονται υπερβολικά και να τυποποιούν τις γνώσεις, καταλήγοντας σε απλή βαθμοθηρία.

Σε αυτό συμβάλλει, βέβαια, και η ποιότητα των σχολικών βιβλίων, βιβλία που απωθούν το μαθητή ακόμα περισσότερο από τη θέληση για απόκτηση γνώσεων, βιβλία δυσανάγνωστα με ακατάληπτο λεξιλόγιο, βιβλία που ανανεώνονται ανά δεκαετίες, ενώ το βιβλίο θα πρέπει να έχει και στοιχεία της σύγχρονης κοινωνίας. Πιθανότατα οι συγγραφικές ομάδες έχουν ξεχάσει ότι απευθύνονται σε μαθητές και όχι σε καθηγητές πανεπιστημίου.

Οι ξεπερασμένες, λοιπόν, μέθοδοι και το ανειδίκευτο προσωπικό συμβάλλουν ακόμα περισσότερο στην υποβάθμιση της εκπαίδευσης. Χρησιμοποιούνται παρωχημένες μέθοδοι για την απόκτηση της γνώσης, ενώ οι περισσότεροι καθηγητές επαναπαύονται και δεν ενημερώνονται για νέες παιδαγωγικές μεθόδους, ούτε ενδιαφέρονται πραγματικά για το μέλλον των μαθητών τους.

Με αυτό, λοιπόν, το σκεπτικό ξεκίνησαν να γίνουν εκπαιδευτικοί; Με μοναδικό στόχο την εξασφάλιση ενός μισθού; Μα, όταν ένας καθηγητής δεν έχει μεράκι, αγάπη, υπομονή και επιμονή για το αντικείμενό του και πάνω από όλα γνώσεις, πώς είναι δυνατόν να σε κρατήσει με ενδιαφέρον στο μάθημά του; Ένας παιδαγωγός με την πραγματική έννοια ξεχωρίζει αμέσως από τους άλλους και κερδίζει τους μαθητές με τον τρόπο που χειρίζεται τις γνώσεις του και με τον τρόπο που τις συνδυάζει με το πραγματικό του ενδιαφέρον.

Αν, λοιπόν, υπήρχαν σωστοί καθηγητές, ευανάγνωστα και ευχάριστα βιβλία και αν δεν υπήρχε όλη αυτή η τεράστια ύλη στα μαθήματα, το σχολείο θα ήταν αρκετό για να προετοιμαστούμε για τις Πανελλαδικές Εξετάσεις.

Όμως, ούτε οι καθηγητές ούτε τα βιβλία ούτε η ύλη μάς βοηθούν, γι' αυτό και επιβαρύνουμε τον ελεύθερο χρόνο που μας μένει με την εξωσχολική βοήθεια των φροντιστηρίων. Χωρίς φροντιστήριο είσαι χαμένος και ας ακούμε, συνέχεια, από τους αρμόδιους ότι το εκπαιδευτικό σύστημα είναι επαρκές. Οι ίδιοι δεν θα άφηναν τα παιδιά τους χωρίς φροντιστήριο.

Μαζί, λοιπόν, με τον ελεύθερο χρόνο των μαθητών που εξανεμίζεται, επιβαρύνεται και η οικονομική κατάσταση του Έλληνα γονέα, γεγονός, που συμβάλλει και στην υπογεννητικότητα της χώρας, αφού μια οικογένεια με δύο έστω παιδιά δεν μπορεί να αντεπεξέλθει οικονομικά στις ανάγκες της.

Λύση στο πρόβλημα αυτό υπάρχει, αλλά τα οικονομικά

συμφέροντα από την κατάσταση αυτή εκμετάλλευσης θα έχουν τεράστιες επιπτώσεις. Τί θα απογίνουν όλοι οι ιδιοκτήτες φροντιστηρίων, εάν οι μαθητές δεν έχουν πια ανάγκη από εξωσχολική βοήθεια; Θα ξεσηκωθούν όλοι ενάντια στο κράτος. Προκειμένου, λοιπόν, το κράτος να αποφύγει μια τέτοια εξέγερση, δίνει παράταση στο πρόβλημα των μαθητών και το διαωνίζει σκοπίμως.

Πρέπει, όμως, να σταματήσει το σύστημα της παιδείας να επηρεάζεται από πολιτικές, κοινωνικές και οικονομικές ιδεολογίες. Πρέπει το ενδιαφέρον να στραφεί στους μαθητές και γενικότερα στους νέους αυτούς ανθρώπους και στον αγώνα που δίνουν. Η παιδεία θα πρέπει να παραμείνει αλώβητη από πολιτικά και οικονομικά συμφέροντα.

Η παιδεία μπορεί να είναι ένα θέμα πολιτικό, αλλά δεν είναι θέμα κομματικό. Το εκάστοτε κυβερνών κόμμα επιβάλλει τις «μεταρρυθμίσεις», ανάλογα με τις σκοπιμότητές του. Πρέπει, οπωσδήποτε, να εκλείψουν οι κομματικές αντιπαραθέσεις και η παιδεία να προσεγγιστεί με διαφορετικό τρόπο από τα άλλα ζητήματα, που απασχολούν το κράτος. Πρέπει να επαναπροσδιοριστούν οι αρχές λειτουργίας του σχολείου. Πρέπει να υπάρξει κινητοποίηση και, κυρίως, ευαισθητοποίηση γύρω από το θέμα αυτό, ώστε να παραχθούν ευσυνειδητοί και ενεργοί πολίτες, που θα αποτελέσουν τον πυρήνα της αυριανής κοινωνίας.

Ευχαριστώ πολύ.

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Το λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής Θανάσης Τυροβολάς, από τη Λακωνία.

ΘΑΝΑΣΗΣ ΤΥΡΟΒΟΛΑΣ (Νομός Λακωνίας): Αξιότιμη κυρία Πρόεδρε της Επιτροπής, αγαπητοί συνάδελφοι Έφηβοι Βουλευτές, κατ' αρχήν θα ήθελα να σας συγχαρώ για το γεγονός ότι επιλεχθήκατε σήμερα να είστε εδώ και, κυρίως, να επιβραβεύσω την προσπάθεια σας, γιατί γνωρίζω πολύ καλά το φόρτο εργασιών όλων των μαθητών.

Το θέμα, το οποίο θα αναπτύξω δεν είναι άλλο από το εκπαιδευτικό μας σύστημα. Το εκπαιδευτικό μας σύστημα, λοιπόν, έχει πολλές μαύρες τρύπες, οι συνέπειες των οποίων θα εμφανιστούν όταν θα αρχίσουν να καταλαμβάνουν θέσεις εργασίας οι σημερινοί φοιτητές και οι μετέπειτα γενεές.

Το πρώτο και δραστικότερο, ίσως, παράσιτο του συστήματος είναι τα φροντιστήρια, που διαβρώνουν και καταστρέφουν ανεπανόρθωτα το σχολείο. Από εδώ και πέρα όταν θα αναφέρομαι στα φροντιστήρια, θα εννοώ, φυσικά, και τα ιδιαίτερα μαθήματα.

Δυστυχώς, έχει καλλιεργηθεί στη χώρα μας η τάση να πηγαίνουν όλοι οι μαθητές φροντιστήριο. Ήταν επόμενο, αφού άρχισε να διαδίδεται αυτή η τάση με τη μέθοδο της μίμησης, που είναι αναπόσπαστο στοιχείο κάθε κοινωνίας, να φτάσουμε στο σημείο να θεωρούμε τρελό αυτόν, που δεν πηγαίνει στα φροντιστήρια.

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΜΟΡΦΩΤΙΚΩΝ ΥΠΟΘΕΣΕΩΝ

Κύρια συνέπεια αυτής της τάσης ήταν ο εκμηδενισμός και η ισοπέδωση του σχολικού υπόβαθρου και της προσπάθειας των καθηγητών του σχολείου. Όλοι οι μαθητές πλέον αδιαφορούν για τις γνώσεις, που τους προσφέρουν δωρεάν οι καθηγητές, γιατί είναι πεπεισμένοι ότι τους τις παρέχουν τα φροντιστήρια. Αυτό προκάλεσε και την αγανάκτηση των καθηγητών, οι οποίοι παρατηρούν όλο το χρόνο αποχαυνωμένους μαθητές να είναι ανίκανοι να αντιδράσουν σε οποιαδήποτε ρηξικέλευθη λύση.

Κατ' αυτόν τον τρόπο, η αδιαφορία των καθηγητών –όχι όλων– σε συνδυασμό με την έλλειψη αξιολόγησής τους, έριξε το επίπεδο στο σχολείο, κάτι το οποίο αποτελεί τη βασική, αλλά όχι και ουσιαστική πρόφαση των παιδιών για τις εξωσχολικές τους δραστηριότητες.

Επειδή ακούστηκε στις μέρες μας η περίπτωση της κατάργησης του προφορικού βαθμού, κατά τη γνώμη μου, αυτό θα ήταν το πιο ολέθριο λάθος, γιατί τότε είναι που οι μαθητές θα κοιμούνται κυριολεκτικά στις αίθουσες.

Εκτός, όμως, από το σχολείο πλήττονται και οι γονείς από την τάση αυτή, αφού αναγκάζονται να τα δώσουν όλα και να κάνουν δυο δουλειές συγχρόνως, για να μπορούν να πληρώσουν τα φροντιστήρια των παιδιών τους. Τα παιδιά επηρεάζονται τόσο πολύ και είναι τόσο αδιάτακτα, που δεν σκέφτονται εάν οι γονείς τους έχουν την οικονομική δυνατότητα. Έχουν, όμως, όλοι οι γονείς την οικονομική ευχέρεια; Σίγουρα όχι και αυτό είναι που αναδεικνύει τις κοινωνικές ανισότητες, που επικρατούν στη χώρα μας.

Δυστυχώς, αν και η ισότητα αποτελεί αδιαμφισβήτητο στοιχείο της δημοκρατίας, τα παιδιά των χωριών δεν έχουν τις ίδιες ευκαιρίες με τα παιδιά των πόλεων, όπως και τα φτωχά παιδιά με τα πλούσια.

Στον αντίποδα, τα παιδιά είναι αυτά που παθαίνουν τη μεγαλύτερη ζημιά. Το εκπαιδευτικό σύστημα τα καθιστά ανίκανα να συμμετέχουν σε οποιαδήποτε άλλη εξωσχολική δραστηριότητα. Σκεφτείτε πόσο ελεύθερο χρόνο θα είχαμε στη διάθεσή μας εάν δεν υπήρχαν τα φροντιστήρια.

Κατά τη γνώμη μου, το σύστημα αυτό τοποθετεί παρωπίδες στους μαθητές, ώστε να μη μαθαίνουν τίποτε παραπάνω από αυτά που τους χρειάζονται. Κατ' αυτό τον τρόπο, το άτομο δεν πολιτικοποιείται, δεν κοινωνικοποιείται σωστά και οι συνέπειες είναι ολοφάνερές στην ενηλικίωσή του.

Τέλος, υπάρχουν πολλά παραδείγματα παιδιών, που από το πολύ διάβασμα και από το γεγονός ότι έκαναν πολλές ώρες φροντιστήριο, κατέληξαν σε μόνιμη αποχαύνωση.

Φυσικά, όλη αυτή η προσπάθειά μου δεν θα είχε κανένα νόημα εάν δεν πρότεινα κάποια λύση, που θα εξυπηρετούσε τα συμφέροντα αυτών που εμπλέκονται. Βασική πρότασή μου είναι η κατάργηση των φροντιστηρίων, που υποβάλλουν τα παιδιά σε καθημερινό μαρτύριο. Οι καθηγητές τους, αφού αξιολογηθούν, να προσληφθούν σταδιακά και να υπη-

ρετήσουν στα σχολεία έτσι, ώστε να βελτιωθεί και το επίπεδο γνώσεων των καθηγητών.

Επίσης, οι ώρες διδασκαλίας στο σχολείο μπορούν να αυξηθούν και, παράλληλα, να γίνονται περισσότερα πρακτικά θέματα, όπως πειράματα στα εργαστήρια. Έτσι, τα παιδιά θα έχουν περισσότερο ελεύθερο χρόνο και δεν θα παρουσιάζονται τόσο κουρασμένα στο σχολείο. Οι καθηγητές θα κέρδιζαν το σεβασμό και την κοινωνική καταξίωση, αφού το έργο τους πρώτη φορά θα αναγνωριζόταν.

Επιπλέον, οι γονείς θα εξοικονομούσαν χρήματα, αφού θα μπορούσαν πλέον να χαρακτηρίσουν την παιδεία δωρεάν. Θα έδειχναν πιο πολύ ενδιαφέρον για την πορεία των παιδιών τους, αφού δε θα υποτιμούσαν πια τη δουλειά που γίνεται στο σχολικό περιβάλλον.

Άμεση συνέπεια της κατάργησης των φροντιστηρίων θα ήταν η πτώση των βάσεων, αφού τα παιδιά δεν θα έγραφαν ούτε άριστα ούτε τόσο καλά όσο συνήθιζαν. Εντούτοις, οι ίδιοι θα περνούσαν, αφού ο διαβασμένος δεν έχει να φοβηθεί τίποτε.

Γνωρίζω πολύ καλά ότι αυτή η πρόταση δεν είναι καθόλου εύκολο να πραγματοποιηθεί, όμως ξέρω, επίσης, πολύ καλά ότι δεν έχει γίνει καμία προσπάθεια.

Παρόλα αυτά, αν θεωρείται η πρόταση αυτή ανέφικτη για τα δεδομένα της χώρας, είμαι έτοιμος να προτείνω κάτι διαφορετικό. Κατ' αρχήν, να νομιμοποιηθεί η αξιολόγηση σε όλους τους χώρους της εκπαίδευσης. Μετά από πέντε χρόνια συνεχούς αξιολόγησης είμαι σίγουρος ότι οι πραγματικά ικανοί και με διάθεση να προσφέρουν καθηγητές θα έχουν επιλεγεί και θα προετοιμάζον κατάλληλα τα παιδιά για τις εξετάσεις τους.

Από τη μεριά τους τώρα τα παιδιά, παρατηρώντας αυτές τις αλλαγές, θα άρχιζαν να αισθάνονται ενοχές, που πηγάζουν στο φροντιστήριο, ενώ τους τα παρέχουν όλα οι καθηγητές στο σχολείο. Σταδιακά, το κλίμα αυτό θα εξαπλωνόταν και όταν κάποιος θα έκανε την αρχή να σταματήσει να πηγαίνει φροντιστήριο, σίγουρα θα τον ακολουθούσαν αρκετοί απογοητευμένοι από την κατάσταση του εκπαιδευτικού συστήματος. Κατ' αυτόν τον τρόπο, είναι φυσιολογικό ότι εφόσον δεν θα πήγαινε κανείς φροντιστήριο θα έκλειναν από μόνα τους και, έτσι, θα είχε επιτευχθεί ο σκοπός μας.

Γι' αυτό, λοιπόν, δεν πρέπει ποτέ να τα παρατάμε, αλλά να σκεφτόμαστε ότι πάντα η προσπάθεια μετράει.

Σας ευχαριστώ.

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Ελένη Τσαδίρη, από τη Δράμα.

ΕΛΕΝΗ ΤΣΑΔΙΡΗ (Νομός Δράμας): Αξιότιμη κυρία Πρόεδρε, συνάδελφοι Έφηβοι Βουλευτές, εκπροσωπώντας βέβαια το Νομό μου, την ιδιαίτερη πατρίδα μου, τους συμμαθητές μου, αλλά, συγχρόνως, εκφράζοντας και τις δικές μου

σκέψεις και απόψεις, θα ήθελα να μιλήσω για ένα από τα πιο μείζονα προβλήματα, που απασχολεί όλους εμάς τους μαθητές. Αυτό είναι το εκπαιδευτικό σύστημα.

Όπως είναι σε όλους γνωστό, το υπάρχον εκπαιδευτικό σύστημα στη χώρα μας βάλλεται συνεχώς από αλλαγές, που σκοπό έχουν τη βελτίωσή του. Συνέπεια αυτών των αλλαγών είναι οι επικρίσεις των μαθητών, οι οποίες έχουν ως στόχο τις ελλείψεις σε σχολικά βιβλία, σε διδακτικό προσωπικό και σε κτηριακό και τεχνολογικό εξοπλισμό.

Πιο συγκεκριμένα, τα περισσότερα σχολεία παρουσιάζουν ελλείψεις ως προς τον αθλητικό τους εξοπλισμό. Το πρόβλημα αυτό είναι περισσότερο αισθητό στα σχολεία της επαρχίας, όπου οι αθλητικές εγκαταστάσεις είναι ελάχιστες και αυτό έχει ως αποτέλεσμα την απομάκρυνση των νέων από τον αθλητισμό.

Ακόμα ένα θέμα, που απασχολεί έντονα γονείς και μαθητές, είναι ότι με το ισχύον εκπαιδευτικό σύστημα ο χρόνος μας μειώνεται στο ελάχιστο, λόγω του φόρτου των μαθημάτων και της παραπαιδείας. Έτσι, όλοι μας βιώνουμε καθημερινά ένα διαρκές άγχος, απέχοντας, συγχρόνως, από διάφορες καθημερινές χαρές, οι οποίες θα μας έδιναν κουράγιο για να πετύχουμε το στόχο μας.

Επίσης, η επιτακτική ανάγκη για παρακολούθηση ιδιαίτερων μαθημάτων, λόγω της αδυναμίας του εκπαιδευτικού συστήματος να προσφέρει επαρκείς γνώσεις, αναγκάζει τους γονείς, είτε έχουν την οικονομική δυνατότητα είτε όχι, να πληρώνουν υπέρογκα ποσά, προκειμένου τα παιδιά τους να έχουν ίσες ευκαιρίες εισαγωγής σε κάποιο από τα πανεπιστήμια της χώρας μας.

Σε αυτό θα βοηθήσει η ενίσχυση της πρόσθετης διδασκαλίας με καταρτισμένους φυσικά καθηγητές, ώστε οι μαθητές να έχουν περισσότερες πιθανότητες να εισαχθούν σε κάποια από τα ανώτερα και ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα.

Φυσικά, απαραίτητα είναι η αναβάθμιση, ποιοτική και ποσοτική, του Σχολικού Επαγγελματικού Προσανατολισμού, ο οποίος αν και βοηθά ουσιαστικά τους μαθητές στη σωστή επιλογή του επαγγέλματος, ωστόσο δεν αντιμετωπίζεται με τη δέουσα προσοχή. Αυτό που πρέπει να γίνει, είναι η αύξηση των ωρών διδασκαλίας, η πρόσληψη καταρτισμένων καθηγητών και, φυσικά, η βαθμολόγηση του συγκεκριμένου μαθήματος, ώστε όλοι εμείς οι μαθητές να ενδιαφερόμαστε περισσότερο.

Τέλος, πρέπει να επισημανθεί ότι όλοι εμείς οι μαθητές στηρίζουμε το θεσμό της Βουλής των Εφήβων, επειδή είναι, ίσως, ο μοναδικός τρόπος, ώστε να ακουστεί και η δική μας φωνή γι' αυτό και επιθυμούμε τη συνέχισή του. Αυτό, όμως, που ζητάμε είναι να υλοποιούνται οι προτάσεις μας από την Πολιτεία και να μην τοποθετούνται μόνο στις σχολικές βιβλιοθήκες.

Κατόπιν αυτών των προβλημάτων, θα ήθελα να κάνω ορι-

σμένες προτάσεις, οι οποίες αποσκοπούν στη βελτίωση του εκπαιδευτικού συστήματος.

Καλό θα ήταν να ελέγχονται οι καθηγητές, όταν αναλαμβάνουν τα καθήκοντά τους και οι νεοδιόριστοι να μην διδάσκουν πανελλαδικώς εξεταζόμενα μαθήματα. Να γίνονται σεμινάρια για τους εκπαιδευτικούς και να αξιολογούνται με βάση τη βαθμολογία των μαθητών στις Πανελλαδικές εξετάσεις. Να διατεθούν κονδύλια για τη δημιουργία βιβλιοθηκών, στις οποίες να εργάζονται εξειδικευμένα άτομα, των εργαστηρίων φυσικής, χημείας, ηλεκτρονικών υπολογιστών. Οικονομική ενίσχυση των απόρων μαθητών, αύξηση των ολοήμερων σχολείων, ψυχολογική στήριξη των παιδιών που εγκαταλείπουν το σχολείο. Τέλος, να δοθεί περισσότερη σημασία στους παραολυμπιακούς αγώνες.

Εφ' όσον εκπροσωπώ την πόλη μου, τη Δράμα, θεωρώ υποχρέωσή μου να αναφέρω όλα αυτά τα προβλήματα και να σας επισημάνω ότι είναι και δική σας υποχρέωση να δείξετε ιδιαίτερη σημασία και να δώσετε λύση σε όλα όσα απασχολούν εμάς τους μαθητές.

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Πασχαλιά Μιχελόγωνα, από τη Λακωνία.

ΠΑΣΧΑΛΙΑ ΜΙΧΕΛΟΓΓΟΝΑ (Νομός Λακωνίας): Αξιότιμο Προεδρείο, αγαπητοί συνάδελφοι Βουλευτές, όπως ο Λάμπρος Κατσώνης, ένας στεριανός ρίσκαρε μια ναυμαχία στην Άνδρο και ηττήθηκε, έτσι και εγώ μια στεριανή θα ριψοκινδυνεύσω, λοιπόν, την ήττα μου, αφού μια μαθήτριά της θετικής κατεύθυνσης θα ασχοληθεί με το τι μπορεί να δείχνει η πτώση των βάσεων στα μαθήματα των αποκαλούμενων ανθρωπιστικών σπουδών.

Πρέπει να ομολογήσω ότι ποτέ δεν με έπεισε η διάκριση των σπουδών σε ανθρωπιστικές και μη ανθρωπιστικές. Δηλαδή, τα μαθηματικά, η ιατρική, η οικονομία και η φυσική δεν σχετίζονται με τον άνθρωπο; Ίσως, τελικά, σ' αυτή την πλαστή διάκριση να βρίσκεται και μια από τις αιτίες του προβλήματος.

Δεν πιστεύω ότι τα αποτελέσματα των εξετάσεων είναι ακλόνητες αποδείξεις, που φανερώνουν ότι οι υψηλόβαθμοι μαθητές πάνε στα καλά τμήματα των ΑΕΙ, ενώ οι χαμηλόβαθμοι σε τμήματα των φιλολογικών σπουδών και σε ΤΕΙ με εξωτικές ασχολίες. Είναι, όμως, ενδείξεις μιας κατάστασης, που τείνει να παγιωθεί στην εποχή μας και αφορά το επίπεδο των αξιών που κυριαρχούν σήμερα, την αβεβαιότητα και την ανασφάλειά μας για το μέλλον, που καταλήγει στο γεγονός να ταυτίζουμε τις ανάγκες μας με τις ανάγκες της αγοράς εργασίας. Όμως, αυτή η ταύτιση συνθλίβει τις ανάγκες μας, τις οποίες μπορεί να μην έχουμε καν αναγνωρίσει. Πότε, άλλωστε, έχουμε προλάβει να ασχοληθούμε με αυτές;

Όλα αυτά, ίσως, και να αποτελούν τα αίτια για την πτώση των βάσεων, η οποία με τη σειρά της προϋποθέτει την πτώση

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΜΟΡΦΩΤΙΚΩΝ ΥΠΟΘΕΣΕΩΝ

των αξιών, των ερεισμάτων ζωής. Θα αναφέρω αυτό που είχε γράψει ένας καθηγητής χημικός σε ένα γράμμα του σε μια εφημερίδα: «Μια πτώση μας χωρίζει από την Αθήνα του Περικλή. Εκεί οδηγούσε μια ονομαστική, ο Σοφοκλής. Σήμερα, μας οδηγεί μια ιδιόμορφη γενική, η Σοφοκλέους». Όσο, λοιπόν, δεν αποκαθιστούμε τις πτώσεις, όποια μέτρα εξεταστικού χαρακτήρα και αν ληφθούν, όσα μαθήματα φιλολογικού περιεχομένου και αν εισαχθούν, στο πρόγραμμα σπουδών το πρόβλημα δεν πρόκειται να λυθεί.

Η χρησιμότητα των φιλολογικών σπουδών πρέπει να συνδεθεί με εκείνη των άλλων κατευθύνσεων. Όλες μαζί θα έχουν μια κοινή κατεύθυνση, τη συγκρότηση ελεύθερων και δημιουργικών ανθρώπων. Εδώ είναι η πρόκληση και αυτό πρέπει να γράφει και η πρόσκληση του σχολείου για να μπορέσει κάποτε το σχολείο να συνδεθεί με την ετυμολογική του συνάφεια, τη «σχόλη» (αρχ. σχολή), δηλαδή την ευχαρίστηση και η κοινωνία να αποτελείται από ευτυχημένους ανθρώπους και όχι από άθροισμα μοριών για τις εξετάσεις.

Ευχαριστώ.

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Το λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής Ελευθέρως Πετρόπουλος, από την Καβάλα.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΠΕΤΡΟΠΟΥΛΟΣ (Ν. Καβάλας): Κυρία Πρόεδρε, αγαπητοί Βουλευτές, πρόσφατα, παρακολούθησα μια πρωτοφανή κρίση στους κόλπους της Εκκλησίας με αφορμή ένα διοικητικό, τονίζω θέμα. Γίναμε θεατές μιας σκληρής διαμάχης, ανάμεσα σε δύο ηγέτες της Ορθοδοξίας, με απειλές, με αντεγκλήσεις εκατέρωθεν και προειδοποιήσεις. Το γεγονός αυτό υπήρξε η αφορμή να μου γεννηθούν πολλές απορίες, σχετικά με την πίστη, τη λατρεία, τον τρόπο σκέψης μου ως τώρα και, κυρίως, τη στάση και αντιλήψή μου σε θέματα θρησκευτικά, λατρευτικά ή πίστη γενικότερα.

Έχω μάθει πως η Εκκλησία έχει ως αποστολή να είναι συνεχιστής του έργου των Αποστόλων. Εδώ και δύο χιλιάδες χρόνια έχει στόχο τη διαφύλαξη της πίστης και των διδαγμάτων του Χριστού και των Πατέρων της Εκκλησίας. Τη θεωρούσα σώμα υγιές, με υπέρτατο σκοπό το κοινό καλό, την προώθηση ιδεών, όπως αγάπη, αδελφοσύνη, ανιδιοτέλεια και, κυρίως, ένα καταφύγιο όλων μας σε περιόδους εσωτερικής αναταραχής και πειρασμών.

Η διαμάχη, λοιπόν, που προανέφερα με οδήγησε στην επιβεβαίωση της θλιβερής διαπίστωσης πως στην Εκκλησία υπάρχουν άτομα με πάθη και αδυναμίες. Το ανησυχητικό είναι πως το άτομα αυτά βρίσκονται σε θέσεις επιρροής και προβολής. Η συμπεριφορά πολλών από αυτούς, και λυπάμαι που το λέω, έχει αρνητικά αποτελέσματα σε πολλούς νέους και ανάμεσά τους και σ' εμένα.

Αγάπη, αλήθεια, αδελφοσύνη, ειλικρίνεια ιδέες και έννοιες που είναι διαποτισμένες στη θρησκεία μας. Πώς, όμως, οι σημερινοί κληρικοί εφαρμόζουν τα ιδανικά αυτά; Πραγματικά,

θλίβομαι να παρακολουθώ ρασοφόρους ηγέτες να προσπαθούν να κερδίσουν, να αποκτήσουν εκείνο, που ανήκει στον άλλον, να επιβληθούν. Με θλίψη και αγανάκτηση παρακολουθώ τους ανθρώπους γύρω μου να παρασύρονται στη δίνη της διχόνοιας, της διαίρεσης και, ίσως, της αποστασιοποίησης.

Οι άνθρωποι αυτοί αποτελούν ποιμένες, έχουν αποστολή να κρατούν το κοπάδι τους ενωμένο, ώστε να μην ξεστρατίσει, να το προστατεύσουν από κινδύνους. Η Εκκλησία αποτελεί σώμα αδιαίρετο και οι ηγέτες της θα πρέπει να φροντίζουν γι' αυτό και όχι να λειτουργούν ως δημαγωγοί.

Φυσικά και αναγνωρίζω το κοινωφελές και φιλανθρωπικό έργο της Εκκλησίας, καθώς και τη στάση, που έχει επιδείξει σε κρίσιμότερες για τον Ελληνισμό περιόδους. Συντέλεσε στην ενότητα και τη διάσωση της κληρονομιάς του τόπου αυτού σε καιρούς σκοτεινούς. Δεν επιθυμώ να φανώ ισοπεδωτικός. Πάντα πιστεύω πως η Εκκλησία θα αποτελεί σταθερό άξονα στη χώρα μας. Πρέπει, όμως, να ξεκαθαριστεί η θέση που έχει στη σημερινή κοινωνία και οι αρμοδιότητές της. Κυρίως, όμως, πρέπει να υπάρξει κάθαρση όχι μόνο σε μεμονωμένα άτομα, αλλά και σε ιδέες και αντιλήψεις.

Η σημερινή Εκκλησία πρέπει να αλλάξει με σεβασμό πάντοτε στις παραδόσεις και στην προσφορά του παρελθόντος, αξιοποιώντας τις διδαχές και τα λάθη να προχωρήσει μπροστά. Κάθε τι το αναχρονιστικό, το συντηρητικό και απαρχαιωμένο να αφηθεί πίσω. Αντιλήψεις, που κυριαρχούν μέχρι σήμερα θα πρέπει να μείνουν στο παρελθόν. Νέες ιδέες πρέπει να ακουστούν. Να πάψει πλέον η Εκκλησία να είναι κάτι το δύσκαμπτο, το απρόσιτο, το επιβλητικό και παλαιό.

Νέες ιδέες προϋποθέτουν και την ύπαρξη νέων ατόμων. Άνθρωποι φρέσκοι, με πρωτοβουλίες πρέπει να ανέλθουν σε θέσεις εξουσίας στην ελλαδική και παγκόσμια θρησκευτική σκηνή. Άτομα, που θα εμπνεύσουν και θα συγκινήσουν το λαό, που θα οδηγήσουν ξανά εμάς τους νέους στην Εκκλησία. Άτομα, που θα μας καταλαβαίνουν και θα αντιμετωπίζουν με κατανόηση τις ανησυχίες και τα προβλήματά μας. Άτομα, που θα μιλήσουν, επιτέλους, για την αγάπη που δίδαξε και εφάρμοσε ο Χριστός.

Καλό θα ήταν να αποφεύγεται ο υπέρμετρος πλούτος σε άμφια, αντικείμενα και σκευή, που σκανδαλίζουν τους πιστούς και δεν προσφέρουν καμία πρακτική διαφορά. Ο Θεός δεν θα μας αγαπήσει, επειδή οι ιερείς του φέρνουν χρυσοποίκιλτους σταυρούς και πολύτιμα σκευή. Αυτά εξυπηρετούν μόνο τη ματαιοδοξία του ανθρώπου και την τάση του για πλουτισμό και αυτοπροβολή. Πώς μπορεί κανείς πραγματικά να δέχεται την Εκκλησία ως φιλάνθρωπη, όταν οι λειτουργοί της χρησιμοποιούν καθημερινά τέτοιους αμύθητους θησαυρούς;

Η σημερινή Εκκλησία πρέπει να απαλλαγεί από αναχρονιστικές ή παραπλανητικές αντιλήψεις, προλήψεις ή δεισιδαιμονίες και να διαχωρίσει τη θέση της από ήθη και έθι-

μα παγανιστικού χαρακτήρα. Να εκλείψει ο λαϊκισμός και ο φανατισμός, φαινόμενα που ξενίζουν τους νέους ανθρώπους και μας απομακρύνουν από την Εκκλησία. Να προαχθεί ουσιαστικά η ανεξίτηρη ως θεμελιώδης αρχή, ώστε να αποφεύγονται οι θρησκευτικές διακρίσεις.

Η κυρίαρχη, όμως, αλλαγή, που θα πρέπει να λάβει χώρα είναι στην ίδια τη φιλοσοφία και στον τρόπο λατρείας. Στη σημερινή Εκκλησία επικρατεί η τυπολατρία. Υπάρχει αυστηρή προσκόλληση στους κανόνες. Η πίστη, όμως, παραμένει κενή. Ο κόσμος βρίσκεται στην άγνοια. Αν και θα ακουστεί ακραίο, δεν ξέρουμε τι πραγματικά πιστεύουμε. Αποδεχόμαστε χωρίς σκέψη ό,τι μας παρουσιάζεται ως σωστό και σύμφωνα με τα δεδομένα και το ακολουθούμε πιστά. Η κατάσταση αυτή πρέπει να αλλάξει. Η αντίληψη του πιστευτού και μη ερευνά, έχει πλέον περάσει. Γι' αυτό πρέπει να στραφούμε μόνοι μας στην πηγή της πίστης μας, στα κείμενα της Αγίας Γραφής. Να αναρωτηθούμε οι ίδιοι πως πραγματικά υπάρχει Θεός στην εκκλησία μας και, πολύ περισσότερο, στην ίδια μας τη ζωή. Όλα αυτά θα εξυπηρετήσουν ένα βασικό σκοπό: Θα μπορούσαμε όλοι μας να ξαναγυρίσουμε στην Εκκλησία, χωρίς μειψμοιορίες, παράπονα ή αναστολές. Θα γίνει ξανά συνείδηση του κόσμου η καθημερινή επαφή με το Θεό και θα μπορούμε, πλέον, επάξια οι Έλληνες να αποκαλούμαστε χριστιανοί, όχι τυπικά μόνο στα δημόσια έγγραφα, αλλά και στις καρδιές και στις συνειδήσεις μας.

Ευχαριστώ.

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Άννα Παλαιολόγου, από το Νομό Καβάλας.

ΑΝΝΑ ΠΑΛΑΙΟΛΟΓΟΥ (Νομός Καβάλας): Αξιότιμη κυρία Πρόεδρε, αγαπητοί Έφηβοι Βουλευτές, θα ήθελα να μιλήσω για τη θέση της τέχνης στο σημερινό σχολείο. Ο όγκος της γνώσης του κόσμου με την πάροδο του χρόνου είναι φυσικό να μεγαλώνει, με όλο και μεγαλύτερους ρυθμούς. Επακόλουθο είναι ο άνθρωπος να μην είναι σε θέση να τη συλλάβει όλη και, έτσι, να ειδικεύεται σε κάποιους τομείς, που είναι άμεσα συνδεδεμένοι με το επάγγελμά του, αφήνοντας κάποιους άλλους απ' έξω. Συχνά πυκνά οι τομείς που μένουν απέξω είναι τα όσα συσχετίζονται με την τέχνη. Αυτό συμβαίνει, γιατί η τέχνη είναι κάτι που εξ ορισμού δεν εξυπηρετεί κανένα πρακτικό σκοπό. Είναι αποδεσμευμένη από κάθε απαίτηση χρησιμότητας γι' αυτό και εξιδανικεύεται.

Δυστυχώς, όμως, ξεχνιέται ότι η τέχνη είναι στοιχείο συνυφασμένο με τη ζωή μας και καθορίζει την ποιότητά της. Είναι μέσο επικοινωνίας των συνειδήσεων και η πιο δημιουργική απ' όλες τις διαστάσεις του πνεύματος. Είναι έτσι πασιφανές πως η εκπαίδευση στην εποχή μας είναι θετικά και τεχνολογικά προσανατολισμένη και τα σχολεία θυμίζουν όλο και περισσότερο έναν αφυδατωμένο τρόπο παροχής

στεγνής γνώσης και προπαρασκευής για τα ανώτερα και ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα, στα οποία κανείς νέος δεν πρόκειται να έρθει σε επαφή με την τέχνη, διότι άλλος είναι ο στόχος τους. Εξαιρούνται οι Σχολές καλών τεχνών.

Εξετάζοντας το θέμα από μέσα, πέραν του μαθήματος της Νεοελληνικής Λογοτεχνίας, που κατάντησε να αντιμετωπίζεται ως περιττό βάρος από τους περισσότερους μαθητές, κανένα άλλο μάθημα δεν σχετίζεται άμεσα με την τέχνη. Βεβαίως, υπάρχουν και στο Λύκειο μαθήματα επιλογής, όπως η Αισθητική Αγωγή στην Α' τάξη, η Ευρωπαϊκή Λογοτεχνία και το Ελεύθερο Σχέδιο στη Β' τάξη και η Νεοελληνική Λογοτεχνία και Ιστορία της Τέχνης στη Γ' τάξη, που, όμως, σχεδόν ποτέ δεν διδάσκονται στην πράξη. Οι λόγοι: Δεν σχηματίζονται τμήματα ή δεν υπάρχουν οι κατάλληλες συνθήκες και οι αρμόδιοι καθηγητές. Εξάλλου, οι επιλογές των μαθητών ιδιαίτερα στην Β' και Γ' τάξη καθορίζονται αναγκαστικά από άλλα, καθαρά, πρακτικά κριτήρια και όχι με βάση τα όποια καλλιτεχνικά τους ενδιαφέροντα.

Προχωρώντας λίγο ακόμη και εξετάζοντας τον τρόπο με τον οποίο οι μαθητές χωρίζονται σε κατευθύνσεις, παρατηρεί κανείς πως τα παιδιά της τεχνολογικής και θετικής κατεύθυνσης δεν έχουν τη δυνατότητα να παρακολουθήσουν μαθήματα, όπως Αρχές Φιλοσοφίας, Ρητορικά Κείμενα, Ελληνική Λογοτεχνία, που διδάσκονται κατεξοχήν στη θεωρητική κατεύθυνση. Ωστόσο, είναι μαθήματα, που ενισχύουν τη γενική ανθρωπιστική παιδεία, προάγουν την αισθητική αγωγή του ανθρώπου, διευρύνουν την κριτική του σκέψη και, κυρίως, συμβάλλουν στη διαμόρφωση της προσωπικότητάς του.

Όσον αφορά στη μουσική παιδεία, αυτή εδώ και πολύ καιρό θεωρείται προνόμιο των λίγων. Μαθητές, που δεν παρακολουθούν μαθήματα σε Ωδείο επί πληρωμή ή δεν φοιτούν σε Μουσικό σχολείο αποκλείονται τελείως απ' αυτήν, διότι οι ελάχιστες και εκείνες θεωρητικές γνώσεις, που υποτίθεται ότι παίρνουν οι μαθητές στο Γυμνάσιο, αφού υπάρχει μάθημα μουσικής, δεν θα έπρεπε καν να υπολογίζονται. Θέμα ανεξάρτητο από τα μαθήματα που διδάσκονται ή όχι στα σχολεία, αλλά σημαντικό, που δεν θα έπρεπε να απουσιάζει από κανένα εκπαιδευτικό ίδρυμα, που, ωστόσο, λείπει από τα περισσότερα και σε όσα υπάρχει αποτελεί αξιολύπητο θέαμα, με ελάχιστες εξαιρέσεις, είναι οι Βιβλιοθήκες. Χρειαζόμαστε Βιβλιοθήκες, με βιβλία ενδιαφέροντα και χρήσιμα για τους μαθητές, με βιβλία που προτείνουν οι καθηγητές κατά τη διάρκεια της σχολικής χρονιάς και αφορούν διάφορα επιστημονικά πεδία, αλλά και θέματα, γύρω από την τέχνη. Μια Βιβλιοθήκη, στο σχολείο, στο χώρο, που ο μαθητής περνάει, κατά το ήμισυ, την ημέρα του, είναι μεγάλο πλεονέκτημα.

Η σημερινή γενιά, λοιπόν, δεν έχει επαφή με την υπάρχουσα καλλιτεχνική δημιουργία. Δεν ξέρει τι είναι και, μάλιστα, την θεωρεί επουσιώδες στοιχείο για τη ζωή της, γιατί

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΜΟΡΦΩΤΙΚΩΝ ΥΠΟΘΕΣΕΩΝ

αυτό μαθαίνει στο σχολείο τόσα χρόνια εμμέσως, πλην σαφώς, με τη στάση των δασκάλων, των καθηγητών, των γονέων, των φροντιστών και λοιπών μεγάλων, που επιμένουν στη μελέτη μόνο εκείνων των μαθημάτων που θα δώσουν στο παιδί τη δυνατότητα πρόσβασης στα Α.Ε.Ι.. Το ίδιο, όμως, δεν περνάει και το Υπουργείο Παιδείας, που μονίμως, αφήνει το κομμάτι της ιστορίας με τον τίτλο «τέχνη» εκτός ύλης σ' όλες τις τάξεις;

Συμπεραίνουμε ότι η τέχνη δεν έχει θέση στο σημερινό σχολείο και η παιδεία από δικαίωμα έχει αρχίσει να γίνεται έργο καταναγκαστικό. Ο μαθητής όχι μόνο δεν έχει ευκαιρίες να καλλιεργηθεί πνευματικά και να εκφραστεί δημιουργικά, με βάση το υποκειμενικό του στοιχείο, αλλά τις περισσότερες φορές αποφοιτά από το σχολείο πνευματικά ανοηλό κληρώτος, με σημαντικές ελλείψεις γύρω από θέματα, που αφορούν την τέχνη και την πνευματική καλλιέργεια, παράγοντες που επηρεάζουν σε αρκετά μεγάλο βαθμό το σύστημα αξιών ενός ανθρώπου και την ποιότητα ζωής του. Ευχαριστώ.

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Στυλιανή Παπαοικονόμου από την Α' Πειραιώς.

ΣΤΥΛΙΑΝΗ ΠΑΠΑΟΙΚΟΝΟΜΟΥ (Α' Πειραιώς): Αξιότιμη κυρία Πρόεδρε της Επιτροπής, αγαπητοί Έφηβοι Βουλευτές, φοιτώ στο Ενιαίο Πειραματικό Λύκειο της Ιωαννιδείου Σχολής στον Πειραιά. Πιστεύω ότι όλοι εμείς, που βρισκόμαστε εδώ έχουμε ένα κοινό. Νοιαζόμαστε για τον τόπο μας και προβληματιζόμαστε για την ποιότητα του αναγκαίου κοινωνικού αγαθού, που λέγεται παιδεία. Είναι από τις λίγες φορές, που μας δίνεται η δυνατότητα να ακουστούμε, να ακουστούν τα όνειρα της νέας γενιάς, που οραματίζεται έναν κόσμο διαφορετικό. Είναι φυσιολογική η αντίδραση και η αμφισβήτηση. Πρέπει όλοι, όμως, να προσέξουμε προς ποια κατεύθυνση θα οδηγήσουμε αυτήν τη νεανική μας ορμή, γιατί βρισκόμαστε ακόμα στο στάδιο, όπου ο άνθρωπος παίρνει το λόγο και φωνάζει «θέλω να αλλάξω τον κόσμο», το εκπαιδευτικό σύστημα εν προκειμένω. Και, όμως, ο δρόμος είναι αρκετά μακρύς μέχρις ότου να το αλλάξουμε.

Ποιες είναι οι προτάσεις μας, όπως καταγράφονται στο εγχειρίδιο της Σύνοψης Κειμένων; Πόσο θα επωφεληθεί το υπάρχον εκπαιδευτικό σύστημα από τις συχνές επιθεωρήσεις, τη συνεχή αντικατάσταση καθηγητών, την άρση της μονιμότητάς τους; Μήπως επιρρίπτουμε ευθύνες αλόγιστα, χωρίς να εντρυφούμε στο πρόβλημα και να ανακαλύπτουμε τα πραγματικά αίτια, τη ρίζα του κακού; Τι σημαίνει να αξιολογούνται οι καθηγητές με βάση τα αποτελέσματα των Πανελλαδικών; Το σχολείο που θέλουμε δεν είναι εργοστάσιο ούτε οι εκπαιδευτικοί εργάτες, που τους κρίνουμε με βάση τα κιβώτια που παρήγαγαν σε ένα έτος.

Κατακρίνουμε τις μεταρρυθμίσεις και το σχολείο, έτσι

όπως το βιώνουμε σήμερα, τις ανεπάρκειες και τις ελλείψεις, τις κτηριακές εγκαταστάσεις και ξεχνάμε πως, όπως επηρεάζουν τον κάθε μαθητή, εξίσου επηρεάζεται και ο εκπαιδευτικός. Η παιδεία έχει μπει στη λογική της βιομηχανοποιημένης κοινωνίας μας και εμείς αντιμετωπιζόμαστε ως χέρια, που ξέρουν να εργάζονται, ως ακούραστα μυαλά, ως ειδικευμένοι κτίστες στο οικοδόμημα της ζωής, που άλλοι επιθυμούν. Στο ίδιο πλαίσιο ο καθηγητής παύει να επιτελεί το έργο των παλαιότερων, γιατί και αυτός, από εκείνους τους άλλους, θεωρείται κάποιο γρανάζι στη μηχανή, που χρέος έχει να φέρει εις πέρας την ύλη και όχι να μορφώσει. Και αυτό είναι μόνο ένα από τα θέματα, που μας απασχολούν.

Για να αλλάξουμε τα πράγματα πρέπει, πρωτίστως, να συνειδητοποιήσουμε ποιος ευθύνεται για την κατηγοριοποίηση των μαθητών, για το διπλό σύστημα του ενιαίου ΤΕΕ, που περιθωριοποιεί και εγκλωβίζει τις περιορισμένες αποσπασματικές γνώσεις και για την αναγκαιότητα των φροντιστηρίων, εφόσον η παραπαιδεία πλέον έχει επιβληθεί και διακατεχόμαστε από την αίσθηση ότι το σχολείο είναι δευτερεύον και ότι δεν επαρκεί για να είμαστε έτοιμοι να αποστηθίσουμε, να γράψουμε τόσο όσο για να περάσουμε εκεί που θέλουμε και να φθάσουμε, αγκομαχώντας, στη γραμμή του πανεπιστημίου, που δεν είναι γραμμή του τερατισμού.

Γι' αυτά, ίσως, είμαστε έτοιμοι. Όμως, δεν είμαστε έτοιμοι πολίτες. Και απαιτούν να είμαστε υπεύθυνοι ως προς τις επιλογές και τις πράξεις μας στα 17 μας. Όμως, δεκαεπτά χρόνια η συνείδηση και η προσωπικότητά μας δεν τους απασχόλησε. Την διαμορφώσαμε ανάμεσα στην υποκουλτούρα των «σήριαλς» και στο τρέξιμο, δίχως ένα λεπτό ελεύθερου χρόνου. Αν αυτά εξαρτώνται από το ντύσιμο των καθηγητών, όπως διαβάσαμε στις προτάσεις, τότε να ψηφίσουμε υπέρ αυτού του ελέγχου ή να διαφοροποιήσουμε τις περιοχές, διδάσκοντας όχι τα ίδια βιβλία σε όλους, όπως προτάθηκε, καταργώντας, έτσι, το ενιαίο του χαρακτήρα της παιδείας. Αν όμως όχι, βαθύνετε όσο μπορείτε και απαντήστε ώριμα και ευσυνείδητα στο ερώτημα: «τις πταίει»; Ευχαριστώ.

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Κωνσταντίνα Μπόσιου, από τη Β' Αθήνας.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΑ ΜΠΟΣΙΟΥ (Β' Αθήνας): Σας χαιρετώ και εγώ κυρία Πρόεδρε και αγαπητοί Έφηβοι Βουλευτές. Στις 13 Αυγούστου 2004 ξεκίνησε η μεγάλη γιορτή. Οι Ολυμπιακοί Αγώνες γύρισαν στο λίκνο τους και η χαρά και ο ενθουσιασμός ξεχύθηκαν από την Αθήνα προς κάθε άκρο της Ελλάδας και προς τις τέσσερις γωνιές του πλανήτη. Εκατοντάδες νέοι, γέροι και παιδιά έφθασαν εδώ όχι μόνο για την παρακολούθηση των αθλημάτων, αλλά, όπως και οι ίδιοι δήλωσαν για να θαυμάσουν τον πολιτισμό μας.

Η Ελλάδα από τη μεριά της, εκτός από την απίστευτη υποδοχή που τους επεφύλαξε και τη φιλοξενία που επέδειξε, απέδειξε ότι όταν αναλαμβάνει την εκτέλεση ενός έργου το φέρνει εις πέρας, με απόλυτη επιτυχία, όσο και αν την αμφισβητούν. Για τούτο η Ελλάδα και ο ελληνικός λαός αξίζουν το σεβασμό της διεθνούς κοινής γνώμης. Σχεδόν ένα μήνα μετά σε μας, τους Έλληνες, έμεινε η γλυκιά γεύση του παρατεταμένου γλεντιού, αλλά και μια πικρή γεύση, ένα παράπονο, που το νιώθουμε όλοι βαθιά μέσα μας και λίγοι τόσα χρόνια κατάφεραν να εκφράσουν. Τα δικά μας «μάραμα του Παρθενώνα», που βρίσκονται μακριά από την πατρίδα τους. Αυτό το δείγμα της ιστορίας και της πολιτιστικής μας κληρονομιάς, το κομμάτι της εθνικής μας ταυτότητας κρατείται χιλιόμετρα μακριά από τη χώρα, που το δημιούργησε. Και σαν να μην έφτανε αυτό, αυτοί που ισχυρίζονται ότι η Ελλάδα είναι ανίκανη να συντηρήσει και να ασφαλίσει τα λανθασμένα αποκαλούμενα «Ελγίνεια Μάρμαρα», οι ίδιοι τα κακοποιούν.

Πρόσφατα ήλθε στο φως ότι για να φαίνονται καλά συντηρημένα και αστραφτερά, έξυναν, όσο και αν αδυνατεί κανείς να το πιστέψει, την επιφάνειά τους. Θα το ανεχόμαστε για πολύ ακόμα;

Ξεκίνησε το 1803, συνεχίστηκε το 1816, ας τελειώσει σήμερα.

Σειρά από Υπουργούς Πολιτισμού και πνευματικούς ανθρώπους του τόπου έχουν κάνει, άκαρπες, δυστυχώς, προσπάθειες για την επανάκτηση των «μαρμάρων» αυτών. Η Ελλάδα και η Αθήνα συγκεκριμένα, είναι πλέον έτοιμες να υποδεχτούν το πολιτιστικό αυτό διαμάντι. Το Μουσείο της Ακρόπολης, στα θεμέλια ακόμα, πληροί όλες τις προϋποθέσεις για την επιστροφή τους. Δεν πρέπει να ξεχνάμε τις διπλωματικές προσπάθειες, που όλο και πυκνώνουν, κάνοντας ώριμες πλέον τις συνθήκες. Οι γνώσεις, όμως, όλων των Ελλήνων γύρω απ' αυτή την κατάσταση είναι ελλιπείς. Πώς θα ζητήσουμε κάτι, όταν δεν γνωρίζουμε την ιστορία του και τον όγκο του προβλήματος; Ενημέρωση, διεκδίκηση, ευαισθητοποίηση. Οι προσπάθειες της πολιτικής ηγεσίας τώρα πρέπει να ενταθούν και όλοι, κράτος και λαός, πρέπει να συνεργαστούν γι' αυτή την υψίστης σημασίας εθνική υπόθεση. Το Μουσείο πάλι στην Ακρόπολη, ας γίνει πλέον πραγματικότητα. Αφού τελείωσαν τα διαδικαστικά και δικαστικά κωλύματα, ας μου επιτραπεί η έκφραση, ας ξεκινήσουν τα έργα ανέγερσής του, ώστε ο καθένας μας να μπορεί να θαυμάσει τα έργα που θέλουμε να ελπίζουμε ότι δανείστηκαν για ένα μακροχρόνιο διάστημα.

Όσοι δανείζονται την ιστορία, τη μυθολογία, την τέχνη, τις γνώσεις και τους θεσμούς, που οι πρόγονοί μας καθιέρωσαν, ας έλθουν αρωγοί στην προσπάθειά μας. Ότι στιγμάτισε ο Λόρδος Βύρων με το ποίημά του «Η κατάρα της Αθήνας» και τον αγώνα που ξεκίνησε το 1980 η αείμνηστη Μελί-

να Μερκούρη, ας κάνουμε πραγματικότητα εμείς, η νέα γενιά, οι αυριανοί συνεχιστές του πολιτισμού, που έχουμε στα χέρια μας.

Στο σημείο αυτό, θα ήθελα να ζητήσω συγγνώμη για ένα σημαντικό λάθος μου, που σήμερα μας τόνισε ιδιαίτερα, μια πλέον καταρτισμένη και ευγενέστατη κυρία. Δεν είναι τα «μάραμα του Παρθενώνα», αυτά που διεκδικούμε, γιατί «μάραμο» είναι ό,τι βγαίνει από το λατομείο, αλλά τα γλυπτά του Παρθενώνα, δημιουργήματα με έμπνευση, ακρίβεια και πάθος και όχι στεγνά υλικά.

Μια βόλτα μόνο σαν τη σημερινή στον αρχαιολογικό χώρο της Ακρόπολης, θα πείσει όλους τους Έλληνες για το τι λείπει από τη συλλογή και το «πάζλ» του πολιτισμού των αρχαίων Ελλήνων.

Σας ευχαριστώ.

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Το λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής Ανδρέας Νικολαράκης, από τη Β' Αθήνας.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΝΙΚΟΛΑΡΑΚΗΣ (Β' Αθήνας): Αγαπητή κυρία Πρόεδρε, καθώς ο θεσμός της «Βουλής των Εφήβων» έχει καλώς δημιουργηθεί για την καλοπροαίρετη κριτική και την προώθηση νέων ιδεών, είναι απόλυτα λογικό ότι θα επικεντρωθώ στα αρνητικά σημεία του θέματος με το οποίο θα καταπιαστώ και αυτό δεν είναι άλλο από τους πρόσφατους Ολυμπιακούς Αγώνες της Αθήνας και γενικότερα την ολυμπιακή κουλτούρα.

Δυστυχώς, οι Ολυμπιακοί Αγώνες, που διοργάνωσε η ανώνυμη εταιρεία «ATHENS 2004» και το ελληνικό κράτος, δεν ήταν μια και τόσο μεγάλη γιορτή και αυτό για πολλούς λόγους. Σίγουρα όλοι μπορούμε να είμαστε υπερήφανοι για τις άριστες αθλητικές εγκαταστάσεις, αλλά και την αλλαγή της εικόνας της Αθήνας προς το καλύτερο. Κανείς, επίσης, δεν μπορεί να αμφισβητήσει το εξαιρετικό κλίμα εντός των αγωνιστικών χώρων, αλλά και τη σπουδαία συμπεριφορά των εθελοντών. Όμως, επίσης, κανείς δεν μπορεί να αναρρέσει ότι το κλίμα αυτό έμεινε, δυστυχώς, εντός των σταδίων. Ακόμα και λιγοστοί – συγκριτικά με άλλους Ολυμπιακούς αγώνες – τουρίστες, που κατέφθασαν στην Αθήνα, ήταν πολύ λίγοι για να δημιουργήσουν μια έντονη ατμόσφαιρα με εξαίρεση τα σοκάκια της Πλάκας και το Μοναστηράκι. Ήταν μόνοι, και αυτό γιατί ποτέ οι Έλληνες, ποτέ δεν αγκάλιασαν σε βάθος τους Ολυμπιακούς Αγώνες, ακόμα και αυτούς της Αθήνας.

Όλοι, βέβαια, είδαν την ομολογουμένως εξαιρετική τελετή έναρξης, την κούρσα των 100 μέτρων και την τελετή λήξης, φυσικά από την τηλεόραση. Ελάχιστοι, όμως, Έλληνες βγήκαν στους δρόμους για να γιορτάσουν την πολυπολιτισμικότητα, να συμπεριφερθούν ανθόδημα στο πλαίσιο αυτής της μεγάλης γιορτής, μια φορά για μια ζωή. Ακόμα, πολύ λίγοι ήταν αυτοί που προσπάθησαν με καλοπροαίρετα βλέμ-

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΜΟΡΦΩΤΙΚΩΝ ΥΠΟΘΕΣΕΩΝ

ματα να φλερτάρουν, να δουν τον κόσμο από άλλο μάτι, να γευθούν το λεγόμενο ολυμπιακό πνεύμα, αυτό που μας κληρονόμησαν οι αρχαίοι μας πρόγονοι. Και όλα αυτά, όχι γιατί οι Έλληνες δεν αγαπούν τους Ολυμπιακούς αγώνες, είναι γιατί οι Ολυμπιακοί Αγώνες δεν αγαπούν τον άνθρωπο. Η εμπορευματοποίηση, οι χημικά τροποποιημένοι υπερπρωταθλητές, ο γιγαντισμός των αγώνων, είναι μόνο μερικά από τα στοιχεία των Αγώνων, που απωθούν το συνειδητοποιημένο πολίτη. Νομίζω ότι το αρνητικότερο στοιχείο είναι η εμπορευματοποίηση.

Γνωρίζετε, ήδη, φαντάζομαι ότι όπου βρεθεί κάποιος, βομβαρδίζεται από διαφημίσεις, όπως μεγάλοι χορηγοί, επίσημοι υποστηρικτές, επίσημη τράπεζα, επίσημο νερό των Ολυμπιακών Αγώνων, ακόμα και επίσημα προφυλακτικά. Αυτό, όμως, που πραγματικά με έκανε έξω φρενών ήταν μια οδηγία προς τους θεατές των Ολυμπιακών Αγώνων. «Παρακαλείσθε να μη φοράτε ρούχα με εμφανή λογότυπα ανταγωνιστικών εταιρειών των Χορηγών των Ολυμπιακών Αγώνων» ή, με άλλα λόγια, καταστρέφουμε τις ατομικές ελευθερίες, γιατί ο τρόπος με τον οποίο ντύνεται κάποιος, αποτελεί φυσικά ατομικό δικαίωμα και δεν δίνουμε λογαριασμό σε κανέναν. Ίσως, τελικά, να αποδεικνύεται σοφό, χωρίς απαραίτητα να το συμμαρξίζομαι, πάντως το είχαν γράψει κάποιον σ' ένα τοίχο στους δρόμους της Αθήνας «Αφήστε τους Ολυμπιακούς Αγώνες να πεθάνουν στη χώρα που γεννήθηκαν».

Αυτό που προτείνω, βέβαια, δεν είναι η κατάργηση των Ολυμπιακών Αγώνων. Πρέπει όλοι μαζί πρώτα απ' όλα να κατανοήσουμε το ολυμπιακό κίνημα και το πραγματικό πνεύμα και να τα προβάλλουμε διεθνώς σ' όλο τον κόσμο. Ούτως ή άλλως οι αρχαίοι Έλληνες είναι αυτοί που το γέννησαν, άρα σε μας δεν μένει τίποτα, παρ'όλο που μεταλαμπαδεύσουμε.

Αυτό, λοιπόν, το σύνθημα, με το οποίο όλοι πρέπει να γεμίσουμε τους τοίχους είναι: «Ας ξαναγεννήσουμε τους Ολυμπιακούς Αγώνες στη χώρα που γεννήθηκαν».

Ευχαριστώ.

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Το λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής Ερμής Προφάντης, από την Α' Αθήνας.

ΕΡΜΗΣ ΠΡΟΦΑΝΤΗΣ (Α' Αθήνας): Αξιότιμη κυρία Πρόεδρε της Επιτροπής, αγαπητοί Έφηβοι Βουλευτές, ένα από τα κυριότερα σημεία του σημερινού εκπαιδευτικού συστήματος, που, κατά τη γνώμη μου, είναι άκρως προβληματικό, είναι αυτό των γνώσεων, που μας παρέχει το σχολείο. Κατά κοινή ομολογία, πρόκειται για γνώσεις, που είναι εξειδικευμένες, καθώς και περιττές σε πολλές περιπτώσεις: εξειδικευμένες, αφού ουσιαστικά μας προετοιμάζουν για την είσοδό μας στην Τριτοβάθμια εκπαίδευση, αντί να μας προετοιμάζουν να γίνουμε συνειδητοποιημένοι πολίτες, πε-

ριττές, αφού πολλοί επιλέγουμε να συνεχίσουμε σε μια σχολική άσχετη με τα μαθήματα, τα οποία διδαχθήκαμε.

Έτσι, τελειώνουμε το σχολείο με μια πληθώρα άχρηστων γνώσεων και χωρίς τα βασικά, που είναι η κριτική σκέψη, οι σφαιρικές γνώσεις και η ανθρωπιστική παιδεία. Συν τοις άλλοις, με τη διάκριση των μαθητών σε τρεις κατευθύνσεις στις δύο τελευταίες τάξεις του Λυκείου, δημιουργείται ένα σχολείο τριών ταχυτήτων, που ουσιαστικά προδικάζει το μέλλον των μαθητών. Και ας μην ξεχνάμε κιόλας ότι αυτό γίνεται από την ηλικία των 15 ετών, προδικάζεται, δηλαδή, η μελλοντική επαγγελματική εξέλιξη του μαθητή από μια τέτοια ηλικία, χωρίς ουσιαστικό επαγγελματικό προσανατολισμό, αφού η διδασκαλία του αντίστοιχου μαθήματος στα σχολεία είναι ανεπαρκέστατη, και χωρίς ο ίδιος ο μαθητής να ξέρει τι θέλει να σπουδάσει.

Γίνεται, λοιπόν, φανερό ότι το σημερινό Πρόγραμμα Σπουδών είναι προσανατολισμένο στη λάθος κατεύθυνση της εισαγωγής των μαθητών στην Τριτοβάθμια εκπαίδευση, μέσω της αποστήθισης ορισμένων τεχνικών γνώσεων και χωρίς καμία ενίσχυση του κριτικού πνεύματος.

Όλα αυτά τα χρόνια, έγιναν πολλές αλλαγές και, σχεδόν, κάθε Υπουργός έχει να επιδείξει και μερικές θεαματικές αλλαγές στο εκπαιδευτικό σύστημα, ειδικά στη δευτεροβάθμια εκπαίδευση, στο Λύκειο δηλαδή. Αυτές, όμως, οι αλλαγές είναι μόνο θεαματικές και τίποτα άλλο. Η ουσία παραμένει η ίδια, είτε μιλάμε για το σύστημα των δεσμών είτε αυτό των κατευθύνσεων.

Η αποστήθιση παραμένει κυρίαρχη, οι τεχνικές γνώσεις συνεχίζουν να υποσκελίζουν τα ουσιαστικά πράγματα, που είναι αναγκαίο να μάθει ένας έφηβος και ουσιαστικά το Λύκειο παραμένει ένας προθάλαμος για τα ΑΕΙ και ΤΕΙ.

Πρέπει να γίνει αντιληπτό ότι η εκπαίδευση δεν είναι ούτε ένας χώρος πειραματισμών ούτε και προσωπικής προβολής. Δεν βάζουμε Πανελλήνιες στη Β' Λυκείου, έτσι για να δούμε τι θα γίνει, ούτε τις καταργούμε μόνο για να δείξουμε ότι εκπληρώσαμε τις προεκλογικές μας δεσμεύσεις.

Προκειμένου ν' αλλάξουν όλα αυτά, είναι απαραίτητο να γίνουν ορισμένες ριζικές τομές στο εκπαιδευτικό σύστημα. Πρέπει κατ' αρχήν, ν' αλλάξει ο τρόπος με τον οποίο ορίζεται ο Υπουργός Παιδείας. Πρέπει να είναι ένα πρόσωπο καταξιωμένο στο χώρο, με γνώση του αντικειμένου και ευρύτερο κύρος.

Γ' αυτό πρέπει, ειδικά γι' αυτόν τον Υπουργό, να υπάρχει μία διακομματική Επιτροπή, η οποία θα περιλαμβάνει και μαθητές, αλλά και καθηγητές και η οποία θα τον ορίζει για μια τετραετία, άσχετα με την εκάστοτε κυβέρνηση κάθε φορά.

Επίσης, είναι αναγκαίο να αλλάξει ο προσανατολισμός των μαθημάτων και από τεχνοκρατικός να γίνει ανθρωποκεντρικός. Να επικεντρωθεί δηλαδή στο μαθητή και στις ου-

σιαστικές γνώσεις, που του χρειάζονται, προκειμένου, όταν αποφοιτήσει από το σχολείο, να είναι ένας ολοκληρωμένος και ευαισθητοποιημένος πολίτης, έτοιμος να ενταχθεί στην κοινωνία. Πώς θα γίνει αυτό; Αρχικά, με το να αποδεσμευθεί το Λύκειο από την εισαγωγή στην Τριτοβάθμια εκπαίδευση. Με άλλα λόγια, με την κατάργηση των Πανελληνίων εξετάσεων, αφού με βάση αυτές εισάγεται κάποιος στα ΑΕΙ και ΤΕΙ και, κατά συνέπεια, την κατάργηση των κατευθύνσεων, καθώς και των μαθημάτων που περιλαμβάνουν. Στη θέση τους μπορούν είτε να μπουν νέα μαθήματα, όπως ο Σχολικός Επαγγελματικός Προσανατολισμός, ο οποίος δεν υπάρχει στη Β' και Γ' Λυκείου, είτε να αυξηθούν οι ώρες των υπόλοιπων μαθημάτων, όπως για παράδειγμα η Κοινωνιολογία, είτε ακόμη και να παραμείνουν κενές, προκειμένου να υπάρχει ελεύθερος χρόνος στους μαθητές.

Ένα άλλο σημαντικό κομμάτι, που χρήζει άμεσης προσοχής είναι τα σχολικά βιβλία, τα οποία είναι ακαλαίσθητα, αντιπαιδαγωγικά και πολλές φορές αναχρονιστικά, όπως εξ άλλου επισημαίνουν και άλλοι έφηβοι στις εργασίες τους για τη «Βουλή των Εφήβων». Πρέπει να διαμορφωθούν, έτσι ώστε να παρέχουν τις κατάλληλες γνώσεις, χωρίς ανακρίβειες και άσκοπη φλυαρία, αλλά και να κεντρίζουν την προσοχή του μαθητή και να τον ωθούν να εξερευνήσει και άλλες πηγές μάθησης, όπως είναι το internet και τα εξωσχολικά βιβλία.

Τέλος, δεν θα πρέπει να ξεχνάμε και τον καθοριστικότερο παράγοντα απ' όλους, τους καθηγητές. Αυτοί θα πρέπει να ελέγχονται και να επιλέγονται με αξιοκρατικά κριτήρια, καθώς και να ελέγχονται διαρκώς, μέσω της αξιολόγησης τόσο από τους μαθητές όσο και από ειδικούς συμβούλους. Επίσης, είναι αναγκαίο να μειωθεί το όριο συνταξιοδότησής τους, αφού θα πρέπει να εισέρχονται συνεχώς στην εκπαιδευτική διαδικασία νέοι καθηγητές.

Σας ευχαριστώ.

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Μαρία Σαπουνά, από το νομό Λάρισας.

ΜΑΡΙΑ ΣΑΠΟΥΝΑ (Νομός Λάρισας): Αξιότιμη κυρία Πρόεδρε, αγαπητοί συμμαθητές, Έφηβοι Βουλευτές, φοιτώ στο Β' Ενιαίο Λύκειο Λάρισας και χαίρομαι, που θα μοιραστώ μαζί σας τους προβληματισμούς μου.

Θα αναφερθώ σε ένα ζήτημα που παρουσιάζεται τόσο έντονα σήμερα στην ελληνική κοινωνία, στην καχεξία της ελληνικής γλώσσας, σε συνδυασμό με την έλλειψη πολιτιστικής ανάπτυξης.

Κατάγομαι από επαρχιακή πόλη και βιώνω καθημερινά αυτό το φαινόμενο. Το περιεχόμενο της γλώσσας μας καθρεφτίζει μια κοινωνία «μιαζανθρώπων», γηπέδων, με μια γλώσσα κράμα από ξενικές λέξεις, μονοσύλλαβες αναφορές, ανάκατες βροσιές. Μια γλώσσα, που φανερώνει το νεο-

πλουτισμό, τον καταναλωτισμό και τη μισομορφωσιά της εποχής. Και αυτήν τη γλώσσα, την βλέπω να κυκλοφορεί, όχι μόνο στις καφετέριες, αλλά και στα σχολεία, έχοντας δασκάλους μισομορφωμένους, που χειρίζονται μια φτωχή και με αδυναμίες γλώσσα. Εκεί όπου η γλώσσα γίνεται αγγαρεία, γιατί όλα γίνονται λακωνικά κάτω από το φετιχισμό των πτυχίων και των Αναλυτικών προγραμμάτων.

Και εγώ αναρωτιέμαι, όπως και πολλοί από εσάς. Γίνεται να μιλάμε για πολιτισμό, όταν το στήριγμά του μαραζώνει; Γίνεται να μιλάμε για οράματα, όταν η φαντασία μας στερεύει; Γίνεται να μιλάμε για προσωπικότητες, αφού χάνοντας την δυνατότητα του ομιλείν μικραίνουμε σαν άνθρωποι; Γινόμαστε πλήθος, με μοναδικό ενοχλητικό στοιχείο το σύνθημα. Πώς γίνεται να μιλάμε για ισοτιμίες ευρωπαϊκών χωρών, όταν οι Ευρωπαίοι κανχίνονται για τη γλώσσα τους και εμείς ψάχνουμε να την βρούμε;

Αγαπητοί μου, πρέπει να πιστέψουμε πως η ποιότητα των ανθρώπων βγαίνει από την ψυχή και εκφράζεται με την ποιότητα του λόγου. Πρέπει να δούμε τη γλώσσα σαν αξία, να την αγαπήσουμε, όπως την αγάπησαν οι Έλληνες Πατέρες που την κουβαλούσαν τόσα χρόνια στις καρδιές τους. Είναι ανάγκη, λοιπόν, να αρχίσει η διδασκαλία της γλώσσας από το δημοτικό με δασκάλους φιλόλογους, όπου τα παιδιά να διδάσκονται παιχνίδια γλωσσικά, που εξάπτουν τη φαντασία και τη δημιουργικότητα.

Η διδασκαλία της γλώσσας να γίνεται με οπτικοακουστικά μέσα και να διδάσκεται η γλώσσα μας από ζωντανές πηγές, για να έχουμε ακούσματα της μητρικής μας γλώσσας. Τα βιβλία να είναι απλά, καλογραμμένα και φθηνά για να μας κατακτούν και να διανέμεται ένα λεξικό δωρεάν σε κάθε μαθητή. Να υπάρχουν Βιβλιοθήκες σε όλα τα σχολεία, οι οποίες να είναι ανοικτές και τα Σαββατοκύριακα. Να συμμετέχουμε εμείς οι μαθητές στην έκδοση των βιβλίων και, κατά την ώρα της Νεοελληνικής λογοτεχνίας, να γίνονται παρουσιάσεις βιβλίων και σχολιασμός εφημερίδων.

Όσον αφορά τους καθηγητές, χρειάζεται να υπάρχουν άξιοι χειριστές του λόγου, ανοιχτά μυαλά και όχι προσκολλημένα στο έγκριτο βοήθημα, κρατικοί υπάλληλοι. Να αρχίσει να διδάσκεται η τοπική ιστορία, για να καλλιεργούνται τα ήθη και τα έθιμα, γιατί η Ιστορία είναι η λυσιτελής μάθηση της γλώσσας μας. Να ενισχυθούν οι τοπικοί σύλλογοι και να δοθούν κίνητρα για να αναβιώσουν ξανά τα τοπικά ιδιώματα, ώστε να μη φοβόμαστε εμείς οι Θεσσαλοί να αποκαλεστούμε «βλάχοι» από τους εύγλωπτους Αθηναίους.

Τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης να ελέγχονται από φιλόλογους, οι οποίοι να συντάσσουν τα δημοσιογραφικά κείμενα των δελτίων ειδήσεων. Να υπάρχει ομάδα μορφωμένων, που θα φροντίζουν για την αφομοίωση των ξένων λέξεων για τον εξελληνισμό και οι οποίοι να έχουν την ευθύνη για τη σωστή μετάφραση των αρχαίων συγγραφέων, μακριά από

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΜΟΡΦΩΤΙΚΩΝ ΥΠΟΘΕΣΕΩΝ

συμφέροντα και σκοπιμότητες, γιατί η γλώσσα δεν είναι μουσειακό είδος σε γυάλινες προθήκες, αλλά ανάσα ζωής και ελευθερίας. Είναι ανάγκη η ελληνική γλώσσα και όχι πολυτέλεια. Χρειάζεται να υπάρχει ελληνισμός και ελληνική γλώσσα για να υπάρχει πολιτισμός και ποιότητα ζωής.

Εμείς οι έφηβοι θέλουμε την ελληνική γλώσσα. Εσείς; Φτιάξαμε σχολεία για να μαθαίνουμε τη γλώσσα μας, για να σκεφτόμαστε, να κρίνουμε, να χτίζουμε, να γκρεμίζουμε. Θέλουμε πολλούς τρόπους σκέψης και όχι πολλές γνώσεις. Κάποιοι επιλέγουν να μαθαίνουν και να μιλούν ελληνικά. Εμείς, ως Έλληνες, δεν έχουμε δικαίωμα να διαλέγουμε και να διεκδικούμε;

Σας ευχαριστώ.

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Το λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής Χριστόφορος Τσακαλογιάννης, από το Νομό Αττικής.

ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ ΤΣΑΚΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ (Νομός Αττικής): Αξιότιμη κυρία Πρόεδρε της Επιτροπής, αγαπητοί συνάδελφοι έφηβοι Βουλευτές, κάθε Έλληνας, σύμφωνα με το Σύνταγμα της Ελλάδας, έχει δικαίωμα δωρεάν παιδείας σε όλες τις βαθμίδες στα κρατικά εκπαιδευτήρια. Το κράτος ενισχύει τους σπουδαστές που διακρίνονται, καθώς και αυτούς που έχουν ανάγκη από ειδική προστασία.

Παρ' όλο που οι επιταγές του Συντάγματος είναι σαφείς, η θεωρία δεν εφαρμόζεται, κάτι που έχει ως αποτέλεσμα την εμφάνιση αρκετών προβλημάτων στο εκπαιδευτικό σύστημα. Η άνιση πρόσβαση στην εκπαίδευση είναι αδιαμφισβήτητα ένα από τα κυρίαρχα προβλήματα και μπορεί ο καθένας μας να την εντοπίσει στα εξής: Απουσία νηπιαγωγείων στην ύπαιθρο, έλλειψη δασκάλων σε δημοτικά σχολεία των χωριών. Αυτά έχουν ως συνέπεια τη στέρηση επιπρόσθετων παροχών, όπως ολοήμερα σχολεία και εκπαιδευτικές εκδρομές. Μικρός αριθμός Γυμνασίων, Λυκείων, κάτι που συνεπάγεται χάσιμο χρημάτων και πολύτιμο χρόνο, λόγω των πολύωρων μετακινήσεων των μαθητών. Απουσία πανεπιστημίων από την ελληνική ύπαιθρο.

Εξίσου, όμως, σημαντικά είναι και τα παρακάτω προβλήματα:

- Αποτυχία προσαρμογής του εκπαιδευτικού συστήματος της χώρας μας στα σημερινά δεδομένα.

- Ύπαρξη άχρηστων και αναχρονιστικών νόμων που αφορούν την εκπαίδευση. Εδώ αξίζει να αναφέρουμε χαρακτηριστικά την ύπαρξη νόμου, που αποκλείει κάθε νέο μετεγγραφέντα μαθητή της ΣΤ' τάξης του δημοτικού σχολείου από την κλήρωση για ανάδειξη σημαιοφόρου, ο οποίος μου στέρησε την πιθανότητα και τη χαρά να κρατήσω την ελληνική σημαία.

- Έλλειψη οπτικοακουστικού υλικού και εναλλακτικών μέσων διδασκαλίας.

Είναι άστοχος ο χαρακτηρισμός της παιδείας, ως «δωρε-

α». Κάθε γονιός κυριολεκτικά απελπίζεται, τη στιγμή που καλείται να βάλει βαθιά το χέρι στην τσέπη.

- Έλλειψη εργαστηρίων και πρώτων υλών.

- Κακογραμμένα, ακαλαίσθητα και ανακριβή βιβλία.

- Μη σωστή λειτουργία του επαγγελματικού προσανατολισμού.

- Μικρός αριθμός κατευθύνσεων μη επαρκής για τις επιλογές των μαθητών.

- Απουσία οποιασδήποτε ενημέρωσης των καθηγητών, σχετικά με τις νέες τεχνολογίες.

- Υπερβολική ανάπτυξη της παραπαιδείας, δηλαδή, των φροντιστηρίων.

- Ύπαρξη κοινωνικού ρατσισμού στο υπάρχον εκπαιδευτικό σύστημα.

Η ύπαρξη, όμως, προβλημάτων κάνει επιτακτική την ανάγκη εύρεσης προτάσεων, μέσω των οποίων αυτά μπορεί να λυθούν. Απαραίτητη είναι η ίδρυση Νηπιαγωγείων, Γυμνασίων, Λυκείων και Πανεπιστημίων, κυρίως, στην ύπαιθρο. Θα πρέπει να δοθούν κίνητρα στους εκπαιδευτικούς για να τους ενθαρρύνουν να πάνε στα σχολεία της ύπαιθρου. Κατάργηση συγκεκριμένων οπισθοδρομικών νόμων, σαν και αυτόν, που ανέφερα προηγουμένως. Εξοπλισμός και δημιουργία Βιβλιοθηκών, Γυμναστηρίων και Εργαστηρίων χημείας, φυσικής και πληροφορικής. Έκδοση καινούργιων βιβλίων, χωρίς λάθη, γραμμένων με τις πιο σύγχρονες μεθόδους, ώστε να κεντρίζουν το ενδιαφέρον του μαθητή. Δημιουργία νέων κατευθύνσεων, δια βίου επιμόρφωση των εκπαιδευτικών, αξιολόγηση, κυρίως, των νέων καθηγητών, μέριμνα για ιατροφαρμακευτική περίθαλψη των μαθητών, ανάπτυξη του θεσμού της ενισχυτικής διδασκαλίας και δημιουργία σχολικών εγκαταστάσεων, που ευνοούν την πρόσβαση ατόμων με ειδικές ανάγκες.

Βεβαίως, υπάρχουν πολλά θετικά στην εκπαιδευτική διαδικασία, όπως οι δημοκρατικές διαδικασίες στην οργάνωση του μαθητικού κινήματος, ο εκσυγχρονισμός της εκπαίδευσης στο βαθμό που υπάρχει. Όμως, η πρόοδος στηρίζεται στην ανάπτυξη διαλόγου και στην αναφορά των προβληματισμών. Για το λόγο αυτό έδωσα μεγαλύτερο βάρος στα προβλήματα της εκπαίδευσης και στην ανάπτυξη προτάσεων για τη λύση τους.

Ευχαριστώ.

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Το λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής Αντώνιος Τσιλιγιάννης, από την Αχαΐα.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΤΣΙΛΙΓΙΑΝΝΗΣ (Νομός Αχαΐας): Αξιότιμη κυρία Πρόεδρε της Επιτροπής, αγαπητοί συνάδελφοι Έφηβοι Βουλευτές, ο θεσμός της παιδείας δεν αφορά μόνο τους νέους, όπως πιστεύουν κάποιοι. Στην Ελλάδα υπάρχει σημαντικό πρόβλημα στον τομέα της παιδείας και αυτό είναι από όλους γνωστό, καθώς και από τις εκάστοτε κυβερνήσεις, που πασχίζουν να την καλύτερύνουν.

Ωστόσο, το πρόβλημα δεν αφορά μόνο τη νέα γενιά, όπως προείπα, αλλά, κυρίως, και τις υπόλοιπες γενιές. Για διάφορους λόγους κοινωνικούς, οικονομικούς, ακόμη και πολέμους, οι παλαιότερες γενιές είχαν ελλιπή ή και καθόλου εκπαίδευση. Ακόμη, όμως, και αυτοί που πήγαν σχολείο, αγνοούν βασικά πράγματα. Για παράδειγμα, οι αγρότες, ειδικότερα οι γεροντότεροι, δεν γνωρίζουν ότι είναι προτιμότερο και προς το συμφέρον τους, μακροπρόθεσμα, να στραφούν στις βιολογικές καλλιέργειες. Χρειάζονται ειδικούς της Βιολογίας και της Βοτανικής, οι οποίοι να τους καθοδηγήσουν, ώστε να αποφύγουν τις παγίδες των φθηνών και δειλεαστικών τροποποιημένων μεταλλαγμένων προϊόντων, που είναι βλαβερά και για το περιβάλλον και για τον ανθρώπινο οργανισμό.

Επίσης, ο κόσμος στερείται αθλητικής και πολιτιστικής παιδείας και αυτό φάνηκε, κυρίως, κατά τη διάρκεια των Ολυμπιακών Αγώνων, γεγονός που τόνισε και δήλωσε, επίσης, ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας, προσφάτως.

Όταν ο μέσος Έλληνας βρίσκεται στα στάδια, υιοθετεί συμπεριφορά χούλιγκαν. Στους αρχαιολογικούς χώρους ρυπαίνει με τα σκουπίδια του και στα μουσεία δεν τηρεί τους κανόνες, δεν κάνει ησυχία, ενοχλεί, ενώ στις θεατρικές παραστάσεις αποχωρεί πριν καν αυτές τελειώσουν, ντροσιάζοντας έτσι τον εαυτό του με τη συμπεριφορά του. Γενικά, ο μέσος Έλληνας δεν μπορεί να φερθεί σωστά σε μεγάλες αθλητικές και πολιτιστικές οργανώσεις. Ίσως γι' αυτό να φταίει το γεγονός ότι στην Ελλάδα, την τελευταία δεκαετία, απουσίαζαν οι μεγάλες διοργανώσεις και γεγονότα. Αυτή, όμως, δεν είναι και η κολακευτικότερη δικαιολογία ούτε η πιο σωστή μέθοδος να κρίνουμε την έλλειψη παιδείας στους Έλληνες.

Προτείνω, λοιπόν, να δραστηριοποιηθεί το κράτος ενημερώνοντας τον κόσμο και βοηθώντας τον, ώστε να προχωρήσει, γιατί, καθώς φαίνεται, η χώρα μας εκσυγχρονίζεται, αλλά ο λαός μένει ίδιος. Πιστεύω, λοιπόν, ότι πρέπει να θεσπιστεί η δια βίου εκπαίδευση για τους αγρότες, ώστε να είναι συνεχώς ενήμεροι με τις τελευταίες εξελίξεις σε σχέση με τον τομέα τους, αλλά και σε όλους τους απλούς πολίτες να γίνουν σεμινάρια, που να αφορούν την καθημερινή συμπεριφορά μας, προσιτά για όλους και για όλες. Άλλωστε, ο Περικλής στην κλασική εποχή κατάφερε να θεσπίσει τη δια βίου εκπαίδευση στην Αθήνα, με τις δωρεάν παραστάσεις θεατρικών έργων. Εμείς δεν μπορούμε να κάνουμε κάτι ανάλογο μετά δύο χιλιάδες τετρακόσια χρόνια; Πρέπει, επιτέλους, να αποκτήσουμε παιδεία, ώστε πραγματικά να φανούμε ανάξιοι των προγόνων μας, όπως θέλουμε να είμαστε.

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Στέλλα Τεκέλα, από την Αμμόχωστο της Κύπρου.

ΣΤΕΛΛΑ ΤΕΚΕΛΑ (Αμμόχωστος Κύπρου): Αξιότιμη,

κυρία Πρόεδρε της Επιτροπής, κύριοι συνάδελφοι Έφηβοι Βουλευτές, βρισκόμαστε στο κατώφλι της σύγχρονης προοδευτικής κοινωνίας μας, στην κορυφή της ανθρώπινης ύπαρξης και στο ριζοσπαστικό τεχνολογικό πολιτισμό. Συνάμα, όμως, είμαστε αντιμέτωποι με τριτοκοσμικές έννοιες όπως είναι η βία, η εγγληματικότητα και η εξαγριώση των ανθρώπων. Για τις αιτίες, που προκαλούν αυτές τις συμπεριφορές και για την αντιμετώπισή τους, έχουν διατυπωθεί διάφορες θεωρίες.

Μία πολύ λεπτή πτυχή της κοινωνίας, που περικλείεται στον κύκλο της ζωής παραμελείται ή παραγκωνίζεται από τους στοχαστές της εποχής.

Η Μουσική: Η μουσική αναφέρουν οι ειδικοί επηρεάζει το μυαλό, το σώμα και τα συναισθήματα. Πρακτικό παράδειγμα αυτής της ιδεολογίας είναι οι ασθενείς με καρδιολογικά προβλήματα, οι οποίοι, ακούγοντας τριάντα λεπτά κλασική μουσική, καταπραΰνουν τον πόνο και επανέρχονται σε φυσιολογική κατάσταση. Επίσης, ασθενείς με ημικρανίες, που ασκήθηκαν να ακούν μουσική κλασικών συνθετών, κατάφεραν να μειώσουν την συχνότητα, την διάρκεια και την ένταση των πονοκεφάλων, ενώ το Πανεπιστήμιο της Καλιφόρνιας απέδειξε πως η συγκεκριμένη μουσική ενισχύει την ευφυΐα και την παραγωγικότητα. Εντυπωσιακή είναι η παρατήρηση, σύμφωνα με την οποία οι σπουδαστές που άκουγαν δέκα λεπτά Μότσαρτ πριν τις εξετάσεις τους, έπαιρναν πιο υψηλή βαθμολογία από άλλους, που δεν άκουγαν μουσική.

Υποστηρίζεται, ακόμη, ότι η μουσική επηρεάζει θετικά την πίεση του αίματος και τη θερμοκρασία του σώματος. Με το θέμα αυτό ασχολήθηκαν σπουδαίοι επιστήμονες, που υποψιάστηκαν εξ αρχής τα ευεργετικά αποτελέσματα της κλασικής μουσικής αλλά και τις καταστροφικές συνέπειες της «hard rock» και της «heavy metal» μουσικής. Καθ' όλη τη διάρκεια ενός πειράματος, ένας ερευνητής τοποθέτησε δύο κουτιά με κλασική και ροκ μουσική αντίστοιχα και άφησε ελεύθερα τα ποντίκια να διαλέξουν ποια μουσική θα ακολουθήσουν ή καλύτερα ποια μουσική θα προτιμήσουν. Όλα χωρίς δισταγμούς πέρασαν την ώρα τους στο κουτί που ακουγόταν η μουσική του Μπαχ. Ακολούθως, ο δόκτωρ Μπερστ ανάγκασε κάποια ποντίκια να παραμείνουν σε ένα συγκεκριμένο χώρο, όπου υπήρχε τροφή και ακουγόταν η άγρια μελωδία της «heavy metal». Τότε τα ποντίκια τρελάθηκαν και συγχυσμένα, καθώς ήταν, ξέχασαν να στραφούν στην τροφή τους. Οι ερευνητές απεκάλυψαν πως τα κύτταρα του μυαλού τους καταστρέφονταν, ενώ τα νεύρα τους μεγάλωναν άγρια προς όλες τις κατευθύνσεις, χωρίς να συνδέονται μεταξύ τους. Επίσης, παρατηρήθηκε ένας ακανόνιστος αριθμός ενός χημικού, του RNA, το οποίο ενδυναμώνει το μνημονικό μας.

Οι επιστήμονες, γενικεύοντας τα πειράματά τους, διαπί-

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΜΟΡΦΩΤΙΚΩΝ ΥΠΟΘΕΣΕΩΝ

στώσαν πως οι δυσαρμονίες προκαλούν σε κάθε ζωντανή υπόσταση ζημιές και παρενέργειες του εγκεφάλου, ιδιαίτερα, στο τμήμα της απομνημόνευσής τους.

Νομίζω πως όλοι ως λογικά όντα, μπορούμε να πειραματιστούμε και να εξαγάγουμε δικά μας συμπεράσματα. Έτσι, πειραματίστηκα και εγώ, με τη βοήθεια ενός συμμαθητή μου, με τον οποίον συμφωνήσαμε να ακούμε ανελλιπώς τη μουσική που αγαπάμε, εκείνος τη ροκ και εγώ την κλασική. Αυτό το αυθόρμητο και νεανικό παιχνίδι κράτησε περίπου μία εβδομάδα, όπου και άντλησα ανεπιφύλακτα τα συμπεράσματά μου. Αυτός ο πιστός οπαδός της προαναφερθείσας μουσικής, αφού αφιερώθηκε αποκλειστικά στα σκληρά μπάσα της «heavy metal», μεταμορφώθηκε σε ένα νευρωτικό, ευέξαπτο και αγχωμένο αγόρι. Το χάσμα που δημιουργήθηκε ανάμεσα στον ψυχισμό μας ήταν φανερό.

Ένας καλομελετημένος ερευνητής, ο Ντόροθι Ρεντάλακ παρατήρησε πειραματικά πως τα φυτά, ακούγοντας κλασική μουσική, μεγάλωναν δύο ίντρες περισσότερο απ' αυτά, που βρίσκονταν υπό φυσιολογικές περιστάσεις σε ήσυχο περιβάλλον. Μάλιστα, τα πρώτα έγερναν προς τη μεριά του ραδιοφώνου που αναδύονταν οι μελωδίες του Μότσαρτ. Αντίθετα, τα φυτά που δέχονταν τα κύματα της ραπ ή ροκ μουσικής μαράθηκαν εντελώς, σε διάστημα ενός μήνα.

Οι επιστήμονες κρούουν τον κώδωνα και μας πληροφορούν πως η μουσική είναι η δεύτερή μας γλώσσα, η οποία ριζώνει στο μυαλό μας και ανάλογα μας καλλιεργεί ως προσωπικότητες ή μας πηγαίνει σε έναν καταστροφικό κύκλο, στον οποίο κυριαρχεί η βιαιότητα και η αρνητική ένταση. Εμείς θα επιλέξουμε την κοινωνική μόρφωση, θα νοιαστούμε και θα στοχαστούμε για το μέλλον όλων μας. Μήπως, η κοινωνία μας θα ήταν πιο ήρεμη, εάν τα παιδιά μας απολάμβαναν περισσότερο την κλασική μουσική; Αλήθεια, τι είδους μαθητές θα εισέπραττε η κοινωνία, εάν τα σχολεία προωθούσαν αυτή τη θεραπευτική μουσική; Ίσως, να μην υπήρχε τόση βία στην ψυχή, στο σχολείο, στο κράτος. Ίσως, να πλάθαμε γαλήνιους, ειρηνικούς και αλτρουιστές ανθρώπους. Ίσως, να ήμασταν γεμάτοι από ευφρείς και επικοινωνιακούς πολίτες, με πιο σωστές και δίκαιες απόψεις, με πιο δημιουργική φαντασία. Ίσως, οι μαθητές να ήταν πολύ πιο συγκεντρωμένοι στο μάθημα, αντάρχει στη ζωή, συγκερατημένοι πολίτες. Ίσως, να ζούσαμε σε μία πιο πολιτισμένη και προοδευτική κοινωνία, με έξυπνους και αξιοπρεπείς ανθρώπους, που διαβρώνουν ό,τι βίαιο και αισχρό. Ας επιχειρήσουμε να γνωρίσουμε την κλασική μουσική και τα συμπεράσματα ας είναι απολύτως προσωπικά.

Ευχαριστώ.

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Το λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής Γεώργιος Χρυσουφούδης, από την Α' Αθήνας.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΧΡΥΣΑΦΟΥΔΗΣ (Α' Αθήνας): Κυρίες

Πρόεδρε, αγαπητοί συμμαθητές, είμαι ο Γιώργος Χρυσουφούδης από το 61ο Ενιαίο Λύκειο Αθηνών. Αρχικά, θέλω να αναφερθώ στους μαθητές με μαθησιακές δυσκολίες και, κυρίως, με δυσλεξία. Ο όρος δυσλεξία είναι ένας όρος του Μπρέντα, που περιλαμβάνει πολλές διαφορετικές περιπτώσεις. Ο ίδιος είμαι δυσλεκτικός και συνηθισμένος να αντιμετωπίζω προβλήματα από την Α' Δημοτικού. Γενικά, οι δάσκαλοι και οι καθηγητές είναι ελάχιστα ενημερωμένοι και αναγνωρίζουν για δυσλεξία μόνο την αναστροφή ή την παράλειψη γραμμάτων. Όμως, η δυσλεξία δεν έχει μόνο αυτά τα χαρακτηριστικά. Σε ορισμένες, μάλιστα, περιπτώσεις δεν τα έχει καθόλου. Το κοινό χαρακτηριστικό όλων των δυσλεκτικών είναι ότι παρουσιάζουν δυσκολίες στη γραφή και την ανάγνωση. Οι δυσκολίες αυτές μπορεί να είναι διαφορετικές σε κάθε περίπτωση: Λάθη στα σύμβολα, παραλείψεις, ασυνταξίες, ανορθογραφία, υπερβολικά αργό γράψιμο κ.λπ. Ο δυσλεκτικός διαβάζει αργά, με κόπο και δεν καταλαβαίνει τι λέει το κείμενο που διαβάζει.

Το Υπουργείο, για να βοηθήσει, δίνει τη δυνατότητα σε αυτούς τους μαθητές να δίνουν εξετάσεις προφορικά. Όμως, και στην πιστοποίηση της δυσλεξίας υπάρχουν προβλήματα. Σύμφωνα με το νόμο, για να πιστοποιηθεί κάποιος ως δυσλεκτικός θα πρέπει να μην έχει εκτός από τη δυσλεξία, ψυχολογικά, νευρολογικά ή νοητικά προβλήματα. Όποιος έχει και κάποια από αυτά, δεν δικαιούται να είναι δυσλεκτικός και θα πρέπει να εξετάζεται γραπτά σαν να μην είναι. Δηλαδή, όποιος θα έχει δύο προβλήματα, αντιμετωπίζεται σαν να μην έχει κανένα. Πρακτικά αποκλείεται από το σχολείο και ας λένε οι γιατροί ότι όσοι πάσχουν από τέτοιου είδους διαταραχές, θα πρέπει να συμμετέχουν και να εντάσσονται στην κοινωνική ζωή κ.λπ. Η προφορική εξέταση πάντως δεν είναι απαραίτητη για όλες τις περιπτώσεις. Στο Γυμνάσιο και το Λύκειο πολλοί δυσλεκτικοί έχουν μάθει πια να γράφουν, αλλά αργά, σε σχέση με τους συμμαθητές τους.

Εξακολουθούν, όμως, να διαβάζουν δύσκολα και να μην καταλαβαίνουν καλά αυτά που διαβάζουν.

Χρειάζονται, λοιπόν, περισσότερο χρόνο στα διαγωνίσματα – ίσως το διπλάσιο – και θα πρέπει να έχουν δυνατότητα να ζητούν διευκρινήσεις, σχετικά με τα θέματα, γιατί είναι πιθανόν να γράψουν άλλα αντ' άλλων, επειδή δε θα έχουν καταλάβει τη διατύπωση.

Επίσης, πρέπει οι αρμόδιοι να ενημερώνονται για τα νεότερα αποτελέσματα των ερευνών, πάνω σε αυτό το θέμα, και να ενημερώνουν με τη σειρά τους τους καθηγητές.

Θα συνεχίσω με το θέμα των σχολικών βιβλίων. Θα έχετε όλοι προσέξει ότι τα βιβλία των κλασικών μαθημάτων, συντακτικό και γραμματική, αναφέρονται σε γλωσσικά και γραμματικά φαινόμενα με λιτό τρόπο και ορολογία που δεν την εξηγούν. Λένε, για παράδειγμα, ότι κάποια λέξη είναι κατηγορούμενη και τίποτε παραπάνω. Άλλα σχολικά βιβλία,

ιδιαίτερα αυτά των φυσικών επιστημών, είναι εξαιρετικά φλύαρα. Αφιερώνουν σελίδες σε άχρηστες ανοησίες, για αυτοκίνητα που τρέχουν στα ευθύγραμμα τμήματα των εθνικών οδών, με κατεύθυνση τη Θεσσαλονίκη κ.τ.λ., υποτίθεται για να βοηθήσουν στην κατανόηση του φυσικού φαινομένου. Όταν φθάνουν πια στο φαινόμενο, λένε πράγματα χωρίς να τα αιτιολογούν και συχνά τα συσχετίζουν με κάτι άλλο, που δεν έχουμε καν διδαχθεί. Δεν εξετάζουν τα φαινόμενα επαρκώς και αποφεύγουν να χρησιμοποιούν την επιστημονική ορολογία. Έτσι, το φαινόμενο γίνεται ακατανόητο.

Όλες αυτές οι σελίδες για τους μαθητές, που δεν αντιμετωπίζουν προβλήματα, είναι απλώς περιττές και χάσιμο χρόνου. Για τους δυσλεξικούς είναι καταστροφή. Θα πρέπει να διαβάσουν με πολύ κόπο σελίδες με περίπλοκη σύνταξη και χωρίς σαφές περιεχόμενο. Ορολογίες και μαθηματικά σύμβολα έχουν αντικατασταθεί από άλλες λέξεις, που δεν μπορούν να αποδώσουν με ακρίβεια και κυριολεξία τα φαινόμενα. Όμως, οι καθηγητές μας στα σχολεία μπορούν να εξηγήσουν την επιστημονική λέξη σε περίπτωση που δεν την καταλάβουμε και να χρησιμοποιήσουν τα παραδείγματα που πρέπει. Όλα τα σχολικά βιβλία για να είναι κατανοητά απ' όλους πρέπει να χαρακτηρίζονται από λιτότητα και σαφήνεια.

Επίσης, είναι απαράδεκτο να γίνονται μαθήματα φυσικών επιστημών στις τάξεις. Σε πολλά σχολεία, όπως το δικό μου, υπάρχουν εργαστήρια φυσικής και χημείας πλήρως εξοπλισμένα, που κόστισαν ένα σωρό λεφτά. Όμως, εκ των πραγμάτων δεν επιτρέπεται στους καθηγητές να τα χρησιμοποιούν, επειδή τους κληνιάει η ύλη. Το Υπουργείο θα πρέπει να δει πολύ σοβαρά τα θέματα αυτά, όχι μόνο για να βοηθηθούν τα παιδιά με μαθησιακές δυσκολίες, αλλά για να βοηθηθούν όλοι, μαθητές και καθηγητές, να κάνουν σωστά τη δουλειά τους.

Θέλω να καταλήξω λέγοντας ότι οι μαθητές με δυσλεξία απλώς δεν έχουν τη δυνατότητα να παραγαλίσουν και να ξεχωρίσουν τις χρήσιμες πληροφορίες μέσα στις ατελείωτες φλυαρίες. Αυτό δε σημαίνει ότι όσοι έχουν αυτή τη δυνατότητα θα πρέπει να καταδικαστούν στην παπαγαλία.

Τέλος, θα ήθελα να σας υπενθυμίσω ότι η κοινωνία έχει υποχρέωση να εξασφαλίζει στις μειονότητες της τις ευκαιρίες για ίδιες συνθήκες ζωής με τους υπολοίπους. Γι' αυτό δίνει συντάξεις στους ηλικιωμένους, επιδόματα ανεργίας κ.τ.λ.. Άλλωστε, αν υπολογίσουμε αθροιστικά κάθε είδους μειονότητα, ίσως βρεθούμε μπροστά στην πλειοψηφία.

Σας ευχαριστώ.

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Γεωργία Τζουλέκη, από την Ηλεία.

ΓΕΩΡΓΙΑ ΤΖΟΥΛΕΚΗ (Νομός Ηλείας): Αξιότιμη κυρία Πρόεδρε, αγαπητοί συνάδελφοι Έφηβοι Βουλευτές, θα

μιλήσω για ένα θέμα, που δεν έχει συζητηθεί τόσο όσο θα έπρεπε. Τι γνωρίζετε για την Ήλιδα; Είναι βέβαιο πως οι περισσότεροι από εσάς δεν γνωρίζουν τίποτα. Και, όμως, χωρίς αυτήν η διοργάνωση των Ολυμπιακών Αγώνων θα ήταν αδύνατη.

Μετά τη λήξη των Αγώνων ακούστηκαν πολλά και καλά σχόλια για την Ελλάδα. Όλοι έμειναν ευχαριστημένοι και ικανοποιημένοι από τις σύγχρονες εγκαταστάσεις, το φιλόξενο κόσμο, την ασφάλεια και τις θεαματικότερες τελετές έναρξης και λήξης.

Υπήρχε, όμως, ένα γεγονός που με δυσαρέστησε. Παρόλο που η διοργάνωση και η διεξαγωγή των Αγώνων είναι δύο έννοιες αλληλένδετες και η Αρχαία Ολυμπία είναι γνωστή σε όλο τον κόσμο, η Αρχαία Ήλιδα παραμένει στην αφάνεια. Αυτό δεν θα έπρεπε να συμβαίνει, αφού στην Ήλιδα, τόπο τέλεσης για χρόνια των Ολυμπιακών Αγώνων, υπάρχει ένας από τους πιο σημαντικούς αρχαιολογικούς χώρους της Ελλάδας.

Πρέπει, λοιπόν, το κράτος να δώσει μεγαλύτερη σημασία στις αρχαιολογικές έρευνες και την ανάδειξη αυτού του τόπου. Ύστερα μπορούμε να την κάνουμε γνωστή σε όλο τον κόσμο, συμπεριλαμβάνοντάς την σε τουριστικούς οδηγούς ή σε διάφορες ιστοσελίδες του διαδικτύου.

Μπορούμε, επίσης, να δημιουργήσουμε ένα ντοкуμαντέρ, το οποίο να προβάλλεται από τα μεγάλα κανάλια σε όλο τον κόσμο. Πριν, όμως, απ' αυτό θα πρέπει εμείς οι ίδιοι να είμαστε γνώστες της ιστορίας μας. Έτσι, οι μαθητές πρέπει να μάθουν για το ρόλο της Ήλιδας και τους Ολυμπιακούς Αγώνες μέσα από το μάθημα της Ιστορίας.

Η τεράστια σημασία του ρόλου της Ήλιδας δεν είναι απλώς η διοργάνωση ενός καλού θεάματος, αλλά, κυρίως, η διατήρηση και η διαώνιση της ολυμπιακής ιδέας, του «ευ αγωνίζεσθαι». Ένα «ευ αγωνίζεσθαι», που τώρα δεν υπάρχει, αφού ο αριθμός των αθλητών που χρησιμοποιούν απαγορευμένες ουσίες συνεχώς αυξάνεται. Το ολυμπιακό ιδεώδες πλέον έχει εκφυλιστεί. Οι σύγχρονοι Ολυμπιακοί Αγώνες πωλούνται από τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης σ' όλο τον κόσμο ως υπερθέαμα και μαζί με αυτό και οι διαφημίσεις των εμπορικών κολοσσών. Το ολυμπιακό πνεύμα έχει χαθεί, αφού, οτιδήποτε σχετίζεται με τον ολυμπισμό, έχει εμπορευματοποιηθεί.

Θέλουμε αγώνες του μέτρου, των κανόνων, των αξιών, του πνεύματος, των ίσων ευκαιριών, της εκεχειρίας, ανθρωπίνους αγώνες. Σε αυτήν την Ολυμπιάδα η Ελλάδα έκανε τους Αγώνες πιο ανθρωπίνους και προσπάθησε κατά κάποιον τρόπο να προσεγγίσει το αρχαίο ολυμπιακό ιδεώδες. Είναι ευκαιρία, λοιπόν, τώρα που έχουμε τις ολυμπιακές εγκαταστάσεις και αφού αποδείξαμε ότι μπορούμε να σταθούμε στο ύψος των περιστάσεων, να διεκδικήσουμε τη μόνιμη διεξαγωγή των Ολυμπιακών Αγώνων στην Ελλάδα.

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΜΟΡΦΩΤΙΚΩΝ ΥΠΟΘΕΣΕΩΝ

Επειδή, όμως, αυτό είναι πολύ δύσκολο – αν όχι αδύνατο – να συμβεί, θα μπορούσαμε να δημιουργήσουμε την Ολυμπιάδα των νέων, η οποία να διεξάγεται κάθε τετραετία στην Αρχαία Ολυμπία.

Τέλος, θα μπορούσε μαζί με την τελετή αφής της φλόγας να γίνεται και η αναπαράσταση των Ολυμπιακών Αγώνων στο Αρχαίο Στάδιο της Ολυμπίας. Ελπίζω η Πολιτεία να λάβει σοβαρά υπόψη της αυτές τις προτάσεις και να τις πραγματοποιήσει έτσι, ώστε να μπορούσαμε κάποτε να φανούμε αντάξιοι της πολιτιστικής μας κληρονομιάς. Ευχαριστώ.

(Στο σημείο αυτό γίνεται διάλειμμα για 30')

(ΜΕΤΑ ΤΗ ΔΙΑΚΟΠΗ)

MARIA ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Επαναλαμβάνεται η διακοπή συναεδρίαση.

Πρέπει να σας πω ότι από τους 58 συμμετέχοντες στην Επιτροπή μας, εγγράφηκαν για να μιλήσουν 30. Μέχρι στιγμής μίλησαν 20. Έχουμε αρκετό χρόνο στη διάθεσή μας, γι' αυτό θα μπορούσαν και άλλοι να καταθέσουν τις απόψεις τους. Εξάλλου, οφείλω να σας πω ότι, όταν ολοκληρωθεί η διαδικασία της πρωτομιλίας, μπορείτε να πάρετε ξανά το λόγο και να συμπληρώσετε τις σκέψεις σας για το ίδιο θέμα ή να θίξετε κάποιο άλλο. Έχουμε το χρόνο και νομίζω ότι πρέπει να τον αξιοποιήσουμε μέχρι τις 8 και κάτι που θα κλείσει η σημερινή μας συνεδρίαση.

Το λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής Κωνσταντίνος Σιούτας, από τη Φθιώτιδα.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΙΟΥΤΑΣ (Νομός Φθιώτιδος): Θα ήθελα να μιλήσω εκ μέρους των περισσότερων παιδιών. Από μια συζήτηση που έγινε πριν από λίγο μεταξύ μας, καταλήξαμε στο εξής: υπάρχουν εδώ μέσα πάρα πολλές προτάσεις και έχουν ακουστεί οι περισσότερες. Είναι παρόμοιες και κάποιες δεν έχουν σχέση μεταξύ τους. Έτσι, έχουμε πάρα πολλά θέματα να αναλύσουμε και θεωρητικά αυτό δε μας βοηθάει να βγάλουμε κάποια σωστά συμπεράσματα.

Η πρότασή μας θα ήταν, αν είναι εφικτό βέβαια, να «σταματήσουμε» να διαβάζουμε τις εργασίες μας και να προχωρήσουμε σε ένα διάλογο, έτσι ώστε να βγάλουμε, όσο γίνεται πιο σωστές προτάσεις.

MARIA ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Είναι στην ελεύθερη κρίση σας να καταθέσετε ό,τι θέλετε, βέβαια να έχει σχέση με το θέμα της Επιτροπής.

Σε ό,τι έχει να κάνει με τη διαδικασία που προτείνετε, δεν μπορώ εγώ να αλλάξω τη διαδικασία. Η διαδικασία είναι όμοια με της Βουλής των Ελλήνων και όμοια είναι και στο πρόγραμμα της «Βουλής των Εφήβων» και εγώ είμαι υποχρεωμένη να την εφαρμόσω. Όμως, και χωρίς να γίνει συζήτηση, μπορεί ο καθένας να τοποθετηθεί. Είδατε ότι σας ακούμε, όσα λέτε μαγνητοφωνούνται, για να συμπεριληφθούν στα Πρακτικά. Και μια άλλη ομάδα προσπαθεί να βγάλει, να αλιεύσει νέες προτάσεις, διαφορετικές από αυτές

που υπάρχουν στη Σύνοψη Κειμένων. Όπως καταλαβαίνετε, αυτό το βιβλίο είναι μια σύνθεση των απόψεων που γράφτηκαν απ' όλους τους μαθητές που συμμετείχαν στο Εκπαιδευτικό Πρόγραμμα.

Όμως, παρόλα αυτά, και χωρίς να γίνει διάλογος, μπορείτε να ξαναπάρετε το λόγο, γι' αυτό και υπάρχει η διαδικασία της δευτερολογίας. Σήμερα ό,τι προλάβουμε αλλά και αύριο. Η ομάδα των «αλιευτών», όπως είπα θα μας δώσει αύριο τις νέες προτάσεις καταγεγραμμένες πάνω στις οποίες θα ψηφίσουμε.

Πρέπει να σας πω ότι και εμείς, σύμφωνα με τον Κανονισμό της Βουλής, οι Βουλευτές, όταν συζητάμε ένα νομοσχέδιο, έχουμε στη διάθεσή μας ορισμένο χρόνο για να μιλήσουμε. Οκτώ λεπτά, τα οποία μειώνονται σε πέντε, όταν είμαστε πολλοί οι εγγεγραμμένοι ομιλητές. Περισσότερος χρόνος δίνεται μόνο στους δύο πρώτους ομιλητές, οι οποίοι, ως Εισηγητές, αναλύουν το νομοσχέδιο που συζητείται. Επομένως, και εδώ είμαστε πολύ κοντά σ' αυτή τη διαδικασία. Δηλαδή, δεν κάνουμε κάτι διαφορετικό στη «Βουλή των Εφήβων» από αυτό που γίνεται στη Βουλή των Ελλήνων. Αντιλαμβάνομαι την καλή σας πρόθεση και την αγωνία να γίνει διάλογος, εγώ, όμως, ως Προεδρείο δεν έχω δυνατότητα να κάνω κάτι διαφορετικό, από αυτό που προβλέπει το Εκπαιδευτικό Πρόγραμμα.

Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Αγγελική Παπαδοπούλου, από τη Β' Αθήνας.

ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ (Β' Αθήνας): Θα μπορούσαμε τουλάχιστον όσοι γραφόμαστε για να μιλήσουμε... (δεν ακούστηκε)

MARIA ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Το να εκφράσετε την αντίθεσή σας σε κάτι το οποίο έχει λεχθεί μέσα στην Αίθουσα, ουσιαστικά είναι μια μορφή διαλόγου. Απλά, δεν θα υπάρχει ανταπάντηση σ' αυτό που λέτε. Απλά καταγράφεται η δική σας άποψη, η αντίθεσή σας, η θέση σας εν πάση περιπτώσει σε κάτι που ακούστηκε, αλλά και για κάτι διαφορετικό, που δεν ακούστηκε. Άρα, νομίζω ότι κατά κάποιο τρόπο ακούν τα όσα είπαμε ως προς το θέμα του διαλόγου.

Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Άννα Παλαιολόγου, από την Καβάλα.

ANNA ΠΑΛΑΙΟΛΟΓΟΥ (Νομός Καβάλας): Θα μπορούσαμε, μήπως, όταν γραφόμαστε, αυτοί που θέλουμε να μιλήσουμε, να γράφουμε σε μία παρένθεση τι περίπου θα πούμε, ώστε να μιλήσουμε ανά θέματα;

MARIA ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Δεν υπάρχει αυτή η δέσμευση.

ANNA ΠΑΛΑΙΟΛΟΓΟΥ (Νομός Καβάλας): Το προτείνω να γίνεται, γιατί είναι πιο συγκεντρωμένο. Θα μπορούμε πιο εύκολα να καταλάβουμε, παρά να μιλάμε πρώτα για την εκκλησία, μετά για την τέχνη, μετά για το οτιδήποτε.

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Δεν προβλέπεται κάτι τέτοιο από τη διαδικασία.

Το λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής Λεωνίδας Πίττος, από τη Β΄ Πειραιά.

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΠΙΤΤΟΣ (Β΄ Πειραιά): Η διάρκεια της συνεδρίασής μας εξαρτάται από το πόσες εισηγήσεις θα γίνονται;

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Είναι προκαθορισμένο να κρατήσει περίπου 4 ώρες σήμερα. Είναι αλήθεια ότι υπήρξαν περιπτώσεις Επιτροπών, που δεν είχαν ιδιαίτερα μεγάλο αριθμό ομιλητών και εισηγητών. Εμείς νομίζω ότι πάμε σχετικά καλά, γι' αυτό και εγώ σας προτρέπω και αυτοί που δεν μιλήσατε για πρώτη φορά, να πάρετε το λόγο και να εκφράσετε τις απόψεις, αλλά υπάρχει και το θέμα των δευτερολογιών. Θα συνεχιστούν και αύριο το πρωί, στη δεύτερη συνεδρίαση.

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΠΙΤΤΟΣ (Β΄ Πειραιά): Σε περίπτωση που αύριο δεν υπάρξουν πολλές δευτερολογίες, θα μπορούσατε να συνεχίζατε τη συζήτηση κι εσείς να έχετε το ρόλο του «διαιτητή», ώστε να υπάρξει διάλογος;

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Δεν έχω αυτό το δικαίωμα από τον προβλεπόμενο Κανονισμό του Προγράμματος της «Βουλής των Εφήβων». Όσοι Έφηβοι Βουλευτές θέλουν να μιλήσουν, θα μιλήσουν και στο τέλος θα ψηφίσουμε τυχόν νέες προτάσεις, που θα αναφερθούν, εκτός από αυτές που περιέχονται στη Σύνοψη Κειμένων.

Το λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής Αντώνιος Τσιλιγιάννης από την Αχαΐα.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΤΣΙΑΓΙΑΝΝΗΣ (Νομός Αχαΐας): Ήθελα να επισημάνω κάτι και για τις Συνόδους των επόμενων χρόνων. Υπήρξε ένα πρόβλημα, ως προς την ενημέρωση για την προετοιμασία ομιλιών, που θα γίνονται κατά τη διάρκεια της συνεδρίασης της Επιτροπής, από την άποψη ότι σε αρκετά παιδιά έγιναν τηλεφωνήματα να προετοιμαστούν, ενώ σεμένα και σε διάφορα άλλα παιδιά δεν έγινε καμία ενημέρωση. Αρκετά παιδιά δεν μίλησαν γι' αυτό το λόγο ή γιατί τα κείμενά τους δεν ήταν τα επιθυμητά, επειδή δεν είχαν αρκετό χρόνο να τα επεξεργαστούν και δεν μπορούσαν να βάλουν όλες τις ιδέες που ήθελαν.

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Πρέπει να σας πω, όμως, ότι αν αυτό συνέβη – και δεν έχω κανένα λόγο να μην πιστέψω ότι συνέβη – δεν έχει καμία σχέση η Βουλή των Ελλήνων ούτε η γραμματειακή υποστήριξη ούτε κανένα τμήμα της Βουλής ούτε βέβαια το Προεδρείο της Βουλής. Ίσως είναι κάτι, το οποίο συμβαίνει εσωτερικά, ίσως έχει σχέση με τους καθηγητές, ίσως με την Επιτροπή.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΤΣΙΑΓΙΑΝΝΗΣ (Ν. Αχαΐας): Εγώ απλώς το λέω για να ακουστεί.

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Καλώς το κάνατε. Θα καταγραφεί και θα ελεγχθεί στο μέλλον.

Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Κωνσταντίνα Μπόσιου.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΑ ΜΠΟΣΙΟΥ (Β΄ Αθήνας): Δεν ξέρω αν έχει αναφερθεί ήδη, αλλά θα ήθελα να ρωτήσω, αν μπορούμε να θέσουμε και να δεχτούμε ερωτήματα για τις ομιλίες που έχουμε ήδη εκφωνήσει.

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Ένα είδος διαλόγου είναι αυτό. Αν κάποιος ή κάποια έχει αντίθετη άποψη απ' αυτή, που εκφράσατε εσείς ή αν θέλει να αντιπροτείνει κάτι για το θέμα των γλυπτών, όπως είπατε, ή για το θέμα του τεμένους ή για οτιδήποτε από αυτά που ακούστηκαν, μπορεί να εκφράσει την άποψη του. Δεν θα υπάρξει, όμως, αντίλογος, δεν θα γίνει, δηλαδή, συζήτηση με εκείνον που έθεσε πρώτος το θέμα.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΑ ΜΠΟΣΙΟΥ (Β΄ Αθήνας): Απλά ήθελα να ρωτήσω αν μπορούν να υπάρξουν διευκρινήσεις.

Ευχαριστώ.

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Το λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής Θεόφιλος Τσεντερίδης.

ΘΕΟΦΙΛΟΣ ΤΣΕΝΤΕΡΙΔΗΣ (Α΄ Θεσσαλονίκης): Η διαδικασία στο Κοινοβούλιο είναι παρόμοια; Μπορούν να μιλήσουν μόνο οι Εισηγητές της κάθε Επιτροπής;

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Αφού θέλετε, να σας ενημερώσω με όσα γνωρίζω από τη θητεία μου στη Βουλή.

Βασικά υπάρχει ένας εισηγητής από το κυβερνών κόμμα για το νομοσχέδιο, το οποίο φέρνει το εκάστοτε Υπουργείο και εισηγητές από τα υπόλοιπα κόμματα της Αντιπολίτευσης. Μιλούν οι κοινοβουλευτικοί εκπρόσωποι των κομμάτων και όσοι βουλευτές θέλουν να ομιλήσουν και υπάρχει ένας ορισμένος χρόνος για όλα αυτά. Και βέβαια ο Υπουργός και ο Υφυπουργός, οι οποίοι υποστηρίζουν το συζητούμενο νομοσχέδιο, παρεμβαίνουν όποτε κρίνουν εκείνοι. Υπάρχουν συγκεκριμένοι χρόνοι, που τηρούνται και σας είπα ότι μέχρι και το τέλος της Εισήγησης του δεύτερου εισηγητή εγγράφονται οι ομιλητές με ηλεκτρονικές κάρτες, που είδατε ήδη στην Αίθουσα της Ολομέλειας, σε μια σειρά, με βάση την ώρα που βάλαμε την κάρτα στο μηχάνημα, η οποία σειρά τηρείται απαραγκλίτως.

ΘΕΟΦΙΛΟΣ ΤΣΕΝΤΕΡΙΔΗΣ (Α΄ Θεσσαλονίκης): Ήθελα να ρωτήσω, επίσης, αν θα υπάρξει ένα είδος διαλόγου, αν θα μπορούμε να κάνουμε ερωτήσεις. Αν είναι εκεί η Πρόεδρος της Βουλής, η κυρία Μπενάκη, θα μπορεί να μας δώσει απαντήσεις σε κάποια θέματα;

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Όχι, αυτό δε γίνεται. Απλώς κάνουμε κατα-

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΜΟΡΦΩΤΙΚΩΝ ΥΠΟΘΕΣΕΩΝ

γραφή των θέσεών σας, των προβληματισμών σας. Είναι αυτά, που σας είπα ότι υπάρχουν στο μπλε βιβλίο, τη Σύνθεση Κειμένων. Έγινε όσο το δυνατόν πιο ενδελεχής έρευνα των απόψεων που εκφράζονται μέσα στις εργασίες σας και καταγράφονται εκεί. Αύριο θα τεθούν σε ψηφοφορία (με ανάταση της χειρός) οι καινούργιες προτάσεις, που ακούγονται στις δύο συνεδριάσεις της Επιτροπής, που καταγράφονται στα Πρακτικά και θα επισημανθούν.

Το λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής Θανάσης Τυροβολάς.

ΘΑΝΑΣΗΣ ΤΥΡΟΒΟΛΑΣ (Νομός Λακωνίας): Θα μπορούσαμε να κάνουμε αύριο ή στην Ολομέλεια προτάσεις για την αλλαγή του Καταστατικού της Βουλής των Εφήβων, τουλάχιστον για τις επόμενες Συνόδους; Να αλλάξει το καταστατικό της «Βουλής των Εφήβων», αφού οι περισσότεροι Έφηβοι το θέλουν.

MARIA ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Νομίζω ότι και τώρα στη δευτερολογία σας μπορείτε να το προτείνετε. Και αυτό που λέτε τώρα καταγράφεται.

ΘΑΝΑΣΗΣ ΤΥΡΟΒΟΛΑΣ (Νομός Λακωνίας): Ναι, αλλά μπορεί να γίνει ή «τζάμπα» το λέω;

MARIA ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Εσείς μπορείτε να κάνετε τις προτάσεις σας. Οποσδήποτε κάθε Επιτροπή θέλει το καλύτερο δυνατό να βγαίνει από κάθε Σύνοδο της «Βουλής των Εφήβων». Θέλω να πιστεύω ότι του χρόνου και κάθε φορά, εκεί που υπάρχει ανάγκη βελτίωσης των πραγμάτων, σύμφωνα και με τις απόψεις της Επιτροπής του Προγράμματος, που αποτελείται από ανθρώπους του πνεύματος, της Εκκλησίας και των φορέων που εκπροσωπούν την ελληνική κοινωνία, θα γίνεται βελτίωση. Εγώ, όμως, τώρα δεν μπορώ ως Πρόεδρος αυτής της Επιτροπής να δεσμευτώ.

Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Στέλλα Μουσή.

ΣΤΕΛΛΑ ΜΩΥΣΗ (Νομός Λάρισας): Αξιότιμη κυρία Πρόεδρε της Επιτροπής, φίλες και φίλοι, για αρκετούς, όπως και για μένα, άριστο τρόπο έκφρασης αποτελεί ο χορός. Αν και στη χώρα μας υπάρχει ελάχιστη πληροφόρηση γύρω από το θέμα του κλασικού χορού, δεν παύουν ωστόσο να υπάρχουν παιδιά, που ασχολούνται σοβαρά, δουλεύουν σκληρά και καταφέρνουν να αντεπεξέλθουν επάξια στα δύσκολα μαθητικά ωράρια και τις υποχρεώσεις τους. Ίσως ακουστεί υπερβολικό, όμως αν παρατηρήσει κανείς γύρω μας, θα δει πως τόσο τις πιο απλές καθημερινές μας στιγμές όσο και τα πιο σπουδαία και μοναδικά γεγονότα συνοδεύουν η μουσική και ο χορός.

Οι Ολυμπιακοί Αγώνες είναι ένα παράδειγμα. Πόσοι από εμάς δεν εντυπωσιάστηκαν από τη φαντασμαγορική τελετή έναρξης; Οι χορευτές έδωσαν κι εκεί το «παρών» με μια ασύλληπτη τελειότητα, με πλήρη αριότητα κινήσεων και πλαστικότητα, που άγγιζε τα όρια του ονείρου, έδωσαν μια

αδιαμφισβήτητη άψογη αναδρομή των σημαντικότερων σταθμών της ελληνικής ιστορίας και τέχνης. Κι, όμως, όλοι, τουλάχιστον οι περισσότεροι από μας, έμειναν στο αποτέλεσμα. Αναλογίστηκε κανείς πόσες ώρες προετοιμάζονταν καθημερινά, πόσα πράγματα στερήθηκαν για να νιώσουμε υπερήφανοι μέσα από ένα άριστο αποτέλεσμα; Κι αν πάμε ακόμα πιο πίσω, πόσο προσπάθησαν για να συνδυάσουν σχολικές και εξωσχολικές υποχρεώσεις με το χορό, με το δικό τους τρόπο έκφρασης; Πόσα κακόβουλα σχόλια και αποθαρρυντικές κριτικές δέχτηκαν απ' αυτούς που, ακόμη και στις μέρες μας, αντιμετωπίζουν το χορό ή οποιαδήποτε άλλη δραστηριότητα πέραν του σχολείου ως άχρηστη και περιττή, απ' αυτούς που, όπως είπαμε, θαυμάζουν το αποτέλεσμα, αλλά αγνοούν την προσπάθεια;

Ναι, αλλά εμείς δεν θέλουμε να μείνουμε εκεί. Η νεολαία μας θέλουμε να προχωρήσει, να μη μείνει προσκολλημένη σε ιδέες, που βλέπουν τον πολιτισμό και εμποδίζουν τον καλλιτεχνικό τρόπο έκφρασης. Μέσα, λοιπόν, από το ζωντανό αυτό παράδειγμα που σας ανέφερα και από την προσωπική μου εμπειρία, θέλω να προτείνω τη δημιουργία σχολείων για παιδιά με καλλιτεχνικά χαρίσματα, όπου στο εκπαιδευτικό πρόγραμμα θα περιλαμβάνονται και τέτοιου είδους δραστηριότητες. Ως πρώτο βήμα θα ήταν αρκετά ικανοποιητικό να δημιουργηθούν τμήματα κλασικού μπαλέτου στα ήδη υπάρχοντα μουσικά σχολεία. Όσον αφορά στο απώτερο μέλλον, καλό θα ήταν να παραδειγματιστούμε από χώρες, που έχουν παράδοση στο χορό, όπως η Ρωσία και η Βουλγαρία και να ιδρύσουμε σχολεία καλλιτεχνικής έκφρασης. Πιο συγκεκριμένα, σε αυτά τα σχολεία το Αναλυτικό πρόγραμμα των μαθημάτων θα είναι διαφορετικό, με λιγότερη ύλη, ειδικά προσαρμοσμένη στα ενδιαφέροντα των παιδιών.

Τα σχολεία θα πρέπει να κατασκευαστούν με την απαραίτητη τεχνική και κτηριακή υποδομή και να είναι εφοδιασμένα, ασφαλώς, με αίθουσες για κλασικό χορό. Στα σχολεία αυτά καλό θα ήταν η φοίτηση να είναι δωρεάν ούτως, ώστε να μπορούν να καλλιεργηθούν οι ταλαντούχοι, αλλά οικονομικά αδύνατοι μαθητές. Καθώς οι ώρες εξάσκησης και παραμονής στο σχολείο θα είναι πολλές, θα πρέπει να παρέχεται στους μαθητές δωρεάν σίτιση.

Μία εξίσου ενδιαφέρουσα πρόταση θα ήταν να απονέμονται στους μαθητές διπλώματα ή τίτλοι σπουδών, που να πιστοποιούν τη γνώση των καλλιτεχνικών τους δεξιοτήτων. Αυτό θα έχει ως αποτέλεσμα τη μετέπειτα επαγγελματική αποκατάσταση των μαθητών είτε ως καθηγητών χορού είτε ως επαγγελματιών χορευτών σε κάποια ομάδα χορού.

Αξίζει, τέλος, να αναφερθεί η πρόταση δημιουργίας περισσότερων κρατικών σχολών, πέρα από τα πλαίσια της πρωτεύουσας, σε πόλεις όπως η Λάρισα, όπου ήδη υπάρχει μία αξιόλογη δημοτική σχολή μπαλέτου, καθώς και άλλων ομάδων χορού, που θα επιχορηγούνται από το κράτος.

Εφαρμόζοντας, λοιπόν, την προαναφερθείσα πρόταση μειώνουμε την ανεργία, ενώ ταυτόχρονα αυξάνουμε την επαγγελματική αποκατάσταση των καλλιτεχνικά ταλαντούχων παιδιών και ζωντανεύουμε την πολιτιστική ζωή της επαρχίας.

Σκοπός, ελπίδα και ευχή μου είναι να μη χαθεί πια κανένα ταλέντο, που δε θα καταφέρει να ξεπεράσει τις δυσκολίες και τα εμπόδια που ορθώνει μπροστά του το υπάρχον εκπαιδευτικό σύστημα.

Ευχαριστώ.

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Πολομαρκάκη Ιωάννα.

ΙΩΑΝΝΑ ΠΟΛΟΜΑΡΚΑΚΗ (Νομός Ηρακλείου): Αξιότιμη κυρία Πρόεδρε, φίλοι μου, η εκπαίδευση έχει καθήκον να διαπλάσει ανθρώπους με κριτική ικανότητα και σεβασμό τόσο προς τον εαυτό τους όσο και προς τη διαφορετικότητα γενικότερα, ανθρώπους με λίγα λόγια καλλιεργημένους. Αυτό μπορεί να επιτευχθεί φέρνοντας τους νέους κοντά στον πολιτισμό και την ιστορία.

Ας δούμε, όμως, τι συμβαίνει σήμερα.

Άγνοια και αποστροφή της νεολαίας γι' αυτά. Η νεολαία υιοθετεί άκριτα την εμπορευματοποιημένη αμερικάνικη υποκουλτούρα. Παράλληλα, συναντάμε συχνά φαινόμενα ρατσισμού και μισαλλοδοξίας. Σε αυτό μεγάλο μέρος ευθύνης έχει η εκπαίδευση. Ο εκπαιδευτικός μηχανισμός σήμερα έχει επικεντρωθεί στην παροχή στείων γνώσεων χωρίς να προωθεί την αγάπη των νέων για τον πολιτισμό, την παράδοση και την ιστορία, όχι μόνο τη δική τους, αλλά και των άλλων λαών. Γιατί όσο και αν ακούμε ότι ο κόσμος είναι πλέον ένα χωριό, εγώ θα έλεγα ότι μοιάζει με έναν ουρανοξύστη, μία πολυκατοικία, όπου όλοι είναι τόσο κοντά κι όμως δεν γνωρίζονται ουσιαστικά. Πρέπει, λοιπόν, να έρθουμε πιο κοντά.

Γι' αυτό θα ήταν γόνιμο τα σχολικά εγχειρίδια, ιδιαίτερα της Ιστορίας και των Θρησκευτικών, να ξαναγραφούν με διαφορετικό προσανατολισμό αυτήν τη φορά.

Η Ιστορία, λοιπόν, θα έπρεπε να προσφέρει ουσιαστική γνώση για όλες τις φάσεις του πολιτισμού μας και να σπάσει τα εθνικά σύνορα προβάλλοντας όλους τους πολιτισμούς εξίσου με τον ελληνικό.

Τα Θρησκευτικά, με τη σειρά τους, θα έπρεπε να μετατραπούν σε θρησκευσιολογία, να απαλλαγούν από το δογματισμό, που τα διακρίνει και να αναδείξουν την πνευματικότητα και τη φιλοσοφία και των άλλων θρησκειών.

Με αυτούς τους τρόπους θα δημιουργηθούν άτομα με ανοιχτό μυαλό απαλλαγμένα από προγονοπληξία, εθνικισμό, φανατισμό, τα οποία μέσα από τη γνωριμία και το σεβασμό προς το ξένο, θα μπορέσουν να γνωρίσουν και να εκτιμήσουν καλύτερα το δικό τους, τον ίδιο τους τον εαυτό.

Επιπλέον, τα νέα βιβλία θα πρέπει να απαλλαγούν από τον ακαδημαϊκό και σοβαροφανή τρόπο γραφής και να συμπεριλάβουν ελκυστικές, πικάντικες αναφορές, που θα κερδίσουν την προσοχή του νέου και θα τον ωθήσουν στην έρευνα.

Και η έρευνα είναι αυτό που πρέπει να προωθηθεί και όχι η αποστήθιση, όπως γίνεται σήμερα, γιατί η ουσιαστική γνώση προκύπτει από ερευνητική και συνεργατική μάθηση.

Η ανάθεση, λοιπόν, εργασιών ελεύθερα στους μαθητές πάνω σε πολιτισμικά θέματα και η παρουσίασή τους θα διέυρνε αρκετά το πνεύμα των νέων.

Θα ήθελα να προτείνω και κάτι άλλο. Τα προγράμματα συνεργασίας σχολείων, που με επιτυχία εφαρμόστηκαν σε ευρωπαϊκό επίπεδο, θα μπορούσαν να διευρυνθούν γεωγραφικά και να φέρουν σε επαφή νέους εκτός της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Είναι καιρός οι ορίζοντες να ανοίξουν πέραν του καθιερωμένου αμερικάνικου και δυτικού. Αυτό μπορεί να γίνει ακόμη και μέσω του διαδικτύου.

Ιδιαίτερα η Ελλάδα, που συνυφαίνει μέσα της τα δυτικά και ανατολικά στοιχεία θα έπρεπε να οδηγήσει τους νέους σε γνωριμία και με τους δύο κόσμους, γιατί παντού γύρω μας αντικρίζουμε την ψευτοκουλτούρα του χάμπουργκερ και της coca-cola, γιατί η ηθική μας άμυνα απέναντι στο σαρωτικό κύμα της ομογενοποίησης είναι η γνώση, γιατί η γνώση δημιουργεί τον πραγματικά ελεύθερο άνθρωπο.

Ευχαριστώ.

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Ελένη Ξυλούρη.

ΕΛΕΝΗ ΞΥΛΟΥΡΗ (Α' Αθήνας): Αξιότιμο Προεδρείο, αγαπητοί Έφηβοι Βουλευτές, το θέμα στο οποίο θα αναφερθώ αφορά το καθήκον που έχουμε ως ενεργοί πολίτες και πολύ περισσότερο ως νέοι, να μη λησμονούμε την ιστορία μας.

Κάποτε οι άνθρωποι στις γειτονιές των πόλεων μάθαιναν να ζουν με τους νεκρούς τους. Τους είχαν διαρκώς συντροφιά τους. Ήταν η ζωντανή ιστορική μνήμη. Πολλές, αυτοσχέδιες συχνά, αναθηματικές επιτύμβιες πλάκες, που μνημόνευαν τη θυσία κάποιων ανθρώπων και την ιστορία της πόλης βρίσκονταν διάσπαρτες σε κάθε τοίχο προσφυγικού σπιτιού, σε κάθε γωνιά των δρόμων, σημάδια ενός ζωντανού ιστορικού παρελθόντος, μαζί με τις αναμνήσεις και τις προσωπικές ιστορίες των πρώτων προσφύγων, σημάδια μιας ζωής, που ήξερε πόσο μεγάλο καθήκον είναι για ένα λαό το καθήκον της μνήμης.

Δυστυχώς, όμως, οι περισσότερες από αυτές τις πλάκες δεν υπάρχουν πια. Γκρεμίζονται μαζί με τα προσφυγικά, στους τοίχους των οποίων γράφτηκαν οι πιο αιματοβαμμένες σελίδες της νεότερης μας ιστορίας.

Τα σπίατα που κουβάλησαν τα όνειρα και τις μνήμες των

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΜΟΡΦΩΤΙΚΩΝ ΥΠΟΘΕΣΕΩΝ

προσφύγων καταστρέφονται στο όνομα μιας αβέβαιης ανάπτυξης. Οι προσφυγικές κατοικίες παραδίδονται με μεγάλη ταχύτητα στα εργολαβικά ιδιωτικά συμφέροντα. Εκτός από τους ενοίκους, που παίρνουν μία μικρή αντιπαροχή, η περιοχή μεταλλάσσεται και μετατρέπεται σε μία άξερη πόλη, καθώς η μία πολυκατοικία φυτρώνει μετά την άλλη και η γειτονιά χάνεται. Η ψυχή της πόλης, η γειτονιά των προσφύγων χάνεται. Μαζί της χάνεται κάθε τι το παραδοσιακό.

Όλο και περισσότερο αραιώνουν οι συναθροίσεις στα πεζοδρόμια και η ζωντανή επικοινωνία. Οι προσφυγικές κατοικίες φαίνεται να γίνονται ιστορία. Η ιστορία μιας φυσιογνωμίας μιας πόλης, που φεύγει.

Μέσα στο χτισμένο περιβάλλον η νεότερη ιστορία γίνεται καθημερινά και πιο δυσανάγνωστη. Βλέπετε, η σύγχρονη πόλη είναι ένας οικοδομικός Κρόνος. Τρώει τα παιδιά της. Κοντά στους ζωντανούς, που βαδίζουν σκυφτοί, βιαστικοί και σκυθρωποί στους δρόμους, καταπίνει και τους νεκρούς της.

Κατά συνέπεια, παρατηρούμε ότι η συνεχής ανοικοδόμηση μιας πόλης αλλοιώνει τη φυσιογνωμία της, καθώς η σύνθεσή της διαρκώς μεταβάλλεται, ενώ ταυτόχρονα τα ιστορικά στοιχεία και οι μνήμες της εξαφανίζονται. Αυτή η ιστορία κάθε πόλης, που πλανάται παντού και βρίσκεται στο κάθε κομμάτι της, είναι η ιστορία που χάνεται. Αυτό σημαίνει ότι εμείς οι νέοι και γενικότερα οι νεότερες γενιές αποκοπτόμαστε από την παράδοση, χάνουμε την ιστορία και την εμπειρία της επαφής με το πρωτογενές υλικό. Συνέπεια αυτών είναι η απώλεια της μνήμης, που μας συντηρεί ζωντανούς.

Ιδιαίτερα σήμερα, που από τη μία τα θεμελιώδη δικαιώματα, όπως και αυτό της μνήμης άλλωστε, παραμερίζονται και καταπατούνται, ενώ από την άλλη ένας καινούριος αέρας, αυτός της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του οικουμενικού πολιτισμού στέλνει μηνύματα συνεργασίας και ενότητας των λαών, με κίνδυνο, όμως, να αφομοιωθούν και να αλλοτριωθούν οι πολιτιστικές παραδόσεις των μικρότερων και οικονομικά ασθενέστερων κρατών, επιβάλλεται όχι μόνο να διασώσουμε και να διατηρήσουμε τις παραδόσεις μας, αλλά συνειδητά να τις υπερασπιστούμε και να είμαστε υπερήφανοι γι' αυτές.

Πρέπει, λοιπόν, ιδιαίτερα σήμερα, όλα τα μικρότερα κράτη, ανάμεσά τους και η Ελλάδα, να διαφυλάξουν τις μνήμες τους, γιατί είναι θλιβερό να χαθεί αυτό το ξεχωριστό, αυτή η ποικιλία πολιτισμών μέσα στο χοάνη της ομοιομορφίας και της ισοπέδωσης.

Γι' αυτό χρειάζεται πρώτα απ' όλα να συνειδητοποιήσει ο καθένας το καθήκον της μνήμης απέναντι στη λήθη, μία λήθη που προσπαθούν να επιβάλλουν οι περισσότεροι θεσμοί, τα μέσα μαζικής ενημέρωσης και η κυρίαρχη πολιτιστική κουλτούρα των καιρών.

Πρακτικά, απέναντι στον πολιτισμικό κανιβαλισμό, που συνεχίζει να υφίσταται κάθε πόλη της πατρίδας μας, μπροστά στο δήθεν όραμα μιας οικονομικής και τουριστικής ανάπτυξης θα μπορούσαν να ληφθούν κάποια μέτρα.

Να κηρυχθούν ιστορικά διατηρητέοι κάποιοι χώροι, όπως οι παλιές εργατικές κατοικίες, τα πρώτα προσφυγικά στη Νίκαια, στην Καισαριανή και αλλού, ώστε να μην καταστρέφεται η ιστορία. Επίσης, να διατηρηθούν και να συντηρηθούν οι αναθηματικές πλάκες και, γενικότερα, κάποια μικρότερα μνημεία. Τέλος, ίσως πιο σημαντικό, η δημιουργία κάποιων διαθεματικών εκπαιδευτικών προγραμμάτων, τα οποία θα αναδεικνύουν τη σύγχρονη ιστορία του τόπου και τα οποία θα μπορούν να παρακολουθούν όλοι οι μαθητές.

Είναι ανάγκη να προστατευθεί ό,τι έχει απομείνει στην πόλη και της προσδίδει μία φυσιογνωμία. Αυτό που κάνει τη συνοικία οικεία και φιλική και όχι αυτό, που τη μετατρέπει σε μία άχρωμη και όμορφη πόλη.

Επομένως, αξίζει να ευαισθητοποιηθούμε για τη διατήρηση των φυσιογνωμικών στοιχείων των πόλεων, που επιβιβάζουν ακόμα, αλλά και για τη δημιουργική σύνθεσή τους με τα νέα.

Ως νέοι, που το μέλλον μας αφορά και δεν θέλουμε να χιτίζεται ερήμην μας, πάνω στα συντρίμια της ιστορίας μας, οφείλουμε να υπενθυμίσουμε σε όλους ότι «ο δρόμος έχει τη δική του ιστορία».

Σας ευχαριστώ.

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Μπιλιούρη Παρασκευή.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΜΠΙΛΙΟΥΡΗ (Νομός Μαγνησίας): Αξιότιμη κυρία Πρόεδρε της Επιτροπής, αγαπητοί Έφηβοι Βουλευτές, θα ήθελα να αναφερθώ στο τόσο ευρύ, μα συνάμα και στο τόσο σπουδαίο ζήτημα της παιδείας, που ταλανίζει γονείς και παιδιά.

Είμαι εδώ όχι για να ωραιοποιήσω καταστάσεις, αλλά ούτε και για να κινδυνολογήσω.

Και εισέρομαι κατευθείαν στο θέμα. Κατά κοινή ομολογία οι στόχοι της παιδείας είναι δύο. Αρχικά η μετάδοση γνώσεων και δεξιοτήτων και στη συνέχεια η κοινωνικοποίηση, δηλαδή η πλήρης ένταξη του ατόμου στην κοινωνία.

Και ερωτώ: Τα διάφορα εκπαιδευτικά συστήματα, που κατά καιρούς έχουμε βιώσει, πληρούσαν αυτές τις προϋποθέσεις, τη στιγμή που η εκάστοτε αλλαγή ηγεσίας στο Υπουργείο Παιδείας συνεπάγεται και μία νέα μεταρρύθμιση; Είναι καιρός πια να αποτελέσει η παιδεία εθνικό όραμα για όλους μας, απαλλαγμένη από μικροκομματικές σκοπιμότητες.

Ας πάψει πια η εξαγορά ψήφων μέσω της παιδείας, που ουσιαστικά τη διαστρεβλώνει και μετατρέπει τους μαθητές από πρωταγωνιστές των εξελίξεων σε απλούς θεατές των

όποιον αποφάσεων λαμβάνουν οι αρμόδιοι, με βάση κομματικά κριτήρια.

Και τώρα, ας εστιάσουμε την προσοχή μας σ' αυτούς που έχουν το καθήκον να μεταλαμπαδεύουν γνώσεις, αξίες, ιδανικά και να αποτελούν πρότυπα συμπεριφοράς με στόχο πάντα την ηθικοπλαστική και κοινωνική ολοκλήρωση των απόμων-μελών μιας κοινωνίας. Αυτός είναι ο ρόλος των καθηγητών. Ηχεί παράξενα στα αυτιά σας, έτσι δεν είναι; Ίσως να είμαστε εμείς οι μαθητές, αυτοί που δεν μπορούν να κρίνουν και να διαχωρίζουν αυτό το καθήκον, που με τόση επιμέλεια διεκπεραιώνουν καθημερινά. Πώς μπορεί να επιτευχθεί αυτός ο στόχος, όταν οι καθηγητές μας δεν αποδέχονται αξιολόγηση και επαναπαύονται;

Αναντίρροπα σ' αυτό τον τόσο ευαίσθητο και χαρισματικό τομέα, όπως η παιδεία, ένα από τα μυστικά της επιτυχίας είναι η ανανέωση των καθηγητών. Ποιος μπορεί να αμφισβητήσει πως υπάρχουν εκπαιδευτικοί αναχρονιστικοί, που έχουν απομακρυνθεί πολύ από τα παιδιά; Είναι σε θέση οι ίδιοι να αντιληφθούν τον παλμό της νεολαίας, καθώς και να συμμετέχουν ενεργά στη διαμόρφωση του εκπαιδευτικού συστήματος; Μπορούν αυτοί οι καθηγητές να αποδεχθούν ή ακόμα και να συμβιβαστούν, όχι με μια ασυμβίβαστη γενιά, αλλά με μια γενιά με τα δικά της θέλω, τα δικά της πιστεύω, τις δικές της αντιλήψεις, τα δικά της οράματα και όνειρα;

Έχουμε την απαίτηση να αντικριζούμε καθημερινά έναν καθηγητή και όχι μια παρουσία, η οποία πλανάται απλά μέσα στην τάξη. Θέλουμε έναν καθηγητή – ας μου επιτραπεί η έκφραση – που να μην χτυπάει κάρτα εισόδου κάθε πρωί και αντίστοιχα κάρτα εξόδου κάθε μεσημέρι. Πόσες και ποιες προσωπικότητες γνωρίσαμε στη δωδεκάχρονη μαθητική μας πορεία; Μην το ρωτάτε. Ελάτε να το διαπιστώσετε. Ας κάνουν οι καθηγητές κάτι περισσότερο από το να διδάσκουν: να εμπνέουν.

Εδώ, σ' αυτή την αίθουσα, πριν αρκετά χρόνια ήταν που θεσπίστηκε η δημόσια και δωρεάν παιδεία. Τώρα είναι απορίας άξιο, το πώς συντηρείται μια τέτοια κατάσταση, που αποτελεί όνειδος για το σύγχρονο ελληνικό κράτος. Το σχολείο είναι ανύπαρκτο. Ο ρόλος του πλέον έχει περιοριστεί στο να δίνει αξιοπρεπώς ένα απολυτήριο. Ίσως, εγώ να μην έχω την κατάλληλη κρίση, τον οξύ νου για να κρίνω σωστά και να επιλέξω ανάμεσα στην παιδεία και την παραπαιδεία. Αλλά όλοι εσείς, με τη μεγάλη οξυδέρκεια, τους ανοιχτούς ορίζοντες και την περίσσια διορατικότητα, γιατί επιλέγετε την παραπαιδεία και στέλνετε τα παιδιά σας σε ιδιωτικές σχολές;

Θα πρέπει όλοι μας να συνειδητοποιήσουμε τη δύναμη της παιδείας. Πέρα από βένετους και πράσινους, θα πρέπει να αποτελέσει η παιδεία εθνικό όραμα για όλους μας. Λέμε ναι, λοιπόν, στην αξιολόγηση των καθηγητών, λέμε ναι στην καλλιέργεια και την όξυνση του πνεύματος των μαθητών, λέ-

με όχι στη «δωρεάν παιδεία», με τη μορφή που μας παρέχεται σήμερα. Βελτιώστε την και θα την δεχθούμε ευχαρίστως.

Ευχαριστώ.

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Το λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής Νικήτας Σιδηρόπουλος.

ΝΙΚΗΤΑΣ ΣΙΑΗΡΟΠΟΥΛΟΣ (Α' Θεσσαλονίκης): Αξιότιμη κυρία Πρόεδρε, αγαπητές συμμαθήτριες, αγαπητοί συμμαθητές, αγαπητοί Έφηβοι Βουλευτές, όταν μου γνωστοποιήθηκε ότι θα είχα την ευκαιρία να γράψω μια έκθεση για οποιοδήποτε πρόβλημα με απασχολεί, στα πλαίσια του προγράμματος της Βουλής των Εφήβων, δεν χρειάστηκε να το σκεφτώ πολύ. Και αυτό, γιατί ήθελα να ακουστεί η φωνή μου σε ένα πρόβλημα, που απασχολεί τη συντριπτική, αν όχι απόλυτη, πλειοψηφία των συνομηλίκων μου και των οικογενειών τους.

Οι ελλείψεις, λοιπόν, που υπάρχουν στην παιδεία μας και η παραπαιδεία που παρασιτεί στο εκπαιδευτικό μας σύστημα, όπως και οι τρόποι βελτίωσης αυτών, ήταν τα θέματα που αναλύονταν εκτενώς σ' αυτή μου την έκθεση. Σήμερα, όμως, θέλω να επικεντρωθώ σε ένα από τα προβλήματα, που συνθέτουν αυτό το μελανό, ομολογουμένως, τοπίο στην παιδεία της χώρας μας. Αυτό δεν είναι άλλο από την ανισότητα, όπως την ονομάζω εγώ, που υπάρχει ανάμεσα στους υποψήφιους των πανελλαδικών εξετάσεων.

Όλοι οι υποψήφιοι εξετάζονται στην ίδια ακριβώς εξεταστέα ύλη με τον ίδιο ακριβώς τρόπο, όπως ορίζει ο νόμος, με ελάχιστες εξαιρέσεις παιδιών με κάποια ασθένεια ή αναπηρία, προκειμένου να υπάρξει ισότητα μεταξύ τους. Αλλά πώς να υπάρξει ισότητα όταν σε όλους τους μαθητές δεν παρότρυνται οι ίδιες ανέσεις, τα ίδια εφόδια, η ίδια προετοιμασία; Πώς, λοιπόν, είναι δυνατόν ένας μαθητής της επαρχίας να συναγωνιστεί ένα μαθητή της πόλης, όταν στον πρώτο λείπουν τα φροντιστήρια, όταν το σχολείο του είναι, ίσως, και είκοσι χιλιόμετρα μακριά από το χωριό του; Πώς είναι δυνατόν ένας μαθητής, μέλος πολύτεκνης οικογένειας, να αντεπεξέλθει σ' αυτό τον αγώνα, όταν η οικογένειά του έχει να σηκώσει το βαρύ οικονομικό φορτίο της προετοιμασίας αυτής το λιγότερο τέσσερις φορές;

Πώς, τέλος, μπορεί ένας μαθητής που προέρχεται από μια φτωχή οικογένεια, χωρίς την οικονομική δυνατότητα να αντέξει τη φροντιστηριακή του ενίσχυση, να συναγωνιστεί με ένα μαθητή, που, εκτός του ότι φοιτά σε ιδιωτικό Λύκειο, κάνει καθημερινά ιδιαίτερα μαθήματα με τους καλύτερους καθηγητές; Πώς μπορεί, λοιπόν, ο αγώνας αυτών των παιδιών για εισαγωγή σε μια σχολή της αρεσκείας τους να χαρακτηριστεί ίσος με τον αγώνα των υπολοίπων;

Βέβαια, θέλω να επισημάνω ότι δεν κατακρίνω την επιλογή των μαθητών που καταφέρνουν, άλλοι ευκολότερα και άλλοι δυσκολότερα, να παρακολουθήσουν φροντιστηριακά

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΜΟΡΦΩΤΙΚΩΝ ΥΠΟΘΕΣΕΩΝ

μαθήματα, αφού δεν είναι δυνατόν η εξεταστέα ύλη να διδάσκεται εξ ολοκλήρου μόνο κατά την ώρα του σχολικού μαθήματος. Αυτό είναι ένα πρόβλημα, που είναι, γενικώς, κατακριτέο από όλους μας και η λύση του φαίνεται, προσωρινώς, τουλάχιστον, μακρινή.

Έτσι, λοιπόν, αφού το να καλύπτεται η ύλη μόνο στο σχολείο μοιάζει με όνειρο απατηλό, λόγω του ότι για να φθάσουμε εκεί απαιτούνται πάρα πολλές αλλαγές –μείωση του αριθμού των μαθητών σε κάθε τάξη, δημιουργία νέων σχολικών κτιρίων, τακτικότερη αξιολόγηση καθηγητών – οφείλει η Πολιτεία να λάβει μέτρα, ώστε τουλάχιστον στο άμεσο μέλλον να εξετάζονται όλοι οι υποψήφιοι ισάξια.

Αυτό μπορεί να υλοποιηθεί με ενίσχυση του προγράμματος της πρόσθετης διδακτικής στήριξης στα επαρχιακά σχολεία και στελέχωσή τους με ικανούς καθηγητές, ώστε να αντικαθιστούν το θεσμό των ιδιωτικών φροντιστηρίων. Αλλά και με χορήγηση ειδικού επιδόματος, ώστε να δίνεται σε μαθητές της επαρχίας η δυνατότητα να φοιτήσουν τα δύο τελευταία χρόνια της σχολικής τους ζωής σε κάποια κοντινή πόλη. Παρόμοια πρέπει να είναι και τα μέτρα για τους μαθητές, που προέρχονται από οικογένειες με χαμηλό εισόδημα: ενίσχυση, δηλαδή, και αναβάθμιση της πρόσθετης διδακτικής στήριξης και επιδόματα, ανάλογα με την οικονομική κατάσταση της κάθε οικογένειας.

Πιστεύω ότι οι λύσεις που πρότεينا θα ευαισθητοποιήσουν τους επιμέρους υπευθύνους, οι οποίοι με την κατάλληλη μελέτη και αναπροσαρμογή τους, όπου κρίνεται απαραίτητο, θα προχωρήσουν στη βελτίωση της παιδείας μας και στην κατάργηση της παραπαιδείας. Έτσι, η ιστορική ελληνική παιδεία, η παιδεία πρότυπο για όλο τον κόσμο, θα επανέλθει στο σημείο που βρισκόταν στην αρχαιότητα και θα γίνει πρότυπο για όλα τα εκπαιδευτικά συστήματα των χωρών της Υφήλιου.

Ευχαριστώ πολύ.

MARIA ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Βανέσα Παρμενοπούλου.

BANESA PARMENOPOYΛΟΥ (Νομός Φθιώτιδας): Αξιότιμη κυρία Πρόεδρε της Επιτροπής, αγαπητοί Έφηβοι Βουλευτές, θα ήθελα πριν ξεκινήσω να αφιερώσουμε αυτή την πρώτη συνεδρίαση της Επιτροπής μας στα αδικοχαμένα θύματα της Ρωσίας, στους επιζήσαντες, καθώς και στις οικογένειές τους, σαν έναν φόρο τιμής, αν είστε σύμφωνοι.

Σε μια εποχή, που έντονοι ρυθμοί κυριαρχούν και τα πάντα, από γνώσεις ως υπηρεσίες και δραστηριότητες, προσφέρονται έτοιμα, με λιγοστό κόπο, είναι γεγονός πως το μέσο άτομο κινείται και ενεργεί όλο και λιγότερο, παράγοντας, όμως, περισσότερο έργο. Για του λόγου το αληθές, εξαιρώντας κανείς τα καθαρά χειρωνακτικά και βαρέα επαγγέλματα, όπου η μυϊκή προσπάθεια είναι απαραίτητη στο μέγιστο, πιστεύω ότι οι περισσότεροι από εμάς έχουν

στο μυαλό τους το σημερινό άνθρωπο ως μια καθιστή φιγούρα, σκυμμένο ώρες ολόκληρες πάνω από ένα γραφείο ή καρφωμένο μπροστά από την οθόνη ενός ηλεκτρονικού υπολογιστή, να γράφει και να πληκτρολογεί με μανία. Και ύστερα να σηκώνεται και να προσπαθεί να ξεπιαστεί, τεντώνοντας το κορμί του, αφήνοντας, παράλληλα, τους σπονδύλους του να ξαναμπούν με βία στην αρχική τους θέση.

Αμερικανοί επιστήμονες, σε πρόσφατη έρευνά τους, μελετώντας την καθημερινότητα ενηλίκων σε διάφορες περιοχές ανακάλυψαν πως τα σκελετικά προβλήματα είναι το δεύτερο –και όχι για να αγνοήσει κανείς– πρόβλημα που μειώνει την αποδοτικότητά τους σε εργασιακό και προσωπικό επίπεδο. Η κακή στάση του σώματος, η φτώχη σε θρεπτικά συστατικά διατροφή, η έλλειψη σωστής σωματικής άσκησης, καθώς και η απουσία αποτελεσματικής ενημέρωσης όσο αφορά αυτό το δεδομένο, είναι στοιχεία που ευθύνονται για την ταλαιπωρία εκατομμυρίων ενηλίκων ανά τον κόσμο, που καθυστερημένα σπεύδουν να διορθώσουν την κατάσταση.

Ωστόσο, το πραγματικό πρόβλημα ξεκινά από τις νεαρότερες ηλικίες. Πιο συγκεκριμένα, τα Ελληνόπουλα, όπως αναφέρθηκε και σε δελτίο ειδήσεων κάποιου μεγάλου καναλιού στις 26/12/2003, πάσχουν από οσφυαλγία, το επώδυνο, δηλαδή, σύνδρομο της οσφυϊκής χώρας του κάτω μέρους της ράχης, αλλά και πάνω από τους γλουτούς, που προκαλείται ύστερα από κόπωση ή βίαιη ανόρθωση του σώματος ή ύστερα από ανύψωση βάρους, που για τα σχολικά δεδομένα μεταφράζεται με το βάρος της σχολικής τσάντας, την οποία είναι αναγκασμένοι να κουβαλούν καθημερινά οι μαθητές όλων των τάξεων.

Η σχολίωση, ένα από τα δυσκολότερα προβλήματα της ορθοπεδικής, η δυσμορφία εκείνη της σπονδυλικής στήλης, που χαρακτηρίζεται από μόνιμη κάμψη προς τα πλάγια και δημιουργείται όταν κάποιο από τα φυσικά, αλλά ανεπαίσθητα κυρτώματά της, το αυχενικό και, κυρίως, το θωρακικό, αλλά και το οσφυϊκό, μετατοπιστεί προς τα πλάγια, χαρακτηρίζει τη σχολική ζωή και στιγματίζει από νωρίς τα παιδιά, μεταξύ εννέα και δεκατριών ετών, ανεξάρτητα της προδιάθεσης που έχουν, η οποία παίζει σπουδαιότατο ρόλο.

Η σχολίωση, σε συνδυασμό με την κύφωση, λοιπόν, παραμορφώνει την σπονδυλική στήλη, η οποία και συνιστά το 40% περίπου του ύψους ενός ανθρώπου και στερεί, συνεπώς, πολύτιμους πόντους από το ύψος των παιδιών, τα οποία επιβαρύνουν την κατάσταση εξαιτίας της παρατεταμένης κακής τους στάσης.

Είναι άξιο αναφοράς ότι για κλίσεις του σώματος άνω των 50 μοιρών επιβαρύνεται το καρδιοαναπνευστικό σύστημα των πασχόντων, ενώ γι' αυτές άνω των 80 μοιρών υπάρχει κίνδυνος παραπληγίας, αλλά και ορίου ζωής. Η σχολίωση, που μπορεί να εμφανίζεται στο 15% του πληθυσμού μιας χώρας, με μόνο, όμως, το 0,5% να αποτελεί παθολογικές κα-

ταστάσεις, είναι πιο διαδεδομένη στις γυναίκες απ' ό,τι στους άνδρες και επηρεάζει εκτός από την εξωτερική εμφάνιση και την ψυχολογία του ασθενούς, εξαιτίας του αντιασθητικού προβλήματος της παραμόρφωσης του σώματος.

Από την άλλη πλευρά, μια από τις σημαντικότερες παθήσεις, που αφορά, κυρίως, τους μαθητές Λυκείου, είναι και αυτή της τενοντίτιδας, της μικρής, συνήθως, κάκωσης του τένοντα, που μπορεί να πάθει ρήξη ή φλεγμονή εξαιτίας της υπερβολικής χρήσης του συγκεκριμένου μέλους του χεριού και της καταπόνησής του από το συνεχές γράψιμο. Σε μαθητές γενικά, αλλά και, πολύ περισσότερο, σε υποψηφίους αρχιτεκτονικής, που εξασκούνται στο σχέδιο, προκαλούνται τραύματα τα οποία αργούν να επουλωθούν, εφόσον το συγκεκριμένο μέλος εξακολουθεί να χρησιμοποιείται.

Για τη λύση του συγκεκριμένου προβλήματος, που ταλαιπωρεί πολλούς Έλληνες ενήλικες ή παιδιά, προτείνω τα εξής μέτρα:

Να γίνεται με μεγαλύτερη σοβαρότητα το μάθημα της Γυμναστικής. Καλό θα ήταν οι καθηγητές Γυμναστικής στα σχολεία να θέσουν σε εφαρμογή το κατάλληλο πρόγραμμα σουηδικής γυμναστικής με απλές ασκήσεις, η οποία και ενδείκνυται για την πρόληψη και καταπολέμηση σκελετικών προβλημάτων.

Να κατασκευαστούν άρτια εξοπλισμένα γυμναστήρια στα σχολεία της πόλης μου, της Λαμίας, ώστε να μη χρειάζεται να αναβάλλεται στα περισσότερα απ' αυτά το μάθημα της γυμναστικής, όταν ο καιρός δεν είναι κατάλληλος.

Να ενημερωθούν οι εργαζόμενοι σε κάθε εργασιακό χώρο, και κυρίως οι υπάλληλοι γραφείου, για τη σωστή στάση του σώματός τους, όταν εργάζονται, καθώς και για τα λάθη που κάνουν, όταν κινούνται.

Να γίνει ο απαραίτητος έλεγχος στα κυλικεία της χώρας, ώστε να μην πωλούνται και αγοράζονται αναψυκτικά, καφέδες, «σνακ» και αυτό γιατί η διατροφή παίζει σπουδαίο ρόλο για τη μετέπειτα ζωή ενός ανηλίκου ή ενήλικου.

Θα μου πείτε - και με το δικό σας - πως τα παιδιά, ακόμα και στο σπίτι τους μπορούν να καταναλώσουν τέτοιου είδους τρόφιμα και ότι, ίσως, μάλιστα εκεί να έχουν και μεγαλύτερη πρόσβαση σ' αυτά. Ας μην ξεχνούμε, όμως, ότι, το πώς τρέφεται κανείς, είναι κατά κύριο λόγο θέμα συνήθειας και παιδείας. Ένα άτομο, το οποίο έχει συνηθίσει στην υπερδιατροφή ως ανήλικος, το σίγουρο είναι ότι έχει πολύ μεγαλύτερη πιθανότητα να γίνει εκτός των άλλων και ένας παχύσαρκος ενήλικος, ο οποίος θα εμφανίζει μεγαλύτερη νοσηρότητα στις ασθένειες, όπως ο διαβήτης, καρδιαγγειακές παθήσεις, αναπνευστικές παθήσεις, παθήσεις των νεφρών, αλλά και οστεοαρθρίτιδες. Είμαστε ό,τι τρώμε και ο μέσος Έλληνας, όπως και τα Ελληνόπουλα, τα οποία κρατούν τα πρωτεία στην παιδική παχυσαρκία, έχει πλέον αλλάξει κατά πολύ τη μεσογειακή διατροφή του.

Τέλος, το Υπουργείο Παιδείας με τη βοήθεια του Ιατρικού Συλλόγου, που θα πρέπει να έχει ως κύριο στόχο του τον ασθενή, είναι απαραίτητο να εκπονήσει ειδικά προγράμματα ενημέρωσης στα σχολεία όλης της χώρας, όσον αφορά στο συγκεκριμένο θέμα. Ομάδες ιατρών θα μπορούσαν με τακτικές επισκέψεις τους στα σχολεία να ελέγχουν κατά πόσον οι συστάσεις τους εφαρμόζονται και να αναφέρουν τις παρατηρήσεις τους. Αυτό διότι δε χρειάζεται να έχουμε και στο μέλλον και άλλους κατσοφιασμένους ενήλικους εργαζόμενους, οι οποίοι θα υποφέρουν από ένα πιάσιμο στη μέση, στον αυχένα και θα βαρυνωθούν στην εργασία τους.

Μπορεί ο μέσος πολίτης να αντιμετωπίζει πολλά προβλήματα υγείας, αλλά ας προσπαθήσουμε να εξαλείψουμε ακόμη ένα. Τώρα που αρχίζει η νέα σχολική χρονιά, ας προσπαθήσουμε να εμφυσήσουμε νέες συνήθειες στα παιδιά μας. Αν δείτε, λοιπόν, κάποιον που κάθεται άσχημα, εάν κάποιος σας παραπονέθει για κάποιο σκελετικό πόνο, απλά ενημερώστε τον και συμβουλευτείτε τον να επισκεφθεί κάποιον γιατρό. Αυτός μπορεί να είναι ένας φίλος, ένας γνωστός, κάποιος στην οικογένειά σας ή ακόμα και σεις ο ίδιος. Ειλικρινά το απεύχομαι, όμως εάν συμβεί, ενημερώστε τον. Ίσως έτσι, προλάβετε ένα μεγαλύτερο κακό.

Σας ευχαριστώ.

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Το λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής Θεόφιλος Τσεντεριδής.

ΘΕΟΦΙΛΟΣ ΤΣΕΝΤΕΡΙΑΔΗΣ (Α' Θεσσαλονίκης): Αξιότιμη Πρόεδρε της Επιτροπής, αγαπητοί συνάδελφοι Έφηβοι Βουλευτές, πριν ξεκινήσω, θα ήθελα να ευχηθώ σε αυτή εδώ τη συνεδρίαση, σε όλες τις συνεδριάσεις, που θα ακολουθήσουν, καθώς και σε αυτή της Ολομέλειας της Βουλής, οι προτάσεις, οι οποίες θα υποβληθούν, να ακουστούν και να υλοποιηθούν, κατά ένα μεγάλο μέρος και να μη μείνουν μόνο στα χαρτιά.

Το κείμενο, λοιπόν, που θα αναγνώσω, καταγίνεται με την πραγματικά δεινή κατάσταση, στην οποία βρίσκεται η σύγχρονη παιδεία, μετά τις τελευταίες συναφείς νομοθεσίες του Υπουργείου Παιδείας. Η δεινή αυτή κατάσταση αντικατοπτρίζεται στο γεγονός ότι η Παιδεία του σήμερα είναι απότοκος μιας σειράς διαδοχικών και ανούσιων, κατά κοινή ομολογία, μεταρρυθμίσεων των εκάστοτε Υπουργών των τελευταίων τετραετιών, οι οποίοι προσπαθούν να χαράξουν το ελληνικό εκπαιδευτικό σύστημα, με βάση τις δικές τους, προσωπικές εκτιμήσεις και των συμβούλων τους. Προσπάθησαν, ανεπιτυχώς, να δημιουργήσουν ένα καλύτερο εκπαιδευτικό σύστημα, μέσω απαντωτών πειραματισμών στις προτιμήσεις και στην ανοχή των μαθητών και ενώ είναι, πλέον, γνωστό ότι το γερμανικό σύστημα της βαναροκρατίας, από την εποχή του Όθωνα, επιβιώνει ακόμη και σήμερα υπό μια νέα, πιο σύγχρονη μορφή.

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΜΟΡΦΩΤΙΚΩΝ ΥΠΟΘΕΣΕΩΝ

Τα κύρια στοιχεία αυτού του φαινομένου ψηλαφίζονται στα ακόλουθα σημεία: Πρώτον, είναι εμφανής η αποδιοργάνωση των μαθητών, οι οποίοι είναι υποχρεωμένοι να επαναπροσαρμόζονται διαρκώς στις απαιτήσεις του εκπαιδευτικού συστήματος.

Δεύτερο ζήτημα είναι το γεγονός ότι δεν έχει διευκρινιστεί σωστά ο σκοπός της Παιδείας. Το ερώτημα που αιωρείται, είναι το ακόλουθο: Άραγε η Παιδεία είναι μόνο μια συνεχής προσπάθεια για μηχανική αποστήθιση, με αυτοσκοπό την εισαγωγή σ' ένα ανώτατο εκπαιδευτικό ίδρυμα ή θα μπορούσε να γίνει αφορμή για ανάπτυξη κριτικής σκέψης και ορθού λόγου;

Τρίτον, οι αποφάσεις για την Παιδεία παίρνονται από ανθρώπους, που είναι να μην απόφοιτοι καταξιωμένων εκπαιδευτικών ιδρυμάτων του εσωτερικού και του εξωτερικού, όπως του Χάρβαρντ και του Μίσιγκαν, αλλά δεν διαθέτουν τη λεγόμενη εμπειρία της σχολικής τάξης, της αίθουσας. Κυριολεκτικά, δεν έχουν πιάσει κιμωλία στο χέρι τους.

Επιπροσθέτως, υπάρχει μεγάλος αριθμός καθηγητών της δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης, οι οποίοι πριν διοριστούν απέκτησαν, μέσα από πολυετή εξειδίκευση, γνώση πάνω σ' ένα συγκεκριμένο γνωστικό αντικείμενο και, παρ' όλα αυτά, όταν διορίστηκαν, τοποθετήθηκαν σε εκπαιδευτικούς τομείς άσχετους με το αντικείμενό τους.

Ακόμα, όμως, και στην περίπτωση που πολλοί καθηγητές είναι άξιοι, η δομή του εκπαιδευτικού συστήματος είναι τέτοια, που ευνοεί την ανάπτυξη μιας παραοικονομίας, υπό τη μορφή ενός δικτύου φροντιστηρίων είτε αγγλικών είτε μαθημάτων κατεύθυνσης, το οποίο επιβαρύνει το χρόνο των μαθητών και τα οικονομικά της ελληνικής οικογένειας. Είναι γεγονός ότι ο τζίρος των φροντιστηρίων ξεπερνά κατά πολύ τις εθνικές δαπάνες για την παιδεία. Θα έλεγα πως είμαστε σε μια έρημο διψασμένοι και το νερό, που είναι η δωρεάν παιδεία, είναι ανύπαρκτο.

Ένα άλλο, επίσης, σημαντικό πρόβλημα συναφές με την Παιδεία, είναι η ανισότητα μεταξύ των σχολών ΤΕΙ και ΑΕΙ. Το ζήτημα αυτό πρέπει να διευθετηθεί, αφού για την καλύτερη λειτουργία του κράτους, είναι απαραίτητη η ομοιογένεια στην παιδεία, επομένως είναι επιτακτική η λύση του.

Οι προτάσεις, που έχω να κάνω για τη βελτίωση του εκπαιδευτικού συστήματος της Ελλάδος, ως μέλος αυτής της Επιτροπής, είναι οι ακόλουθες: Πρώτον, οι μεταρρυθμίσεις της νέας Κυβέρνησης θα πρέπει να αποσκοπούν στη δημιουργία ενός εκπαιδευτικού συστήματος με διαχρονικότητα και ευελιξία, που θα εισάγει το νέο σε μια διαδικασία αφομοίωσης ιδεών, ιδεωδών, ιδανικών, κριτικής σκέψης και ορθού λόγου.

Δεύτερον, ενίσχυση του προγράμματος πρόσθετης διδακτικής στήριξης, με αύξηση των κονδυλίων στον τομέα αυτό, με άμεσο στόχο την κατασκευή σύγχρονων εκπαιδευτηρίων

και τον εξοπλισμό τους με καταρτισμένους καθηγητές.

Πιστεύω, επίσης, πως είναι απαραίτητο οι διαρκώς νέοι διοριζόμενοι καθηγητές να είναι πλήρως εξειδικευμένοι στο μάθημα, το οποίο διδάσκουν, ώστε να είναι ικανοί να διαμορφώσουν χαρακτήρες και να δώσουν γνώσεις, πέρα από τον προκαταρκτικό για το πανεπιστήμιο χαρακτήρα που έχει η εκπαίδευση.

Τα δύο προαναφερόμενα μέτρα πιστεύω ότι θα χτυπήσουν και θα πλήξουν την παραοικονομία των φροντιστηρίων.

Επίσης, πιστεύω πως είναι αναγκαίος ο εξοπλισμός του σύγχρονου σχολείου με αίθουσες χημικών, φυσικών εργαστηρίων, ξένων γλωσσών και ηλεκτρονικών υπολογιστών και η καθιέρωση σχολικών διπλωμάτων που αφορά τις ξένες γλώσσες και την επιστήμη της πληροφορικής. Η αρχή έγινε με ένα υποκατάστατο πτυχίο του Κέμπριτζ, η τακτική, όμως, αυτή θα πρέπει να συνεχιστεί.

Έκτον, σύνταξη βιβλίων λακωνικών και με σαφήνεια και όχι με άσκοπη και άτοπη φλυαρία και ασάφεια. Προπαντός, τα σχολικά βιβλία θα πρέπει να συγγραφούν από πιστές και έγκυρες πηγές, καθώς οι συγγραφείς τους θα πρέπει να ξέρουν ότι έχουν απέναντί τους άτομα, που είναι ικανά να κρίνουν και να αξιολογήσουν, παρά τη μικρή τους ηλικία. Φυσικά, αναφέρομαι σε βιβλία Ιστορίας, τα οποία σε ορισμένα σημεία τολμούν να παραχαράξουν την αλήθεια.

Έβδομον, ενοποίηση των ΑΕΙ και ΤΕΙ. Το τελευταίο μέτρο θα μπορούσε να γίνει πραγματικότητα με ισοστάθμιση των επιπέδων της προεκπαίδευσης των σχολών ΑΕΙ και ΤΕΙ, μέσω της ενοποίησης θετικής και τεχνολογικής κατεύθυνσης, αλλά και με τη δημιουργία σχολών, που θα ανήκουν από κοινού στα δύο είδη και όχι κλάσεις, όπως είναι σήμερα, μεταλυκειακών σπουδών. Με αυτόν τον τρόπο θα υπάρχουν οι βάσεις για την ανάπτυξη μιας προοπτικής, μέσα από την οποία θα γίνει δυνατή η ενοποίηση των σχολών ΑΕΙ και ΤΕΙ.

Όγδοον, συγκρότηση επιτροπών ανά επαρχία, οι οποίες θα αποτελούνται από μέλη του Σωματείου Εκπαιδευτικών, με σκοπό την εκλογή και ανάδειξη κοινών εκπαιδευτικών, οι οποίοι θα έχουν λόγο μαζί με τους καταξιωμένους συμβούλους των Υπουργείων Παιδείας στη σύνταξη νόμων, σχετικά με τα εκπαιδευτικά θέματα. Το μέτρο αυτό πιστεύω ότι θα εξασφαλίσει πιο αντικειμενική και δημοκρατική διαδικασία στη διαμόρφωση του εκπαιδευτικού συστήματος.

Αυτή ήταν, εν συντομία, η καταγραφή των απόψεών μου για τα προβλήματα της παιδείας και για τους τρόπους αντιμετώπισής τους. Εύχομαι η νέα Κυβέρνηση και οι υπόλοιπες κυβερνήσεις να κάνουν έργο υπέρβασης για την παιδεία και να δείξουν τη δέουσα προσοχή σε αυτή. Ο προοδευτισμός σκοτώνει την παιδεία, που είναι παιδί του ευδαιμονισμού μιας χώρας.

Θα μπορούσαμε να παρομοιάσουμε την Ελλάδα των Ολυμπιακών Αγώνων και την παιδεία της με μια κυρία με τα περιδέραια και την ψυχή της. Τα περιδέραια την αναδεικνύουν εμφανισιακά, χωρίς όμως την ψυχή της είναι νεκρή. Το παρελθόν γίνεται νοσταλγία, το παρόν οδυνηρό και το μέλλον αβέβαιο.

Ευχαριστώ.

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Μαρία Μπούτσικα.

ΜΑΡΙΑ ΜΠΟΥΤΣΙΚΑ (Νομός Φωκίδας): Αξιότιμη κυρία Πρόεδρε, φίλοι έφηβοι Βουλευτές, έχω διαπιστώσει πως στη χώρα μας, στη σημερινή Ελλάδα του 2004, υπάρχει ένα πρόβλημα, το οποίο σπάνια αναφέρεται στις συζητήσεις. Η Ελλάδα, η χώρα του πολιτισμού και του μορφωτικού τουρισμού έχει μετατραπεί σε χώρα της διασκέδασης για τους σκιέρ.

Ζω στην περιοχή κοντά στους Δελφούς. Οι Δελφοί αποτελούν σύμφωνα με τη μυθολογία, τον ομφαλό της γης. Κατά την αρχαιότητα εκεί υπήρξε ο ναός του Απόλλωνα και αποτέλεσε το μεγαλύτερο θρησκευτικό και πολιτικό κέντρο του ελληνικού κόσμου. Μετά το 600 π.Χ. το έδαφος των Δελφών χαρακτηρίζεται ιερό και καθιερώνονται τα Πύθια. Κατά καιρούς στο μαντείο προσφέρονται αμύθητοι θησαυροί.

Οι πρώτες ανασκαφές στο χώρο των Δελφών άρχισαν το 1832, μετά από εντολή του Καποδίστρια. Κάποια από τα ευρήματα είναι ο ναός της Προνοίας Αθηνάς, διάφοροι θησαυροί πόλεων, όπως των Σιθνίων, των Αθηναίων, το Βουλευτήριο, το Γυμνάσιο, η Κασταλία Πηγή, το Ιερόν Γης, η Αρχαία Άλως, ο ναός του Απόλλωνα, ο Ηνίοχος, ο τάφος του γιου του Αχιλλέα Νεοπτόλεμου και πλήθος άλλα.

Είναι πραγματικά αμύθητη η αξία όλων των παραπάνω. Μας κάνουν περήφανους, γιατί είμαστε Έλληνες. Και ποιος τα ξέρει όλα αυτά; Κανείς. Ελάχιστοι ασχολούνται πια με την κληρονομιά, που μας άφησαν οι πρόγονοί μας. Στα μουσεία βλέπουμε, συνήθως, ξένους τουρίστες και σπάνια Έλληνες. Τί να κάνουν, άλλωστε, οι Έλληνες στα μουσεία; Εμείς έχουμε άλλα πράγματα να ασχολούμαστε, όπως για παράδειγμα τα «ριάλτι». Αυτό μας απασχολεί τώρα και δεν χάνουμε ούτε στιγμή από αυτή την κωμωδία των ημερών μας, που έχει τραγικές συνέπειες στην πεμπτουσία του δημοκρατικού πολιτισμού, που είναι η ελευθερία, κάνοντάς την εν τέλει αψηλάφητη, μη ανιχνεύσιμη, μέσα σε ένα «μιντιακό» περιβάλλον υψηλής διάλυσης.

Ποιος είναι αυτός ο πολιτισμός, όμως, που αποδέχεται αυτόν τον εξευτελισμό; Ποιος είναι αυτός ο πολιτισμός, που κάνει τον απόλυτα ασήμαντο μοναδικό μέλημα του πολίτη επί σειρά μηνών; Είναι μάλλον ο πολιτισμός, που κατέληξε σε παρωδία, όπως είχε προφητεύσει πως θα συμβεί στην εποχή της προηγμένης τεχνολογίας ο Χάξλεϋ. Ήταν η δική

του φαντασία πάντως, που είχε διακρίνει πως δεν θα είναι ο «μεγάλος αδελφός» αυτός, που θα μας βλέπει με δική του επιλογή, αλλά εμείς, που θα τον βλέπουμε με δική μας και δεν θα χρειάζεται ούτε δεσμοφύλακες ούτε Υπουργεία Αλήθειας. Αλλά αρκεί, που ο πληθυσμός θα ψυχαγωγείται με ασημαντότητες. Αρκεί που η ανθρωπότητα θα γίνεται ακροατήριο και η πολιτική θέαμα επιθεώρησης. Με αυτόν τον τρόπο θα ερχόταν ο θάνατος του πολιτισμού.

Δύσκολο να διαφεντευτούν πλέον αυτές οι προβλέψεις, καθώς εκεί δίπλα στους Δελφούς, που ανέφερα πιο πριν, στην Αράχωβα γνωστοποιήθηκε πριν λίγες μέρες πως θα βρισκόταν ένα «ριάλτι» πρόσωπο και ο κόσμος πάλευε στην κυριολεξία για να μπορέσει να το θαυμάσει από κοντά, να το αγγίξει, λες και επρόκειτο για κάτι περίεργο και αξιοθαύμαστο και όχι για έναν απλό άνθρωπο. Και το πρόσωπο αυτό εξευτελιζόταν και εξευτελιζόταν ακόμα, φλάμπουρο της ακαταμάχητης κυριαρχίας της βλακειάς. Και στις τηλεοπτικές οθόνες το ίδιο πρόσωπο, εκτεθειμένο σε αποκαλύψεις του τηλεοπτικού φακού, το βλέπουμε να ζορίζεται, να θυμώνει, να ασπρίζει και να κοκκινίζει, πίνοντας «κόκα-κόλα λάιτ» σε έναν αριστουργηματικό συμβολισμό του πολιτισμού - παρωδία.

Ο άνθρωπος πια έχει προσαρμοστεί στην τεχνολογική διασκέδαση, που καθίσταται δυνατή χάρη στην ηλεκτρονική πρίζα, σε αυτό το καταστρεπτικό ειδύλλιο με τις γυάλινες οθόνες και στην έντονη νυχτερινή ζωή. Έτσι ζει πλέον η κοινωνία μας, υποχρεωμένη να ακολουθήσει την τραγελαφική μεγέθυνση του τίποτα, ανίκανη να διαμαρτυρηθεί. Και σε ποιον, άλλωστε, να απευθυνθεί, αφού ο σοβαρός λόγος ή αυτά που κάποτε τον αποτελούσαν, η πολιτική και ο πολιτισμός, διαλύονται σε ανόητα χάχανα.

Επισκέφθηκα τους Δελφούς πέρυσι, την περίοδο των Χριστουγέννων. Στο Μουσείο στεκόμουν μόνη μου, κοιτώντας τον Ηνίοχο και είχα την εντύπωση πως οι υπάλληλοι του Μουσείου με κοιτούσαν περιέργα. Την ίδια στιγμή, ελάχιστα χιλιόμετρα μακριά μου, γινόταν το αδιαχώρητο. Αν μπορούσα με μία μόνο λέξη να χαρακτηρίσω την κατάσταση στη γειτονική Αράχωβα, αυτή θα ήταν «ασφυξία». Κόσμος έφθανε χωρίς σταματημό, από γνωστούς επιχειρηματίες, υπουργούς, τραγουδιστές, ηθοποιούς και δημόσια πρόσωπα, μέχρι ανθρώπους από την περιοχή -και όχι μόνο- που έτρεχαν να θαυμάσουν την «ελίτ» των πλουσίων και τα ωραία και πανάκριβα αυτοκίνητά τους.

«Είναι δυνατόν;» αναρωτιόμουν. Δεν μπορούσαν να απαντήσουν, γιατί ήταν όλοι απασχολημένοι και βαθιά προβληματισμένοι, με το πώς θα καταφέρουν να προλάβουν μια θέση στις καφετέριες που βρίσκονταν οι διάσημοι και που δεν έπεφτε καρφίτσα. «Μήπως είναι λίγο άδικο;» αναρωτήθηκα. Ο Ηνίοχος σε μεγάλες μοναξιές, ενώ ο κύριος Χ, γνωστός και διάσημος, να περιτριγυρίζεται από πενήντα άτομα, που

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΜΟΡΦΩΤΙΚΩΝ ΥΠΟΘΕΣΕΩΝ

θα έδιναν τα πάντα για μια φωτογραφία ή για ένα αυτόγραφο. Δεν μπορώ να αντιληφθώ, πώς χώροι του πνεύματος, όπως οι αρχαιολογικοί της Ελλάδας, μετατράπηκαν σε χώρους φτηνής ψυχαγωγίας. Τι απογοήτευση! Ακόμα και η Ολυμπία, για να είμαστε και λίγο στο πνεύμα των ημερών, από χώρος προαγωγής του αθλητισμού, μετατράπηκε σε χώρο του εξευτελισμού και του ντόπινγκ.

Κάποτε οι Δελφοί, η Αθήνα, η Δήλος, η Ολυμπία και τόσες άλλες περιοχές ήταν για όλους μια πνευματική Ιερουσαλήμ, που ήθελαν να αξιωθούν να προσκυνήσουν, έστω μια φορά στη ζωή τους. Σήμερα δεν είναι λίγοι οι Έλληνες, που χαρακτηρίζουν την επίσκεψη σε ένα μουσείο μπανάλ και έξοδο δίχως λόγο. Πολλοί λίγοι, μετρημένοι, το επισκέπτονται. «Αφού έρχονται οι ξένοι να τα δούμε, εμείς να μην πάμε;» σκέπτονται και αυτοί. «Ας πάμε, να βγάλουμε, βρε αδελφέ, την υποχρέωση». Ελάχιστοι, λοιπόν, επισκέπτες και αυτοί με βήμα ταχύ, βλέμμα απλανές, περιδιαβαίνουν το σωρό των ερειπίων που, αν είχε για αυτούς πια κάποια αξία, δεν πρέπει να την αναζητούμε πέρα από το ντεκόρ που προσφέρουν και το φόντο για φωτογραφίες. Εδώ που έχουμε φτάσει, κάτι είναι και αυτό. «Πάλι καλά» να λέμε.

Ευχαριστώ.

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Γεωργία Χριστοπούλου.

ΓΕΩΡΓΙΑ ΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΥ (Νομός Αχαΐας): Αξιότιμη κυρία Πρόεδρε, αγαπητοί συνάδελφοι και φίλοι έφηβοι Βουλευτές, το όνομά μου είναι Γεωργία Χριστοπούλου και είμαι από την Πάτρα. Το θέμα, το οποίο αποφάσισα να αναπτύξω, παίρνοντας μέρος στο σπουδαίο εκπαιδευτικό πρόγραμμα της «Βουλής των Εφήβων» σχετίζεται άμεσα με τους νέους, είναι τα πρότυπα-είδωλα, τα οποία επηρεάζουν άλλοτε θετικά και άλλοτε αρνητικά τη ζωή μας.

Η εφηβική περίοδος είναι η πιο καθοριστική, η πιο κρίσιμη και αποφασιστική για τη ζωή του ανθρώπου. Στη διάρκεια της ο έφηβος διαμορφώνει την προσωπικότητά του, αντιμετωπίζει ποικίλα προβλήματα, σχετικά με το σώμα του, την ψυχή του, τις σχέσεις του με το οικογενειακό και κοινωνικό περιβάλλον και με το άλλο φύλο. Η εποχή που διανύουμε χαρακτηρίζεται από ποικιλομορφία και λάμψη. Τα Μ.Μ.Ε. συχνά προβάλλουν έναν ψεύτικο κόσμο, αυτόν του θεάματος, της ζωντανιάς, της παραστατικότητας.

Παράλληλα, οι έφηβοι δέχονται ένα σωρό μηνύματα και ανάλογα τα αντιμετωπίζουν. Για παράδειγμα, αρκετά παιδιά έχουν επιλέξει κάποιο πρόσωπο ως πρότυπό τους για να τους βοηθήσει να αναλύσουν τα θετικά του στοιχεία και να τα μεταλλάξουν σε προσωπικά τους στοιχεία, τα οποία θα είναι αναπόσπαστα κομμάτια της προσωπικότητάς τους. Αυτό, βέβαια, είναι η αυτοέκφραση. Άλλοι, όμως, νέοι, επειδή θαυμάζουν αστέρες γηπέδων και καλλιτέχνες, όπως ηθοποι-

ούς του κινηματογράφου, του θεάτρου και τραγουδιστές, συχνά τους θεοποιούν. Διαμορφώνουν τον τρόπο ζωής τους, ανάλογα με των ειδώλων τους, εκδηλώνουν με φανατισμό και συγκρούσεις το θαυμασμό τους προς αυτά τα είδωλα, που φτάνει στα όρια του παροξυσμού. Παρασύρονται από τις φιλοδοξίες τους και κάνουν απερισκεπτες πράξεις. Πιστεύουν ότι η υιοθέτηση του τρόπου ζωής των ειδώλων τους θα τους βοηθήσει να επιτύχουν τους στόχους τους, όπως ακριβώς και αυτά, δηλαδή, επιτυχημένη εργασία, άνετη ζωή, ευτυχομένη οικογένεια. Εκδηλώνουν την επιθυμία να γίνουν τραγουδιστές, ηθοποιοί, μοντέλα, όπως, ακριβώς, τα είδωλά τους, αγνοώντας, βέβαια, πως τα συγκεκριμένα δημοσία πρόσωπα υποστηρίζονται από ομάδες ανθρώπων, οι οποίοι τα βοήθησαν και τα προώθησαν, ώστε να αποκτήσουν τόσους θαυμαστές, καθώς, επίσης, και το γεγονός ότι οι περισσότεροι από τους νεότερους καλλιτέχνες έφτασαν στο αποκορύφωμα της καριέρας τους καταπατώντας την αξιοπρέπειά τους και τις ηθικές τους αξίες. Έχουν, λοιπόν, την τάση της προσωπολατρίας και αυτό, βέβαια, οδηγεί στο να χάνουν πολύτιμο χρόνο για τη μελλοντική τους αποκατάσταση οι νέοι.

Πρέπει να έχουμε υπόψη μας πως τα αγαθά κόποις κτώνται. Εάν δεν κοπιάσουμε οι ίδιοι, εάν δεν ιδρώσουμε για να αποκτήσουμε ό,τι επιθυμούμε, τότε αυτό ποτέ δεν θα πραγματοποιηθεί. Κάθε πρόβλημα επιλύεται όταν συνειδητοποιήσουμε τη ρίζα του κακού.

Μέλημα του κάθε ανθρώπου είναι η ανατοποθέτηση των αντιλήψεων, ώστε να ελαχιστοποιηθεί το φαινόμενο, αλλά και να κτυπηθεί εν τη γενέσει του.

Η αρωγή της οικογένειας είναι σημαίνουσα. Πάντα, όμως, σε ένα πνεύμα αγάπης και σεβασμού προς την προσωπικότητα του νέου, καθώς σήμερα έχει αλλιωθεί το νόημα του σπιτιού και η οικία δεν είναι πλέον οικία, αλλά χώρος συγκρούσεων και όξυνσης.

Αναμφισβήτητα το σύστημα της παιδείας μας, η απουσία δημιουργικής διδασκαλίας, η στείρα τεχνοκρατία και η αποστήθιση συντελεί, ώστε ο έφηβος να μισεί τη μάθηση, αφού το μορφωτικό πλαίσιο στηρίζεται στην απόκτηση στείρων γνώσεων και όχι στην αυτενέργεια και στη δημιουργικότητα.

Αναρωτήθηκε ποτέ κανείς, γιατί οι μαθητές σκίζουν ή καίνε στο τέλος της σχολικής χρονιάς τα βιβλία τους; Είναι πυρομαχαιρίες; Όχι βέβαια. Είναι ένας τρόπος να εκφράσουν τη δυσαρέσκειά τους στον τρόπο λειτουργίας του υπάρχοντος εκπαιδευτικού συστήματος.

Προτείνω να γίνει, επιτέλους, το σχολείο εκσυγχρονισμένο, παραγωγικό. Γιατί παραγωγικό σχολείο σημαίνει καθηγητές, που να συμβάλλουν στην αξιολόγηση των μαθητών και να αναδεικνύουν το ήθος και να προβάλλουν σωστά πρότυπα, ώστε να καταστήσουν τον αδιαμόρφωτο νέο ώριμο και αγωνιστικό, συνεπή στις υποχρεώσεις του. Η υγιής μνή-

μη σε αντίθεση με τον μιμητισμό, που κινείται στο πλαίσιο του «στυλ», μπορεί να γίνει αυτοέκφραση, όταν το άτομο ιεραρχήσει τις ανάγκες του, αρχίσει να διαλέγεται, γιατί έτσι θα λάβει πρότυπα. Όταν ασχοληθεί με την τέχνη και τον αθλητισμό. Αν, δηλαδή, στραφούμε δημιουργικά μόνο έτσι θα υπάρχουν αισιόδοξα αποτελέσματα.

Επειδή οι γρήγοροι ρυθμοί της ζωής μας εξαντλούν ψυχικά, πρόδηλο είναι ότι έχουμε ανάγκη από πνευματικά πρότυπα, τα οποία να οδηγούν σε σφαιρικότερη συγκρότηση του νέου. Ωφέλιμη είναι εδώ η σωστή αξιοποίηση του ελεύθερου χρόνου και η αρνητική στάση απέναντι στη λατρεία των ειδώλων, που οδηγεί στο υπαρκτικό κενό.

Χρειαζόμαστε επιστροφή στις ρίζες μας, στον πολιτισμό μας, όχι, όμως, άκριτα και χωρίς μέτρο. Να γυρίσουμε την πλάτη στα είδωλα που δεν προσφέρουν ιδανικά, υψηλούς στόχους και οράματα στους νέους, ώστε νηφάλια να πορευθούμε όλοι μερικοί, η νέα γενιά, προς την ουσία της ζωής. Μόνο με ενήμερωση, αίσθημα ευθύνης και φιλία, η επιτυχία θα είναι εξασφαλισμένη. Γιατί, τελικά, μόνο νηφάλιος μπορείς να απολαύσεις τη ζωή. Ευχαριστώ πολύ.

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Έχει ολοκληρωθεί ο κατάλογος των πρώτων εγγεγραμμένων. Θέλει να μιλήσει κάποιος που δεν έχει εγγραφεί;

Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Στεφανία Ξυδιά.

ΣΤΕΦΑΝΙΑ ΞΥΔΙΑ (Λουξεμβούργο): Αγαπητή κυρία Πρόεδρε, φίλοι έφηβοι Βουλευτές, είμαι μαθήτριά του Ευρωπαϊκού σχολείου του Λουξεμβούργου. Ένα σχολείο με 3000 μαθητές απ' όλη την Ευρώπη. Πρόσφατα άκουσα έναν ξένο συμμαθητή μου να κοροϊδεύει την Ελλάδα και ενοχλήθηκα, προσβλήθηκα. Συνειδητοποίησα ότι, ίσως, η εικόνα που έχουν οι ξένοι για την Ελλάδα απέχει πολύ από την πραγματικότητα.

Αποφάσισα, λοιπόν, να κάνω μια μικρή έρευνα στο προαύλιο του σχολείου μου και να ρωτήσω αντιπροσωπευτικούς συμμαθητές μου από άλλες χώρες της Ευρώπης, τι τους έρχεται στο μυαλό στο άκουσμα της λέξης Ελλάδα. Ελλάδα; Ε, θάλασσα, ήλιος, διακοπές, ούζο, τζατζίκι, μουςακάς, μπουζούκι, Ακρόπολη, Ολυμπιακοί Αγώνες. Γενικά, ό,τι περιλαμβάνεται στον τιμοκατάλογο και τη διακόσμηση ενός τυπικού ελληνικού εστιατορίου του εξωτερικού. Τους ζήτησα να το σκεφθούν λίγο καλύτερα και τότε άρχισαν να μου μιλούν βαριεστημένα για το Σωκράτη, τον Πλάτωνα, τον Αριστοτέλη, τον Όμηρο, τον Ιπποκράτη, τον Πυθαγόρα.

Η Ελλάδα γι' αυτούς είναι, κυρίως, αρχαιότητα. Ναοί, αγάλματα, θέατρα, φιλοσοφία, γράμματα, επιστήμες, μυθολογία. Υπάρχουν και κάποιοι, που νομίζουν ότι ο Ηρακλής ζει ακόμη, ότι οι Έλληνες φορούν ακόμη χλαμύδες και ότι τρέφονται αποκλειστικά με «χωριάτικη», μουςακά και «γύρο». Ελάχιστοι ήταν αυτοί, που ανέφεραν πρόσωπα της νεότερης Ελλάδας. Ο διάσημος παρουσιαστής της γαλλικής τη-

λέορασης Νίκος Αλιάγας, η σκηνοθέτης ηθοποιός Νία Βαρδάλος, η Νανά Μούσχουρη, αλλά και ο «Σακής Γουβιάς» ήταν οι μόνοι Έλληνες που είχαν ακουστά.

Διερωτώμαι, όμως: Αυτή είναι μόνο η Ελλάδα; Δεν υπάρχει και η σύγχρονη Ελλάδα, που εγώ γνωρίζω από τα συχνά ταξίδια μου και αγαπώ; Έχει άραγε αυτή, η σχετικά άγνωστη και μικρή χώρα να δώσει ακόμη και σήμερα κάτι στον υπόλοιπο κόσμο; Με ποια ιδιαίτερα στοιχεία θα μπορούσε να συνεισφέρει στον παγκοσμιοποιημένο πολιτισμό μας; Κατέληξα ότι υπάρχουν άπειροι τομείς, στους οποίους θα μπορούσε να διακριθεί η χώρα μας. Ο τουρισμός, η ναυτιλία, η επιστημονική έρευνα. Τομείς, όμως, που δεν εντάσσονται στα θέματα της Επιτροπής Μορφωτικών Υποθέσεων και, άρα, δε μου δίνεται η ευκαιρία να αναπτύξω τις ιδέες μου πάνω σε αυτούς τους τομείς.

Όλοι, βέβαια, γνωρίζουν ότι η Ελλάδα είναι η κοιτίδα του πνεύματος, λίγοι, όμως, ότι και η σημερινή Ελλάδα διαθέτει πλούσια πολιτιστική ζωή. Στην Αθήνα, ο αριθμός των θεάτρων σε σχέση με τον πληθυσμό της είναι ο υψηλότερος στην Ευρώπη, ενώ η Ελλάδα είναι από τις λίγες χώρες στον κόσμο που συνεχίζει να παράγει μουσική. Η Αθήνα θα μπορούσε να συμπεριληφθεί στο δίκτυο των ευρωπαϊκών πόλεων, που προσφέρονται για πολιτιστικά Σαββατοκύριακα, οργανωμένα από μεγάλους τουριστικούς οργανισμούς και αεροπορικές εταιρείες. Οι επισκέπτες θα μπορούσαν όχι μόνο να επισκέπτονται αρχαιολογικούς χώρους και μουσεία, αλλά και να παρακολουθούν παραστάσεις σύγχρονου και κλασικού θεάτρου, έστω και υποτιτλισμένα. Και γιατί οι ίδιοι θίασοι να μην εμφανίζονται τακτικότερα στο εξωτερικό, προβάλλοντας έτσι την ελληνική δραματουργική τέχνη;

Με την αυξανόμενη κινητικότητα της εποχής μας και οι μουσικές εκδηλώσεις της πατρίδας μας θα μπορούσαν να προσελκύουν ανθρώπους από το εξωτερικό, κάνοντας ευρύτερα γνωστά την ελληνική μουσική και τους εξαιρετους Έλληνες τραγουδιστές.

Μια άλλη πολιτιστική δραστηριότητα, που έχει τη δυνατότητα να αναπτυχθεί διεθνώς, είναι οι παραδοσιακοί ελληνικοί χοροί. Στο Λουξεμβούργο, που κατοικώ, ο σύλλογος ελληνικών χορών είναι περιζήτητος στις πολιτιστικές εκδηλώσεις και πολλοί, μη Έλληνες, συμμετέχουν σε αυτόν. Γιατί, λοιπόν, ενώ υπάρχουν παντού σχολές φλαμένγκο, βαλς ή ιρλανδικών χορών οι ελληνικοί χοροί να εξακολουθούν να παραμένουν άγνωστοι στο ευρύ κοινό;

Στη λογοτεχνία τώρα, εκτός από τον Καζαντζάκη και τους νομπελίστες ποιητές μας, υπάρχουν πολλοί σύγχρονοι Έλληνες λογοτέχνες, το έργο των οποίων αξίζει να μεταφραστεί σε άλλες γλώσσες.

Η εντυπωσιακή υποδοχή, που έτυχε το ελληνικό βιβλίο στην διεθνή έκθεση Φραγκφούρτης πρόσφατα, έδειξε τις δυνατότητες της ελληνικής λογοτεχνίας.

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΜΟΡΦΩΤΙΚΩΝ ΥΠΟΘΕΣΕΩΝ

Ας ξαναγυρίσουμε, όμως, στο ελληνικό τραπέζι. Η σύγχρονη ελληνική γαστρονομία, που δημιουργείται, κυρίως, σε ορισμένα καλά εστιατόρια της πρωτεύουσας, παραμένει άγνωστη στο εξωτερικό. Πέραν αυτού, το πολύ καλό ελληνικό κρασί σερβίρεται μόνο σε ορισμένα ελληνικά εστιατόρια του εξωτερικού, ενώ στα ράφια των πολυκαταστημάτων βρίσκεται κανείς, όπως πριν από 30 χρόνια μόνο ούζο και ρετσίνα.

Η ελληνική γη προσφέρεται για την παραγωγή πολύ καλύτερων και πολύ περισσότερων προϊόντων, που θα μπορούσαν να εμπλουτίσουν την ελληνική κουζίνα με νέες γεύσεις και εδέσματα, ικανά να κατακτήσουν ολόκληρο τον κόσμο. Προϊόντα, που αποτελούν τη λεγόμενη μεσογειακή ή κρητική διατροφή, που, ενώ συνιστάται απ' όλους τους ειδικούς, δεν είναι αρκετά διαδεδομένη.

Τέλος, σε έναν κόσμο όπου οι διαπροσωπικές και διεθνείς σχέσεις δοκιμάζονται, η χώρα μας, με την πλούσια πολιτιστική της κληρονομιά, έχει πολλά να προσφέρει. Η Ορθοδοξία, στο κέντρο της οποίας βρίσκεται ο σεβασμός του προσώπου γι' αυτό που είναι και όχι γι' αυτό που αντιπροσωπεύει, το υπαρκτό βίωμα και όχι η στεγνή εγκεφαλικά σκέψη, η προσέγγιση του κόσμου με ταπεινότητα και απλότητα, παραμένει μια μεγάλη ελπίδα για το σημερινό άνθρωπο. Μόνο μια προσωπική αλλαγή του καθενός μας και όχι ανατροπή κάποιου συστήματος, θα κάνει δυνατή την επικράτηση ανθρωπιστικών ιδεωδών και την τήρηση του μέτρου, αποτρέποντας την κυριαρχία του συμφέροντος και κάθε είδους υπερβολής.

Οι Έλληνες με την πίστη, το ήθος και τη νοστορπία τους, εφόσον, βεβαίως, αυτά δεν αλλοτριωθούν, μπορούν να δείξουν έναν διαφορετικό τρόπο σκέψης και ζωής. Γιατί, λοιπόν, πολλοί συμπατριώτες μας αρκούνται στο ένδοξο παρελθόν της Ελλάδας και δεν τολμούν να αντιμετωπίσουν κατά μέτωπο τις προκλήσεις της σημερινής εποχής;

Καιρός να καταλάβουμε ότι η Ελλάδα δεν έχει κανένα λόγο να νιώθει μειονεκτικά στην ευρωπαϊκή οικογένεια, γιατί και ευκαιρίες υπάρχουν και ικανοί Έλληνες για να επωφεληθούν απ' αυτές. Χρειάζεται απλά φαντασία, σωστή ενημέρωση, θέληση και οργάνωση. Ευχαριστώ.

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Ειρήνη Σαββόγλου.

ΕΙΡΗΝΗ ΣΑΒΒΟΓΛΟΥ (Επικρατείας): Κυρία Πρόεδρε, αγαπητοί φίλοι και συμμαθητές, δεν θα σας χαιρέτισω συναδέλφους Βουλευτές, γιατί το βουλευτικό αξίωμα στον τόπο μας και στη συνείδηση των απλών ανθρώπων έχει συνδυαστεί με απαξίες και όρους, που δεν ταιριάζουν σε συνειδητούς πολιτικούς ανθρώπους. Για τους λόγους που συμβαίνει αυτό, αρμόδιοι είναι οι ίδιοι Βουλευτές, όχι με μεγαλοστομίες, όπως το συνηθίζουν, αλλά με απλά λόγια, αφού

πρώτα αναρωτηθούν, ποια θέση κατέχουν στη ζωή τους έννοιες, όπως αυτές της ευσυνειδησίας, της αξιοκρατίας, της αυτοθυσίας και της φιλοπατρίας.

Το πρόβλημα της απαξίωσης αυτών των εννοιών δεν το βρίσκουμε μόνο σ' αυτή την ομάδα των πολιτικών. Είναι γενικότερο χαρακτηριστικό της πλουτοκρατικής εποχής μας και των ανθρώπων της. Ποιος πρέπει να αναλάβει την ευθύνη γι' αυτό; Η απάντηση είναι μια και αποτελεί τη βάση όλων των ουσιαστικών προβλημάτων. Το ελληνικό εκπαιδευτικό σύστημα, που για τους ειδικούς είναι ένα από τα καλύτερα. Εγώ θα συμφωνήσω με αυτό, αλλά θα αλλάξω έναν όρο. Το ελληνικό γνωστικό σύστημα είναι ένα από τα καλύτερα. Γιατί εκπαιδεύω, δεν θα πει συσσωρεύω ανόμιες και ανούσιες γνώσεις στο μυαλό ενός παιδιού. Εκπαιδεύω σημαίνει ότι καλλιεργώ την ψυχή ενός νέου, οδηγώντας τον προς την αρετή.

Και για να γίνω πιο σαφής, με τον όρο αρετή εννοώ τη γνώση και την εφαρμογή κάποιων αξιών της ζωής, όπως αυτές της ευσυνειδησίας, της αξιοκρατίας και της φιλοπατρίας. Γιατί, αν η εκπαίδευση των Ελλήνων του σήμερα και του πρόσφατου χθες στηριζόταν σε καλλιέργεια και σε εφαρμογή παρόμοιων αξιών μέσα από μαθήματα αισθητικής αγωγής ή μέσα από την πλατιά γνώση της ιστορίας και της φιλοσοφίας, δε θα παρατηρούσαν πολλά νοσηρά φαινόμενα στη χώρα μας. Αν ξέραμε, πραγματικά, τα ιδανικά και τις προοπτικές της φυλής μας δεν θα κατηγορούσαμε τους οικονομικούς μετανάστες για τις δουλειές, που δεν έχουμε, γιατί θα θυμόμασταν ότι κάποτε βρισκόμασταν στην ίδια θέση. Αν ξέραμε την ιστορία μας, δεν θα αφήναμε κάποιες πονηρές πολιτικές πρακτικές να διαιωνίζουν το μακεδονικό ζήτημα με διασπαστικές οργανώσεις ακόμα και μέσα στη χώρα μας. Και το λέω με κάθε ευθύνη, γιατί κατάγομαι από τη μακεδονική γη. Θα είχαμε βρει το δρόμο για τη λύση των προβλημάτων, κρατώντας, όμως, σε πρώτη θέση τα δίκαια της πατρίδας μας και της ιστορίας μας, χωρίς να φοβόμαστε μήπως θεωρηθούμε εθνικιστές. Αυτό το δρόμο καλούνται να ακολουθήσουν οι πρωτομάστορες.

Και όταν λέω πρωτομάστορες, δεν εννοώ τους πολιτικούς, αλλά τους δασκάλους. Όλοι συνηθίζουν να μιλούν για το λειτουργήμα του εκπαιδευτικού. Πόσοι απ' αυτούς λένε ότι είναι συνειδητοποιημένοι; Η ελληνική εκπαιδευτική πραγματικότητα αποδεικνύει ότι, δυστυχώς, είναι πολλοί λίγοι οι φαρισμαίοι δάσκαλοι, δηλαδή, οι άνθρωποι που θα προσφέρουν εθελοντικά, στον ελεύθερό τους χρόνο, στη διοργάνωση και πραγματοποίηση εκδηλώσεων, για να νιώσουν τα παιδιά δημιουργοί, που αφιερώνουν τις χρηματικές απολαβές, για να δώσουν παραδείγματα αλτρουισμού.

Όταν, λοιπόν, ρωτάμε τι φταίει και είναι έτσι τα σχολεία μας, τι φταίει που οι δάσκαλοι είναι απρόσωποι και κουρασμένοι, κανείς δεν θέλει να δώσει αληθινές απαντήσεις.

Έχει αναρωτηθεί κανείς τι είδους δασκάλους χρειάζονται τα παιδιά; Ο ιδανικός δάσκαλος για τους μαθητές είναι άνθρωπος οπλισμένος με ανθρωπιστικές γνώσεις, με φιλοσοφική παιδεία, με καλλιτεχνικές γνώσεις αλλά, κυρίως, με αγάπη για τους μαθητές. Έτσι, θα μπει εθελοντικά στον αγώνα της αναμόρφωσης και της ανάπλασης, χωρίς να κοιτάει το ρολόι του και χωρίς να μετρά την προσφορά του σε υπερωρίες. Τέτοιους δασκάλους θέλουμε. Μαχητές και όχι βολεμένους στην αφάνεια, γιατί αυτοί είναι που κρατάνε στα χέρια τους όχι μόνο τη δική τους ζωή, αλλά και την πορεία αυτής της χώρας. Και όλοι αυτοί, που κάθονται σ' αυτά τα έδρανα, αν έχουν τέτοιους καθηγητές στα παιδικά τους και στα εφηβικά τους χρόνια, εύκολα θα βρίσκουν μέσα τους τις αξίες, που πρέπει να υπερασπιστούν, γιατί ανήμποροι δεν είναι. Και όλοι εμείς, οι νέοι, που σε λίγα χρόνια θα στρέψουν τις ελπίδες τους επάνω μας, ας οπλιστούμε με θάρρος και υπομονή, αλλά, κυρίως, με αρετή. Η ιστορία θα μας δικαιώσει.

Ευχαριστώ.

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Τζιλί Μαρία.

ΤΖΙΛΗ ΜΑΡΙΑ (Νομός Πέλλας): Αξιότιμη κυρία Πρόεδρε, αγαπητοί Έφηβοι Βουλευτές δεν θα αναφερθώ στα προβλήματα του εκπαιδευτικού συστήματος, αλλά θα κάνω αμέσως τις προτάσεις μου. Η πρότασή μου, που είναι ταυτόχρονα και όνειρο, είναι η αποσύνδεση του σχολείου από την πρόσβαση των μαθητών στα Α.Ε.Ι. Έτσι τα σχολεία θα προσφέρουν εκπαίδευση σε μεγάλη ποικιλία μαθημάτων, που θα τους δίνεται, όμως, η πρόπουσα σημασία. Θα προσφέρουν, ακόμη, και τη δυνατότητα στους μαθητές να μπορούν να προχωρήσουν σε βαθύτερη ανάλυση, σε όποια μαθήματα επιθυμούν, αν το θελήσουν. Μετά την αποφοίτησή τους οι μαθητές θα μπορούν να γραφτούν σε όποιο εκπαιδευτικό ίδρυμα θέλουν και εκεί να περνούν μια περίοδο, μέσα από την οποία με αντικειμενικά κριτήρια θα κρίνεται αν μπορούν να πετύχουν σ' αυτόν τον τομέα ή όχι. Με αυτό τον τρόπο, το σχολείο θα μπορεί να λειτουργήσει πιο ελεύθερα και να προσφέρει πραγματικά εκπαίδευση.

Παρ' όλα αυτά και εκεί είναι απαραίτητες κάποιες αλλαγές. Νομίζω ότι η αξιολόγηση των καθηγητών πρέπει κάποια στιγμή να γίνει πραγματικότητα. Αν οι μαθητές ήταν ελεύθεροι να διαλέγουν τον καθηγητή τους, θα παρατηρούσατε κάποιες τάξεις να είναι γεμάτες και κάποιες άλλες να αδειάζουν. Κατά τη γνώμη μου, αυτό είναι το πιο αντικειμενικό κριτήριο για την αξιολόγηση των καθηγητών. Επίσης, το σημερινό ύφος του σχολείου, που υποχρεώνει τους μαθητές να παρουσιάζονται σε παρελάσεις, να πηγαίνουν σε εκκλησιασμούς και να κάνουν καθημερινή προσευχή, ανεξάρτητα από τις θρησκευτικές τους πεποιθήσεις, ακόμα και να έχουν

μια συγκεκριμένη εμφάνιση, θυμίζει παλαιότερες εποχές, που έκαναν τους μαθητές να αντιπαθούν το σχολείο και ό,τι έχει σχέση μ' αυτό.

Ένα άλλο μεγάλο πρόβλημα είναι τα ειδικά μαθήματα, που είναι απαραίτητα για την πρόσβαση σε κάποιες σχολές, όπως η αρχιτεκτονική, η μουσικολογία κ.λπ.. Αυτά τα μαθήματα ούτε καν διδάσκονται στα σχολεία, ενώ μας τα ζητούν για την πρόσβαση σ' αυτές τις σχολές, σε πολύ υψηλό επίπεδο. Τα δίδακτρα είναι πολύ υψηλά γι' αυτά τα μαθήματα και είναι δύσκολο οι μαθητές να αντεπεξέλθουν. Έτσι, απορρίπτονται απ' αυτές τις σχολές, επειδή κάποιιοι δεν έχουν την οικονομική δυνατότητα.

Τέλος, κάτι ρομαντικό: Πιστεύω ότι είναι τραγική ειρωνεία να βρισκόμαστε στα δεκαοκτώ μας χρόνια και να ευχόμαστε να περάσει αυτή η χρονιά από πάνω μας όσο πιο γρήγορα γίνεται, γιατί τη θεωρούμε τη πιο δύσκολη της ζωής μας και συγχρόνως τη χειρότερη. Σας ευχαριστώ.

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Αν μου επιτρέπετε, θα ήθελα να σας πω ότι εύχομαι να είναι αυτή η δυσκολότερη χρονιά της ζωής σας. Στα νιάτα των δεκαεπτά και των δεκαοκτώ χρόνων, αυτό που περνούν αυτή τη χρονιά, φαντάζει δύσκολο, σκληρό και απάνθρωπο. Ξενύχτι, διάβασμα, αγωνία, άγχος. Πρέπει, όμως, να καταλάβετε – δεν θέλω να κάνω ούτε την εξυπνη ούτε τη δασκάλα, μιλάω από την πείρα μου – ότι έχω περάσει και εγώ απ' αυτά τα χρόνια και απ' αυτές τις αγωνίες. Γι' αυτό σας λέω να χαρείτε αυτές τις αγωνίες. Εύχομαι να μην ζήσετε άλλες αγωνίες στη ζωή σας, αν και νομίζω ότι αυτό είναι ουτοπικό. Η ζωή μας έχει και αγωνίες και αποτυχίες και χαρές, έχει απ' όλα.

Ο Θεός να μας χαρίζει υγεία, για να ζούμε κάθε στιγμή της ζωής μας. Δεν λέω να χαιρόμαστε με τον πόνο που μας έρχεται. Όμως, να τον αντέχουμε τον πόνο. Ο Θεός μας έδωσε αυτή τη δύναμη, για να αντέχουμε τα πάντα. Θα διαβάσετε πολύ, θα ονειρευτείτε πολύ και μετά θα έρθει η φοιτητική ζωή, όπου εκεί θα τα δώσετε όλα. Άρα, πρέπει να χαρείτε αυτή τη χρονιά με την έννοια ότι πρέπει να δώσετε όλες σας τις δυνάμεις και όλη τη ζέση της εφηβείας σας για να διαβάσετε. Σας εύχομαι να έχετε κουράγιο για την καλύτερη δυνατή επιτυχία. Και εδώ, πρέπει να σας πω ότι η προσπάθεια για να πετύχετε σε μια σχολή του Πανεπιστημίου δεν είναι το παν. Και εγώ στην εποχή μου θεώρησα ότι, αν δεν περνούσα στο Πανεπιστήμιο, θα είχε τελειώσει ο κόσμος. Δεν τελειώνει ο κόσμος. Υπάρχουν ευκαιρίες. Σίγουρα η γνώση και η σπουδή συμπληρώνουν τα άλλα χαρακτηριστικά του καθενός μας. Όμως δεν είναι το παν.

Μπορούμε να είμαστε μορφωμένοι και χωρίς να μπορούμε σε μία πανεπιστημιακή σχολή, όπως άλλωστε μπορούμε και να βγούμε αμόρφωτοι – σε εισαγωγικά η λέξη «αμόρφωτοι», γιατί μόρφωση δεν είναι μόνο η συγκέντρωση γνώσεων στο

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΜΟΡΦΩΤΙΚΩΝ ΥΠΟΘΕΣΕΩΝ

κεφάλι μας, οι οποίες μπορούν και να ξεχαστούν κάποια στιγμή – από μία πανεπιστημιακή σχολή. Το ζήτημα είναι να μπορούμε να βγούμε καλοί και αγαθοί πολίτες, όπως έλεγαν οι αρχαίοι ημών πρόγονοι, όπως άλλωστε και η ορθοδοξία, ο χριστιανισμός και η ελληνική παράδοση μάς διδάσκει, για να γίνουμε καλοί και χρηστοί πολίτες.

Εγώ, θα ήθελα πραγματικά, όσο και εάν επαναλαμβάνονται κάποιες θέσεις και κάποιοι προβληματισμοί, να πάρετε το λόγο όσο το δυνατόν περισσότεροι από εσάς, στην αυριανή συνεδρίαση.

Θα χαρώ, λοιπόν, εάν υπάρχουν και άλλοι προβληματισμοί, πέρα από τα εκπαιδευτικά θέματα, να τους καταθέσετε, γιατί πρόκειται για μία πολύ καλή ευκαιρία, όσο και αν δεν έχει περάσει ως τέτοια στους φορείς. Πρόκειται για μία καλή ευκαιρία, ώστε να καταγραφούν οι προβληματισμοί των νέων μας, δεδομένου ότι εκφράζετε τη νέα γενιά, γενι-

κότερα, ή και τον τόπο σας, ειδικότερα. Είναι μία πολύ καλή ευκαιρία να εκφράσετε τις θέσεις και τις αντιθέσεις, όπως το κάνατε πολλοί από εσάς.

Θα ήθελα να σας ευχαριστήσω. Αξίζετε να είστε Βουλευτές, αξίζετε να είστε αυτή η νέα γενιά των Ελλήνων, που πρέπει να συνεχίσουν την ελληνική παράδοση και την ορθοδοξία. Να είστε καλά!

Το πρόγραμμα θα συνεχιστεί με δείπνο και αύριο στις 09:00 να είστε εδώ.

Στο σημείο αυτό και περί ώρα 19.48 λύθηκε η συνεδρίαση.

Η ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ
ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ ΝΟΜΟΥ ΣΕΡΡΩΝ

ΠΡΑΚΤΙΚΟ 12-9-2004

Στην Αθήνα σήμερα, 12 Σεπτεμβρίου 2004, ημέρα Κυριακή και ώρα 09.00, στην Αίθουσα Γερουσίας του Μεγάρου της Βουλής, συνεδρίασε η Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων (Τμήμα Β΄) της Βουλής των Εφήβων, υπό την Προεδρία της Βουλευτού Σερρών κυρίας Μαρίας Κόλλια – Τσαρουχά, με αντικείμενο την εξέταση των θεμάτων: «Αξιολόγηση - Επιμόρφωση Εκπαιδευτικών, Βιβλία - Βιβλιοθήκες, Γλώσσα, Εκπαιδευτικά Συστήματα - Εξετάσεις, Ελληνική παράδοση, Θρησκεία - Κλήρος - Αιρέσεις, Επαγγελματικός Προσανατολισμός, Αναφαριθμισμός, Σχολική Ζωή, Αθλητισμός - Ολυμπιακοί Αγώνες, Πολιτισμός - Καλές Τέχνες» της Συνθεσης Κεμμένων των μαθητών της Α΄, Β΄ και Γ΄ Τάξης του Ενιαίου Λυκείου και των Τ.Ε.Ε. Α΄ και Β΄ Κύκλου από την Ελλάδα και τον Απόδημο Ελληνισμό και των μαθητών της Α΄ και Β΄ Τάξης των Λυκείων και των Τεχνικών Σχολών από την Κύπρο, που συμμετείχαν στο εκπαιδευτικό πρόγραμμα “Βουλή των Εφήβων”, Θ΄ Σύνοδος 2003 - 2004 (2η συνεδρίαση).

Στη συνεδρίαση της Επιτροπής συμμετείχαν οι Έφηβοι Βουλευτές: Καργάκη Μαρία (Ν. Ηρακλείου), Μαντζάνα Μαρία-Σταυρούλα (Α΄ Αθήνας), Μανωλάκος Αλέξανδρος (Α΄ Πειραιά), Μαυρόπουλος Ανδρέας (Ν. Ημαθίας), Μεταξάς Γεώργιος (Β΄ Αθήνας), Μιχαηλίδη Ελένη (Ν. Λάρισας), Μιχελόγγονα Πασχαλιά (Ν. Λακωνίας), Μπίθα Κωνσταντίνα (Β΄ Αθήνας), Μπιλιούρη Παρασκευή (Ν. Μαγνησίας), Μπόσιου Κωνσταντίνα (Β΄ Αθήνας), Μπούτσινα Μαρία (Ν. Φωκίδας), Μπρουζούκη Στυλιανή (Β΄ Πειραιά), Μωυση Στέλλα (Ν. Λάρισας), Νικήτα Φρόσω (Λευκωσίας Κύπρου), Νικολαΐδης Ιωάννης (Ν. Αιτωλ/νίας), Νικολακάκης Ανδρέας (Β΄ Αθήνας), Νίνος Ιωάννης (Β΄ Πειραιά), Ξυδιά Στεφάνια (Λουξεμβούργου), Ξυλούρη Ελένη (Α΄ Αθήνας), Παλαιολόγου Άννα (Ν. Καβάλας), Παπαδοπούλου Αγγελική (Β΄ Αθήνας), Παπαοικονόμου Στυλιανή (Α΄ Πειραιά), Παππά Χριστίνα (Α΄ Αθήνας), Παρμενοπούλου Βανέσα (Ν. Φθιώτιδας), Παρχαρίδη Αντιγόνη (Ν. Ευβοίας), Πετρόπουλος Ελευθέριος (Ν. Καβάλας), Πεττή Θεοδώρα-Βασιλεία (Α΄ Αθήνας), Πίττος Λεωνίδας (Β΄ Πειραιά), Πολομαρζάκη Ιωάννα (Ν. Ηρακλείου), Ποφάντης Ερμής (Α΄ Αθήνας), Ραζή Παναγιώτα (Ν. Αχαΐας), Ρομοσιού Άννα-Έβελν (Β΄ Αθήνας), Ρούμπας Λεωνίδας (Ν. Ηλείας), Σαββόγλου Ειρήνη (Επικρατείας), Σακελλαρίου Ευαγγελία (Ν. Τρικάλων), Σαπουνά Μαρία (Ν. Λάρισας), Σιδηρόπουλος Νικήτας (Α΄ Θεσσαλονίκης), Σινανάη Φωτεινή (Ν. Λέσβου), Σινοπούλου Αντωνία (Ν. Αρκαδίας), Σιούτας Κωνσταντίνος (Ν. Φθιώτιδας), Σιπούνη Ευγενία (Γερμανίας), Τεκέλα Στέλλα (Αμμοχώστου Κύπρου), Τζιλή Μαρία (Ν. Πέλλας), Τζιώτζιας Βασίλειος (Α΄ Θεσσαλονίκης), Τζουλέκη Γεωργία (Ν. Ηλείας), Τσαδίρη Ελένη (Ν. Δράμας), Τσακαλογιάννης Χριστόφορος

(Ν. Αττικής), Τσεντερίδης Θεόφιλος (Α΄ Θεσσαλονίκης), Τσιλιγιάννης Αντώνιος (Ν. Αχαΐας), Τσίγκου Αικατερίνη (Ν. Πέλλας), Τσίρμπα Νικολέττα-Ισαμπέλλα (Β΄ Αθήνας), Τσουρούλα Αικατερίνη (Α΄ Αθήνας), Τυροβολάς Θανάσης (Ν. Λακωνίας), Φλώρος Θωμάς (Ν. Αργολίδας), Χατζηδημητρίου Ιωάννα (Β΄ Αθήνας), Χατζούλη Βασιλική (Ν. Λάρισας), Χριστοπούλου Γεωργία (Ν. Αχαΐας) και Χρυσουφώδης Γεώργιος (Α΄ Αθήνας).

Επίσης, στη συνεδρίαση παρέστη το μέλος του Εκπαιδευτικού Προγράμματος, κ. Ιωάννης Γιαννόπουλος, Διδάκτορας Ιστορίας.

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Αγαπητοί Έφηβοι Βουλευτές, αρχίζουμε τη δεύτερη συνεδρίαση.

Η Έφηβος Βουλευτής Τσίρμπα Νικολέττα-Ισαμπέλλα, έχει το λόγο.

ΝΙΚΟΛΕΤΤΑ-ΙΣΑΜΠΕΛΛΑ ΤΣΙΡΜΠΑ (Β΄ Αθήνας): Αξιότιμη κυρία Πρόεδρε της Επιτροπής, σεβαστά μέλη, αγαπητοί συνάδελφοι Έφηβοι Βουλευτές, στο πλαίσιο της Θ΄ Συνόδου της «Βουλής των Εφήβων» και με αφορμή την κατά γενική ομολογία επιτυχή διοργάνωση των Ολυμπιακών Αγώνων στη χώρα μας, σε συνδυασμό με τη γενικότερη στροφή του ενδιαφέροντος της παγκόσμιας κοινότητας, που παρατηρήθηκε όλο αυτό το διάστημα προς τον ελληνικό πολιτισμό, θα ήθελα ως μέλος της Επιτροπής Μορφωτικών Υποθέσεων να αναφερθώ στην αναγκαιότητα που προκύπτει για διασφάλιση της σωστής προβολής της ελληνικής φυσιογνωμίας και ιστορίας στο εξωτερικό.

Μια ματιά στους τρεις τελευταίους μήνες, με αποκορύφωμα το μήνα Αύγουστο, αρκεί για να γίνει κατανοητό ότι το φετινό καλοκαίρι ήταν από κάθε άποψη αφιερωμένο στην Ελλάδα. Η τεράστια επιτυχία που είχαμε τη χαρά να γευτούμε από τη διεξαγωγή των Ολυμπιακών Αγώνων σε κάθε επίπεδο δεν άφησε κανέναν Έλληνα ασυγκίνητο. Ιδιαίτερα σημαντική, μάλιστα, είναι η τεράστια απήχηση που είχαν οι τελετές έναρξης και λήξης στην παγκόσμια κοινή γνώμη, η οποία παρά τα επικριτικά σχόλιά της πριν την έναρξη των αγώνων, κατέληξε να ζητά στα ελληνικά «συγγνώμη» από όλους τους Έλληνες, γιατί τους αμφισβήτησε λόγω άγνοιας. Και έκανε λόγο για τους μεγαλοπρεπέστερους και «μαγικότερους» αγώνες. Βέβαια, δεν ήταν λίγοι και οι πιο ένθερμοι υποστηρικτές, αυτοί που έκαναν λόγο για τέλεση ενός σύγχρονου «πολιτισμικού θαύματος», στο οποίο είχαν την τιμή να γίνουν μάρτυρες και κοινωνοί.

Αυτό, όμως, που θα έπρεπε να μας κεντρίσει το ενδιαφέρον είναι προς τι όλη αυτή η μεταστροφή της παγκόσμιας κοινής γνώμης; Προς τι τα διθυραμβικά σχόλια, που μαρτυρούν έναν τεράστιο θαυμασμό απέναντι στην Ελλάδα και στους Έλληνες; Νομίζω ότι ο λόγος είναι προφανής. Ο θαυμασμός αυτός οφείλεται, κατά κύριο λόγο, στο γεγονός ότι

παρήγαμε πολιτισμό, κάτι, άλλωστε, που ξέρουμε να κάνουμε πολύ καλά εδώ και χιλιάδες χρόνια. Κατορθώσαμε να εξοικειώσουμε τη διεθνή κοινότητα με ψήγματα, όπως ήταν λογικό, της ελληνικής ιστορίας και του πολιτισμού, που, ωστόσο, στάθηκαν αρκετά για να τους ενθουσιάσουν. Αυτά, λοιπόν, τα μικρά κομμάτια ιστορίας και πολιτισμού συνέτελεσαν στο να μπορέσουμε να εμφυσησουμε, για μία ακόμη φορά, το νόημα των αγώνων, να αναδείξουμε το πραγματικό τους περιεχόμενο, δηλαδή, τις αρχές της άμυνας, του «μέτρου» και του «ευ αγωνίζεσθαι».

Επομένως, διαπιστώνουμε ότι υπάρχει αμέριστο, πλέον, ενδιαφέρον για την ιστορία και τον πολιτισμό της χώρας μας, που συνοδεύεται και από μία γενικότερη στροφή του κόσμου προς την Ελλάδα, η οποία παρουσιάστηκε, βέβαια, εξαιτίας των αγώνων, ξεκίνησε, όμως, αρκετά πριν την έναρξή τους. Έτσι, ως απόδειξη αυτού του γεγονότος αρκεί μία ματιά στην παγκόσμια σκηνή και βιομηχανία του θεάματος, στους διεθνείς οίκους μόδας, στα βιβλιοπωλεία ολόκληρου του κόσμου. Νέες υπερπαραγωγές γυρίστηκαν με σκοπό να εξιστορήσουν τα κατορθώματα αγαθών ανδρών της αρχαιότητας, όπως παραδείγματος χάρι του Μεγάλου Αλεξάνδρου, ή να διηγηθούν τα μεγάλα έπη, όπως η πρόσφατη ταινία «ΤΡΟΙΑ».

Από την άλλη πλευρά, τα σανδάλια και η γλαμούδα έγιναν το σήμα κατατεθέν του φετινού καλοκαιριού, στα βιβλιοπωλεία εξαντλούνταν όλα τα βιβλία, που αναφέρονταν στην Ελλάδα, ενώ στο διαδίκτυο από τις πιο πολυσύχναστες σελίδες ήταν εκείνες, που αφορούσαν πάλι τη χώρα μας.

Δεν θα ήταν, λοιπόν, καθόλου υπερβολή να πούμε ότι η Ελλάδα αυτό το διάστημα και για αρκετό καιρό ακόμη βρίσκεται στο επίκεντρο του ενδιαφέροντος της πλειονότητας του κόσμου ή όπως θα λέγαμε απλούστερα, είναι στη μόδα. Δυστυχώς, όμως, ανέκαθεν στην ιστορία, σε στιγμές σαν και αυτή, εμφανίζονται οι εκάστοτε επιτήδριοι που δεν διστάζουν να θυσιάσουν οτιδήποτε στο βωμό του εύκολου κέρδους, κατηλευόμενοι, συνήθως, το ενδιαφέρον, που παρουσιάζει ο κόσμος γι' αυτό. Στην προκειμένη περίπτωση το θύμα είναι η ελληνική ιστορία και ο πολιτισμός. Το γεγονός αυτό έχει ως αποτέλεσμα να γινόμαστε μάρτυρες εμφανέστατων αναχρονισμών και ανακριβειών, που αλλοιώνουν την ιστορία μας, τον πολιτισμό μας, επομένως, αλλοιώνουν και την πολιτισμική μας ταυτότητα, για την οποία έκανε τόσο λόγο, στην προχθεσινή ομιλία που απηύθυνε προς εμάς, ο Πρόεδρος του Προγράμματος της Βουλής των Εφήβων κ. Ιάκωβος Καμπανέλης.

Δεν μπορούμε, λοιπόν, να ανεχόμαστε ο κάθε σεναριογράφος να γράφει τη δική του εκδοχή της Ιλιάδας ή της Οδύσσειας, απομονώνοντας επιμέρους χαρακτηριστικά των ηρώων του Ομήρου, βιάζοντας, έτσι, τα αρχαιότερα έπη. Ούτε πάλι πρέπει να δεχόμαστε την ύπαρξη και την προβο-

λή τηλεοπτικών σειρών, που υποτίθεται λόγω χάρις ότι εξιστορούν τα κατορθώματα του μυθικού ήρωα Ηρακλή, ενώ τον παρουσιάζουν να είναι παρών στη γέννηση του Ιησού, όπως, επίσης, να πρωτοστατεί στη Γαλλική Επανάσταση.

Με δεδομένο αυτό το ευνοϊκότατο κλίμα για τη χώρα μας, ευκαιρία την οποία οφείλουμε να εκμεταλλευτούμε για την παγκόσμια προβολή της, καθώς και την υποχρέωσή μας ως Έλληνες να προφυλάξουμε την εθνική μας κληρονομιά, θεωρώ ότι επιβάλλεται η σύσταση ενός νέου φορέα, ο οποίος σε συνεργασία με το Υπουργείο Εξωτερικών, μα πρωτίστως με το Υπουργείο Πολιτισμού, θα είναι υπεύθυνος για την προστασία, τη διαφύλαξη και, γενικότερα, την εικόνα του ελληνικού πολιτισμού και της ιστορίας στο εξωτερικό.

Επιπλέον, ο φορέας αυτός θα πρέπει να κοινοποιήσει στη διεθνή κοινότητα την ύπαρξη και το ρόλο του, δηλαδή, ως πνευματικός σύμβουλος και αρωγός κάθε προσπάθειας, που αφορά τον ελληνικό πολιτισμό.

Επιπρόσθετα, υπό την εποπτεία αυτού του φορέα, θα μπορούσαν να ιδρυθούν κέντρα εκμάθησης της ελληνικής γλώσσας και ιστορίας, σε ολόκληρο τον κόσμο, γεγονός, που θα βοηθούσε στην προβολή του ελληνικού πολιτισμού και της ελληνικής φυσιογνωμίας, καθώς και στην ενίσχυση της πολιτισμικής ταυτότητας των ομογενών μας στο εξωτερικό.

Τέλος, ο φορέας αυτός θα είναι υπεύθυνος και για την προβολή του νεοελληνικού πολιτισμού, ο οποίος είναι, ομολογουμένως, αρκετά αδικημένος, καθώς όπως επεσήμανε χθες και η αγαπητή συνάδελφος από το Λουξεμβούργο, το μόνο που είναι γνωστό, χωρίς να θέλω να γίνω υπερβολική, είναι τα παραδοσιακά φαγητά μας, το συρτάκι και τα νησιά μας.

Ναι, είμαστε υπερήφανοι για το παρελθόν μας, αλλά δεν είμαστε μόνο παιδιά των ένδοξων προγόνων μας. Υπό την καθοδήγηση, λοιπόν, ικανών στον τομέα του πολιτισμού απόμων, τα οποία η χώρα μας άλλωστε απέδειξε και πρόσφατα με τους Ολυμπιακούς Αγώνες ότι διαθέτει, καθώς και επιτροπών που θα απαρτίζονται από ειδικευμένους ιστορικούς, ο φορέας αυτός θα μπορεί να παρεμβαίνει συμβουλευτικά σε κάθε ξένη προσπάθεια για αναπαραγωγή της ιστορίας μας. Μ' αυτόν τον τρόπο θα αποφευχθούν τα τραγελαφικά λάθη και οι λάθος εντυπώσεις, που έχουν δημιουργηθεί στο παρελθόν για τη χώρα μας.

Ανακεφαλαιωτικά, καταλήγουμε στο συμπέρασμα ότι μας παρουσιάστηκε λόγω των Ολυμπιακών Αγώνων η κατάλληλη ευκαιρία για τη σωστή προβολή του πολιτισμού μας και της παράδοσής μας, ευκαιρία που οφείλουμε να αδράξουμε για να αποκαταστήσουμε τη λανθασμένη εικόνα που υπάρχει στο εξωτερικό για τη χώρα μας, τόσο αναφορικά με την αρχαία ιστορία μας, όσο και με τη σύγχρονη. Γι' αυτό το λόγο, θεωρώ αναγκαία τη σύσταση του νέου αυτού φορέα για τον οποίο έκανα λόγο.

Ας γυρίσουμε, λοιπόν, σελίδα στον τομέα του πολιτισμού και ας προσπαθήσουμε να θέσουμε σε εφαρμογή τα λόγια του μεγάλου Έλληνα συγγραφέα Νίκου Καζαντζάκη: «Μια αυστηρή, ασίγαστη ευθύνη βαραίνει τους ώμους όλων των ζωντανών Ελλήνων. Ακαταμάχητη, μαγική δύναμη έχει το όνομα. Όποιος γεννήθηκε στην Ελλάδα, έχει το χρέος να συνεχίσει τον αιώνιο ελληνικό μύθο». Σας επιστώ, λοιπόν, την προσοχή και ελπίζω με έναυσμα το λόγο αυτό, να λάβετε σοβαρά υπόψη σας τα όσα αναφέρθηκαν.

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Ο Έφηβος Βουλευτής Κωνσταντίνος Σιούτας έχει το λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΙΟΥΤΑΣ (Νομός Φθιώτιδας): Κυρία Πρόεδρε, κύριοι συναδέλφοι, ένα κορυφαίο γεγονός στη ζωή της Ελλάδας υπήρξαν αναμφίβολα οι Ολυμπιακοί Αγώνες, που τελείωσαν πριν λίγες ημέρες με μεγάλη επιτυχία και μας γέμισαν δικαιολογημένα χαρά και υπερηφάνεια. Όμως πέρα από τη λάμψη και τα φώτα της γιορτής, φάνηκε και προβλήθηκε και το άλλο πρόσωπο του αθλητισμού, το γκρίζο, το αποχρυσιακό, αυτό των αναβολικών, των διαπλοκών, των συμφερόντων.

Ακούστηκαν και προβλήθηκαν πάρα πολλά από τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης, με υπερβολές πολλές φορές και άγνοια για διάφορα αθλητικά θέματα. Θα σταθώ σε ορισμένα από αυτά, που έχουν να κάνουν με τον αθλητισμό και το σχολείο.

Θα μου επιτρέψετε, όμως, να κάνω μία προσωπική αναφορά. Προέρχομαι από μία επαρχιακή πόλη, τη Λαμία. Ασχολούμαι με τον αθλητισμό και συγκεκριμένα το κολύμπι. Από 4 χρονών είμαι μέσα σε μία πισίνα. Το κολυμβητήριο έχει γίνει το δεύτερό μου σπίτι. Οι συνθήκες άθλησης; Σχεδόν πρωτόγονες. Κολυμπάω σε μία πανάρχαια, μικρή, ανοιχτή πισίνα. Αυτό το χειμώνα είναι ιδιαίτερα δύσκολο. Θα σας παρουσιάσω, εν συντομία, το καθημερινό μου πρόγραμμα, όχι για λόγους αυτοπροβολής, αλλά για να απαντήσω σε κάποιες αβασάνιστες προτάσεις, που ακούστηκαν κατά τη διάρκεια της Ολυμπιάδας και είχαν να κάνουν με το σχολικό αθλητισμό και τα προνόμια.

Τα πρωϊνά, γύρω στις 6 το πρωί, πηγαίνω για προπόνηση μέσα στο κρύο. Έχω κατ' επανάληψη κολυπήσει με συνθήκες πολικές, δεν είναι υπερβολή. Έξω να έχει χιόνι, θερμοκρασίες κάτω από το μηδέν και οι συναθλητές μου και εγώ να κολυμπάμε. Βγαίνοντας από την πισίνα, πηγαίνω στα αποδυτήρια για να ντυθώ και εκεί δεν υπάρχει ζέστη, γιατί δεν υπάρχουν ούτε καν σώματα καλοριφέρ. Παγωμένος πηγαίνω στο σχολείο μου να παρακολουθήσω το σχολικό πρόγραμμα. Μετά από ένα κοπιαστικό επτάωρο ή οκτάωρο, επιστρέφω στο σπίτι μου όπου γρήγορα θα πρέπει να φάω και να αρχίσω αμέσως να ετοιμάζομαι για τα μαθήματα της επόμενης ημέρας και τα φροντιστήρια.

Το απόγευμα υπάρχει η τρίωρη προπόνηση και μετά από αυτήν υπάρχει κάποιο φροντιστήριο. Κατά τις δέκα, έχοντας επιστρέψει στο σπίτι μου, συνεχίζω το διάβασμα μέχρι αργά το βράδυ.

Διακρίνετε σε ένα τέτοιο πρόγραμμα κάποια τεμπελιά, κάποια ολιγωρία ή σκληρή κοπιαστική δουλειά; Προσπαθώ με όλες μου τις δυνάμεις να είμαι συνεπής και στις υποχρεώσεις του σχολείου. Όμως, και εκεί υπάρχει άλλο ένα πρόβλημα. Η αντίδραση και αντιμετώπιση ορισμένων καθηγητών. Το Λύκειο έχει πάρα πολλές απαιτήσεις. Οι καθηγητές μας, οι περισσότεροι, θεωρούν τον αθλητισμό περιττό, βλέπετε. Χαρακτηριστική απάντησή τους όταν λέω ότι είμαι αθλητής: Δύο καρπούζια κάτω από την ίδια μασχάλη δεν χωράνε. Καμιά κατανόηση. Περισσότερη κατανόηση δείχνουν σε διάφορα παιδιά για οτιδήποτε, παρά σε μας. Εγώ απαντώ: Θα το παλέψω. Έτσι αγωνίζομαι, γιατί δεν είμαι κακός μαθητής. Είμαι ένας από τους καλούς μαθητές της τάξης μου. Οι στόχοι μου είναι εξίσου υψηλοί με το άθλημά μου και ο πήχης είναι αρκετά ψηλά.

Γιατί τα λέω αυτά; Είναι οι δύο πλευρές του ζητήματος. Η μία είναι ο αθλητής μαθητής, που κοπιάζει, που μοχθεί, που αγωνίζεται με τις δυνάμεις του, με τους γονείς του και με τον προπονητή του σε ένα μικρό αθλητικό χώρο της επαρχίας. Και η άλλη; Η κοινή γνώμη, χωρίς ενημέρωση πολλές φορές, που με ευκολία μιλάει και καταδικάζει.

Μιλώντας για το προσωπικό μου παράδειγμα, θέλω να πω σε όλους αυτούς, που με τόση ευκολία βγήκαν και μίλησαν για σχολικά προνόμια, για βιομηχανίες εισαγωγής φοιτητών στα πανεπιστήμια, ότι για να φτάσεις να κατακτήσεις αυτά τα προνόμια, τα περιβόητα κριτήρια εισαγωγής στα πανεπιστήμια, πρέπει να δουλέψεις επίτονα, σκληρά και με συνεχή προπόνηση χρόνων και χρόνων. Πρέπει να μετρήσεις χιλιάδες πλακάκια στην πισίνα, όπως λέμε εμείς οι κολυμβητές. Και θα το κάνεις, όχι γιατί έχεις βάλει στόχο το 10% για τα πανεπιστήμια, αλλά, γιατί αγαπάς αυτό που κάνεις.

Τελειώνοντας το Δημοτικό, μίληκε το ερώτημα: «Θα πάω άραγε στο Αθλητικό Γυμνάσιο;» Η απάντηση ήταν αρνητική. Ο λόγος; Το Σχολείο αυτό θεωρείται δεύτερης κατηγορίας, το σχολείο των αδύνατων μαθητών. Και, επιπλέον, μετά το Αθλητικό Γυμνάσιο τί; Το Ενιαίο Λύκειο. Άρα, δεν υπάρχει κάποια συνέχεια. Αν υπήρχε ένα Αθλητικό Λύκειο, εμείς οι αθλητές θα μπορούσαμε να συνεχίζουμε τις σπουδές μας και τον αθλητισμό. Όμως μετά το Αθλητικό Γυμνάσιο στο Ενιαίο Λύκειο είναι πιο δύσκολο, γιατί δεν υπάρχει εξειδικευμένο πρόγραμμα. Ας φροντίσει, λοιπόν, η Πολιτεία να δημιουργήσει περισσότερα αθλητικά σχολεία, που να μη σταματούν μόνο στο Γυμνάσιο, αλλά να φτιάξει, τουλάχιστον, εκεί που υπάρχουν Αθλητικά Γυμνάσια και αντίστοιχα Λύκεια, έτσι ώστε να μπορούν οι μαθητές με ένα εξειδικευμένο πρό-

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΜΟΡΦΩΤΙΚΩΝ ΥΠΟΘΕΣΕΩΝ

γραμμά να ολοκληρώνουν τις σπουδές τους.

Μην κρυβόμαστε πίσω από το δάκτυλό μας. Δεν ανακαλύψαμε ξαφνικά την Αμερική. Γνώριζαν τι γίνεται, ιδιαίτερα σε μεγάλους συλλόγους με το θέμα των αναβολικών. Ποια είναι η αθλητική παιδεία που παρέχεται; Ποια είναι η ηθική και η υλική υποστήριξη που παρέχεται σε ερασιτεχνικούς συλλόγους και σωματεία της επαρχίας; Οι επιχορηγήσεις πια από τη Γενική Γραμματεία Αθλητισμού έχουν σχεδόν κοπεί και αυτή είναι η κατάσταση που αντιμετωπίζουμε όλοι εμείς οι αθλητές της επαρχίας. Εμείς, που παλεύουμε καθημερινά κάτω από αυτές τις συνθήκες, χωρίς υποδομές, χωρίς εγκαταστάσεις, παλεύουμε με τη δύναμή μας, το πάθος μας και χωρίς την άλλη στήριξη των αθλητών, που κάνουν κάποιες υπερβολικές επιδόσεις, γιατί έχουν και ιατροφαρμακευτική υποστήριξη. Εμείς τέτοια βοήθεια δεν την θέλουμε. Είμαστε καθαροί, και έτσι θέλουμε να μείνουμε και δεν έχουμε κανένα πρόβλημα από ελέγχους «ντόπινγκ». Αν η Πολιτεία θέλει ο αθλητισμός πράγματι να προοδεύσει στη χώρα μας, να αποκτήσει την αξία, που οι αρχαίοι Έλληνες του έδιναν, θα πρέπει να το σκεφτεί πολύ σοβαρά. Ο αθλητισμός καλλιεργεί την ευγενή άμιλλα, το «εν αγωνίζεσθαι», συντελεί στη φιλία και συναδέλφωση πρώτα των αθλητών, στη συνέχεια των ανθρώπων και τέλος των λαών. Αυτό προϋποθέτει μια διαφορετική παιδεία και αντιμετώπιση, έτσι ώστε κράτος και πολίτες να χαίρονται τα αγαθά του αθλητισμού και να καμαρώνουν για τα παιδιά τους. Όμως, χρειάζεται τόλμη, αποφασιστικότητα και προπάντων χρήματα.

Πρέπει η Πολιτεία, μέσα από τους φορείς, τη Γενική Γραμματεία Αθλητισμού, αυτοδιοίκηση και σχολείο, να καλλιεργήσει ακόμη περισσότερο την ιδέα του αθλητισμού, ιδιαίτερα στους νέους ανθρώπους και στα παιδιά. Το μάθημα της Ολυμπιακής Παιδείας στα σχολεία να αναβαθμιστεί και να μην είναι πάρεργο, όπως τώρα. Το σχολείο πρέπει και μέσω της Ολυμπιακής Παιδείας να φτιάχνει ανθρώπους, που αγαπούν τον αθλητισμό, φιλάθλους, δηλαδή, και όχι ανθρώπους, που φανατίζονται μόνο από το ποδόσφαιρο. Μέσα από το μάθημα της Γυμναστικής, της Ολυμπιακής Παιδείας, αλλά και προγραμμάτων αγωγής υγείας, να γίνεται ουσιαστική ενημέρωση και συζήτηση για όλα αυτά τα προϊόντα, που βελτιώνουν δήθεν, αλλά στην ουσία καταστρέφουν τη ζωή του αθλητή, ώστε να περιοριστεί το φαινόμενο του ντόπινγκ.

Η Πολιτεία πρέπει, επίσης, να ενισχύσει τον ερασιτεχνικό αθλητισμό και να στραφεί πιο συστηματικά στους αθλητές της επαρχίας, γιατί από εκεί θα βρει και ταλέντα, τους αυριανούς πρωταθλητές.

Να στηριχθεί πολύ περισσότερο ο θεσμός των αθλητικών σχολείων και τα αθλητικά γυμνάσια να αναβαθμιστούν και να μη θεωρούνται σχολεία δεύτερης κατηγορίας. Να διαθέσει περισσότερα χρήματα στην τοπική αυτοδιοίκηση, για την

κατασκευή αθλητικών κέντρων και τη βελτίωση των αθλητικών υποδομών.

Επειδή, όμως, η κοινή γνώμη διαμορφώνεται και επηρεάζεται και από τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης, θα πρέπει και αυτά να καταλάβουν ότι η αθλητική ενημέρωση δεν είναι μόνο το ποδόσφαιρο ή το μπάσκετ, αλλά και άλλα αγωνίσματα. Ας προβάλλουν τις συμμετοχές και τις επιτυχίες και άλλων αθλητών, εκτός των ποδοσφαιριστών. Γίνονται και άλλες παγκόσμιες και πανευρωπαϊκές διοργανώσεις άλλων αθλημάτων, που ποτέ δεν προβάλλονται.

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Το λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής Βασίλειος Τζιώρτζιας.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΤΖΙΩΡΤΖΙΑΣ (Α΄ Θεσσαλονίκης): Κυρία Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχικά αισθάνομαι την ανάγκη να ευχαριστήσω όλους αυτούς, που εμπνεύστηκαν και υλοποίησαν την ιδέα, που λέγεται «Βουλή των Εφήβων», όλους αυτούς, που μέσα απ' αυτήν τους την προσπάθεια μας χαρίζουν την ευκαιρία να συμμετέχουμε σε αυτήν τη γιορτή της Δημοκρατίας, σε αυτήν τη γιορτή που στέλνει το μήνυμα του διαλόγου, της σημασίας της αντίθετης άποψης, της ανάγκης για έκφραση, που στέλνει το μήνυμα ότι οι έφηβοι στον 21ο αιώνα μπορούν ακόμη και σκέφτονται, μπορούν ακόμη να προβληματίζονται, να ονειρεύονται. Περνώντας μέσα απ' όλα τα προβλήματα και τις δυσκολίες της εποχής, καταφέρνουν και ζουν στη δική τους πραγματικότητα, μια πραγματικότητα, που αρχικά έχει αφετηρία το χώρο της παιδείας. Ζουν, όμως, ή απλώς υπάρχουν;

Οι δικοί μου προβληματισμοί στάθηκαν σε αυτόν τον χώρο, λοιπόν. Έγιναν σκέψη, στη συνέχεια μελάνι, στο τέλος γραπτός λόγος. Παρόλα αυτά, όμως, δεν θα επεκταθώ ενώπιόν σας σε αυτά τα θέματα, γιατί έχουν ήδη αναφερθεί και θεωρώ περιττή την επανάληψή τους. Έχω, όμως, να εκφράσω ένα παράπονο, ένα παράπονο, που πηγάζει από έναν άτυπο κοινωνικό ρατσισμό προς τη νεολαία της σημερινής Ελλάδος. Αναφέρομαι στο γεγονός της επίκρισης από πολλούς για τις συνήθειες και τον τρόπο ζωής των νέων ανθρώπων, για τις αποφάσεις τους και τον τρόπο ντυσίματος, για το λεξιλόγιό τους, για τον τρόπο ψυχαγωγίας.

Πρέπει να γίνει κατανοητό ότι οι εποχές αλλάζουν, ο κόσμος προχωράει και με σεβασμό, που πάντα πρέπει να δείχνει στην ιστορία φτιάχνει τα δικά του δεδομένα πάνω σε μία σκακιέρα, που οι κανονισμοί και ο τρόπος παιχνιδιού αρχίζουν να διαφέρουν. Αρχίζουν να διαφέρουν, γιατί το απαιτεί το πέρασμα του χρόνου. Δεν γίνεται ο τρόπος σκέψης και οι συνήθειες να είναι ίδιες με τη γενιά του Πολυτεχνείου ή με τη γενιά του '40. Αλλάζουν τα δεδομένα, αλλάζουν και οι απαιτήσεις. Επιζητούνται άλλες αντιδράσεις και άλλοι χειρισμοί. Πάνω σε αυτά τα δεδομένα, λοιπόν, πρέπει να προσαρμοστούν όλοι, και οι ήδη προσαρμοσμένες νεότε-

ρες γενιές και όλες οι παλαιότερες. Να καταλάβουν όλοι ότι ο νέος, που φοράει σκουλαρίκι ή έχει μακριά μαλλιά, δεν είναι ανάξιος σεβασμού, γιατί απλούστατα δεν τον κάνει αυτό να διαφέρει σε τίποτα. Να καταλάβουν όλοι ότι οι κοπέλες, που προσέχουν περισσότερο την εξωτερική τους εμφάνιση δεν είναι κοπέλες με χαμηλότερες ηθικές αξίες, ότι τα παιδιά που φοιτούν σε τεχνικά σχολεία δεν είναι χαμηλότερου επιπέδου. Να καταλάβουν όλοι ότι η αξία της δημοκρατίας είναι αυτή: να επιλέγει ο καθένας τον τρόπο ζωής του, να πιστεύει χωρίς φόβο για το στιγματισμό σε όποια θρησκεία επιθυμεί, να προσχωρεί σε όποια πολιτική θεωρία ταυτίζεται με τις ιδέες του, χωρίς να γίνεται αυτό ο λόγος για ταμπέλες. Να μη διστάζει να εκφράσει αβίαστα την άποψή του για το φόβο του κακόπιστου αντιλογου. Να σέβεται, όμως, ταυτόχρονα την αντίθετη άποψη, τη διαφορετικότητα του άλλου και να συνυπάρχει αρμονικά και εποικοδομητικά. Να ξεπεραστούν, επιτέλους, όλες οι προκαταλήψεις, τα στερεότυπα και οι κακόβουλες κριτικές, που το μόνο που κάνουν είναι να κρατούν στάσιμες τις κοινωνίες και να δημιουργούν ακόμη μεγαλύτερα χάσματα ανάμεσα σε ομάδες ανθρώπων. Να πιστέψουν, επιτέλους, όλοι ότι αυτή η νεολαία μπορεί να προχωρήσει σε αυτόν τον τόπο, ακόμη πιο μπροστά. Να κρατήσει ψηλά το λάβαρο της ιστορίας μας, αλλά και να χαράξει καινούριους δρόμους προς νέους ορίζοντες.

Πιστεύοντας ότι εκπροσωπώ την πλειοψηφία της νεολαίας μας, δηλώνω με σιγουριά ότι ο νέος κόσμος είναι παρών, με αξίες, με ιδανικά, με πιστεύω, με όραμα, όνειρα, όρεξη για αγώνες και πάθος για διεκδικήσεις και κατακτήσεις, με αγάπη για τον άνθρωπο, με ρομαντισμό, με πίστη και θέληση είναι έτοιμος για μια θριαμβευτική πορεία.

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Το λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής Φλώρος Θωμάς.

ΦΛΩΡΟΣ ΘΩΜΑΣ (Νομός Αργολίδας): Κυρία Πρόεδρε, φίλοι μου, έχουμε την τύχη να λεγόμαστε «Έλληνες», να είμαστε απόγονοι ενός πρωτοφανούς για τα τότε δεδομένα αρχαίου πολιτισμού, ο οποίος, συνεχώς, οπισθοχωρεί στην ιστορία από τα ευρήματα, που κατά καιρούς έρχονται στο φως. Αυτός ο πολιτισμός, λοιπόν, έχει αφήσει βαθιά τα σημάδια του στον ελλαδικό χώρο. Αυτή η τόσο μικρή, αλλά συνάμα τόσο μεγάλη χώρα είναι διάσπαρτη από αρχαία απομεινάρια, από αρχαία ίχνη.

Όμως, «όπου και να πάω, η Ελλάδα με πληγώνει» λέει ο ποιητής. Και δεν έχει άδικο. Με πληγώνει το θέμα της αδιαφορίας και της παντελούς εγκατάλειψης, που ουκ ολίγες φορές αντικρίζουμε. Χώροι χορταριασμένοι, ανεπαρκώς φυλασσόμενοι, έρμαια στα χέρια των αρχαιοκάπηλων και με ελάχιστη επισκεψιμότητα. Ας μην μεριμνούμε, επιτέλους, μόνο για την Ακρόπολη, την Ολυμπία, τις Μυκήνες, την Κνωσό, αλλά και για τις άλλες αρχαιότητες, που βρίσκονται σε όλα τα μήκη της Ελλάδας.

Ξέρετε, τυχαίνει να έρχομαι από το Αργος, την αρχαιότερη πόλη της Ευρώπης, στην οποία εκτός των άλλων υπάρχει το μεγαλύτερο και αρχαίο θέατρο της Ελλάδας, ρωμαϊκά λουτρά, αρχαία αγορά, ναός του Απόλλωνα και πολλά άλλα. Χωρίς υπερβολή, αν πάρετε ένα φτυάρι και αρχίσετε να σκάβετε σε κάποιο μέρος της πόλης είναι σχεδόν σίγουρο ότι θα πέσετε σε αρχαία. Ξέρω, λοιπόν, από πρώτο χέρι τι εστί αδιαφορία. Καθώς αυτή η πόλη θα μπορούσε να είναι στολίδι της Ελλάδος, αποτελεί σήμερα μία από τις πιο άσχημες πόλεις της Ελλάδας.

Η κρατική μέριμνα δηλώνει παγερά απουσία σε αυτές τις περιπτώσεις. Έχουμε μια τέτοια κληρονομιά και εμείς φερόμαστε έτσι; Βέβαια, εκτός από το ηθικό σκέλος, ας μην ξεχνάμε και το οικονομικό, μιας και η ανάδειξη και η ορθή αξιοποίηση μπορεί να επιφέρει μεγάλα έσοδα σε τέτοιες περιοχές.

Όμως, το συνεχές «κατηγορώ» έχει σημασία μόνο όταν συνοδεύεται από προτάσεις. Γι' αυτό αρχικά προτείνω –γιατί κακά τα ψέματα η διαφήμιση είναι από τους κύριους παράγοντες για την ανέλιξη σε αυτόν τον τομέα– να εντείνουμε τις διαφημιστικές καμπάνιες προς το εξωτερικό, ίσως στην αρχή μόνο μέσω του Τύπου, καθώς η τηλεοπτική διαφήμιση είναι πολυδάπανη. Θα πρέπει, επιτέλους, εκτός από τα κοσμοπολίτικα νησιά μας να αναδειξουμε και την πλούσια σε αρχαιότητες ενδοχώρα. Βέβαια, θα πρέπει να δημιουργηθούν ευέλικτα πακέτα διακοπών περιηγητικού χαρακτήρα προσιτά στο μέσο ευρωπαϊό.

Επιπλέον, πρέπει να παρέχει το κράτος διευκολύνσεις σε όσους επιχειρηματίες είναι πρόθυμοι για την κατασκευή και διαχείριση τουριστικών εγκαταστάσεων κοντά σε αρχαιολογικούς χώρους. Βέβαια, όχι τόσο κοντά ώστε να αλλοιώνεται το μνημείο φυσικά. Έτσι, εκτός των άλλων δημιουργούνται και νέες θέσεις εργασίας. Όλα αυτά θα οδηγήσουν βαθμιαία στη μεγάλη ανάπτυξη των περιοχών αυτών και, φυσικά, όλης της Ελλάδας, μια και αυτές οι περιοχές είναι πάρα πολλές.

Επίσης, θα πρέπει να δημιουργούνται ανεξάρτητοι φορείς σε συνεργασία με το αρμόδιο Υπουργείο και τις Νομαρχίες, σε κάθε επιμέρους νομό. Είναι τόσα πολλά, που χρήζουν μέριμνας, που μόνο έτσι μπορεί να γίνει κάτι. Κάτι άλλο, που θεωρώ βασικό είναι η προσεκτική και αξιοκρατική επιλογή των ατόμων, που θα είναι επικεφαλής αυτών των προσπαθειών, καθώς, κατά τη γνώμη μου, τα πρόσωπα κάνουν τη διαφορά. Οι πόροι και τα κονδύλια παίζουν σημαντικό μεν αλλά δευτερεύοντα ρόλο, πιστεύω.

Τέλος, θα ήθελα να αναφερθώ στην κατ' εμέ σημαντικότερη προϋπόθεση για επιτυχία, που δεν είναι άλλη από την κινητοποίηση και το ενδιαφέρον των ίδιων των πολιτών. Δεν πρέπει για ό,τι άσχημο ή λάθος να επιροίπτουμε τις ευθύνες αποκλειστικά στην κάθε εξουσία, καθώς από τον Πρωθυ-

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΜΟΡΦΩΤΙΚΩΝ ΥΠΟΘΕΣΕΩΝ

πουρογό μέχρι και τον τελευταίο πολίτη είμαστε όλοι υπεύθυνοι. Αν δεν ενδιαφερθεί και δεν αντιδράσει ο ίδιος ο πολίτης, τότε το κράτος θα επαναπαυτεί.

Αρχικά, όμως, πρέπει να γνωρίζεις κάτι καλά για να πολεμήσεις γι' αυτό, κάτι που στην προκειμένη περίπτωση δεν ισχύει. Πολλοί πολίτες δεν ξέρουν τι θησαυροί υπάρχουν δίπλα τους για διαφόρους λόγους. Θα αναφέρω σε ελάχιστα, αντιπροσωπευτικά, όμως, παραδείγματα.

Δίπλα στην πόλη μου, το Άργος, υπάρχει ένα μικρό χωριουδάκι το «Ελληνικό». Ίσως να έχετε ακουστά για την πυραμίδα του Ελληνικού. Αυτή, λοιπόν, είναι μια μικρή πυραμίδα, η οποία, όμως, χρονολογείται ως αρχαιότερη των αιγυπτιακών. Αυτό δεν είναι φοβερό; Παρόλα αυτά, η μόνη μέριμνα που υπάρχει είναι ένα μισογυρεμισμένο συρματόπλεγμα γύρω-γύρω.

Ας έρθω σε δύο πιο χτυπητά παραδείγματα. Αναρωτιέμαι, πόσοι ξέρουν περί των ανακαλύψεων δύο έγκριτων αρχαιολόγων, ο ένας στη Χαλκιδική και ο άλλος στη Λακωνία. Πόσοι από εδώ ξέρουν ότι ο Θεόδωρος Σπυρόπουλος, έχοντας μεταβεί εκ μέρους του κράτους στο Δήμο Πελάνας στη Λακωνία έχει φέρει στο φως τρομερά ευρήματα, εδώ και δύο χρόνια; Έχει βρεθεί ο μεγαλύτερος και καλύτερα λαξευμένος θολωτός τάφος όλης της Μυκηναϊκής Ελλάδας, κυκλώπεια τείχη, ο μεγαλύτερος για την εποχή εκείνη παγκοσμίως μεταλλωρυχικός κλίβανος, που μπορούσε να προμηθεύσει όλη τη Μεσόγειο με μέταλλο και άλλα, που λόγω έλλειψης χρόνου δεν γίνεται να αναφέρω. Παρ' όλα αυτά, λίγοι Έλληνες τα ξέρουν αυτά.

Στο σπήλαιο των Πετραλώνων στη Χαλκιδική, ένας ανθρωπολόγος, ο κ. Πουλιανός, έχει βρει τμήματα σκελετού, όπως κρανίο και άλλα μέρη, του αρχαιότερου ανθρωπίνου πλάσματος της Ευρώπης, ηλικίας 700-750 χιλιάδων ετών. Δεν είναι αυτή τρομερή ανακάλυψη; Στο ίδιο σπήλαιο έχει βρεθεί και η αρχαιότερη φωτιά παγκοσμίως, που έχει αναφτεί από άνθρωπο. Όλα αυτά έχουν επικυρωθεί από πολλούς ξένους επιστήμονες, διεθνή συνέδρια και ξένα πανεπιστήμια.

Αυτές οι τρομερές ανακαλύψεις, που θα μπορούσαν να προσελκύσουν χιλιάδες τουρίστες και να διαφημίζουν τη χώρα μας όχι μόνο δεν προβάλλονται στο εξωτερικό, αλλά και ο μέσος Έλληνας δεν τις γνωρίζει. Ας πάρουμε καλύτερα παράδειγμα από τους Άγγλους, οι οποίοι ένα Στόουνχεντζ έχουν και, πλέον, το έχουν κάνει πασίγνωστο μνημείο. Εσείς θα κρίνετε αν ο αρχαιότερος άνθρωπος της Ευρώπης και η αρχαιότερη φωτιά του κόσμου αποτελούν σημαντικά ευρήματα.

Το κράτος, επιτέλους, θα πρέπει να αρχίσει να ενημερώνει τους πολίτες.

Όπως καταλαβαίνετε, λοιπόν, ο δρόμος είναι μακρύς ακόμα. Κανείς δεν περιμένει, όμως, να γίνουν όλα αυτά από

τη μία μέρα στην άλλη. Υπάρχουν και άλλα προβλήματα, ίσως και σημαντικότερα, με τα οποία θα πρέπει να ασχοληθούμε. Από την άλλη, όμως, πρέπει σιγά-σιγά να αρχίσουν να γίνονται προσπάθειες. Μόνο έτσι, η αναμενόμενη πρόοδος θα επέλθει.

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής):

Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Αντωνία Σινοπούλου.

ΑΝΤΩΝΙΑ ΣΙΝΟΠΟΥΛΟΥ (Νομός Αργαδικής): Αξιότιμη κυρία Πρόεδρε, αγαπητοί Έφηβοι Βουλευτές, με την ευκαιρία που μου δόθηκε να συμμετάσχω σε αυτό το Πρόγραμμα, θα ήθελα να εκφράσω τις ανησυχίες μου για τη βελτίωση και την προφύλαξη της γλώσσας μας, της οποίας η αξία είναι ανεκτίμητη, αφού είναι το βασικό όργανο της ανθρώπινης επικοινωνίας και το κυριότερο στοιχείο της εθνικής μας ταυτότητας.

Αρχικά, θα ήθελα να αναφέρω ένα ζωντανό παράδειγμα γι' αυτούς που αμφισβητούν τη σημασία της ελληνικής γλώσσας. Στην Αγγλία, ήδη, μεγάλες εταιρείες προτρέπουν στα στελέχη τους να μάθουν αρχαία ελληνικά, αφού γνωρίζουν καλά ότι μέχρι και τα προγράμματα των ηλεκτρονικών υπολογιστών βασίζονται στη γλώσσα μας, γιατί έχει μαθηματική δομή, ενώ, επιπλέον, τονώνει τη λογική και ενισχύει την οργανωτική ικανότητα.

Από την άλλη μεριά, καθημερινά διαπιστώνουμε την κακοποίηση, που υφίστανται από διάφορους φορείς και, γενικότερα, απ' όλους μας, τις περισσότερες φορές άθελά μας, λόγω της ημιμάθειας που μαστίζει, δυστυχώς, κυρίως, τους νέους. Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης, δημοσιογράφοι, περιοδικά και, γενικότερα, τα έντυπα καθημερινά κακοποιούν και παραμορφώνουν την ελληνική γλώσσα, ενώ άνθρωποι, που αποκαλούν τους εαυτούς τους είδωλα και πρότυπα προς μίμηση αφελληνίζουν τη δομή της.

Αλλά μη λέμε πάντα ότι φταίνε οι άλλοι. Κακοποιείται και από τη δική μας έλλειψη ευαισθησίας. Αρκεί να αναλογιστούμε ποιους στίχους τραγουδούσαμε με τις παρέες μας: «Στην Αφρική θα πάω με τους Μασάι, που ελληνικά κανείς τους δε μιλάει», όπου για την ομοιοκαταληξία επιλέχθηκε και η κατάλληλη φυλή, ενώ μια άλλη επιτυχία της εποχής είναι πιο ενδεικτική: «Ύφος πολλών καρδινάλιων και μεγάλο τουπέ, ψηλά έχεις πάρει τον αμανέ».

Η πραγματικότητα, όμως, δεν είναι τόσο μελανή. Δεν ανήκουν όλοι οι άνθρωποι στην κατηγορία αυτών, που τροχίζουν τα θεμέλια της γλώσσας. Το να μπορούμε να διακρίνουμε το καλό, όμως, δεν καταργεί ότι το πρόβλημα είναι υπαρκτό. Η εισαγόμενη υποκοιλούρα και η εμπορευματοποιημένη τέχνη αλλοιώνουν τη γλώσσα. Ο εκβαρβαρισμός και η λεξιπενία είναι συμπτώματα κρίσης. Η κακοποίηση αυτή ερμηνεύεται εύκολα, αν αναλογιστούμε πόσο γενναίωδωρος είναι ο σύγχρονος τρόπος ζωής σε υλικά και πόσο

φειδωλός σε πνευματικά αγαθά. Τα προβλήματα που παρατηρούνται είναι λίγο-πολύ αναμενόμενα, αφού η γλώσσα αποτελεί ζωντανό οργανισμό, που ακολουθεί την εξέλιξη της κοινωνίας.

Δυστυχώς, όμως, αντί η παιδεία να βοηθά, φορτώνει εμάς τους νέους με ποσότητα γνώσεων, χωρίς ποιότητα, ενώ οι περισσότεροι πνευματικοί άνθρωποι και πολιτικοί ηγέτες χρησιμοποιούν «ξύλινη» γλώσσα, γεμάτη «φτιασίδα», γεγονός, που δεν καλλιεργεί το έδαφος προς ποιοτική μάθηση και εκμάθηση του λαμπρού πολιτισμού μας.

Πρέπει όλοι να καταλάβουμε ότι η επιβίωση της γλώσσας μας είναι επιβίωση του λαού και του έθνους μας, το οποίο έχει παρελθόν, παρόν και μέλλον. Γι' αυτό χρειάζεται η ευαισθητοποίηση όλων μας. Χρειαζόμαστε πιο καλογραμμένα βιβλία, συστηματική διδασκαλία της γραμματικής, κίνητρα σε όλους μας, ακόμα και στους ξένους, για την εκμάθηση της γλώσσας μας, προκειμένου να ασχολούμαστε περισσότερο μαζί της. Στη σύγχρονη πραγματικότητα πρέπει όλοι μας να δημιουργήσουμε ένα «τελωνείο γλώσσας», που να προσαρμόζει την ξένη ορολογία στην ελληνική.

Η μάχη για τη γλώσσα μας είναι μάχη εθνική, γιατί, όπως είχε πει και ο Ψυχάρης, γλώσσα και πατρίδα είναι το ίδιο. Να πολεμά κανείς για την πατρίδα του ή για την εθνική του γλώσσα είναι ένας αγώνας. Πάντα «αμύνεσθαι περί πάτρης».

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Ελένη Μιχαηλίδη.

ΕΛΕΝΗ ΜΙΧΑΗΛΙΔΗ (Νομός Λάρισας): Κυρία Πρόεδρε, αγαπητοί συμμαθητές, κατ' αρχήν, θα ήθελα να σας ευχαριστήσω όλους για τις ένθερμες προσπάθειές σας και τη συμμετοχή σας στο θεσμό της «Βουλής των Εφήβων», που στόχο έχουν να κάνουν τον κόσμο μας ομορφότερο.

Ιδιαίτερα, όμως, προχωρώντας στο θέμα μου, θα ήθελα να αναφερθώ στη συνάδελφο Στυλιανή Παπαοικονόμου, που με τη χτεσινή εισήγησή της με παρότρυνε να αντιμετωπίσω το ζήτημα της παιδείας με μια διαφορετική λογική. Στο σημείο αυτό, θα ήθελα να σας δημιουργήσω μια εικόνα, όπως, ακριβώς, τη φαντάστηκα σε αυτή την αίθουσα την προηγούμενη ημέρα. Φανταστείτε, λοιπόν, κι εσείς την εκπαίδευσή μας ως μια γυναικεία προσωπικότητα, όπου στη θέση του εσωτερικού της κεφαλής της βρίσκεται ο αρμόδιος κρατικός μηχανισμός, στην περιοχή της καρδιάς όλοι εμείς οι έφηβοι, αλλά και οι μικρότεροι, Βουλευτές και μη, και στα υπόλοιπα μέρη του σώματός της οι καθηγητές και οι λοιποί φορείς. Γνωρίζετε όλοι, πιστεύω, ότι για να μπορέσει να κινηθεί και να επιβιώσει αυτή η γυναίκα απαιτείται σοβαρότητα και σωστή συνεργασία, όπως και συλλογική προσπάθεια από όλα τα μέρη, που την αποτελούν.

Δέχτηκα, έτσι, να δω λίγο πιο πολυδιάστατα το ζήτημα και να μην καταλογίσω μονομερώς το βάρος της ευθύνης στην εξουσία. Στάθηκε αδύνατο, ωστόσο, όταν σαν αντίκρι-

σμα ήρθε να προβληθεί αυτή η Σύνοδος. Τί θα λέγατε για ένα σώμα με δυνατή ψυχή, γεμάτη πάθος, θέληση και ενέργεια, γεμάτο με ζωντάνια και δίψα για ζωή, που ωστόσο χαρακτηρίζεται εγκεφαλικά νεκρό;

Δεν φτάσαμε εδώ με την προδιάθεση στείρας και αρνητικής κριτικής εξαιτίας μιας νεανικής παρορμητικότητας. Βρισκόμαστε εδώ για να προτείνουμε με θετικές διαθέσεις για συνεργασία, με την ελπίδα για το καλύτερο αποτέλεσμα. Φωνάζουμε κάθε χρόνο από τούτα τα έδρανα με τον έναν ή τον άλλο τρόπο. Διανύουμε τη Θ' Σύνοδο της «Βουλής των Εφήβων» και τα προβλήματα παραμένουν άλυτα. Μήπως τελικά αγνοούμαστε; Μήπως δεν μας δίνουν όση προσοχή θα χρειαζόταν;

Μου είναι αδύνατο να πιστέψω ότι μια χώρα, που οργάνωσε με τόση επιτυχία τους Ολυμπιακούς Αγώνες δεν είναι σε θέση να λειτουργήσει ενεργητικά για τους πολίτες της ή, ακόμα μακρύτερα, για το μέλλον της, μια και αυτό στηρίζεται σε μας. Δεν μπορώ να εξηγήσω για ποιο λόγο δεν υπήρξε ποτέ μια ουσιαστική και ριζική κινητοποίηση. Πώς θα μπορούσα να μην επιρρίψω τις ευθύνες στην εξουσία; Εμείς είμαστε εδώ. Αυτό δεν μπορεί να το αμφισβητήσει κανείς. Όπως, επίσης, είναι αδιαμφισβήτητο το γεγονός ότι πολλοί εκεί πάνω, στις βολικές καρέκλες τους, ως μου επιτραπεί η έκφραση, δεν γνωρίζουν καθόλου καλά να κάνουν τη δουλειά τους.

Ακουστήκε χτες εδώ ένα μείζον ερώτημα. Τί φταίει; Αν θα θέλατε τη γνώμη μου, πιστεύω πως φταίει η έλλειψη στοχασμού και θέλησης. Οι λέξεις «παιδεία», «εκπαίδευση», «ανθρωποκεντρισμός» παραμένουν απλά λέξεις. Στις προσπάθειες για βελτίωσή τους δεν υπάρχει πνευματικότητα. Δεν υπάρχουν εμπνευσμένοι άνθρωποι, όπως αρμόζει στην περίπτωση.

Μιλήσαμε ακόμη χτες για τους κόπους που καταβάλλουμε, προκειμένου να εισαχθούμε στην ανώτερη εκπαίδευση. Γνωρίζουμε όλοι πολύ καλά ότι αυτή είναι απαραίτητη προϋπόθεση. Δεν ήρθαμε εδώ με την ψευδαίσθηση να δημιουργήσουμε ένα εύκολο κόσμο, χωρίς κόπο και μελέτη. Αυτό για το οποίο χρόνια παραπονούμαστε είναι οι συνθήκες.

Φαίνεται ότι ήμασταν πολύ ελαστικοί και ο χρόνος που δώσαμε ήταν αρκετός. Δεν αξιοποιήθηκε και δεν προβλέπεται κάτι τέτοιο για το άμεσο μέλλον. Μάλλον θα πρέπει να θυμίσουμε σε κάποιους ότι δεν εκτελούν το χρέος τους. Αυτό πρέπει να διορθώσουμε. Μην επαναπαύεστε, γιατί ερχόμαστε. Ένας απογοητευμένος νέος μπορεί να μετατραπεί σε ένα θυμωμένο ενήλικα. Μη μας αγνοείτε, γιατί όπως διαπιστώνετε, σήμερα ξέρουμε να πολεμούμε. Δεν θα γίνουμε τεχνοκράτες, ωφελιμιστές, δογματικοί, όπως μας θέλει η εκπαίδευση, για να εξυπηρετούμε τους σκοπούς κάποιων. Έχουμε φωνή. Μη μας ξεχνάτε, μη μας αγνοείτε. Μην προδικάζετε το αποτέλεσμα.

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΜΟΡΦΩΤΙΚΩΝ ΥΠΟΘΕΣΕΩΝ

Κλείνοντας, θέλω να ευχαριστήσω για ακόμη μια φορά όλους εσάς τους Έφηβους Βουλευτές, που μου διδάξατε αυτές τις μέρες ότι στην ψυχή μας υπάρχει ακόμα ελπίδα.

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Ο Έφηβος Βουλευτής Ανδρέας Μουρόπουλος έχει το λόγο.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΜΟΥΡΟΠΟΥΛΟΣ (Νομός Ημαθίας): Αξιότιμη κυρία Πρόεδρε, συνάδελφοι και φίλοι μου Έφηβοι Βουλευτές, καθημερινά ακούμε για προβλήματα, που ταλαιπωρούν την Ελλάδα. Ένα από τα κυριότερα προβλήματα, που απασχολεί εδώ και πολλά χρόνια τη χώρα μας είναι η εκπαίδευση των μαθητών, αλλά και των καθηγητών. Κάθε φορά που έχουμε εθνικές εκλογές, ακούμε από τα πολιτικά κόμματα να υπόσχονται αναβάθμιση στην παιδεία και στον τρόπο εκπαίδευσης αυτών.

Τα προβλήματα ξεκινούν από το δημοτικό. Οι μαθητές δεν παίρνουν τις κατάλληλες βάσεις και γνώσεις. Έτσι, έχουν πολλά κενά και δεν μπορούν να ανταποκριθούν αργότερα στο γυμνάσιο και στο λύκειο.

Στο Γυμνάσιο οι εκπαιδευτικοί δεν διδάσκουν, πάντοτε, επειδή δεν καλύπτει όλες τις κενές θέσεις το Υπουργείο, τα μαθήματα της ειδικότητάς τους. Αλλά και ο τρόπος διδασκαλίας των μαθημάτων δεν είναι αποτελεσματικός γνωστικά και επιτυχημένος παιδαγωγικά, με αποτέλεσμα οι μαθητές να αδιαφορούν, να αδρανοποιούνται και να μην έχουν το ανάλογο ενδιαφέρον για την ψυχοπνευματική τους εξέλιξη. Έντονα προβλήματα, επίσης, διαφαίνονται χαρακτηριστικά και στο μάθημα της γλώσσας, όπου παρατηρούνται κενά στη γλωσσική επικοινωνία και στην έκφραση των μαθητών.

Φτάνοντας στο Λύκειο, τα προβλήματα μεγεθύνονται. Στα Ενιαία Λύκεια διδάσκονται τα Αρχαία και τα Νέα Ελληνικά στην πρώτη τάξη και στη συνέχεια, ανάλογα με την κατεύθυνση που επιλέγει ο μαθητής, εκτός από τα Νέα, τα οποία θα τα διδάσκει και αυτά σε μετρημένες ώρες, Αρχαία μπορεί να μην ξανακάνει στις επόμενες δύο τάξεις, αν δεν το απαιτεί η κατεύθυνσή του.

Για τα ΤΕΕ, βέβαια, δεν χρειάζεται να πω και πολλά, διότι δεν διδάσκονται καθόλου τα Αρχαία Ελληνικά και τα Νέα Ελληνικά περιορίζονται σε δύο διδακτικές ώρες την εβδομάδα.

Τα Λύκεια χωρίζονται σε δημόσια και ιδιωτικά. Ακόμα, τα Λύκεια χωρίζονται σε κατηγορίες, όπως Ενιαία Λύκεια και ΤΕΕ. Παρατηρείται, μάλιστα, μία έντονη τάση υποβάθμισης από όλους έναντι κυρίως των ΤΕΕ. Οι μαθητές, κατά πρώτο λόγο και οι καθηγητές κατά δεύτερο, θεωρούνται δεύτερης διαλογής, ουσιαστικά πρόκειται για ρατσιστική αντιμετώπιση, η οποία αναπαράγεται από τα αναλυτικά προγράμματα και τη φιλοσοφία της δομής και λειτουργίας του Τεχνικού Σχολείου.

Με πειράζει, που το λέω, μα οι μαθητές των ΤΕΕ φαίνε-

ται πως θεωρούνται από το Υπουργείο Παιδείας κατώτεροι, γιατί ενώ οι μαθητές των Ενιαίων Λυκείων εισάγονται στα ΤΕΙ, στα ΑΕΙ και στα Πολυτεχνεία, από τα ΤΕΕ μπορείς να εισαχθείς μόνο στα ΤΕΙ. Και για να μπεις σε αυτές τις σχολές, πρέπει να έχεις πολύ πιο υψηλές βαθμολογίες απ' ότι στα Ενιαία Λύκεια.

Θα σας δώσω ένα παράδειγμα. Πολλοί φίλοι μου από το Τμήμα Πληροφορικής των ΤΕΕ, με βαθμό 14 δεν πέρασαν σε ΤΕΙ, ενώ μαθητές από το Ενιαίο Λύκειο πέρασαν με βαθμό 10.

Πέρα από αυτό το πρόβλημα, που έχει να κάνει με ένα κοινωνικό αποκλεισμό των αποφοίτων ΤΕΕ, υπάρχει πρόσθετα και το γιγαντωμένο πρόβλημα της επαγγελματικής αποκατάστασης για όλους τους αποφοίτους των δύο Λυκείων. Και καλά, γίνεται τόσος αγώνας για να περάσουμε σε μία σχολή, όπως ΤΕΙ ή ΑΕΙ. Τελικά, όμως, αξίζει ο κόπος ή θα πάνε χαμένα τόσα χρόνια μάθησης για να καταντήσουμε άνεργοι πτυχιούχοι;

Το κράτος έχει και αυτό ευθύνη απέναντι στους πολίτες και, κυρίως, στους μαθητές, οι οποίοι θα είναι αργότερα οι πολίτες, που θα στηρίζουν το κράτος. Μερικές φορές τα σχολεία είναι σε άθλια κατάσταση, διότι κάποιες αίθουσες δεν έχουν θέρμανση. Άλλες δεν έχουν επαρκή φωτισμό και σε μερικά σχολεία οι καρέκλες και τα θρανία είναι κατεστραμμένα.

Ανεπαρκής έως άθλια σε ορισμένες περιπτώσεις η υλικοτεχνική υποδομή. Οι αίθουσες πολλές φορές δεν επαρκούν. Κάποια σχολεία δεν έχουν κλειστά γυμναστήρια και το χειμώνα δεν κάνουν γυμναστική. Ακόμα, παρατηρούνται ελλείψεις σε καθηγητές και σε βιβλία.

Μα, ποιος φταίει, που έχουν κενά οι μαθητές; Πρώτα απ' όλα οι δάσκαλοι και οι καθηγητές. Όταν διορίζονται καθηγητές, οι οποίοι δεν ανταποκρίνονται στον παιδαγωγικό τους ρόλο ή αντιμετωπίζουν προσωπικά ψυχολογικά προβλήματα, δεν πρόκειται να κάνουν το σωστό. Ακόμα, οι περισσότεροι καθηγητές δεν μπορούν να κρίνουν και να αξιολογήσουν σωστά τους μαθητές, γιατί δεν ενδιαφέρθηκαν και δεν ασχολήθηκαν με την ορθότητα των κριτηρίων σε μία αξιολόγηση, με αποτέλεσμα η υποκειμενικότητά τους να αδικεί τους μαθητές και να τους δημιουργεί τελικά αισθήματα δυσαρέσκειας και απάθειας για την εκπαιδευτική διαδικασία.

Πολλές φορές στην πρόσθετη διδακτική στήριξη υπάρχουν καθηγητές, οι οποίοι δεν έχουν ξαναδιδάξει στη ζωή τους. Και αυτοί οι καθηγητές διδάσκουν σε τάξεις, που δίνουν Πανελλαδικές εξετάσεις. Έτσι, σήμερα έχουμε μεγάλες αποτυχίες στις Πανελλαδικές.

Με όλα τα παραπάνω κατακρίνουμε τους δασκάλους, τους καθηγητές και το κράτος.

Μεγάλη ευθύνη, όμως, έχουν και οι γονείς των μαθητών,

οι οποίοι πρέπει να μαθαίνουν στα παιδιά τους το τι θα πει σεβασμός στην τάξη και στην κοινωνία. Δηλαδή, να σεβονται τους καθηγητές τους, τους συμμαθητές τους και το περιβάλλον, στο οποίο ζουν. Να τους προδιαθέτουν θετικά για το σχολείο.

Άρα, αλλαγές πρέπει να γίνουν στο σημερινό σύστημα εκπαίδευσης και στο σύστημα επιλογής καθηγητών και δασκάλων. Έτσι, θα καταφέρουν να γίνουν μεγάλες αλλαγές στην εκπαίδευση προς όφελος όλων.

Χρειάζεται σύνεση, τόλμη και αποφασιστικότητα από όλες τις πλευρές.

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Ο Έφηβος Βουλευτής Ιωάννης Νικολαΐδης έχει το λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ (Νομός Αιτωλ/νίας): Αξιότιμη κυρία Πρόεδρε, συμμαθητές, συμμαθήτριες, θα προσπαθήσω περιληπτικά να εκφράσω όσα έζησα, είδα, αισθάνθηκα στα δεκατέσσερα χρόνια της μέχρι τώρα μαθητικής μου ζωής.

Στο μυαλό μου η φράση του Νίκου Καββαδία. «Τρία πράγματα σε αυτό τον κόσμο είδα να είναι ίδια, παρ' όλες τις μεγάλες στο βάθος διαφορές. Τα σπίτια των κοινών, χαμένων γυναικών, των καρabiών οι πιο σκληρές σκοτεινισμένες πλώρες και τα ολόλευκα, μα πένθημα, σχολεία των δυτικών. Και αυτό γιατί και στα τρία λείπουν η κίνηση, η άνεση του χώρου και η χαρά.»

Στα μάτια μου τέσσερις εικόνες.

Εικόνα πρώτη: Στα τέσσερά μου, γαντζωμένος σφιχτά στο χέρι των γονιών μου, διάβηκα την πόρτα του νηπιαγωγείου. Νηπιαγωγείο πρώην μαγαζί, γκριζο και άχρωμο απέξω, μικρό και στενάχωρο από μέσα. Στα συν του η αγκαλιά της κυρίας, που μύριζε βανίλια και μέντα και ο παππούς που με περιμένε, όταν σχολούσα, στην πόρτα του.

Εικόνα δεύτερη: Δημοτικό. Μη φανταστείτε τίποτα καλύτερο. Από μαγαζί σε σπίτι και με κοινό στοιχείο τους την ανυπαρξία αυλής. Δίπλα από μύλο, με τις κότες να κόβουν βόλτες από τάξη σε τάξη. «Κ+ο=κο, τ+α=τα», όλα μαζί «κότα» φωνάζαμε όλοι εμείς, ζώντας σε όλο της το μεγαλείο τη βιωματική μάθηση. Κι εγώ και ο φίλος μου ο Κώστας και η Μαργαρίτα με τα πελώρια γαλάζια μάτια και εκείνο το μάθημα στην Γ' Δημοτικού που έλεγε «σώπα, δάσκαλε, να ακούσουμε τα πουλάκια».

Εικόνα τρίτη: Γυμνάσιο. Μουσικό Γυμνάσιο. Πρώτη χρονιά στοιβαγμένοι στο υπόγειο άλλου σχολείου και με ελλείψεις σε στούντιο, μουσικά όργανα, καθηγητές μουσικών μαθημάτων μέχρι το Φεβρουάριο. Μα, εκεί υπήρχε η μουσική, που εξέφραζε το ανέκφραστο, που δάμαζε την εφηβεία, που έτεινε τα όνειρά μας, που ακόμα και όταν δεν υπήρχε φως σου έβλεπε με το νύχι, το σκοτάδι για να διακρίνεις το κρυφό σου πέρασμα. Και έτσι τα καταφέραμε και στο Γυμνάσιο.

Εικόνα τέταρτη και τελευταία: Λύκειο. Κτήρια μεγάλα, γκριζα και άχρωμα. Εικόνα εντυπωσιακής στασιμότητας, με άδειους τοίχους, αλλά, ευτυχώς, με μεγάλα παράθυρα. Εδώ και οι φίλοι, οι φίλοι και οι παρέες, οι παρέες και το άγχος για τις εξετάσεις, για το διάβασμα, για το αβέβαιο αύριο, για την ανεργία, τη μοναξιά, τη ζωή. Και τα φροντιστήρια, που αφάνιζαν τον ελεύθερο χρόνο σου και ροκάνιζαν τον οικογενειακό προϋπολογισμό.

Στην ψυχή μου μία βαθιά πεποίθηση. Πως το γκριζο και το μίζερο του σχολείου μας δεν είναι τυχαίο, πως ο κτισμένος χώρος δεν είναι κοινωνικά ουδέτερος ούτε ιδεολογικά αδιάφορος. Εκπέμπει μηνύματα, ταξινομεί μαθητές, οριοθετεί γνώσεις και παραπέμπει σε μία γνώση μίζερη, ακρωτηριασμένη, μονότονη, ομοιόμορφη, καθηλωμένη και στραμμένη στο παρελθόν.

Λέει κάποιος: Το σχολείο την κοινωνία του μέλλοντος πρέπει να δείχνει και όχι να αντανάκλα τη σημερινή. Πίνακας ζωγραφικής να είναι, όχι καθρέφτης της μίζερης πραγματικότητας. Και στην καρδιά μου μία απόφαση. Ευτυχώς, αυτό που δεν μπορεί να προβλέψει ποτέ ο σχεδιασμός του χώρου είναι οι κοινωνικές συγκρούσεις, που πρόκειται να συμβούν σε αυτόν, τα αισθήματα, που θα προκαλέσει, οι ανατροπές, που μπορεί να ακολουθήσουν.

Μπορούμε, λοιπόν, να μην αφήσουμε το αύριο στην τύχη, να μην πιστέψουμε το εφικτό για μοιραίο, να αισθανθούμε, να συγκρουστούμε, να αλλάξουμε, να ανατρέψουμε.

Ξέρω, δεν είναι εύκολο να πούμε αντίο στα παραμύθια, μα σαν έτοιμοι από καιρό, σαν θαρραλέοι ας αγωνιστούμε για το αύριο που ονειρευόμαστε, ώστε να δούμε τα δικά μας παιδιά σε σχολεία σαν και αυτά που ονειρεύτηκε ο Παλαμάς. «Στον τόπο απάνω τα σχολεία κτίστε, λιτά κτίστε τα, απλόχωρα, μεγάλα, γερά θεμελιωμένα, από της χώρας ακάθαρτης, πολύβουης, αρρωστιάρας, μακριά-μακριά από τα λίγα σοκάκια τα σχολεία κτίστε και τα πορτοπαράθυρα των τοίχων περίσσια ανοίξτε, να έρχεται ο κυρίλλιος διαφεντευτής να χύνεται, να φεύγει, ονειρεμένο πίσω του αργοσέροντας το φεγγάρι. Και ο δάσκαλος ποιητής και τα βιβλία να είναι σαν κρίνα στη γη της ομορφιάς. Αρματωμένη την επιστήμη η ομορφιά χαρά της. Αρχή σοφίας.»

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Βασιλική Χατζούλη, από το Νομό Λάρισας.

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΧΑΤΖΟΥΛΗ (Νομός Λάρισας): Αξιότιμη κυρία Πρόεδρε, σεβαστά μέλη, συνάδελφοι Έφηβοι Βουλευτές, κάθε χρόνο με την ευκαιρία του εορτασμού κάποιων επετείων τα ρεπορτάζ που γίνονται φανερώνουν την άγνοια της νεολαίας για την ιστορία του τόπου μας, αλλά και για σημαντικά ιστορικά γεγονότα, καθοριστικής σημασίας για τη χώρα μας.

Το γεγονός αυτό θα πρέπει να μας προβληματίσει πολύ

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΜΟΡΦΩΤΙΚΩΝ ΥΠΟΘΕΣΕΩΝ

περισσότερο και θα πρέπει να ερευνήσουμε τα αίτια, που το προκαλούν.

Χωρίς να αισθάνομαι την ανάγκη υπεράσπισης της γενιάς μου, πιστεύω ότι κάτι τέτοιο είναι δικαιολογημένο, αφού μεγάλο ποσοστό ευθύνης για την ιστορική αμάθεια των νέων φέρει το μάθημα της Ιστορίας, όπως αυτό διδάσκεται στα σχολεία και, κατ' επέκταση, οι αδυναμίες του εκπαιδευτικού μας συστήματος.

Το βασικό εκπαιδευτικό εργαλείο, τα βιβλία, δεν είναι πλέον κατάλληλα. Είναι αρκετά κακογραμμένα, δυσνόητα, έντονα περιγραφικά, με πολλές και ανούσιες λεπτομέρειες, που προκαλούν σύγχυση στο μαθητή και τον απομακρύνουν από την κατανόηση της ουσίας της ιστορικής γνώσης. Γι' αυτό και το μάθημα της Ιστορίας γίνεται κουραστικό και ανιαρό.

Δεν είναι, όμως, μόνο αυτά. Η ύλη επαναλαμβάνεται η ίδια και η ίδια συνέχεια. Παραδείγματος χάρη στην Α' Γυμνασίου ασχολούμαστε αναλυτικά με την προϊστορία και δεν προλαβαίνουμε να διδαχθούμε τη μετά τον Μέγα Αλέξανδρο εποχή, τους Ελληνιστικούς Χρόνους.

Άλλο παράδειγμα με ιδιαίτερη σημασία είναι το γεγονός ότι η διδασκόμενη ύλη σταματά κάπου στα χρόνια του Β' Παγκοσμίου Πολέμου, με αποτέλεσμα οι περισσότεροι νέοι να μην γνωρίζουν τα τελευταία ιστορικά γεγονότα του τόπου μας. Οι κάποιες ελάχιστες γνώσεις, που διαθέτουμε, προέρχονται από εξωσχολικούς παράγοντες, βιβλία και τηλεοπτικές εκπομπές.

Έχουμε, λοιπόν, άγνοια για τα γεγονότα των αρχών του περασμένου αιώνα, τη βασιλεία, το δικασμό, την κατοχή, την αντίσταση, τον Εμφύλιο, τα γεγονότα πριν και μετά τη Δικτατορία, γεγονότα που έπαιξαν καθοριστικό ρόλο στην πορεία της Ελλάδας μέχρι σήμερα.

Τέλος, μεγάλη ευθύνη έχει η πληγή του εκπαιδευτικού μας συστήματος, η στείρα απομνημόνευση, η παπαγαλία στη δικιά μας γλώσσα. Μπορεί, βέβαια, να έχουν προστεθεί στα βιβλία κάποιες ερωτήσεις κρίσεως, το κριτήριο, όμως, της αξιολόγησης και βαθμολόγησης των μαθητών είναι ο συναγωνισμός της μεγαλύτερης και καλύτερης απομνημόνευσης. Κανείς, βέβαια, δε διαφωνεί με το ότι το μάθημα της Ιστορίας είναι θεωρητικό, ο τρόπος, όμως, που διδάσκεται και εξετάζεται δεν ανταποκρίνεται στον προορισμό και τον στόχο του. Στόχος του μαθήματος θα πρέπει να είναι η ιστορική γνώση, όχι μόνο ως ιστορικό γεγονός, αλλά και ως πείρα ζωής. Γι' αυτό θα πρέπει να γραφούν καινούρια βιβλία, που να καταγράφουν, να φωτίζουν και να συσχετίζουν ιστορικά γεγονότα τόσο της δικής μας όσο της ευρωπαϊκής και παγκόσμιας ιστορίας.

Όσον αφορά στην προφορική εξέταση, θα πρέπει να γίνεται με διάλογο για να αποφεύγεται έτσι η αποστήθιση των κειμένων του βιβλίου. Στις γραπτές εξετάσεις ο μαθητής θα

πρέπει να ελέγχεται όχι μόνο για την απλή γνώση των ιστορικών γεγονότων, αλλά και των παραμέτρων, που τα δημιούργησαν και τα επηρέασαν. Παράλληλα, τεχνικά μέσα, όπως προβολές, βίντεο, βιβλία, χάρτες, εκδρομές και επισκέψεις σε τόπους, χώρους και μουσεία, εξασφαλίζουν στο μάθημα ζωντάνια και ενδιαφέρον.

Λέγεται ότι οι νέοι είναι αδιάφοροι για την πολιτική ιστορία του τόπου, για πρόσωπα και γεγονότα, ότι είναι αρνητικοί στις σχολικές εορτές και επετείους, αποστασιοποιημένοι από την πολιτική ζωή του τόπου. Θεωρώ ότι για την κατάσταση αυτή δεν ευθύνονται εξ ολοκλήρου οι νέοι. Δεν διδαχθήκαμε ποτέ πολιτική ιστορία και, επομένως, δεν μπορούμε να εκτιμήσουμε σωστά τα πρόσωπα και τα γεγονότα, γιατί δεν γνωρίζουμε τις αιτίες και τις αφορμές που τα παρήγαγαν. Θέλουμε να αποκτήσουμε πολιτική συνείδηση. Και αυτό θα γίνει, αν μας βοηθήσουν να αντιληφθούμε τα γεγονότα σαν εξέλιξη της πρόσφατης ιστορίας μας. Σε λίγο καιρό, που θα κληθούμε να συμμετάσχουμε στην πολιτική ζωή του τόπου με την ψήφο μας, θα ακολουθήσουμε τυφλά την οικογενειακή πολιτική παράδοση, κι έτσι το πολιτικό σκηνικό θα αναπαραχθεί. Η απάντηση σε όλα αυτά είναι γνώση και συμμετοχή στα γεγονότα, στις γιορτές και επετείους, όχι σαν θεατές και κομπάρσοι, αλλά ως κύριοι συντελεστές και παραγωγοί.

Κλείνοντας, θα ήθελα να επισημάνω: Πρώτον, το εκπαιδευτικό μας σύστημα να απαλλαγεί από τη στείρα απομνημόνευση και τη βαθμοθηρία, την ανεπάρκεια του εκπαιδευτικού υλικού και τολμώ να πω και των εκπαιδευτικών. Δεύτερον, να επισημάνω την ανάγκη, η νεότερη Ιστορία της Ελλάδας και η Πολιτική μας ιστορία να διδάσκονται στα σχολεία για να μαθαίνουμε από τα λάθη μας, να σχεδιάσουμε και να χαράζουμε πορεία για το μέλλον, αφού ως γνωστόν η ιστορία επαναλαμβάνεται.

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Ευαγγελία Σακελλαρίου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΟΥ (Νομός Τρικάλων): Αξιότιμη κυρία Πρόεδρε, αγαπητοί συνάδελφοι Έφηβοι Βουλευτές, λυπάμαι που θα αναφερθώ σε ένα θέμα χλιοειπωμένο: το εκπαιδευτικό μας σύστημα. Όχι, δεν έκανα λάθος. Ακριβολογώ, γιατί το σύστημα αυτό μας παιδεύει, με την αρνητική έννοια του όρου.

Το Λύκειο έχει χάσει τον παιδαγωγικό του χαρακτήρα, παρέχοντας στείρες γνώσεις και λειτουργώντας ως μεταβατικό στάδιο για τα ΑΕΙ. Μέσα σε ένα συνεχή αγώνα ενάντια στο χρόνο, αποκοινωνικοποιούμαστε και φορτωνόμαστε άγχος για την τελική μας επίδοση και την εισαγωγή μας σε «καλές» σχολές. Έτσι, δημιουργούμε γύρω μας έναν ασφυκτικό κλοιό, που μας απαγορεύει να έχουμε ελεύθερο χρόνο. Το σύστημα, λοιπόν, μας κάνει να νιώθουμε μπερδεμέ-

νοι, φοβισμένοι και ανασφαλείς, αφού συχνές είναι οι μεταρρυθμίσεις του κάθε Υπουργού Παιδείας, με αποτέλεσμα να μην έχουμε μια συγκεκριμένη εικόνα για τα μαθήματα, τις διδακτικές ώρες, τις εξετάσεις για να μπορέσουμε να αποδώσουμε στο ακέραιο των δυνατοτήτων μας, καθώς προχωράμε στο άγνωστο με βάρκα την ελπίδα.

Θέλουμε το σχολείο μας να μας παιδεύει θετικά, προετοιμάζοντάς μας για την ένταξη στην κοινωνία, καλλιεργώντας την πνευματικότητά μας, δίνοντάς μας ερεθίσματα και ωθώντας μας στην αναζήτηση της γνώσης. Αυτό θα επιτευχθεί αν το διδακτικό προσωπικό έχει τη διάθεση και την υποδομή να το κάνει. Θέλουμε τα σχολεία μας να λειτουργούν ως πηγή πολιτισμού, εφαρμόζοντας προγράμματα για τη διεξαγωγή ποικίλων δραστηριοτήτων στα πλαίσιά τους.

Επιπρόσθετα, σε πολλά σχολεία παρατηρείται ανεπάρκεια υλικοτεχνικής υποδομής, αλλά και απουσία καθηγητών με ψυχική διάθεση και γνώσεις, ώστε να σταθούν δίπλα στο μαθητή, να τον καθοδηγήσουν και να τον στηρίξουν ψυχολογικά. Αυτά απομακρύνουν από τη γνώση και το σχολείο. Ο μεγάλος όγκος της ύλης, οι αδιάφοροι καθηγητές, χωρίς ικανότητα να προσελκύσουν το ενδιαφέρον των μαθητών, καθώς και τα απωθητικά βιβλία, κάνουν την παραπαιδεία να οργιάζει, επιβαρύνοντας τον οικογενειακό προϋπολογισμό και εξατμίζοντας τον ελεύθερο χρόνο μας.

Γιατί η «δωρεάν παιδεία» να μας κοστίζει τόσο ακριβά σε χρόνο και χρήμα; Και γιατί ο ελπιδοφόρος θεσμός της πρόσθετης διδακτικής στήριξης να έχει καταντήσει μια κακή απομίμηση της υπόλοιπης σχολικής πραγματικότητας; Το πρόσφατο παράδειγμα των Ολυμπιακών Αγώνων, όπου αποδείξαμε εμείς, οι Έλληνες ότι μπορούμε, αν θέλουμε, να μονιάσουμε και να πετύχουμε ό,τι βάλουμε σαν στόχο για το κοινό συμφέρον, μας λέει πως και στο θέμα της παιδείας, που είναι κοινό αγαθό, μπορεί η Πολιτεία, μέσα από μια διακομματική επιτροπή και με τη συμβολή εκπαιδευτικών να καταλήξει, επιτέλους, σε ένα μόνιμο προγραμματισμό για την παιδεία.

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Αικατερίνη Τσάλκου.

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΤΣΙΑΚΟΥ (Νομός Πέλλας): Αξιότιμη κυρία Πρόεδρε της Επιτροπής, φίλες και φίλοι Έφηβοι Βουλευτές, θα αναφερθώ σε ένα θέμα που μας απασχολεί και μας προβληματίζει: πρόκειται για το ισχύον εκπαιδευτικό σύστημα, που οδηγεί στην έλλειψη ελεύθερου χρόνου.

Ο ελεύθερος χρόνος για τους νέους, κυρίως, αλλά και για όλους τους ανθρώπους, είναι ο χρόνος, που διαθέτουν εκτός των υποχρεώσεων απασχόλησης στον τομέα των καθημερινών δραστηριοτήτων και μπορούν να τον χρησιμοποιήσουν, σύμφωνα με τις προσωπικές τους επιλογές. Στο θέμα αυτό κυριαρχούν δύο αντιτιθέμενες απόψεις: Κάποιοι υπο-

στηρίζουν ότι αφενός ο ελεύθερος χρόνος είναι χρόνος κενός. Απλά χρησιμεύει για να αποκαταστήσει ο άνθρωπος τις δυνάμεις, που δαπανήθηκαν κατά τη διάρκεια της εργασίας του. Αφετέρου, υπάρχει και δεύτερη άποψη, σύμφωνα με την οποία ο ελεύθερος χρόνος συντελεί στην ανάπτυξη των δημιουργικών ικανοτήτων του ανθρώπου, βοηθάει, δηλαδή, στην αναπλήρωση πνευματικών δυνάμεων και χρησιμεύει σαν φάρμακο για τις αποξενωτικές διαδικασίες, που δημιουργούνται κατά τη διάρκεια της εργασίας. Σε ποιο βαθμό, όμως, οι νέοι διαθέτουν σήμερα ελεύθερο χρόνο; Πρόκειται για ένα ερώτημα, η απάντηση του οποίου είναι γνωστή σε όλους μας. Διστάζουμε, όμως, να τη διατυπώσουμε.

Δυστυχώς, σήμερα τα παιδιά της ηλικίας μου δεν διαθέτουν ελεύθερο χρόνο για ξεκούραση και ψυχική ευφορία. Οι λόγοι του προβλήματος αυτού πηγάζουν, κατά κύριο λόγο, από το άσχημο εκπαιδευτικό μας σύστημα. Χωρίς, βέβαια, να θέλω να το κατηγορήσω, νομίζω πως οι απαιτήσεις του σχολείου είναι πολλές, ιδιαίτερα στη Β' και Γ' Λυκείου, από τις οποίες, βέβαια, καθορίζεται και το μέλλον μας. Επόμενο είναι οι νέοι να καταναλώνουν αρκετό χρόνο στις δραστηριότητες του σχολείου, με αποτέλεσμα να φορτώνεται πάρα πολύ το πρόγραμμά τους. Το πρόβλημα, όμως, εντοπίζεται και στις ελλείψεις, που παρατηρούνται στα δημόσια σχολεία: έλλειψη καθηγητών, ανεπάρκεια στο περιεχόμενο των βιβλίων, χάσιμο διδακτικών ωρών, αλλά και ελλείψεις αιθουσών, ώστε ο αριθμός των μαθητών ανά τμήμα να είναι πολύ μεγάλος. Όλα αυτά έχουν σαν αποτέλεσμα να μην διεκπεραιώνονται οι διάφορες δραστηριότητες, που αφορούν τη σχολική ζωή.

Στη συνέχεια, πολλοί καθηγητές, αν και έχουν γνώσεις, δεν τις μεταδίδουν στους μαθητές. Έτσι, οι μαθητές είναι αναγκασμένοι να καταφεύγουν στα φροντιστήρια, για να αναπληρώσουν τα κενά, που τους δημιουργούνται. Πρέπει, βέβαια, να τονίσω ότι ένας ακόμη λόγος, που μας οδηγεί στα φροντιστήρια είναι η αδυναμία του σχολείου να ολοκληρώσει την εξεταστέα ύλη σε ικανοποιητικό χρονικό διάστημα, ώστε να περισσέψει χρόνος για επανάληψεις. Επίσης, κάνοντας μια σύγκριση των ελληνικών σχολείων με τα σχολεία της Ευρώπης μπορούμε να εντοπίσουμε αρκετές διαφορές στον τρόπο διδασκαλίας. Συγκεκριμένα, στη χώρα μας η εκμάθηση της αγγλικής γλώσσας δεν είναι εφικτή μέσα στο σχολείο. Αντίθετα, στο εξωτερικό οι βασικότερες γνώσεις της αγγλικής και άλλων ξένων γλωσσών πραγματοποιούνται στο σχολείο.

Επομένως, καταλαβαίνουμε ότι εξαιτίας των ελλείψεων, που παρατηρούνται στα δικά μας σχολεία όλοι οι νέοι είμαστε αναγκασμένοι να δαπανούμε χρόνο σε φροντιστήρια ξένων γλωσσών για έξι χρόνια, προκειμένου να δώσουμε εξετάσεις για ένα πτυχίο, η ισχύς του οποίου είναι μόνο για την Ελλάδα.

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΜΟΡΦΩΤΙΚΩΝ ΥΠΟΘΕΣΕΩΝ

Οι συνέπειες της έλλειψης και της συνεχούς πίεσης από τον παράγοντα χρόνος είναι το άγχος, η αποξένωση, η νευρική κούραση, η αδιαφορία στην προσωπική και κοινωνική ζωή. Οι νέοι γίνονται εσωστρεφείς και προκαλείται η βαθιά αλλοτρίωσή τους. Αρκετές φορές θεωρούν σαν ένοχο τον ελεύθερο χρόνο. Ακόμα, δεν έχουν τη δυνατότητα για πνευματική καλλιέργεια. Επομένως, δεν ολοκληρώνονται ως άνθρωποι.

Προτείνω, λοιπόν, βελτίωση του εκπαιδευτικού συστήματος, επιμόρφωση των εκπαιδευτικών, ώστε να καλύπτονται οι απαιτήσεις των μαθητών και να μην καταφεύγουν στα φροντιστήρια, εξοικονομώντας περισσότερο ελεύθερο χρόνο για τη συμμετοχή τους σε πολιτιστικές και άλλες εκδηλώσεις. Ακόμα, ο ελεύθερος χρόνος των μαθητών να διατίθεται στην ενασχόληση με τον αθλητισμό, τις τέχνες, τη μουσική, που θα τους παρέχονται στο σχολείο, ώστε η αξιοποίησή τους να αποβλέπει στην πνευματική ολοκλήρωση και στην ψυχική αρμονία, μέσα από τις δραστηριότητες που επιλέγουν.

Συμπερασματικά, προτείνω ότι αυτό που πρέπει να κάνει ο σημερινός νέος για να μην πιέζεται από τον παράγοντα χρόνος είναι να αξιοποιεί τον ελεύθερο χρόνο ως προσωπικό, χωρίς ενοχές και να τον θεωρεί ως αναφαίρετο δικαίωμά του.

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Ιωάννα Χατζηδημητρίου.

ΙΩΑΝΝΑ ΧΑΤΖΗΔΗΜΗΤΡΙΟΥ (Β' Αθήνας): Κυρία Πρόεδρε της Επιτροπής, αγαπητοί συνάδελφοι Έφηβοι Βουλευτές, και εγώ, όπως και οι προηγούμενοι ομιλητές, θα κάνω λόγο για το εκπαιδευτικό σύστημα, το οποίο, όπως όλοι γνωρίζουμε, είναι ένα από τα χειρότερα.

Θα θέσω το ερώτημα: Γιατί να μην γίνονται καλύτερα πράγματα στα σχολεία, αφού έχουμε τις δυνατότητες; Αυτό το αποδείξαμε με την άψογη διοργάνωση των Ολυμπιακών Αγώνων. Γιατί να μην κάνουμε κάτι καλύτερο και στην παιδεία; Όπως άλλαξε ριζικά η Αθήνα, μέσα σε ελάχιστο χρονικό διάστημα, έτσι να πάρετε διορθωτικά μέτρα για την παιδεία και όχι ημίμετρα, όπως άλλοτε. Μπορείτε να διευκολύνετε τη ζωή των μαθητών, αφαιρώντας κάποια μαθήματα, που είναι άχρηστα και βάζοντας στη θέση τους άλλα, όπως το μάθημα των πρώτων βοηθειών, που σαφώς είναι αναγκαίο στον καθένα μας.

Επιπλέον, θα πρέπει να δώσετε περισσότερο ελεύθερο χρόνο στους μαθητές καταργώντας, την παραπαιδεία. Αυτό θα μπορούσε να γίνει, εάν αντικαθιστούσατε τους ήδη υπάρχοντες καθηγητές στα σχολεία, οι οποίοι είτε λόγω ηλικίας είτε για οποιοδήποτε άλλο λόγο, δεν ανταποκρίνονται στις υποχρεώσεις τους. Στη θέση αυτών, θα πρέπει να βάλετε άλλους, νέους καθηγητές, οι οποίοι έχουν την ψυχική δύναμη,

την όρεξη και τη διάθεση να μας μάθουν αυτά που ξέρουν.

Επομένως, πρέπει να μειωθεί το όριο συνταξιοδότησής τους. Έτσι, οι μαθητές δεν θα χρειάζεται να τρέχουν όλη μέρα στα φροντιστήρια και θα έχουν περισσότερο ελεύθερο χρόνο να ασχοληθούν με τον αθλητισμό, τη μουσική, τη ζωγραφική ή το χορό.

Άλλο ένα πρόβλημα είναι όλα αυτά τα καινούρια ΤΕΙ, που έχουν δημιουργηθεί, τα οποία σαφώς δεν εξασφαλίζουν επαγγελματική αποκατάσταση στους μαθητές, αλλά αντίθετα αδειάζουν τις τσέπες των ανενημέρωτων γονέων.

Δυστυχώς, τα προβλήματα δεν είναι μόνο αυτά, αλλά και άλλα πολλά, που χρειάζονται διόρθωση. Ελπίζω οι απόψεις της φετινής «Βουλής των Εφήβων» να εισακουστούν και να γίνει κάτι καλύτερο.

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Η Έφηβος Βουλευτής Μαρία Καργάκη έχει το λόγο.

ΜΑΡΙΑ ΚΑΡΓΑΚΗ (Νομός Ηρακλείου): Αξιότιμη κυρία Πρόεδρε της Επιτροπής, αγαπητοί συνάδελφοι Έφηβοι Βουλευτές, έχοντας ως αφορμή την κατάσταση, που επικρατεί στην περιοχή μου, σε μια επαρχία του Νομού Ηρακλείου όπου το βιοτικό επίπεδο είναι πολύ χαμηλό, θα ήθελα να σας παρουσιάσω εδώ ορισμένες από τις σκέψεις μου, όσον αφορά στον αναλφαβητισμό.

Η αδιαφορία του κράτους για την επαρχία και οι κοινωνικές ανισότητες, που επικρατούν εκεί, συμβάλλουν σημαντικά στην αύξηση του αναλφαβητισμού. Το βασικότερο πρόβλημα ξεκινά από την οικογένεια, που συχνά αναγκάζει τα ανήλικα μέλη της να εγκαταλείψουν τις βασικές τους σπουδές, πριν την ολοκλήρωσή τους, για να μπουν από πολύ μικρά στην αγορά εργασίας για βιοποριστικούς λόγους. Αυτό έχει ως θλιβερή συνέπεια τα παιδιά αυτά να γίνονται εύκολα αντικείμενο εκμετάλλευσης και να διακατέχονται από συναισθήματα ανασφάλειας, κατωτερότητας και αδυναμίας να εκφραστούν.

Θλιβερές συνέπειες υπάρχουν και στα άτομα μεγαλύτερης ηλικίας από τα παιδιά. Ο αναλφάβητος βυθίζεται στο σκοτάδι της αμάθειας, είναι δέσμιος προκαταλήψεων και δεισιδαιμονιών και, επίσης, δεν έχει σαφή αντίληψη των ατομικών και πολιτικών του δικαιωμάτων και υποχρεώσεων, πράγμα που δυσχεραίνει την ομαλή ένταξή του στο κοινωνικό σύνολο.

Όμως, και για στις γυναίκες ο αναλφαβητισμός απαγορεύει την οικονομική και κοινωνική χειραφέτησή τους.

Για αυτούς ακριβώς τους λόγους πρέπει όλοι μας να λάβουμε τα μέτρα μας για την επίλυση του προβλήματος.

Καταρχήν, η εννιάχρονη υποχρεωτική εκπαίδευση, πρέπει να γίνει πράξη και να μη μείνει μόνο στο γράμμα του νόμου.

Ακόμα, θα μπορούσαν να δοθούν παροχές στις άπορες οικογένειες, ενώ μέτρα θα μπορούσαν να ληφθούν για την

εύκολη πρόσβαση στα σχολεία των μαθητών, που κατοικούν σε απομακρυσμένες περιοχές.

Αναγκαία, πιστεύω, είναι και η απαγόρευση της παιδικής εργασίας.

Τέλος, θα ήταν ωφέλιμο να διοργανωθούν επιμορφωτικά προγράμματα για ενήλικους αναλφάβητους και να γίνει εκστρατεία ενημέρωσης από τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης για τα ειδικά προγράμματα επιμόρφωσης των ενηλίκων αναλφάβητων.

Ο αγώνας κατά του αναλφαριθμοσύμης πρέπει να είναι μια συλλογική διαδικασία συνειδητοποίησης, ενεργοποίησης και απελευθέρωσης των ανθρώπων. Αυτό δεν μπορεί να γίνει χωρίς τη συμμετοχή σε όλα τα επίπεδα αυτών, που τους αφορά άμεσα, δηλαδή, των ίδιων των αναλφάβητων.

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Έχει κλείσει ο κύκλος των πρωτολογιών. Έχουν εγγραφεί δέκα Έφηβοι Βουλευτές για να δευτερολογήσουν μαζί με την Εισηγήτρια. Σύμφωνα με τον Κανονισμό πρέπει να μιλήσει τέσσερα λεπτά η Εισηγήτρια και από δύο λεπτά οι υπόλοιποι.

Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Φρόσω Νικίτα, Εισηγήτρια.

ΦΡΟΣΩ ΝΙΚΗΤΑ (Λευκωσία Κύπρου): Αξιότιμη κυρία Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι, φίλες και φίλοι Έφηβοι Βουλευτές, το θέμα στο οποίο θέλω να αναφερθώ, αφορά στην εκπαίδευση των παιδιών στην κατεχόμενη Κύπρο. Μετά το σημαδιακό καλοκαίρι του 1974, το νησί μοιράστηκε στα δύο και οι Ελληνοκύπριοι, που αρνήθηκαν να εγκαταλείψουν τα σπίτια τους, παρέμειναν στα κατεχόμενα χωριά τους, εγκλωβισμένοι, ζώντας τις τραγικές συνέπειες της εισβολής.

Η ζωή στην κατεχόμενη Κύπρο έχει πολλές δυσκολίες, ιδιαίτερα για τα λιγοστά παιδιά, που έχουν απομείνει. Λόγω του καθεστώτος του Ντεκτάς τα παιδιά αυτά ζουν κάτω από άσχημες συνθήκες. Ένα από τα βασικά δικαιώματα, που στερούνται, είναι αυτό της μόρφωσης. Το μοναδικό σχολείο που λειτουργεί είναι το δημοτικό στην Καρπασία. Εκεί δεν υπάρχει η στοιχειώδης τεχνική υποδομή και τα μέσα διδασκαλίας είναι περιορισμένα. Υπάρχει ένας μόνο δάσκαλος για όλες τις τάξεις. Τα παιδιά έχουν στη διάθεσή τους λιγοστά βιβλία και η μόρφωση, που αποκομίζουν δεν είναι ικανοποιητική. Μερικά βιβλία λογοκρίνονται από τους Τούρκους, όπως για παράδειγμα αυτά της ιστορίας και των θρησκευτικών, με στόχο, φυσικά, τον αφελληνισμό και την ολοκληρωτική επικράτησή τους στη βόρεια Κύπρο.

Τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης, τα τοπωνύμια και οι επιγραφές είναι όλα στα τουρκικά. Έτσι, οι μαθητές αναγκαστικά χρησιμοποιούν την τουρκική γλώσσα στην καθημερινή τους ζωή. Τούτο συμβάλλει στον παραμερισμό της ελληνικής γλώσσας, με επακόλουθο να ξεχνιέται η εθνική μας ταυτότητα και η παράδοση.

Επιπλέον, δεν γίνονται πολιτιστικές εκδηλώσεις και δεν γιορτάζονται οι εθνικές και θρησκευτικές γιορτές. Η κατήχηση και ο εκκλησιασμός είναι απαγορευμένα. Τα παιδιά δεν έχουν δικαίωμα επικοινωνίας με σχολεία στις ελεύθερες περιοχές και οι ευκαιρίες για ψυχαγωγία, φιλία και ομαδική συναναστροφή είναι ελάχιστες.

Όμως, εδώ και ένα χρόνο, έχουν ανοίξει κάποια οδοφράγματα, που επιτρέπουν την ελεύθερη διακίνηση προς και από τα κατεχόμενα. Οι επαφές με τους εγκλωβισμένους αποτελούν ένα θετικό βήμα, αφού εντάσσονται οι μαθητές στο δικό μας σύνολο. Πρέπει να τους ενθαρρύνουμε να απαιτήσουν τα δικαιώματά τους, που τους προσφέρει η Σύμβαση των Ηνωμένων Εθνών και η Συμφωνία της Βιέννης του 1975, για την επαναλειτουργία σχολείων δημοτικής και μέσης εκπαίδευσης.

Μετά από πολλές ενέργειες οργάνωσης, τις επίμονες προσπάθειες της Κυπριακής Κυβέρνησης, καθώς και με τη συμβολή της Ευρωπαϊκής Ένωσης, έχει γίνει ένα πολύ σημαντικό βήμα ως προς τον τομέα αυτό. Το Γυμνάσιο του Ριζοκαρπάσου, που το έκλεισε ο τουρκικός στρατός, θα ανοίξει ξανά τις πύλες του και θα υποδεχτεί και πάλι τους μαθητές, μετά από τριάντα χρόνια.

Το Γυμνάσιο, που ιδρύθηκε το 1917, είναι το αρχαιότερο της κυπριακής υπαίθρου και ανέδειξε επιφανείς επιστήμονες, που διέπρεψαν στην Κύπρο και στο εξωτερικό. Η τουρκική πλευρά αποδέχτηκε τελικά την επαναλειτουργία του και ο Οργανισμός Ηνωμένων Εθνών έδωσε τη βεβαίωσή του γι' αυτό.

Στις 13 Σεπτεμβρίου, λοιπόν, περίπου είκοσι μαθητές θα φοιτήσουν για πρώτη φορά στο Γυμνάσιο, την ίδια μέρα, δηλαδή, που θα αρχίσει η σχολική χρονιά και στις ελεύθερες περιοχές. Εκεί θα διδάσκονται από Ελληνοκύπριους δασκάλους, οι οποίοι δήλωσαν μάλιστα έτοιμοι να εργαστούν αμισθί. Το ωρολόγιο πρόγραμμα και η διδασκτέα ύλη θα είναι ακριβώς τα ίδια, όπως των αντίστοιχων γυμνασίων των ελεύθερων περιοχών.

Το γεγονός της επαναλειτουργίας θα ζωντανέψει το κατεχόμενο χωριό, αφού θα μεταβούν εκεί οι μαθητές με τις οικογένειές τους. Ήδη, άρχισαν οι εργασίες συντήρησης του κτηρίου και συζητείται το θέμα της ασφάλειας μαθητών και καθηγητών.

Στην καρδιά της κατοχής, σε ένα χωριό, που ζουν μόνο έποικοι, θα λειτουργήσουν ένα δημοτικό και ένα Γυμνάσιο, εστίες της ελληνικής παιδείας, που θα αποτελέσουν την απαρχή ανόδου του Ελληνισμού στην Καρπασία. Η επαναλειτουργία του Γυμνασίου δεν είναι μόνο ένα μέτρο αποκατάστασης της εμπιστοσύνης, μεταξύ των δύο κοινοτήτων της Κύπρου, αλλά και μια ελπίδα και ένα μήνυμα πως Ελληνοκύπριοι και Τουρκοκύπριοι μπορούν να βρουν το δρόμο της συνεργασίας και της ειρήνης.

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΜΟΡΦΩΤΙΚΩΝ ΥΠΟΘΕΣΕΩΝ

MARIA ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Το λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής Θεόφιλος Τσεντερίδης από τη Θεσσαλονίκη.

ΘΕΟΦΙΛΟΣ ΤΣΕΝΤΕΡΙΑΔΗΣ (Α' Θεσσαλονίκης): Αξιότιμη κυρία Πρόεδρε της Επιτροπής, αγαπητοί φίλοι και φίλες συνάδελφοι Έφηβοι Βουλευτές, είναι αδιαμφισβήτητο το γεγονός ότι η Ελλάδα είναι μια χώρα με τεράστιο ιστορικό παρελθόν, κληρονόμος ενός πρωτοφανούς πολιτισμού και θρησκευτικής κουλτούρας.

Παρόλα αυτά, στη σύγχρονη ελληνική πραγματικότητα οι Έλληνες πολίτες εμφανίζονται αδρανείς, με συνέπεια τον έμμεσο υποβιβασμό της κουλτούρας μας και, όπως φαίνεται, ο λεγόμενος εκσυγχρονισμός εξασθενεί την εθνική συνείδηση.

Για να συγκεκριμενοποιήσω και να ψηλαφίσω την παραπάνω διαπίστωση, αρκεί να αναφέρω τα ακόλουθα επίμαχα συναφή σημεία:

Πρώτον, όλοι μας είχαμε την εμπειρία μίας μεγάλης χολιγουντιανής ταινίας, ιστορικού υποτίθεται περιεχομένου. Αυτές οι ταινίες προβαίνουν συχνά σε παραχάραξη της ελληνικής ιστορίας, όπως για παράδειγμα τα «σήριαλ-σκουπίδια», που λέγονται «Ζίνα», «Ηρακλής», αλλά και άλλες λιγότερο ανακριβείς ταινίες, όπως η «Τροία» και οι πέντε για το Μέγα-Αλέξανδρο αναμενόμενες ταινίες τον επόμενο χρόνο.

Δεύτερον, οι ασάφειες και ανακριβείς πολλών σχολικών βιβλίων Ιστορίας, τα οποία αναγράφουν λαθεμένες χρονολογίες αρχαιολογικών ευρημάτων.

Τρίτον, αλλοιωμένα ιστορικά στοιχεία, τα οποία προβάλονται ως η μόνη ιστορική αλήθεια από πολλούς ανυποψίαστους μαθητές.

Τέταρτον, δεν αναδεικνύεται η ομορφιά του ελληνικού στοιχείου στη σύγχρονη τέχνη και δεν ενθαρρύνεται η καλλιέργεια πατριωτικής συνείδησης. Σχετικά παραδείγματα η παρεμπόδιση της κατασκευής αντιγράφου του Παρθενώνα στη Βόρεια Ελλάδα, καθώς και η έλλειψη κλασικής αρχιτεκτονικής, στα περισσότερα ολυμπιακά έργα με πρώτο και καλύτερο το ιστορικό Μουσείο της Ακρόπολης.

Τέλος, θεωρώ ανησυχητικό αυτό που επιτρέπουμε να κάνουν οι Σκοπιανοί, οι αυτοαποκαλούμενοι και αυτοχριζόμενοι «Μακεδόνες» και οι Τούρκοι, που προσπαθούν να σφετεριστούν την ελληνική ιστορία.

Από τα παραπάνω είναι φανερό ότι η κληρονομιά μας κοντεύει να γίνει θύμα του προοδευτισμού και εμείς, «καταραμένοι» Άτλαντες της, συμπεριφερόμαστε με πλήρη αδιαφορία. Πρέπει, όμως, να γίνει κατανοητό από κοινοβουλευτικούς παράγοντες και από απλούς πολίτες ότι είναι χρέος μας να την υπερασπίσουμε με ενέργειες, όπως οι ακόλουθες.

Πρώτον, υιοθέτηση της αρχαίας ελληνικής αρχιτεκτονικής, η οποία θριαμβεύει και δεσπόζει στις πλατείες των με-

γαλουπόλεων του εξωτερικού, με κορυφαίο παράδειγμα το Βρετανικό Μουσείο του Λονδίνου.

Επιπροσθέτως, είναι απαραίτητη η παρέμβαση της Κυβέρνησης στο Μακεδονικό ζήτημα και σε άλλα ζητήματα σφετερισμού της εθνικής μας κληρονομιάς, που τείνουν να διαστρεβλώσουν την κοινή αντίληψη που υπάρχει για εμάς τους Έλληνες, μέσω απαγόρευσης εκπομπής σχετικών προγραμμάτων του CNN TURK και του δορυφορικού καναλιού της FYROM και αντίστοιχη διαφήμιση της χώρας μέσα από το Hellas NET.

Εκτός, όμως, από αυτές τις διεθνούς επιπέδου παρεμβάσεις στο ζήτημα του υποβιβασμού της ελληνικής ιστορίας, μπορούμε να έχουμε σαφώς πιο απλούς και πιο ριζικούς τρόπους αντιμετώπισής της, όπως ορθή και εγγυημένη συγγραφή σχολικών βιβλίων, με μέγιστο ποσοστό αναφοράς στην ελληνική και όχι τόσο στην ξένη ευρωπαϊκή ιστορία ή με συστηματική προσπάθεια για αναστήλωση των αρχαίων ελληνικών μνημείων, που υπάρχουν απ' άκρη σε άκρη σε όλη την Ελλάδα.

Ας μην ξεχνάμε, επίσης, ότι είμαστε ελεύθεροι πολίτες με ταυτότητα το παρελθόν μας και είμαστε ικανοί να διεκδικήσουμε και να απαιτήσουμε, να ορθώσουμε το ανάστημά μας και να προστατεύσουμε ό,τι μας έχει απομείνει.

Τελειώνοντας, ας μην ξεχνάμε ότι είμαστε μια χώρα μικρή σε έκταση, αλλά μεγάλη σε πλούτο ιδεωδών, ιδεών, πολιτισμού και αρχαιολογικού θησαυρού, όπως τονίστηκε από τον αξιότιμο κ. Καμπανέλη, κατά την υποδοχή μας στη «Βουλή των Εφήβων», πριν από δύο ημέρες. Η τελετή έναρξης το επιβεβαίωσε πλήρως. Είμαστε οι πρώτοι, που ανάψαμε τη φωτιά του Προμηθέα και Άτλαντες του πιο ευχάριστου βάρους, που υπάρχει σε αυτόν τον πλανήτη, της ύπαρξής μας ως Έλληνες. Ο εκσυγχρονισμός είναι όπλο της ανήθικης ομογενοποίησης. Η εθνική συνείδηση είναι όπλο του λαού.

MARIA ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Πασχαλία Μιχελόγωνα.

ΠΑΣΧΑΛΙΑ ΜΙΧΕΛΟΓΩΝΑ (Νομός Λακωνίας): Κυρία Πρόεδρε, παιδιά, γεια σας. Σήμερα, δεν θα σας πω για το Λάμπρο Κατσώνη. Σήμερα, έχω επιλέξει να αναφερθώ στο ρόλο του δασκάλου στην ανατολή του 20ου αιώνα και πως το έργο του παρεμποδίζεται από το υπάρχον εκπαιδευτικό σύστημα. Είναι ένα θέμα, που εμάς τους μαθητές μας απασχολεί καθημερινά, αλλά αφορά όλους, είτε άμεσα είτε έμμεσα.

Την εποχή της κυριαρχίας των Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης, καθημερινά γινόμαστε όλοι μάρτυρες ενός διαφορετικού τρόπου ζωής, που τείνει να μας μετατρέψει σε άβουλα καταναλωτικά όντα. Πρωταγωνιστικό ρόλο στη νέα πραγματικότητα παίζει η μηχανή, μία πραγματικότητα, όπου οι εκπαιδευτικοί διεκδικούν πια την παρουσία τους στο σχολείο,

το οποίο πελαγοδρομεί μπρος στο λαβύρινθο της τεχνολογίας. Σχολείο: μια λέξη που στις μέρες μας θυμίζει περισσότερο εργοστάσιο παραγάλων, αφού το εκπαιδευτικό σύστημα μετατρέπει το θεσμό του σχολείου σε μία αρένα ανελέητου ανταγωνισμού όπου δεν υπάρχουν πια εκπαιδευτικοί, αλλά εκπαιδευτές.

Ποιος ο ρόλος, λοιπόν, που πρέπει να υποδυθεί ένας εκπαιδευτής-δάσκαλος των ημερών μας για να ξαναγίνει εκπαιδευτικός; Ρόλος μεταλαμπαδευτή και μεταδότη γνώσεων και αξιών, σμιλευτή και πυροπολητή των ψυχών των μαθητών; Χρησιμοποιώντας εκπαιδευτικούς όρους της αρχαιότητας, θα μπορούσαμε να πούμε πως ο δάσκαλος αυτής της εποχής δεν αρκεί πλέον να είναι μόνο γραμματιστής, απλά να μεταφέρει γνώσεις, τώρα πρέπει να είναι και σοφιστής, να αναπτύσσει την κριτική ικανότητα των νέων, ώστε να μπορούν να επιλέγουν και μόνοι τους τις πηγές πληροφόρησής τους σε καιρούς, που ο άνθρωπος κινδυνεύει περισσότερο από τον καταγισμό των πληροφοριών, παρά από την αμάθεια.

Έτσι, μιλάμε για έναν πολύπλευρο ρόλο του εκπαιδευτικού, ρόλο καθοδηγητικό, νεωτεριστικό, διαγνωστικό, αξιολογητικό. Ο δάσκαλος είναι πρώτα απ' όλα ηθοποιός, ποιεί το ήθος των μαθητών του. Η στάση του στην τάξη είναι ευαίσθητη και αποφασιστική, με στόχο τη γενική μύηση των μαθητών στον κόσμο της γνώσης και στον πραγματικό κόσμο. Πρέπει να προσανατολίζει του μαθητές σε ένα τρόπο εκμάθησης, πέρα από την απομνημόνευση, διότι ο δάσκαλος δεν προσφέρει απλά γνώσεις, αλλά γνώση.

Κύριο εμπόδιο στο έργο του δασκάλου στέκεται το εκπαιδευτικό σύστημα, που δημιουργήσατε για εμάς, διότι κόβει το νήμα, που συνδέει τις ανάγκες και την προδιάθεση της νέας γενιάς με τους δασκάλους της. Πώς; Μα, παρεμποδίζοντας τη λειτουργία προσωπικής σχέσης ανάμεσα στο διδάσκοντα και το διδασκόμενο, αφού μας ορίσατε εσείς – και απευθύνομαι σε εσάς, κυρία Πρόεδρε – μια θέση θεσμική, με πρακτικές, όπως η βαθμολογία, οι απουσίες και οι ποινές. Ο δάσκαλός μας συχνά από φορέας σωτηρίας, γίνεται φορέας απώλειας των ευαισθησιών μας. Εμείς, όμως, ζητούμε ένα δάσκαλο συμπορευτή στο δρόμο της μαθητικής μας ζωής, που δίνει χρώμα στην τάξη και δεν αφήνει το λάθος του μαθητή να τον αφοπλίζει και να τον κάνει να αισθάνεται μειονεκτικά. Αντίθετα, αναγνωρίζει την ανομοιογένεια του μαθητικού σώματος και έτσι μας γνωρίζει σαν μονάδα, μέσα στην ομάδα της τάξης. Ένας εκπαιδευτικός οφείλει να είναι μάρτυρας, παρατηρητής και αναλυτής των προσωπικών εμπειριών ενός παιδιού και όχι να γνωρίζει μονάχα τη θέση στο θρανίο του, διότι ο ιδανικός δάσκαλος διδάσκει τους μαθητές του μαθαίνοντας.

Συμπερασματικά, το ισχύον εκπαιδευτικό σύστημα αλλοιώνει τη σχέση μας με τους δασκάλους, γι' αυτό και ζητούμε την τροποποίησή του, έπειτα όμως από μελέτη των προβλη-

ματικών σημείων, για ένα αναδημιουργημένο και όχι ανακαινισμένο εκπαιδευτικό σύστημα. Άλλωστε, σωστά λέγεται: Το κράτος ας θελήσει, επιτέλους, να σκεφτεί ότι δεν είναι επιχειρηματίας και το σχολείο είναι απλώς ένα μαγαζί του και ο εκπαιδευτικός ο υπάλληλος του μαγαζιού αυτού. Αν το κράτος εξακολουθήσει να κάνει εμπορικούς υπολογισμούς, τότε αλίμονο στα νιάτα, που μπαίνουν μέσα σε τέτοια εμπορικά καταστήματα. Αλίμονο σε εμάς, αλλά και σε εσάς.

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ -ΤΣΑΡΟΥΧΑ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Κωνσταντίνα Μπόσιου.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΑ ΜΠΟΣΙΟΥ (Β' Αθήνας): Σας χαιρετίζω ξανά, κυρία Πρόεδρε, φίλοι μου Έφηβοι Βουλευτές.

Πήρα την απόφαση να λάβω, για ακόμη μία φορά, το λόγο, με αφορμή δύο πρόσφατα γεγονότα και μια δική μου εμπειρία και να μιλήσω σήμερα για τον πλούτο της ελληνικής παράδοσης. Τα γεγονότα είναι η επίσκεψή μας στο Ωδείο του Ηρώδου Αττικού και η απουσία του θέματος αυτού, από τη χθεσινή μας συνεδρίαση. Η προσωπική μου εμπειρία είναι η ενδεκάχρονη συμμετοχή μου σε σωματείο ελληνικών παραδοσιακών χορών και λαογραφικών ερευνών.

Κανείς δεν μπορεί να φανταστεί την υπεροχή και το μεγαλείο της κληρονομιάς των παππούδων μας και των παππούδων των παππούδων μας, εάν δεν έχει ασχοληθεί με τη μελέτη της. Γνωρίζω την Ελλάδα πετραδάκι-πετραδάκι, χωρίς να έχω ταξιδέψει με μεταφορικό μέσο σε κάθε γωνιά της. Γνωρίζω, όμως, τους χορούς της, τις θρησκείες, τις πληθωρικές ενδυμασίες, τις κλιματολογικές συνθήκες, τις διατροφικές συνήθειες, τη συμπεριφορά διαφορετικών ανθρώπων, που συγκροτούν όλοι μια γροθιά, μια δύναμη στις δύσκολες καταστάσεις, τους Έλληνες.

Αν αυτά φαντάζουν προγονόπληκτα, τι να πω; Δεκτό. Μα, δεν είναι έτσι. Δεν μίλησα για την επιστροφή της φουστανέλας, την επιστροφή στο δωδεκαθεϊσμό. Απλώς, θεωρώ ότι όλα αυτά οφείλουμε να τα χαράξουμε στις καρδιές μας και οι αξίες του παρελθόντος να δώσουν τα φώτα τους για να βρούμε μία δίοδο στο τούνελ του μέλλοντος και τα παραδείγματα του ηρωισμού και της αυταπάρνησης των προγόνων μας να μας παραδειγματίσουν, για να πάψουμε να είμαστε οι δειλοί άνθρωποι των μεγαλουπόλεων.

Γιατί, όμως, έχουμε τέτοια αντιμετώπιση; Παγκοσμιοποίηση, ισοπέδωση των εθνικών ιδιαιτεροτήτων. Φτάσαμε να απορρίπτουμε κάθε τι ελληνικό και να αποδεχόμαστε σιδηροπτε ευρωπαϊκό, λες και η Ελλάδα δεν είναι Ευρώπη. Και όπως έλεγαν οι αρχαίοι ημών πρόγονοι: «Μέτρον άριστον». Όχι προοδοπληξία, όχι προγονοπληξία. Η σωστή παραγωγική πορεία είναι μελέτη, γνώση, εφαρμογή των αιώνιων αγαθών στο ταραχώδες ταξίδι της ζωής μας.

Γι' αυτό όλοι μας, όσο είναι καιρός, να βοηθήσουμε στα

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΜΟΡΦΩΤΙΚΩΝ ΥΠΟΘΕΣΕΩΝ

σχολεία μας να πραγματοποιούνται πολιτιστικές εκδηλώσεις. Φροντίστε οι γονείς από νωρίς να τροφοδοτείτε τα παιδιά σας, με κατάλληλα εφόδια και εσείς, οι επιφανείς άνθρωποι του τόπου, συνδέστε την παράδοση με το ευρωπαϊκό πνεύμα. Και αν όλα αυτά δεν αρκούν, οι βιβλιοθήκες και τα μουσεία είναι ανοιχτά να μας υποδεχτούν όλους και τα παραδοσιακά κτήρια στέκουν περήφανα σε αρκετά σημεία των πόλεών μας.

Μην ξεχνούμε: Η ιστορία επαναλαμβάνεται και θα κληθούμε εμείς, οι έφηβοι του σήμερα, να πάρουμε αποφάσεις, που θα αρμόζουν στο ήθος, που επέδειξαν οι πρόγονοί μας και να σταθούμε αντάξιοι της κληρονομιάς που βρίσκεται στους ώμους μας.

MARIA ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής):

Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Γεωργία Χριστοπούλου.

ΓΕΩΡΓΙΑ ΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΥ (Νομός Αχαΐας): Αξιότιμη κυρία Πρόεδρε, αγαπητοί συνάδελφοι Έφηβοι Βουλευτές, θα ήθελα να αναφερθώ σε τρία θέματα, που συζητώ στο σχολείο που φοιτώ στην Πάτρα με τους συμμαθητές μου και να παρουσιάσω τις δικές μου απόψεις.

Σήμερα, οι έντονοι ρυθμοί της ζωής έχουν κάνει τον νέο βιαστικό, εσωτερικά κενό. Το υπάρχον εκπαιδευτικό σύστημα εκμηδενίζει τον ελεύθερο χρόνο των μαθητών. Κυριαρχεί το άγχος. Πρέπει, λοιπόν, να υπάρξει κατάλληλη μεταρρύθμιση, που θα προβλέπει ικανό ελεύθερο χρόνο.

Παγκοσμίως γνωστό είναι ότι ο τωρινός άνθρωπος απεχθάνεται τη μελέτη. Μερικοί μαθητές ταυτίζουν το βιβλίο με την καταπίεση, την προκατασκευασμένη γνώση. Αν, όμως, τυπωθούν καλογραμμένα βιβλία και βελτιωθούν, τότε θα ωθούν το νέο προς τη μελέτη τους.

Τέλος, παρατηρείται αδυναμία επιλογής του κατάλληλου επαγγέλματος. Συνχά οι δημιουργικές δυνάμεις του νέου μένουν παθητικές, ανεκμετάλλετες. Το αποτέλεσμα είναι ο νέος να μένει άνεργος. Ο άνεργος δε δημιουργεί, όχι γιατί δε θέλει, αλλά γιατί δεν του δίνεται η ευκαιρία. Γι' αυτό πολλοί νέοι στρέφονται σε επαγγέλματα με εύκολο χρήμα, που, συνήθως, προβάλλουν τα Μ.Μ.Ε. και, κυρίως, η τηλεόραση, στην οποία μυθοποιούνται ορισμένα πρότυπα.

Προτείνω να προβάλλονται εκπομπές, με θετικά πρότυπα, που στόχο έχουν να αναπτύξουν το κριτικό πνεύμα και να μάθουν οι νέοι να ξεχωρίζουν την αλήθεια από το ψέμα. Θα πρέπει να γίνει επαναπροσδιορισμός των αξιών μας.

Πρωταρχικός ρόλος του ανθρώπου είναι να δώσει άλλες προτεραιότητες για την καλύτερη ποιότητα της ζωής του. Οι νέοι έχουν όλη τη ζωή μπροστά τους. Πρέπει, όμως, να καταλάβουν ότι οι ίδιοι είναι υπεύθυνοι για τις πιθανές επιτυχίες ή αποτυχίες τους. Ας μην χάνουν, όμως, την αισιοδοξία τους. Χρέος τους είναι να προχωρήσουν με όλες τις δυνάμεις τους

και να προσαρμοστούν ομαλά, όχι να συμβιβαστούν δουλικά σε λαθεμένες αντικειμενικά καταστάσεις. Αρχή τους, οι περιφημοί στίχοι του Καβάφη «κι αν δεν μπορείς τη ζωή σου να την κάνεις όπως θέλεις, τούτο μόνο προσπάθησε, όσο μπορείς μην την εξευτελίζεις». Έτσι η ζωή μας θα είναι μεστή από δημιουργία και χαρά.

MARIA ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Η Έφηβος Βουλευτής Ιωάννα Πολομαρκάκη έχει το λόγο.

ΙΩΑΝΝΑ ΠΟΛΟΜΑΡΚΑΚΗ (Νομός Ηρακλείου): Αξιότιμη κυρία Πρόεδρε, φίλοι μου καλημέρα σας και με συγχωρείτε για την προχειρότητα του λόγου μου.

Η εκπαίδευση είναι ένας τρόπος αναπαραγωγής του κοινωνικού συστήματος, το οποίο χαρακτηρίζεται από φοβερά προβλήματα και τρομερές ανισότητες. Οι νέοι, όμως, οραματίζονται έναν καλύτερο κόσμο. Δεν θέλουν να είναι μέρος αυτού του σημερινού κακοστημένου σόου. Η επαναστατικότητα και η τάση τους να αμφισβητούν αυτή την κοινωνία χαρακτηρίζονται πολλές φορές ως άμυαλος παρορμητισμός και ανωριμότητα. Αφήστε τους ενήλικες να φροντίσουν για τον κόσμο, που έχουν πείρα και ωριμότητα, μας λένε. Όμως, ουσιαστική αλλαγή δεν μπορεί να υπάρξει μόνο από τις αποφάσεις και τις κρίσεις των ενηλίκων, που ας μου επιτραπεί η έκφραση, είναι βολεμένοι πια σ' αυτό το σύστημα. Δεν αμφισβητώ, όμως, την αξία της πείρας τους.

Πιστεύω ότι η βελτίωση αυτού του κόσμου μπορεί να γίνει μόνο μέσα απ' αυτό το διάλογο των δύο γενεών και με το σεβασμό, επιτέλους, προς τις προτάσεις των νέων.

Η «Βουλή των Εφήβων», αυτός ο εμπνευσμένος θεσμός, είναι η ελπιδοφόρα αρχή αυτού του διαλόγου, αφού επιτρέπει να ακουστεί η φωνή των εφήβων. Όμως, νομίζω πως οι προτάσεις μας δεν λαμβάνονται ουσιαστικά υπόψη και πως ό,τι θα ακουστεί στις αίθουσες θα μείνει μόνο στα αρχεία, χωρίς να προβληματίσει. Η νεολαία ζητάει τα όνειρα και οι προσδοκίες της από το μέλλον να μην λησμονούνται, αλλά μέσα από την εκπαίδευση να προωθείται η φωνή μας, ώστε να σταματήσει πια η διαιώνιση αυτού του σόου.

MARIA ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Ο Έφηβος Βουλευτής Θωμάς Φλώρος έχει το λόγο.

ΘΩΜΑΣ ΦΛΩΡΟΣ (Νομός Αργολίδας): Αξιότιμη κυρία Πρόεδρε, φίλοι μου Έφηβοι και γιατί όχι, ίσως, και μελλοντικοί Βουλευτές, εγώ θα ήθελα απλά να δώσω συγχαρητήρια. Όχι, όμως, σε σας αγαπητοί συντελεστές ή στο θεσμό της «Βουλής των Εφήβων», γιατί αυτά είναι δεδομένα. Είναι μια πρωτόγνωρη εμπειρία και πραγματικά μόνο όταν ήρθαμε εδώ το καταλάβαμε. Τα συγχαρητήρια, που θέλω να δώσω, απευθύνονται σε μας, στον κάθε ένα από σας και στον εαυτό μου.

Είναι τρομερά σπουδαίο να μπορεί ο άνθρωπος και, ιδι-

αίτερα, ο νέος να βλέπει λίγο πιο πέρα από τον εαυτό του και λίγο πιο πάνω από τον ορίζοντα, που ορθώνεται μπρος του. Είναι τρομερά σπουδαίο να προβληματίζεται, να οραματίζεται, να ονειρεύεται.

Πιστεύω πως ο καθένας εδώ μέσα μπορεί να οδηγήσει σε αλλαγές τον κόσμο. Οι αλλαγές, που όλοι θα θέλαμε να επέλθουν, δεν θα γίνουν πιστεύω από το τάδε γνωστό πρόσωπο, από κάποιο κίνημα, έτσι, αόριστα, από κάποιο σπουδαίο ιδεολόγο μακριά από μας κάποια στιγμή. Έτσι, δε γίνεται τίποτα. Οι αλλαγές θα γίνουν από μένα, θα γίνουν από τον Κώστα δίπλα μου, από τη Βανέσα μπροστά μου.

Ένας καλός φίλος μου είχε πει κάποτε ότι η μόνη δύναμη, που διαθέτει ο άνθρωπος είναι η θέληση, πέραν αυτής καμία άλλη. Πράγματι, με αυτή η καθένας μπορεί να κάνει θαύματα. Ο καθένας από μας διαθέτει ανεξάντλητο δυναμικό μέσα του και μια τρομερή δύναμη, που ούτε ο ίδιος μπορεί να φανταστεί. Η εξουσία, δυστυχώς, όμως, μας θέλει απλά γρανάζια. Είναι ιστορικό δεδομένο ότι δε μας θέλει αμφισβητίες, γιατί έτσι μπορεί να μας ελέγχει καλύτερα.

Σας προτρέπω, λοιπόν, όλους να βγείτε σ' αυτό το συναρπαστικό, αλλά και δύσκολο ταξίδι αφύπνισης αυτού του κοιμισμένου ηφαιστείου. Οι περισσότεροι, φαντάζομαι έξω στην κοινωνία, ακούγοντας τέτοια λόγια τύπου «θα αλλάξουμε τον κόσμο, έχουμε ισχύ» χαμογελούν σαρκαστικά, σκεφτόμενοι ότι όλα αυτά είναι ανόητοι ρομαντισμοί. «Άστον μωρέ αυτόν, μικρός είναι, σιγά-σιγά θα μεγαλώσει, θα του περάσει». Και αν συνεχίσεις να τα λες αυτά μεγαλώνοντας, τότε σε κοιτούν και περιέργα ότι πετάς στα σύννεφα ή ότι είσαι τρελός.

Εγώ σας λέω, λοιπόν, «γράψτε τους» όλους αυτούς. Πρόκειται για ανθρώπους, που γεννήθηκαν μόνο και μόνο για να πεθάνουν, για ανθρώπους που δεν ξεφεύγουν από την χιλιοεπτατημένη λεωφόρο και που ποτέ δεν πρόκειται να νιώσουν αυτή τη σπίθα, που υπάρχει στις καρδιές μας.

Εμείς ας τολμήσουμε, γιατί πλέον θέλει πολύ θάρρος σήμερα, για να είμαστε ξεχωριστοί και για να χαράξουμε τα δικά μας μονοπάτια. Να βάλουμε το δικό μας λιθαράκι. Ας τολμήσουμε να έχουμε τα μάτια μας, συνεχώς, ανοικτά, ας τολμήσουμε να αμφισβητούμε, να αναζητούμε, να ενδιαφερόμαστε για όλα αυτά, που συμβαίνουν γύρω μας. Ας τολμήσουμε να μην κοιτάμε μόνο την «πάρτη» μας. Ας τολμήσουμε, με λίγα λόγια, να είμαστε ελεύθεροι.

Φεύγοντας από δω, ας δώσει ο καθένας μια υπόσχεση στον εαυτό του ότι θα προσπαθήσει, τουλάχιστον, να κρατήσει αυτή τη φλόγα που έχει σήμερα, άσβεστη όσα χρόνια κι αν περάσουν. Είναι δύσκολο. Ας θυμόμαστε ότι σε μας ανήκει το μέλλον. Ας θυμόμαστε ότι έχουμε χρέος να πολεμήσουμε γι' αυτό. Μπράβο μας, λοιπόν, γιατί βλέπω ότι αρκετοί εδώ έχουν αντιληφθεί αυτή την αλήθεια. Αυτό είναι το πρώτο σπουδαίο σκαλοπάτι. Το πόσο ψηλά θα φτάσουμε από εμάς θα εξαρτηθεί. Μπράβο λοιπόν.

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Στυλιανή Παπαοικονόμου.

ΣΤΥΛΙΑΝΗ ΠΑΠΑΟΙΚΟΝΟΜΟΥ (Α' Πειραιώς): Αξιότιμη κυρία Πρόεδρε, αγαπητοί Έφηβοι Βουλευτές, χθες έγινε αναφορά στην αξιολόγηση των καθηγητών, με σκοπό την ανανέωση του εκπαιδευτικού προσωπικού, τη συχνή αντικατάστασή του και τη βελτίωση του εκπαιδευτικού μας συστήματος. Πρέπει να γνωρίζουμε ότι αριστοί για τις αξιολογήσεις είναι οι σχολικοί σύμβουλοι. Ωστόσο, θα ήταν λάθος να εμμένουμε στην αξιολόγηση των καθηγητών. Ποια θα είναι τα κριτήρια σύμφωνα με τα οποία πτυχιούχοι, άνθρωποι, των οποίων η προσπάθεια έχει επιβραβευθεί με την πρόσληψή τους, θα αποκλείονται από την τέλεση του χρέους τους;

Ναι, στη συνταξιοδότησή τους νωρίτερα. Αλλά κατά πόσο θα μεταβληθούν προς το καλύτερο οι συνθήκες στην παιδεία, αν «κατηγορήσουμε» τους καθηγητές για τις συνθήκες που επικρατούν; Για να αλλάξουμε τα δεδομένα, πρέπει να βαδίσουμε όλοι μαζί. Αν εμείς κρίνουμε τους καθηγητές, σύμφωνα με τη βαθμολογία μιας τάξης, δεν είναι επόμενο και αυτοί να μας αντιμετωπίζουν εμάς, την τάξη, σαν αντικείμενο, που θέλουν να το εκμεταλλευτούν για την επαγγελματική τους ανέλιξη και όχι σαν ολόκληρα, που επιθυμούν ορθά να διαπλάσουν;

Προηγουμένως, μια συνάδελφος Βουλευτής ασχολήθηκε με την ελληνική γλώσσα. Γι' αυτό θέλω να αναφερθώ στο πρόβλημα, που τυραννά τη γλώσσα μας, καθώς κατάλοιπα καθαρεύουσας μάς βαρβαίνουν και εμείς αμφιταλαντευόμαστε ανάμεσα σε τύπους και κανόνες. «Τη γλώσσα μου έδωσαν ελληνική», αλλά ακόμα ψάχνω να βρω ποια είναι σ' αλήθεια. Υφίσταμαι, υφίστασαι, υφίσταται, και μετά; Αν θέλω να χρησιμοποιήσω το πρώτο πληθυντικό θα πω: υφιστάμεθα. Ναι, αλλά τότε ο δημοτικιστής καθηγητής θα με διορθώσει. Όμως η γλώσσα μας, όπως υπεστήριξε και ο Ελύτης είναι ενιαία. Αν θέλω μπορώ να πω εν λευκώ, εν ψυχρώ, εν πάση περιπτώσει. Είμαστε εδώ για να εκφραστούμε ελεύθερα. Ας υπάρξει η αναγκαία ενασχόληση με το γλωσσικό ζήτημα, για να έχουμε στα χέρια μας και ένα πολυσύνθετο και κοινώς αποδεκτό μέσο για να εκφραστούμε.

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Αγγελική Παπαδοπούλου.

ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ (Β' Αθήνας): Αξιότιμη κυρία Πρόεδρε, αγαπητοί συνάδελφοι, κατά καιρούς ακούω πως οι Έλληνες δεν έδειξαν το πρέπον ενδιαφέρον για τους Ολυμπιακούς Αγώνες. Και, όμως, αξίζει στους Έλληνες ένα βραβείο, διότι παρ' όλο που δέχθηκαν τα πυρά όλων των ξένων ειδησεογραφικών πρακτορείων κατάφεραν να διοργανώσουν τους καλύτερους Ολυμπιακούς Αγώνες.

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΜΟΡΦΩΤΙΚΩΝ ΥΠΟΘΕΣΕΩΝ

Δύο μήνες πριν την έναρξή τους είναι αλήθεια πως ούτε εμείς οι ίδιοι πιστεύαμε ότι θα τα καταφέραμε. Σ' αυτή την αντίληψη βοήθησε η προπαγάνδα από τα ξένα μέσα μαζικής ενημέρωσης.

Και όταν, τελικά, ήμασταν πανέτοιμοι, την ημέρα έναρξης των Ολυμπιακών Αγώνων μαθεύτηκε πως οι αθλητές μας Κεντέρης και Θάνου, στους οποίους όλος ο ελληνισμός στήριζε τις ελπίδες του για διάκριση, δε θα αγωνιζόντουσαν. Παρ' όλες τις αντιξοότητες οι Έλληνες δεν έσκυψαν το κεφάλι, αλλά έδωσαν δυναμικό παρόν και εμπύχωσαν τους αθλητές τους. Ήμουν και εγώ, μέσα στους εβδομήντα χιλιάδες θεατές στους τελικούς του στίβου, στο Ολυμπιακό Στάδιο. Ήμουν εκεί, όταν η Φανή Χαλιάς μας έκανε υπερήφανους. Ένωσα όσο ποτέ άλλοτε ευτυχισμένη. Τα χέρια μου πονούσαν από το χειροκρότημα και ο λαϊμός μου είχε κλείσει από τις φωνές. Όμως, ήξερα ότι η δική μου καρδιά κτυπούσε σε γρήγορους ρυθμούς, όπως και όλων των θεατών, μέσα και έξω από το στάδιο.

Όταν πήρε το χρυσό μετάλλιο, στο Στάδιο επεκράτησε πανικός. Στο άκουσμα του Εθνικού Ύμνου, που τον τραγουδούσαν εβδομήντα χιλιάδες άνθρωποι, ανατρίχιασα. Ήταν η πρώτη φορά, που ένωσα τόσο μεγάλη εθνική υπερηφάνεια, τόσο Ελληνίδα, όσο ποτέ πριν. Εκείνο το χρυσό μετάλλιο δεν ήταν της Φανής. Ήταν δικό μου, ήταν του διπλανού μου, όλων των Ελλήνων. Επειδή, λοιπόν, βίωσα την παραπάνω κατάσταση, δεν μπορώ να δεχθώ ότι οι Έλληνες δε συγκινήθηκαν από τους Ολυμπιακούς Αγώνες. Βέβαια, σ' αυτό συνέβαλε και η κατάκτηση του Πανευρωπαϊκού Πρωταθλήματος του 2004. Πρώτη φορά, οι Έλληνες ξεχύθηκαν κατά χιλιάδες στους δρόμους για να πανηγυρίσουν – εκτός από κάποιο πολιτικό γεγονός – το θρίαμβο της εθνικής μας ομάδας. Αυτό ήταν, που ξύπνησε το εθνικό μας φρόνημα και μας υπενθύμισε ότι ανέκαθεν οι Έλληνες ήταν ένα έθνος, μια γροθιά.

Δυστυχώς, όμως, ξεχνάμε ότι εκτός από αυτά τα μεγάλα αθλητικά γεγονότα στις 17 Σεπτεμβρίου λαμβάνει χώρα ένα εξίσου σημαντικό γεγονός, η έναρξη των Παραολυμπιακών Αγώνων. Το κοινωνικό σύνολο αδιαφορεί για τα άτομα με ειδικές ανάγκες, τα οποία καθημερινά πασχίζουν να επιβιώσουν σε μια κοινωνία, που τους δείχνει το πιο σκληρό και απάνθρωπο πρόσωπό της. Παρόλη την αδιαφορία, που δείχνουμε γι' αυτή την ευπαθή κοινωνική ομάδα και παρόλο τον κοινωνικό ρατσισμό μας, οι άνθρωποι αυτοί συνεχίζουν την προσπάθεια για ζωή. Έμπρακτη απόδειξη είναι ο θεσμός των Παραολυμπιακών Αγώνων. Για τη βελτίωση αυτού του θεσμού, θεωρώ σωστό να γίνει αλλαγή της ονομασίας του και να ονομαστούν σε «Υπερολυμπιακούς Αγώνες», γιατί πραγματικά αυτοί οι άνθρωποι καταβάλλουν υπερπροσπάθεια. Πρέπει να γίνει ανάλογη προβολή αυτών των αγώνων από τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης, όπως έγινε και για

τους Ολυμπιακούς. Επίσης, εφόσον τις ημέρες διεξαγωγής των Παραολυμπιακών βρίσκονται σε λειτουργία τα σχολεία, οι μαθητές μέσα στα σχολικά πλαίσια να πηγαίνουν σε διάφορα αγωνίσματα προς ενθάρρυνση των αθλητών. Βέβαια, θα ήταν σωστό αν αυτό το μέτρο ίσχυε και για τα σχολεία της επαρχίας.

Γενικότερα, πρέπει το σχολείο να ωθεί τους μαθητές σε παρακολούθηση τέτοιου είδους εκδηλώσεων και να τους παρέχει ανθρωπιστική παιδεία. Ας δώσει πρώτο το κράτος το μήνυμα της άρσης της αδιαφορίας προς τα άτομα με ειδικές ανάγκες, τα οποία μας δίνουν καθημερινά μάθημα ζωής, πως ό,τι δεν μας σκοτώνει, μας κάνει πιο δυνατούς.

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Το λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής Αλέξανδρος Μανωλάκος, από το Πειραιά.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΜΑΝΩΛΑΚΟΣ (Α' Πειραιώς): Αξιότιμη κυρία Πρόεδρε, αγαπητοί συναδελφοί, η σύγχρονη εποχή έχει να επιδείξει χιλιάδες προβλήματα, τα οποία επιζητούν ικανά άτομα για να τα λύσουν. Αυτοί είναι οι νέοι, που η δυναμική τους να αλλάξει τον κόσμο απορρέει από την ίδια τη φύση της νεότητας και ειδικότερα, από τα χαρακτηριστικά, που συνοδεύουν τη βιολογική ακμή. Ο αυθορμητισμός, ο ενθουσιασμός, η ζωντάνια, η επαναστατικότητα το θάρρος και η αισιοδοξία, είναι στοιχεία, που αν προστεθούν στην τάση για αμφισβήτηση κάθε κατεστημένης αξίας και στη διάθεση για αλλαγή, μπορούν να οδηγήσουν στη δημιουργική ανάπλαση της κοινωνίας.

Η αντικειμενική θεώρηση της πραγματικότητας ωστόσο οδηγεί, δυστυχώς, στη διαπίστωση ότι μια μεγάλη μερίδα νέων της εποχής μας παρουσιάζεται παθητικοποιημένη, κλεισμένη στον εαυτό της και αδιάφορη, απέναντι στον πάσχοντα άνθρωπο, στα μεγάλα αδιέξοδα και στις μεγάλες προκλήσεις των καιρών. Ιδιαίτερα, η ραγδαία εισβολή της εικόνας σε όλες τις εκφάνσεις της ζωής των νέων ακυρώνει τις αντιστάσεις του και περιορίζει την λογική αποτίμηση των στοιχείων. Ο ρυθμός που προβάλλονται τα γεγονότα και τα μηνύματα στα τηλεοπτικά πράγματα, δεν αφήνει περιθώριο για γόνιμη αφομοίωση. Έτσι, αδυνατούν να μεταβιβάσουν στη νέα γενιά τα κατάλληλα ερεθίσματα για την δημιουργία ολοκληρωμένων προσωπικοτήτων, που θα είναι σε θέση να μετέχουν ενεργά στη γόνιμη αναμόρφωση του κοινωνικού γίγνεσθαι.

Σε μια εποχή ιδεολογικής σύγχυσης και κατάρρευσης αξιών, θεσμών και ιδανικών, όπως είναι η σημερινή, οι νέοι οδηγούνται σε απογοήτευση. Η συγκέντρωση μεγάλης δύναμης σε χέρια λίγων, μειώνει την πίστη του νέου στη δυνατότητα ουσιαστικής παρέμβασης στη λήψη αποφάσεων. Σίγουρα οι γενικεύσεις και οι μονόπλευρες θεωρήσεις, σχετικά με την στάση των νέων απέναντι στα κοινά προβλήματα, συνιστούν εσφαλμένη και απόλυτη τοποθέτηση. Κοντά στους νέ-

ους, που αδιαφορούν και ιδιωτεύουν, υπάρχουν και άλλοι, που ευαισθητοποιούνται και δραστηριοποιούνται. Ωστόσο, όλοι θα πρέπει να αφυπνιστούμε και να συνειδητοποιήσουμε ότι το να ζει κανείς χωρίς ιδανικά είναι ο ασφαλέστερος πνευματικός θάνατος. Να θέσουμε ως υπέρτατο σκοπό τη δημιουργία ενός καλύτερου κόσμου, πείθοντας, παράλληλα, και τους πρεσβύτερους ότι μπορούμε να αναπτύξουμε αναμορφωτικές και διαμορφωτικές δυνάμεις. Σε αυτό το σημείο, θα ήθελα να επισημάνω το θάρρος ενός άνδρα αντιπροσωπευτικού του είδους του, που δεν αφέθηκε στο έλεος του χρόνου, αλλά πήρε τη ζωή στα χέρια του. Μια δεκαετία μετά την ενηλικίωσή του, απεφάσισε να τελειώσει το σχολείο αδιαφορώντας για τις δυσκολίες, οικονομικές και κοινωνικές. Από ένας συνηθισμένος χαμηλόμισθος ιδιωτικός υπάλληλος, εξελίχθηκε σε φοιτητή της Ιατρικής Σχολής Αθηνών.

Σε αυτές τις προσπάθειές μας χρειαζόμαστε την πείρα των μεγαλύτερων. Θέλουμε να εμπνευστούμε από αυτούς, θέλουμε να συνεργαστούμε με τους γονείς μας, με τους καθηγητές μας, με τους εκπροσώπους της οργανωμένης κοινωνίας, με τους αρμόδιους κοινωνικούς φορείς, με τους πνευματικούς μας ηγέτες, έτσι ώστε μέσα από τη δημιουργική αντιπαράθεση και τον τεκμηριωμένο διάλογο να εξομαλύνουμε τις διαφορές μας και να αποδειξουμε ότι η διάθεσή μας για αμφισβήτηση είναι ορθολογική και διέπεται από την έννοια του μέτρου. Επιθυμούμε να καταλάβουν ότι οι αντιρρήσεις μας συνοδεύονται από αντιπροτάσεις, γιατί έχουμε κατανοήσει ότι η φωτισμένη άρνηση δίνει την ελπίδα ότι η ζωή δε θα μείνει εκεί που έφθασε, αλλά θα προχωρήσει.

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Το λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής Νικητάς Σιδηρόπουλος, από την Α΄ Θεσσαλονίκης.

ΝΙΚΗΤΑΣ ΣΙΔΗΡΟΠΟΥΛΟΣ (Α΄ Θεσσαλονίκης): Αξιότιμη κυρία Πρόεδρε, αγαπητοί συνάδελφοι, δεν θέλω να μακρηγορήσω και να σας κουράσω. Απλώς, θέλω να απευθυνθώ εμμέσως στην εκάστοτε πολιτική ηγεσία του τόπου μας.

Το σύνθημα, λοιπόν, του προγράμματος της Θ΄ Συνόδου της «Βουλής των Εφήβων», είναι το εύηχο: «Η φαντασία στην εξουσία». Αλλά, μήπως, η φαντασία παραμένει στην εξουσία μόνο για τέσσερις μέρες, δηλαδή, μόνο κατά τη διάρκεια του προγράμματος αυτού; Μακάρι η απάντηση στο ερώτημά μου αυτό να ήταν αρνητική. Μη μας αγνοείτε, λοιπόν. Βιώνουμε καθημερινά τα προβλήματα στα οποία αναφερόμαστε και πολύ περισσότερο αυτό της παιδείας, που είναι και το κύριο αντικείμενο της συζήτησής μας και το οποίο μας βασανίζει πολύ περισσότερο τα τελευταία και, συγχρόνως, κρίσιμα χρόνια της εφηβείας μας.

Δεχθείτε, λοιπόν, τις προτάσεις μας και διορθώστε τις, όπου κριθεί απαραίτητο, αλλά, επιτέλους, εφαρμόστε τις.

Δεχθείτε τη φαντασία, που απλόχερα σας προσφέρουμε και μην την αφήσετε αδρανή στα κείμενα των πρακτικών. Ίσως ο κόσμος, με τη δική μας φαντασία, με το δικό μας αυθορμητισμό, με τη δική μας απεριόριστη ενέργεια, σε συνδυασμό με τη δική σας σοφία, γνώση και εμπειρία, να γίνει ο ιδανικός. Ίσως φτάσουμε στην Ιθάκη, που τόσα χρόνια αναζητούμε.

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Το λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής Ελευθέριος Πετρόπουλος, από το Νομό Καβάλας.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΠΕΤΡΟΠΟΥΛΟΣ (Νομός Καβάλας): Κυρία Πρόεδρε, αγαπητοί συνάδελφοι Έφηβοι Βουλευτές. Το θέμα για τη δευτερολογία μου, ήλθε στο μυαλό μου πριν από λίγο, γι' αυτό να μου συγχωρήσετε το, πιθανώς, πρόχειρο γράψιμο. Ωστόσο, η ανάγκη να αναφερθώ σ' αυτό το ζήτημα ήταν επιτακτική.

Στα πλαίσια των εργασιών της Επιτροπής αυτής έχει εκφραστεί ανησυχία για τη διάσωση της πλούσιας και πανάρχαιας γλώσσας μας. Όμως, η ανάγκη αυτή δεν αφορά μόνο τους κατοίκους της μικρής μας πατρίδας. Πρόσφατα, στα πλαίσια μιας εκπαιδευτικής εκδρομής, επισκέφθηκα τα ελληνόφωνα χωριά της Κάτω Ιταλίας. Πριν από το ταξίδι αυτό, οραματιζόμουν να επισκεφθώ περιοχές, όπου τα ελληνικά θα κυριαρχούσαν. Οι ντόπιοι άμεσοι απόγονοι των αρχαίων Ελλήνων, θα ζούσαν ακόμη, σύμφωνα με τις ελληνικές παραδόσεις. Η πραγματικότητα, όμως, είναι πολύ διαφορετική. Με μεγάλη απογοήτευση και συνάμα θλίψη, συνάντησα ανθρώπους, που αναφέρονταν στη χώρα μας, σαν ένα μακρινό παραμύθι. Οι Έλληνες γι' αυτούς είναι ένας λαός, που κατοίκησε τη χώρα του, πριν πολλούς αιώνες και μονάχα τα απομεινάρια και τα ερείπια κάποιων ναών ή αρχαίων πόλεων μαρτυρούν την παρουσία τους. Η ελληνική γλώσσα, τα γρεκάνικα, όπως ονομάζεται η διάλεκτός τους, αποτελεί μείγμα των αρχαίων ελληνικών και τοπικών ιδιοματισμών. Το σημαντικότερο αυτό κειμήλιο του Ελληνισμού φθίνει, χάνεται σταδιακά στη λήθη. Η νέα γενιά αγνοεί παντελώς τη διάλεκτο αυτή. Η χρήση της περιορίζεται σε λίγους γέροντες, που ζουν σε απομονωμένα χωριά. Αρκετοί ντόπιοι μου ανέφεραν σε σπαστά ελληνικά, πως απεγνωσμένα προσπαθούν να σώσουν τη γλώσσα των πατέρων και των παππούδων τους. Όμως, με την υπάρχουσα κατάσταση, η μοίρα φαντάζει προδιαγεγραμμένη. Τα γρεκάνικα, θα αποτελέσουν ένα μέρος των λεγόμενων «νεκρών γλωσσών». Η βοήθεια της ελληνικής πολιτείας περιορίζεται σε ορισμένες επιχορηγήσεις. Τι να κάνει, όμως, το χρήμα απέναντι στον κίνδυνο αυτό; Πώς μπορεί να κάνει τους ανθρώπους αυτούς, να διατηρήσουν την πολιτιστική τους κληρονομιά;

Παρακαλώ, μεταφέρω την αγωνία μιας χούφτας Ελλήνων, που ζουν τόσο κοντά, αλλά στην πραγματικότητα τόσο μακριά, από τη μητέρα Ελλάδα. Παρακαλώ, ενδιαφερθείτε

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΜΟΡΦΩΤΙΚΩΝ ΥΠΟΘΕΣΕΩΝ

για τους ανθρώπους αυτούς, σκύψτε στα προβλήματά τους. Οι λύσεις είναι αρκετές. Θα πρέπει να δοθούν κίνητρα, για να κρατήσουν τη γλώσσα τους, την εθνική τους ταυτότητα. Ιδιαίτερα για τους νέους ανθρώπους, θα βοηθούσε η ανταλλαγή μαθητών, ανάμεσα σε σχολεία της Ελλάδας και της περιοχής αυτής. Έτσι, οι νέοι θα χρησιμοποιήσουν τη γλώσσα και θα γνωρίσουν την πατρίδα τους. Ακόμη, θα μπορούσαν να δημιουργηθούν οι κατάλληλες προϋποθέσεις για την επίσκεψη των περιοχών αυτών από περισσότερους Ελλαδίτες. Εκεί, θα έλθουν σε επαφή με το κομμάτι αυτό του ελληνισμού και θα βοηθούσαν τους ντόπιους να χρησιμοποιήσουν τα ελληνικά. Κυρίως, όμως, θα πρέπει να δοθεί προσοχή στην εκπαίδευση. Στις περιοχές αυτές υπάρχουν ιδρύματα και βιβλιοθήκες, που, όμως, αδυνατούν να εξυπηρετήσουν τις υπάρχουσες ανάγκες. Καταρτισμένοι και πρόθυμοι για σκληρή δουλειά καθηγητές, πρέπει να σταλούν εκεί και να διδάξουν στους νέους, αλλά και στους μεγαλύτερους ελληνικά.

Σήμερα, περισσότερο από ποτέ, είναι επιτακτική ανάγκη η διάσωση της εθνικής μας κληρονομιάς. Ας βοηθήσουμε τους μακρινούς μας αδελφούς, να συνεχίζουν να ατενίζουν με αισιοδοξία το μέλλον. Κυρίως, όμως, να βλέπουν την Ελλάδα, όχι σαν ένα μύθο, αλλά σαν την πατρίδα τους, που έμπρακτα ενδιαφέρεται γι' αυτούς.

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Χριστίνα Παππά, από την Α' Αθήνας.

ΧΡΙΣΤΙΝΑ ΠΑΠΠΑ (Α' Αθήνας): Κυρία Πρόεδρε, αγαπητοί Έφηβοι Βουλευτές, μέσα στις αίθουσες αυτές, που τόσο μεγάλοι σπουδαίοι πολιτικοί, άνδρες και γυναίκες, δούλεψαν και συνεχίζουν να δουλεύουν ακούραστα, για το καλό της δημοκρατίας, ακούγεται, εδώ και δύο μέρες, η φωνή των εφήβων. Ήλθε, λοιπόν, η στιγμή να βάλω και εγώ ένα λιθαράκι σ' όλα αυτά, που προσπαθούμε να χτίσουμε.

Με αφορμή τη χρόνια ενασχόλησή μου με τον αθλητισμό και, συγκεκριμένα, με το άθλημα της κολύμβησης και έχοντας ζήσει από κοντά κάποια πράγματα, θα ήθελα να αναφερθώ στην εμπορευματοποίηση του αθλητισμού.

Είναι γεγονός, πλέον, ότι οι Ολυμπιακοί Αγώνες επέστρεψαν στον τόπο γέννησής τους. Όμως, τίποτα δεν είναι όπως παλιά. Έχετε υπόψη σας ότι τη χρονιά της αναβίωσης των Ολυμπιακών Αγώνων, έλαβαν μέρος 341 αθλητές, από 22 χώρες, ενώ, φέτος, κατά τη διάρκεια των 28ων Ολυμπιακών Αγώνων, αγωνίστηκαν 10.852 αθλητές, από 202 χώρες. Θα μπορούσε κανείς να υποστηρίξει ότι αυτή η τεράστια αύξηση του αριθμού των αθλητών οφείλεται στη διάδοση του ολυμπιακού ιδεώδους, των ιδανικών, και τον πόθο για τη δόξα. Μια άποψη, που μπορεί κανείς δύσκολα να τεκμηριώσει, αν ληφθεί υπόψη ότι τώρα πλέον το πρότυπο του αθλητή, που δίνει κάθε ικμάδα των φυσικών του δυνάμεων για τον

κότινο, έπαψε να υπάρχει. Και αυτό έγινε, από τη στιγμή που ο αθλητισμός έγινε επάγγελμα. Τότε αγωνίζονταν γυμνοί, έτρεχαν ξυπόλητοι, για να καταφέρουν να πάρουν ένα κλαδί ελιάς, για να αποκτήσουν τη φήμη, πράγματα, που τώρα φαντάζουν ασήμαντα, μικρά, σχεδόν άχρηστα. Τώρα, φορώντας τις αντιπροσωπευτικές φόρμες και έχοντας τον κατάλληλο εξοπλισμό, αγωνίζονται στα στάδια και στις πισίνες και μετά, αφού κρεμάσουν το μετάλλιο στο στήθος και πετάξουν το στεφάνι ελιάς στους θεατές, ποζάρουν αγκαλιά με τους επίσημους χορηγούς. Φυσικά, ο αγώνας δεν σταματάει εδώ. Πρέπει να πάρουν την πρωτιά και στον τομέα της αμοιβής τους. Πρέπει να προσπαθήσουν να πάρουν όσο περισσότερες χιλιάδες ευρώ μπορέσουν, αλλιώς όταν θα σταματήσουν, οι δυνάμεις τους θα τους εγκαταλείψουν και οι προσπάθειές τους – πάντα εντός εισαγωγικών – θα πάνε χαμένες. Ο λόγος, φυσικά, για τους αθλητές, τους γνωστούς υποστηρικτές των αθλητών, τους ανθρώπους, που ταΐζουν με αγνό μοσχαράκι, και φρέσκια πορτοκαλάδα τους πρωταθλητές μας. Με τη μόνη διαφορά ότι το μοσχαράκι που προσφέρουν διατίθεται σε μορφή κάψουλας και η πορτοκαλάδα σε φιαλίδια. Εν ολίγοις, αναφέρομαι στο ζήτημα των αναβολικών, που ήλθε στο φως λίγες ώρες πριν την ανατολή των 28ων Ολυμπιακών Αγώνων. Το σκηνικό, που παρακολούθησαμε, με πρωταγωνιστές κάποιους χρυσούς Ολυμπιονίκες και οι δηλώσεις γνωστού αθλητή, που δήλωσε ότι αν του επιτραπεί, μπορεί να δημιουργήσει 10.000 πρωταθλητές μέχρι την Ολυμπιάδα του Πεκίνου, γκρέμισε την ιδέα του «ευ αγωνίζεσθα».

Ως άνθρωπος, που αγαπάει τον αθλητισμό, δεν μπορώ να ανεχθώ κάποιους, που θέλουν να λέγονται αθλητές, να σπυρίζονται σε δυνάμεις, που τους δίνουν κάποια φαρμακευτικά σκευάσματα. Γι' αυτό και πρέπει να γίνει κάτι άμεσα, έτσι ώστε να παταχθεί ο αθέμιτος ανταγωνισμός. Ίσως, και με πολύ αυστηρούς ελέγχους από την πλευρά της πολιτείας να μη ξεριζωθεί το κακό. Όμως, επιβάλλεται, μέσα από την εκπαίδευση, οι νέοι που ασχολούνται με τον αθλητισμό, να κατανοήσουν πως η χρήση απαγορευμένων ουσιών οδηγεί στην κατασκευή εθνικών ινδαλμάτων, με πρόωρη ημερομηνία θανάτου. Πιστεύω πως πρέπει όλοι να ενημερωθούν και να πάψουν, ακόμα και ολόκληροι λαοί, να δοξάζουν τους μελλοντικούς τους νεκρούς.

Ελπίζοντας πως τα λόγια μου, ίσως, φανούν χρήσιμα, θέλω για μια ακόμη φορά να τονίσω την ανάγκη να παρθούν υπόψη οι προτάσεις και οι προβληματισμοί μας και να αρχίσει δειλά δειλά η υλοποίησή τους. Ας μην αφήσουμε αυτό το θεσμό να αποτελεί εθιμοτυπική συνάντηση της νεολαίας.

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Το λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής Ανδρέας Νικολακάκης, από Β' Αθηνών.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΝΙΚΟΛΑΚΑΚΗΣ (Β' Αθήνας): Αξιότιμη κυ-

ρία Πρόεδρε, φίλοι μου Έφηβοι Βουλευτές, με αφορμή το χθεσινό διάλογο για το διάλογο, αποφάσισα να δευτερολογήσω, σχετικά με το θεσμό της «Βουλής των Εφήβων».

Αδιαμφισβήτητα η έκφραση ιδεών και απόψεων από τον κάθε έφηβο, αποτελεί τον ακρογωνιαίο λίθο του προγράμματος, γιατί έτσι πλάθεται ένα όραμα, ένας κόσμος διαφορετικός.

Αυτό, όμως, που με προβληματίζει, είναι ότι αυτός ο κόσμος παραμένει φανταστικός, γυάλινος. Παρά το ότι φέτος το Πρόγραμμα κλείνει εννιά χρόνια ζωής, έχω την εντύπωση ότι κάθε χρόνο παρουσιάζεται το ίδιο φαινόμενο. Νέοι και νέες εκδηλώνουν τον αυθορμητισμό τους, εκφράζοντας τις πρωτοποριακές ιδέες τους, ενώ κανόνες και Πρόεδροι, περιορίζουν την έκφραση, βάζοντας όρια στην απεριόριστη έκφραση του λαού και την άμεση ανταλλαγή απόψεων.

Ακόμα, οι απόψεις μας δεν εξυπηρετούν τίποτα άλλο, εκτός από τη διακόσμηση των Σχολικών βιβλιοθηκών και την έκδοση από τη Βουλή των αντίστοιχων Πρακτικών. Βέβαια, κάποιιοι μπορούν να πουν ότι αυτά, που ζητάμε, δεν είναι υλοποιήσιμα. Μάλλον έχουν άδικο. Είναι τόσο δύσκολο να δημιουργηθεί ένα κατάλληλο εκπαιδευτικό σύστημα, χωρίς να είναι εξεταστικό; Αυτοί, λοιπόν, ας λάβουν πρώτα υπόψη τους ότι έχει πολύ στενή σχέση η σημερινή κατάντια της εκπαίδευσης στην Ελλάδα με το γεγονός ότι το εκπαιδευτικό σύστημα αλλάζει με τόσο μεγάλη συχνότητα για κομματικούς και μικροπρεπείς λόγους.

Συμπερασματικά, λοιπόν, θα έλεγα ότι δεν ζητάμε πολλά. Μια «Βουλή των Εφήβων», με ένα συγκεκριμένο πλαίσιο λειτουργίας, που, όμως, θα είναι ευέλικτη, ελαστική όσον αφορά τη διεξαγωγή ελεύθερου διαλόγου και την αυθόρμητη δημιουργικότητα. Μια «Βουλή των Εφήβων», που θα λαμβάνεται σοβαρά υπόψη από τη Βουλή των Ελλήνων.

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Άννα Παλαιολόγου, από το Νομό Καβάλας.

ΑΝΝΑ ΠΑΛΑΙΟΛΟΓΟΥ (Νομός Καβάλας): Αξιότιμη κυρία Πρόεδρε, Έφηβοι Βουλευτές, χθες μιλήσαμε όλοι για την παιδεία και το εκπαιδευτικό σύστημα, τις αδυναμίες του και για κάποια ακόμη σχετικά θέματα.

Στους λόγους των παιδιών διέκρινα την αγωνία να εκφραστούν, ενώ ο λόγος τους πολλές φορές ήταν συναισθηματικά φορτισμένος, γιατί αυτά, που εκφωνούν σήμερα, θα κληθούν να τα αντιμετωπίσουν μεθαύριο στο σχολείο. Λέγοντας «μεθαύριο», κυριολεκτώ. Διέκρινα, όμως, ίσως ακριβώς εξαιτίας της αγωνίας, που προανέφερα, μια γενικολογία, χωρίς συγκεκριμένες προτάσεις και, μάλιστα, εφαρμόσιμες χωρίς ιδιαίτερες δαπάνες.

Κάποιοι μίλησαν για κατάργηση των πανελλαδικών εξετάσεων. Ωραία, αλλά μετά; Υπάρχει κάποια αντιπρόταση; Εάν όχι, πολύ φοβάμαι πως κινδυνεύουμε να κάνουμε το λά-

θος πολλών πολιτικών, που φωνάζουν – αυτό που και οι μαθητές και οι γονείς κατακρίνουμε – χωρίς, όμως, να αντιπροτείνουν κάτι ορθολογικό, κάτι που μπορεί να σταθεί και πόσο μάλιστα να είναι πραγματικά καλύτερο από αυτό που τώρα ζούμε.

Έτσι, λοιπόν, θα ήθελα να μιλήσω για κάποια πολύ συγκεκριμένα μαθήματα και για κάποιες αλλαγές, που, ίσως, να μπορούν να γίνουν από το Υπουργείο Παιδείας σε μαθήματα, όπως είναι οι Αρχές Οργάνωσης και Διοίκησης Επιχειρήσεων και Υπηρεσιών του δεύτερου κύκλου τεχνολογικής κατεύθυνσης, που είναι ένα μάθημα ανιαρό και η απόλυτη προσωποποίηση της αποστήθισης, δεδομένου ότι είναι γραμμένο ως η περιήληψη της περιήληψης θεμάτων, που ξεφεύγουν από το γενικό χαρακτήρα των μαθημάτων του λυκείου. Το μάθημα αυτό θα μπορούσε να αντικατασταθεί από τις Αρχές Οικονομικής Θεωρίας, που είναι μάθημα επιλεγόμενο μεν, βαρύτητας δε για παιδιά που θέλουν να δηλώσουν σχολές Ε' πεδίου. Το επιλέγει, δηλαδή, το 80% των μαθητών της Γ' τάξης του Λυκείου, μόνο και μόνο για να έχουν τη δυνατότητα να δηλώσουν, στερώντας από τον εαυτό τους την ευκαιρία να ασχοληθούν με κάποιο μάθημα επιλογής, που θα τους ξεκούραζε μας και δεν θα ήταν μάθημα ούτε πανελληνίων ούτε βαρύτητας. Όπως και να έχει, θα μπορούσε να παραμείνει επιλεγόμενο μάθημα για τη θετική και θεωρητική κατεύθυνση ή να ενταχθεί στα μαθήματα κατεύθυνσης για την τεχνολογική. Το δε μάθημα των Αρχών Οργάνωσης και Διοίκησης Επιχειρήσεων και Υπηρεσιών να καταργηθεί.

Ένα άλλο προβληματικό μάθημα είναι η έκθεση και συγκεκριμένα ως προς τη βαθμολογία της στις Πανελλήνιες εξετάσεις. Όλοι ξέρουμε πόσο υποκειμενική μπορεί να είναι η αξιολόγησή της και πόση αναστάτωση φέρουν κάθε χρόνο οι βαθμολογίες σε μαθητές, είτε «καλούς» είτε «κακούς». Το μάθημα αυτό θα μπορούσε να εξαιρεθεί από τα πανελλαδικώς εξεταζόμενα, και, παράλληλα, να αυξηθούν οι ώρες διδασκαλίας του κατά μια τουλάχιστον.

Τα ενδοσχολικά δε μαθήματα τόσο της Β' όσο και της Γ', εκτός της Χημείας και της Βιολογίας στη Β', πιστεύω πως θα ήταν πολύ καλή ιδέα και πολύ πιο αποδοτικό, αν εξετάζονταν υπό τη μορφή εργασιών καθ' όλη τη σχολική χρονιά και όχι με γραπτές εξετάσεις, που αγχώνουν και κουράζουν, αλλά πάνω απ' όλα επισκιάζονται από τις πανελλήνιες και έτσι τα μαθήματα αυτά ουσιαστικά παραγκωνίζονται.

Μια τελευταία πρόταση και, συνάμα, παράκληση. Οι ημέρες για διάβασμα ανάμεσα στα πανελλήνια μαθήματα να γίνουν τρεις, για να προλαβαίνουν άνετα οι μαθητές να βγάζουν την ύλη και να μη φθάνουν στο ένατο και για μερικούς δέκατο μάθημα με συμπληρωμένες πάνω από 50 ώρες απλότητας.

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ (Προεδρεύουσα της

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΜΟΡΦΩΤΙΚΩΝ ΥΠΟΘΕΣΕΩΝ

Επιτροπής): Το λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής Θανάσης Τυροβολάς.

ΘΑΝΑΣΗΣ ΤΥΡΟΒΟΛΑΣ (Νομός Λακωνίας): Αξιότιμη κυρία Πρόεδρε, αγαπητοί συνάδελφοι Βουλευτές, ούτε εγώ θα σας κουράσω, απλώς θέλω να επισημάνω ένα γεγονός.

Εάν κάποιος παρατηρούσε τη χθεσινή και τη σημερινή συνεδρίαση, θα αναρωτιόταν πόσες βαθμίδες έχει η εκπαίδευσή μας, δηλαδή, εάν έχει δυο ή τρεις, γιατί κανένας από εμάς δεν αναφέρθηκε στα προβλήματα της Τριτοβάθμιας εκπαίδευσης. Αυτό, φυσικά, είναι λογικό, γιατί κανένας από μας εδώ δεν έχει εμπειρία όσον αφορά την Τριτοβάθμια εκπαίδευση.

Όμως, θα ήθελα να αναφέρω ένα χαρακτηριστικό πρόβλημα της Τριτοβάθμιας εκπαίδευσης, που είναι οι προσεταιριστικές τάσεις των καθηγητών προς τους μαθητές για χρησιμοθηρικούς λόγους, για λόγους ωφέλειας, δηλαδή, δημιουργίας «συντεχνιών». Χαρακτηριστικό παράδειγμα είναι το γεγονός ότι οι καθηγητές στην εξεταστική πλησιάζουν τους φοιτητές και τους «εκβιάζουν» – συγχωρείστε μου την έκφραση – να τους ψηφίσουν στις εκλογές, ώστε να τους περάσουν στα μαθήματα της εξεταστικής. Αυτό είναι ντροπή για τους καθηγητές. Φυσικά, όμως, οι ευθύνες βαραινούν και τους φοιτητές, οι οποίοι, μόλις συνηθίσουν την κατάσταση, είναι οι ίδιοι, οι οποίοι γράφονται σε πολιτικές νεολαίες, μόνο και μόνο για να περνάνε τα μαθήματα χωρίς κόπο.

Δεν θα μπω στη λογική να προτείνω κάποια λύση, γιατί δεν γνωρίζω αυτά τα θέματα και δεν έχω ακόμη προσωπική εμπειρία και φοβάμαι μήπως κάνω λάθος. Απλώς τα ανέφερα όλα αυτά για ένα και μοναδικό λόγο. Πήρα αφορμή από την πρόταση του αξιολογού κυρίου Μπαμπινιώτη, για κατάργηση των Πανελλαδικών και εισαγωγή των παιδιών σε ΑΕΙ και ΤΕΙ ελεύθερα και να γίνονται εξετάσεις μέσα στα πανεπιστήμια, όπου οι μαθητές θα εισάγονται αν επιτύχουν ή θα φεύγουν αν αποτύχουν. Αυτό, κατά τη γνώμη μου, είναι λάθος, γιατί θα έδινε την ευκαιρία στους πανεπιστημιακούς καθηγητές να έχουν ακόμη περισσότερη δύναμη και να μπορούν να εκμεταλλεύονται τους φοιτητές και, γενικότερα, όλη αυτή την κατάσταση.

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Στο σημείο αυτό, αγαπητοί Έφηβοι Βουλευτές, θα ήθελα να σας ανακοινώσω ότι έχουμε την τιμή να έχουμε κοντά μας τον κ. Απόστολο Κακλαμάνη, που ήταν Πρόεδρος της προηγούμενης και προ-προηγούμενης Βουλής. Είναι ένας πολιτικός, ο οποίος κοσμεί το ελληνικό Κοινοβούλιο και την ελληνική πολιτική σκηνή, εδώ και πολλά χρόνια και είναι τιμή μου που βρέθηκα και εγώ Βουλευτής μαζί του.

Τελευταία θα πάρει το λόγο η Έφηβος Βουλευτής Βανέσα Παρμενοπούλου.

ΒΑΝΕΣΑ ΠΑΡΜΕΝΟΠΟΥΛΟΥ (Νομός Φθιώτιδας):

Αξιότιμη κυρία Πρόεδρε της Επιτροπής, αγαπητοί έφηβοι Βουλευτές, τελειώνοντας θα ήθελα στη δευτερολογία μου να πάρω αφορμή από τη δευτερολογία του εφήβου Βουλευτή και συναδέλφου Θωμά Φλώρου, από το νομό Αργολίδας, ο οποίος με βοήθησε με όσα είπε και, κλείνοντας, θέλω να σας παραινέσω και εγώ, με τη σειρά μου, να ανοίξουμε όλοι τα μάτια μας στο χρόνο που μας απομένει, να κοιτάξουμε δίπλα μας, εάν δεν το έχουμε κάνει ήδη, το συνάδελφο, συνομιλητή, συνάνθρωπο με την ίδια άποψη για τα θέματα, την ίδια στάση ζωής και τα ίδια πιστεύω, για να γίνουμε άνθρωποι, με το ουσιαστικό νόημα της λέξης και να μπορούμε να επικοινωνούμε, να συνεργαζόμαστε, να γνωρίζουμε τον εαυτό μας και να είμαστε άνθρωποι, που ξέρουν τι θέλουν και δε φοβούνται να το διεκδικήσουν, όπως καλή ώρα εδώ, σήμερα και στις προηγούμενες συνεδριάσεις και σε αυτή που προκειται να γίνει.

Έτσι, δεν θα χρειαζόμαστε πλαστούς παραδείσους για να βρούμε την ευτυχία, πλαστές αποδόσεις, πλαστό όνειρο, όπως θα ήθελαν κάποιοι, που υιοθετούν την πολιτική του διαίρει και βασιλεύει.

Διότι ο θεσμός της «Βουλής των Εφήβων» δεν έχει να κάνει μόνο με αυτό το τετραήμερο, αλλά με τη γενικότερη στάση ζωής, που υιοθετούμε, εάν θέλουμε να λεγόμαστε πολιτισμένοι, δημοκρατικοί, πεπαιδευμένοι και όχι με ψυχή όμοιο χωράφι ακαλλιέργητο. Έτσι, δεν θα έχουμε κανένα λόγο να φοβόμαστε το «ντόπινγκ» κάθε είδους, κοινωνικό, ιδεολογικό, ψυχολογικό ή στιδήποτε άλλο, ένα «ντόπινγκ», που πραγματικά με φοβίζει, και όπως θέλω να πιστεύω και κάθε σκεπτόμενο άτομο, που σκέπτεται μακροπρόθεσμα. Εμείς είμαστε το μέλλον και έχουμε παραλάβει μία κληρονομιά, την οποία οφείλουμε να την διατηρήσουμε και να της προσθέσουμε στοιχεία και όχι να την αφήσουμε να χαθεί. Αυτό που λείπει δεν είναι ο στοχασμός, αλλά η δράση. Λόγια ακούμε πάρα πολλές φορές και, ιδιαίτερα, σε προεκλογικές περιόδους. Αυτό που όλοι θα πρέπει να κάνουμε είναι να δουλέψουμε συλλογικά σαν ένα σώμα.

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Έκλεισε ο κύκλος των τοποθετήσεων στα θέματα, που έχουν να κάνουν με την Επιτροπή των Μορφωτικών Υποθέσεων.

Πρέπει να σας ομολογήσω ότι, όταν πήρα την εντολή από την αξιότιμη Πρόεδρο της Βουλής, κυρία Μπενάκη να προεδρεύσω αυτής της Επιτροπής, ένιωσα μία αγωνία και ένα σφίξιμο – έχω βέβαια και εγώ παιδιά στην ηλικία σας, αλλά άλλο να έρχεσαι σε επαφή με τα παιδιά σε θεσμικό επίπεδο και άλλο με τα παιδιά σου, που είναι σίγουρα προσωπική η σχέση μας – για το πώς θα αντεπεξέλθω σε αυτό το ρόλο της Προέδρου, γιατί, όπως και να το κάνουμε, είμαι νέα Βουλευτής και, παρά την εμπειρία τεσσάρων χρόνων, το να προεδρεύεις στη «Βουλή των Εφήβων» είναι κάτι πρωτόγνωρο,

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΦΗΒΩΝ

αλλά και κάτι πολύ σημαντικό, τελικά, για μένα. Να ξέρετε ότι αυτή την εμπειρία θα την έχω πολύ καλά κρατημένη, μέσα στην ψυχή μου και στο μυαλό μου, γιατί είδα πραγματικά, αυτό που πίστευα πάντα, ότι η νέα γενιά των Ελλήνων και των Ελληνίδων αξίζει, της αξίζουν πολλά. Κι εμείς, που ταχθήκαμε σ' αυτόν το σκοπό και ο λαός μας ψηφίζει και μας στέλνει ως αντιπροσώπους από όλα τα μέρη της χώρας μας να πάρουμε αποφάσεις για σας, να ξέρετε ότι με πολύ υπευθυνότητα το κάνουμε, όσο και αν αυτό πολλές φορές βγαίνει έξω, ίσως, με άλλα χαρακτηριστικά. Όμως, να γνωρίζετε αυτό που σας είπα και να το πρεσβεύετε, ότι η προσφορά είναι στάση ζωής και δεν έχει να κάνει με κανένα αξίωμα. Να είστε γεροί, θα τα ξαναπούμε.

Στο σημείο αυτό γίνεται διάλειμμα για 30 λεπτά.

(ΜΕΤΑ ΤΗ ΔΙΑΚΟΠΗ)

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Επαναλαμβάνεται η διακοπή συναδρίαση.

Θα μπούμε στη διαδικασία των ψηφοφοριών. Όπως έχουμε ενημερωθεί, θα γίνουν τέσσερις ψηφοφορίες, με ανάταση της χειρός, μία κατ' αρχήν, για τη Σύνθεση Κειμένων, κι ύστερα θα ψηφίσουμε ένα προς ένα τα κεφάλαια της Επιτροπής Μορφωτικών Υποθέσεων. Υπάρχουν, επίσης, προτάσεις, που δε βρίσκονται στη Σύνθεση Κειμένων και έχουν καταγραφεί από τη Γραμματεία. Θα γίνει για κάθε πρόταση ξεχωριστή ψηφοφορία, ώστε να ενταχθούν στην έκθεση της Επιτροπής μας. Τέλος, θα γίνει ψηφοφορία για το σύνολο όλων αυτών των κεφαλαίων και προτάσεων.

Στη συνέχεια, όσοι από σας θέλετε να συμμετέχετε ως ομιλητές αύριο στην Ολομέλεια, θα μπου τα ονόματά σας σε κλήρωση. Τρεις, λοιπόν, που θα επιλεγούν με κλήρωση μετά το τέλος των ψηφοφοριών θα μιλήσουν στην Ολομέλεια της «Βουλής των Εφήβων».

Για όσους προέρχεστε από την Κύπρο και από τον Απόδημο Ελληνισμό, θα γίνει ειδική κλήρωση, σε άλλη αίθουσα και άλλη ώρα και θα ειδοποιηθείτε σχετικά.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΙΟΥΤΑΣ (Νομός Φθιώτιδας): Μια διευκρίνιση. Στην Ολομέλεια δεν δεσμευόμαστε από κάπου να παρουσιάσουμε μία διαφορετική εργασία. Μπορούμε να παρουσιάσουμε την ίδια.

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Προφανώς, μπορείτε να παρουσιάσετε την ίδια. Αν κληρωθείτε, εννοείται, για να μιλήσετε τρεις από σας αύριο, θα αναφερθείτε σε ό,τι θέλετε. Μπορεί να είναι και το θέμα, που αναπτύξατε στη δική μας Επιτροπή.

Τώρα όσοι ψηφίζετε ΝΑΙ να σηκώσετε το χέρι, σε ό,τι έχει να κάνει με τη Σύνθεση Κειμένων, που έχετε προστά σας. Αν, δηλαδή, συμφωνείτε επί της αρχής με τις επισημάνσεις, με τις τοποθετήσεις και τις προτάσεις που υπάρχουν

στα θέματα, αρμοδιότητας Επιτροπής Μορφωτικών Υποθέσεων.

ΕΝΑΣ ΕΦΗΒΟΣ ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ: Πρέπει υποχρεωτικά να συμφωνούμε με όλα, για να σηκώσουμε το χέρι μας;

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Δεν είναι δυνατόν. Σας είπα μόνο επί της αρχής. Δηλαδή, αυτό σημαίνει, αν συμφωνείτε με τη γενική φιλοσοφία, την κατεύθυνση, που έχουν τα κείμενα που υπάρχουν για τα διάφορα θέματα της Επιτροπής μας. Μετά μπορείτε να απορρίψετε κάποιο κεφάλαιο, στο οποίο δεν συμφωνείτε. Έτσι κάνουμε και εμείς στη Βουλή.

ΕΝΑΣ ΕΦΗΒΟΣ ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ: Δεν κατάλαβα.

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Λέω ότι όσοι συμφωνείτε με τη γενική κατεύθυνση αυτών των κειμένων της Επιτροπής Μορφωτικών Υποθέσεων, στην οποία περιλαμβάνονται όλες οι προτάσεις 28.000 περίπου μαθητών που ανέπτυξαν θέματα σχετικά με αυτήν την Επιτροπή, ψηφίζετε ΝΑΙ. Όσοι δεν συμφωνείτε, ψηφίζετε ΟΧΙ. Να έχετε υπόψη σας, ωστόσο, ότι για επιμέρους θέματα, που συμφωνείτε ή διαφωνείτε, μπορείτε να πείτε ΝΑΙ ή ΟΧΙ στις ψηφοφορίες κατά κεφάλαιο. Στη γενική κατεύθυνση, όμως, πρέπει να πείτε αν συμφωνείτε ή όχι.

ΕΝΑΣ ΕΦΗΒΟΣ ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ: Ποια είναι η γενική κατεύθυνση;

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Η εικόνα των τάσεων της νεολαίας, όπως αποτυπώνεται από τα δικά σας δοκίμια, τα οποία η Επιτροπή του Προγράμματος συνέθεσε έτσι, ώστε να δίνουν μια γενική ιδέα για τους προβληματισμούς που έχει η νεολαία μας, οι Έφηβοι της χώρας μας, της Κύπρου και του Απόδημου Ελληνισμού. Μπορείς, αν δεν θέλεις, να μην ψηφίσεις.

ΕΝΑΣ ΕΦΗΒΟΣ ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ: Δηλαδή, αν θέλουμε να συνεχίσει να υπάρχει...

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Οι προτάσεις που πρότειναν με τις εργασίες τους τα 28.000 περίπου παιδιά, που συμμετείχαν στο Πρόγραμμα και η Επιτροπή του Προγράμματος τα κωδικοποίησε σε έντεκα κεφάλαια (βιβλιοθήκες, γλώσσα κ.λπ.).

Ερωτάστε, λοιπόν, αν συμφωνείτε γενικά με τα θέματα, που αναπτύχθηκαν. Σίγουρα δεν θα συμφωνείτε σε όλα – και στις προτάσεις και στις επισημάνσεις – αλλά ερωτάστε αν κατά βάση συμφωνείτε.

Στο σημείο αυτό η Σύνθεση Κειμένων, αρμοδιότητας της Επιτροπής Μορφωτικών Υποθέσεων έγινε ομόφωνα δεκτή με ψηφοφορία δι' ανάτασης της χειρός.

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Προχωράμε τώρα στην κατά κεφάλαιο ψηφοφορία. Α. «Αξιολόγηση και επιμόρφωση των εκπαιδευτικών».

Οι αποδεχόμενοι το κεφάλαιο αυτό να σηκώσουν το χέρι.

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΜΟΡΦΩΤΙΚΩΝ ΥΠΟΘΕΣΕΩΝ

(Σηκώνουν το χέρι οι αποδεχόμενοι το κεφάλαιο)
Οι μη αποδεχόμενοι το κεφάλαιο να σηκώσουν το χέρι.
(Σηκώνουν το χέρι οι μη αποδεχόμενοι το κεφάλαιο)
Προφανώς, την πρώτη φορά σήκωσαν το χέρι οι περισσότεροι. Συνεπώς, το κεφάλαιο έγινε δεκτό, κατά πλειοψηφία.
Β. «Βιβλία - Βιβλιοθήκες».
Οι αποδεχόμενοι το κεφάλαιο να σηκώσουν το χέρι.
(Σηκώνουν το χέρι οι αποδεχόμενοι το κεφάλαιο)
Οι μη αποδεχόμενοι το κεφάλαιο να σηκώσουν το χέρι.
(Σηκώνουν το χέρι οι μη αποδεχόμενοι το κεφάλαιο)
Προφανώς, την πρώτη φορά σήκωσαν το χέρι οι περισσότεροι. Συνεπώς, το κεφάλαιο έγινε δεκτό, κατά πλειοψηφία.
Γ. «Γλώσσα». Οι αποδεχόμενοι το κεφάλαιο να σηκώσουν το χέρι.
(Σηκώνουν το χέρι οι αποδεχόμενοι το κεφάλαιο)
Οι μη αποδεχόμενοι το κεφάλαιο να σηκώσουν το χέρι.
(Σηκώνουν το χέρι οι μη αποδεχόμενοι το κεφάλαιο)
Προφανώς, την πρώτη φορά σήκωσαν το χέρι οι περισσότεροι. Συνεπώς, το κεφάλαιο έγινε δεκτό, κατά πλειοψηφία.
Δ. «Εκπαιδευτικά Συστήματα και Εξετάσεις».
Οι αποδεχόμενοι το κεφάλαιο να σηκώσουν το χέρι.
(Σηκώνουν το χέρι οι αποδεχόμενοι το κεφάλαιο)
Οι μη αποδεχόμενοι το κεφάλαιο να σηκώσουν το χέρι.
(Σηκώνουν το χέρι οι μη αποδεχόμενοι το κεφάλαιο)
Προφανώς, τη δεύτερη φορά σήκωσαν το χέρι οι περισσότεροι. Συνεπώς, το θέμα: «Εκπαιδευτικά Συστήματα – Εξετάσεις», απερίφθη, κατά πλειοψηφία.
Ε. «Ελληνική Παράδοση». Οι αποδεχόμενοι το θέμα να σηκώσουν το χέρι.
(Σηκώνουν το χέρι οι αποδεχόμενοι το θέμα)
Οι μη αποδεχόμενοι το θέμα να σηκώσουν το χέρι.
(Σηκώνουν το χέρι οι μη αποδεχόμενοι το θέμα)
Προφανώς, την πρώτη φορά σήκωσαν το χέρι οι περισσότεροι. Συνεπώς, το θέμα έγινε δεκτό, κατά πλειοψηφία.
ΣΤ. «Θρησκεία - Κλήρος - Αιρέσεις». Οι αποδεχόμενοι το θέμα να σηκώσουν το χέρι.
(Σηκώνουν το χέρι οι αποδεχόμενοι το θέμα)
Οι μη αποδεχόμενοι το θέμα να σηκώσουν το χέρι.
(Σηκώνουν το χέρι οι μη αποδεχόμενοι το θέμα)
Προφανώς, τη δεύτερη φορά σήκωσαν το χέρι οι περισσότεροι.
Συνεπώς, το θέμα: «Θρησκεία – Κλήρος – Αιρέσεις», απερίφθη, κατά πλειοψηφία.
Ζ. «Επαγγελματικός Προσανατολισμός».
Οι αποδεχόμενοι το θέμα να σηκώσουν το χέρι.
(Σηκώνουν το χέρι οι αποδεχόμενοι το θέμα)
Οι μη αποδεχόμενοι το θέμα να σηκώσουν το χέρι.
(Σηκώνουν το χέρι οι μη αποδεχόμενοι το θέμα)
Προφανώς, την πρώτη φορά σήκωσαν το χέρι οι περισσότεροι. Συνεπώς, το θέμα έγινε δεκτό, κατά πλειοψηφία.

Η. «Αναλφαβητισμός».
Οι αποδεχόμενοι το θέμα να σηκώσουν το χέρι.
(Σηκώνουν το χέρι οι αποδεχόμενοι το θέμα)
Οι μη αποδεχόμενοι το θέμα να σηκώσουν το χέρι.
(Σηκώνουν το χέρι οι μη αποδεχόμενοι το θέμα)
Προφανώς, την πρώτη φορά σήκωσαν το χέρι οι περισσότεροι. Συνεπώς, το θέμα έγινε δεκτό, κατά πλειοψηφία.
Θ. «Σχολική Ζωή».
Οι αποδεχόμενοι τους προβληματισμούς, τις επισημάνσεις και τις προτάσεις του θέματος να σηκώσουν το χέρι.
(Σηκώνουν το χέρι οι αποδεχόμενοι το θέμα)
Οι μη αποδεχόμενοι το θέμα να σηκώσουν το χέρι.
(Σηκώνουν το χέρι οι μη αποδεχόμενοι το θέμα)
Προφανώς, την πρώτη φορά σήκωσαν το χέρι οι περισσότεροι.
Συνεπώς, το θέμα έγινε δεκτό, κατά πλειοψηφία.
Ι. «Αθλητισμός - Ολυμπιακοί Αγώνες».
ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΠΙΤΤΟΣ (Β' Πειραιά): Κυρία Πρόεδρε, θα μπορούσα να κάνω μια παρατήρηση;
ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Ορίστε, έχετε το λόγο.
ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΠΙΤΤΟΣ (Β' Πειραιά): Θυμάμαι ότι κάποια από τις πολλές προτάσεις ήταν ότι τα έργα καθυστερούν. Είναι λίγο αναχρονιστικές οι προτάσεις αυτές.
ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Τα κείμενα γράφτηκαν πριν από 5 μήνες. Είναι αλήθεια ότι καθυστέρησαν. Δόξα τω Θεώ, όμως, τελείωσαν και προχωρήσαμε. Εν πάση περιπτώσει, διαφωνείτε με την πρόταση αυτή και αυτό καταγράφεται.
Οι αποδεχόμενοι το θέμα να σηκώσουν το χέρι.
(Σηκώνουν το χέρι οι αποδεχόμενοι το θέμα)
Οι μη αποδεχόμενοι το θέμα να σηκώσουν το χέρι.
(Σηκώνουν το χέρι οι μη αποδεχόμενοι το θέμα)
Προφανώς, την πρώτη φορά σήκωσαν το χέρι οι περισσότεροι.
Συνεπώς, το θέμα έγινε δεκτό, κατά πλειοψηφία.
ΜΙΑ ΕΦΗΒΟΣ-ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ: Θα μπορούσα να πω κάτι;
ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Ορίστε.
ΜΙΑ ΕΦΗΒΟΣ-ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, δεν ξέρω αν το προσέξατε, αλλά πολλές από αυτές τις προτάσεις είναι αντιφατικές μεταξύ τους. Εγώ δεν πιστεύω ότι έχει νόημα αυτή η ψηφοφορία, γιατί είναι πολλές οι προτάσεις και δεν...
ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Αυτό είναι αλήθεια. Γιατί άλλα παιδιά θέλουν το Α και το προτείνουν και άλλα δεν θέλουν το Α και κάνουν μια αρνητική πρόταση για το Α. Όμως, όλα έχουν έναν προβληματισμό χρήσιμο γι' αυτούς, που θα πάρουν τα κείμε-

να αυτά και τα δικά σας σήμερα. Ο προβληματισμός αυτός θα κριθεί τελικά, όταν μία πρόταση πάρει τη μορφή διάταξης σε σχέδιο νόμου που θα έρθει στη Βουλή των Ελλήνων προς ψήφιση.

Αυτές, λοιπόν, οι σκέψεις και οι προβληματισμοί σας δεν μπορεί να μην καταγραφούν. Εσείς ψηφίζετε κατά προσέγγιση, αν συμφωνείτε με τη γενική κατεύθυνση, όπως ψηφίσαμε επί της αρχής και κατά κεφάλαιο, αλλά δεν μπορούμε να μιλήσουμε για κάθε μία πρόταση, όπως καταλαβαίνετε, γιατί θα πρέπει να γίνει μια διεξοδικότερη συζήτηση, κάτι που είναι αδύνατο. Επομένως, ψηφίζετε εσείς και εκείνοι, που θα λάβουν αυτά τα κείμενα, θα τα επεξεργαστούν. Και το τελικό αποτέλεσμα θα είναι, αν συμβεί αυτό, να έρθουν οι προτάσεις σας ως νομοσχέδια στη Βουλή, για να ψηφιστούν, να γίνουν νόμος του κράτους και να εφαρμοστούν παραπέρα στην εκπαίδευση ή σε άλλους τομείς.

Η Επιτροπή έχει αυτή τη διαδικασία και, επομένως, κατά προσέγγιση, ψηφίζετε. Νομίζω ότι όσοι μιλήσατε –και είδατε ότι παρακολούθησα με προσοχή όλες τις ομιλίες σας – είχατε περίπου την ίδια κατεύθυνση. Και βασικά αυτό που βγαίνει και από τις δικές σας τοποθετήσεις χτες, αλλά και από τη Σύνοψη Κειμένων είναι η αγωνία σας για την εκπαίδευση και αυτό που ζείτε ως νέα γενιά Ελλήνων.

Στη θεματική ενότητα «Πολιτισμός - Καλές Τέχνες», οφείλω να ομολογήσω ότι είχατε εμπεριστατωμένες απόψεις και αυτό με ευχαρίστησε εμένα προσωπικά πολύ.

Οι αποδεχόμενοι τη θεματική ενότητα να σηκώσουν το χέρι τους.

(Οι αποδεχόμενοι τη θεματική αυτή ενότητα σηκώνουν το χέρι τους)

Οι μη αποδεχόμενοι τη θεματική ενότητα να σηκώσουν το χέρι τους.

(Οι μη αποδεχόμενοι τη θεματική ενότητα σηκώνουν το χέρι τους)

Προφανώς, υπέρ της θεματικής ενότητας «Πολιτισμός - Καλές Τέχνες», ψήφισαν περισσότεροι.

Συνεπώς, η θεματική ενότητα έγινε δεκτή, κατά πλειοψηφία.

Τώρα, εισερχόμαστε στην ψήφιση των νέων προτάσεων, που εσείς διατυπώσατε με τις ομιλίες σας, τις δύο αυτές ημέρες των συνεδριάσεων της Επιτροπής μας. Αυτές οι προτάσεις καταγράφηκαν από τη Γραμματεία μας, οι προτάσεις που κάνατε και που δεν εμπεριέχονται στη Σύνοψη Κειμένων.

Από την Έφηβο Βουλευτή Νικήτα Φρόσω, την Εισηγήτριά μας, «περικοπή προσαυξήσεων μισθού, δυσμενής μετάθεση και μη προαγωγή των εκπαιδευτικών, που αντιμετωπίζουν με αδιαφορία το επάγγελμά τους».

Είναι μια πρόταση, για την οποία θα μπορούσαμε να κάναμε μεγάλη συζήτηση. Παρακαλώ να απαντήσετε αν και

πόσοι συμφωνείτε με αυτό το μέτρο, για να καταγραφεί η άποψή σας. Είναι σκληρό μέτρο, το αναγνωρίζω και το αναγνωρίζετε κι εσείς. Είναι, όμως, μια σκέψη, η οποία, μεταξύ μας, μπορεί να έχει πολιτικό κόστος. Οι αποδεχόμενοι την πρόταση να σηκώσουν το χέρι τους.

(Οι αποδεχόμενοι την πρόταση σηκώνουν το χέρι τους)

Οι μη αποδεχόμενοι την πρόταση να σηκώσουν το χέρι τους.

(Οι μη αποδεχόμενοι την πρόταση σηκώνουν το χέρι τους)

Προφανώς, υπέρ της πρότασης για περικοπή προσαυξήσεων μισθού, δυσμενή μετάθεση και μη προαγωγή ψήφισαν λιγότεροι.

Συνεπώς, η πρόταση δεν γίνεται δεκτή, απορρίπτεται.

Η Έφηβος Βουλευτής Αγγελική Παπαδοπούλου προτείνει «την τακτική ενημέρωση των μαθητών του Λυκείου για τα πολιτικά ζητήματα, με στόχο τη δημιουργία πολιτικά συνειδητοποιημένων ατόμων».

Βέβαια, εδώ δεν έχει καταγραφεί από ποιους θα γίνεται η ενημέρωση. Εννοείτε από το σχολείο; Γιατί εκεί μπαίνουμε σε πολύ λεπτά σημεία, γιατί είναι θέμα πολιτικής τοποθέτησης και κατεύθυνσης εκείνου, που θα κάνει την ενημέρωση των μαθητών.

ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ (Β' Αθήνας): Δεν εννοώ με την πρότασή μου να γίνεται ενημέρωση για τα κόμματα. Εννοώ να γίνεται ενημέρωση για τη δημοκρατία, τον κομμουνισμό.

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Δηλαδή, για τα πολιτικά συστήματα, την πολιτική ιστορία κ.λπ..

ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ (Β' Αθήνας): Ναι, αυτό εννοώ.

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Ωραία. Αυτή η διευκρίνιση βοηθάει και νομίζω ότι είναι μια καλή πρόταση. Θα αποφασίσετε εσείς, βέβαια. Υπάρχουν κάποια σχετικά θέματα στην ιστορία, που διδάσκεται στο σχολείο, αλλά θα συμφωνήσω ότι πολιτική ιστορία δεν ξέρουμε πολύ. Αυτό θα ήταν και μια καλή πρόταση για την κυρία Υπουργό, τώρα που θα αρχίσει ο εθνικός διάλογος για τα θέματα της παιδείας και την καινούρια βιβλιογραφία, όσο γίνεται πιο αντικειμενικά να περάσει περισσότερη πολιτική ιστορία και πολιτική σκέψη στην εκπαίδευσή μας.

Επομένως, οι αποδεχόμενοι την πρόταση «για την τακτική ενημέρωση των μαθητών του Λυκείου για τα πολιτικά ζητήματα», να σηκώσουν το χέρι τους.

(Οι αποδεχόμενοι την πρόταση σηκώνουν το χέρι τους)

Οι μη αποδεχόμενοι την πρόταση να σηκώσουν το χέρι τους.

(Οι μη αποδεχόμενοι την πρόταση σηκώνουν το χέρι τους)

Προφανώς, υπέρ της πρότασης «για τακτική ενημέρωση των μαθητών του Λυκείου για τα πολιτικά ζητήματα», ψήφισαν περισσότεροι.

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΜΟΡΦΩΤΙΚΩΝ ΥΠΟΘΕΣΕΩΝ

Συνεπώς, η πρόταση γίνεται δεκτή, κατά πλειοψηφία.

Η δεύτερη πρόταση της Εφήβου Βουλευτού Αγγελικής Παπαδοπούλου είναι «ενθάρρυνση από τους καθηγητές και το Υπουργείο Παιδείας για δημιουργία σχολικών μουσικών συγκροτημάτων και διοργάνωση εκδηλώσεων εντός του σχολείου, τα έσοδα των οποίων θα διατίθενται σε φιλανθρωπικά ιδρύματα».

Οι αποδεχόμενοι την πρόταση να σηκώσουν το χέρι τους.

(Οι αποδεχόμενοι την πρόταση σηκώνουν το χέρι τους)

Οι μη αποδεχόμενοι την πρόταση να σηκώσουν το χέρι τους.

(Οι μη αποδεχόμενοι την πρόταση σηκώνουν το χέρι τους)

Προφανώς, υπέρ της πρότασης «για δημιουργία σχολικών μουσικών συγκροτημάτων και διοργάνωση εκδηλώσεων εντός του σχολείου, τα έσοδα των οποίων θα διατίθενται σε φιλανθρωπικά ιδρύματα», ψήφισαν περισσότεροι.

Συνεπώς, η πρόταση γίνεται δεκτή, κατά πλειοψηφία.

Ο Έφηβος Βουλευτής Θανάσης Τυροβολάς προτείνει «την κατάργηση των φροντιστηρίων και παράλληλη ένταξη των καθηγητών στα σχολεία, μετά από διαδικασία αξιολόγησης».

Αυτό θέλει πολλή συζήτηση και, σίγουρα, πρέπει να υπάρχει μια πιο ολοκληρωμένη πρόταση.

Οι αποδεχόμενοι την πρόταση να σηκώσουν το χέρι τους.

(Οι αποδεχόμενοι σηκώνουν το χέρι τους)

Οι μη αποδεχόμενοι την πρόταση να σηκώσουν το χέρι τους.

(Οι μη αποδεχόμενοι σηκώνουν το χέρι τους)

Προφανώς, υπέρ της πρότασης «για κατάργηση των φροντιστηρίων και παράλληλη ένταξη των καθηγητών στα σχολεία, μετά από διαδικασία αξιολόγησης», ψήφισαν περισσότεροι.

Συνεπώς, η πρόταση γίνεται δεκτή, κατά πλειοψηφία.

Προτείνεται, επίσης, «η θεσμοθέτηση της αξιολόγησης σε όλους τους χώρους της εκπαίδευσης, με στόχο, μετά από πάροδο πενταετίας, την επιλογή των πραγματικά ικανών και με διάθεση προσφοράς καθηγητών».

Εδώ θέλω να πω ότι η αξιολόγηση είναι θεσμοθετημένη, δεν λειτουργεί, όμως, ακόμα. Παρ' όλ' αυτά, εσείς οι Έφηβοι Βουλευτές μπορείτε να ψηφίσετε για την πρόταση, όπως κατατέθηκε χτες και σήμερα.

Οι αποδεχόμενοι την πρόταση να σηκώσουν το χέρι τους.

(Οι αποδεχόμενοι σηκώνουν το χέρι τους)

Οι μη αποδεχόμενοι την πρόταση να σηκώσουν το χέρι τους.

(Οι μη αποδεχόμενοι σηκώνουν το χέρι τους)

Προφανώς, υπέρ της πρότασης για θεσμοθέτηση της αξιολόγησης σε όλους τους χώρους της εκπαίδευσης, με στόχο, την επιλογή, μετά από πάροδο πενταετίας των πραγματικά ικανών και με διάθεση προσφοράς καθηγητών, ψήφισαν περισσότεροι.

Συνεπώς, η πρόταση γίνεται δεκτή, κατά πλειοψηφία.

Από τον Έφηβο Βουλευτή Ερμή Ποφάντη προτείνεται:

«Ορισμός του Υπουργού Παιδείας από Διακομματική Επιτροπή, που θα περιλαμβάνει στη σύνθεσή της μαθητές και καθηγητές, για χρονικό διάστημα μιας τετραετίας, άσχετα με την εκάστοτε κυβέρνηση». Όχι, δηλαδή, όπως συμβαίνει τώρα, όπου πάντα ο Υπουργός Παιδείας είναι από το κόμμα που κυβερνά.

(Στο σημείο αυτό προσέρχεται στην Αίθουσα η Πρόεδρος της Βουλής κυρία Άννα Μπενάκη-Ψαρούδα και ο Γενικός Γραμματέας της Βουλής κ. Καραμπατζός, για να παρακολουθήσουν τη συνεδρίαση).

(Όρθιοι οι Έφηβοι Βουλευτές χειροκροτούν ζωηρά και παρατεταμένα)

Καλωσορίζουμε την Πρόεδρό μας, την κυρία Μπενάκη. Της ευχόμαστε σιδερένια και να ξεκουραστεί λίγο, γιατί τη χρειαζόμαστε εδώ στη Βουλή. Να είναι γερή και ακμαία.

ANNA ΜΠΕΝΑΚΗ-ΨΑΡΟΥΔΑ (Πρόεδρος της Βουλής): Ευχαριστώ πολύ.

MARIA ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής):

Καλωσορίζουμε και τον κύριο Καραμπατζό, Γενικό Γραμματέα της Βουλής.

Κυρία Πρόεδρε, είμαστε στο στάδιο, που ψηφίζουμε τις καινούριες προτάσεις που ακούστηκαν και δεν εμπεριέχονται μέσα στη Σύνοψη Κειμένων, που επιλήφθηκε η Επιτροπή του Εκπαιδευτικού Προγράμματος.

Ψηφίζουμε, λοιπόν, την πρόταση «ο Υπουργός Παιδείας να ορίζεται από Διακομματική Επιτροπή μαθητών και καθηγητών για μία τετραετία», δηλαδή να είναι υπερχομματικός.

Οι αποδεχόμενοι την πρόταση να σηκώσουν το χέρι.

(Οι αποδεχόμενοι την πρόταση σηκώνουν το χέρι)

Οι μη αποδεχόμενοι την πρόταση να σηκώσουν το χέρι.

(Οι μη αποδεχόμενοι την πρόταση σηκώνουν το χέρι)

Προφανώς, υπέρ της πρότασης: Ορισμός του Υπουργού Παιδείας από Διακομματική Επιτροπή, που θα περιλαμβάνει στη σύνθεσή της μαθητές και καθηγητές για χρονικό διάστημα μιας τετραετίας, άσχετα με την εκάστοτε Κυβέρνηση», ψήφισαν οι περισσότεροι.

Συνεπώς, η πρόταση έγινε δεκτή, κατά πλειοψηφία.

Επόμενη πρόταση: «Αξιοποίηση και άλλων πηγών μάθησης (INTERNET, εξωσχολικά βιβλία).

Αξιοποίηση εννοείται μέσα στο σύστημα της εκπαίδευσης, τα οποία υπάρχουν κατά βάση, απλά δεν είναι σε όλα τα σχολεία και σε όλο το φάσμα της εκπαίδευσης.

Οι αποδεχόμενοι την πρόταση να σηκώσουν το χέρι.

(Οι αποδεχόμενοι την πρόταση σηκώνουν το χέρι)

Οι μη αποδεχόμενοι την πρόταση να σηκώσουν το χέρι.

(Δεν σήκωσε το χέρι κανένας Έφηβος Βουλευτής)

Προφανώς, υπέρ της πρότασης «για την αξιοποίηση και άλλων πηγών μάθησης», ψήφισαν όλοι οι Έφηβοι Βουλευτές.

Συνεπώς, η πρόταση έγινε δεκτή, ομοφώνως.

Η Έφηβος Βουλευτής Μαρία Σαπουνά προτείνει «τη διδασκαλία της γλώσσας στο δημοτικό σχολείο από φιλόλογους και εκμάθηση γλωσσικών παιχνιδιών, που θα καλλιεργούν τη φαντασία και τη δημιουργικότητα».

Φιλόλογοι, δηλαδή, να μπου και στην Πρωτοβάθμια Εκπαίδευση προκειμένου, κατά την άποψη της πρότασης, πιο επιστημονικά να μαθαίνουν τη γλώσσα στα μικρά παιδιά.

Οι αποδεχόμενοι την πρόταση να σηκώσουν το χέρι.

(Οι αποδεχόμενοι την πρόταση σηκώνουν το χέρι)

Οι μη αποδεχόμενοι την πρόταση να σηκώσουν το χέρι.

(Οι μη αποδεχόμενοι την πρόταση σηκώνουν το χέρι)

Προφανώς, υπέρ της πρότασης «για τη διδασκαλία της γλώσσας στο δημοτικό σχολείο από φιλόλογους και εκμάθηση γλωσσικών παιχνιδιών, που θα καλλιεργούν τη φαντασία και τη δημιουργικότητα», ψήφισαν οι περισσότεροι.

Συνεπώς, η πρόταση έγινε δεκτή, κατά πλειοψηφία.

Επόμενη πρόταση: «Δωρεάν διανομή ενός λεξικού σε κάθε μαθητή».

Νομίζω ότι θα συμφωνήσουμε όλοι. Διανέμεται κατά καιρούς. Θα την ψηφίσουμε, όμως, αφού τέθηκε ως πρόταση.

Οι αποδεχόμενοι την πρόταση να σηκώσουν το χέρι.

(Οι αποδεχόμενοι την πρόταση σηκώνουν το χέρι)

Οι μη αποδεχόμενοι την πρόταση να σηκώσουν το χέρι.

(Οι μη αποδεχόμενοι την πρόταση σηκώνουν το χέρι)

Προφανώς, υπέρ της πρότασης «για δωρεάν διανομή ενός λεξικού σε κάθε μαθητή», ψήφισαν οι περισσότεροι.

Συνεπώς, η πρόταση έγινε δεκτή, κατά πλειοψηφία.

Επόμενη πρόταση: «Διδασκαλία της τοπικής ιστορίας, με στόχο τη διατήρηση των ηθών και των εθίμων». Ωραία πρόταση.

Οι αποδεχόμενοι την πρόταση να σηκώσουν το χέρι.

(Οι αποδεχόμενοι την πρόταση σηκώνουν το χέρι)

Οι μη αποδεχόμενοι την πρόταση να σηκώσουν το χέρι.

(Οι μη αποδεχόμενοι την πρόταση σηκώνουν το χέρι)

Προφανώς, υπέρ της πρότασης «για τη διδασκαλία της τοπικής ιστορίας με στόχο τη διατήρηση των ηθών και των εθίμων», ψήφισαν περισσότεροι.

Συνεπώς, η πρόταση έγινε δεκτή, κατά πλειοψηφία.

Επόμενη πρόταση: «Ενίσχυση των τοπικών συλλόγων και παροχή κινήτρων για την αναβίωση των γλωσσικών ιδιωμάτων».

Αυτό νομίζω ότι γίνεται κατά περιπτώσεις και από διάφορα προγράμματα, που υπάρχουν στην εκπαίδευση. Τα έχω συναντήσει και εγώ στις Σέρρες. Γίνεται μία δουλειά καλή, αλλά εσείς τώρα προτείνετε να γίνει πιο οργανωμένα.

Οι αποδεχόμενοι την πρόταση να σηκώσουν το χέρι.

(Οι αποδεχόμενοι την πρόταση σηκώνουν το χέρι)

Οι μη αποδεχόμενοι την πρόταση να σηκώσουν το χέρι.

(Οι μη αποδεχόμενοι την πρόταση σηκώνουν το χέρι)

Προφανώς, υπέρ της πρότασης «για την ενίσχυση των τοπικών συλλόγων και παροχή κινήτρων για την αναβίωση των γλωσσικών ιδιωμάτων», ψήφισαν περισσότεροι.

Συνεπώς, η πρόταση έγινε δεκτή, κατά πλειοψηφία.

Επόμενη πρόταση: Σύνταξη των κειμένων των δελτίων ειδήσεων των Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης από φιλόλογους».

Αυτό νομίζω ότι συμβαίνει. Το βλέπετε και εσείς ότι στις ειδήσεις, κατά βάση, τα κείμενα είναι σωστά. Θα έλεγα ότι οι δημοσιογράφοι του ελεύθερου ρεπορτάζ είναι που σκοτώνουν τη γλώσσα πολλές φορές. Λυπάμαι, αλλά έτσι συμβαίνει. Τώρα το από φιλόλογους δεν μπορώ να το ξέρω. Εμείς, όμως, το προτείνουμε και ευχόμαστε να εισακουστεί.

Οι αποδεχόμενοι την πρόταση να σηκώσουν το χέρι.

(Οι αποδεχόμενοι την πρόταση σηκώνουν το χέρι)

Οι μη αποδεχόμενοι την πρόταση να σηκώσουν το χέρι.

(Οι μη αποδεχόμενοι την πρόταση σηκώνουν το χέρι)

Προφανώς, υπέρ της πρότασης «σύνταξη των κειμένων των δελτίων ειδήσεων των Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης από φιλόλογους», ψήφισαν οι περισσότεροι.

Συνεπώς, η πρόταση έγινε δεκτή, κατά πλειοψηφία.

Επόμενη πρόταση: «Συγκρότηση ομάδας ειδικών επιστημόνων, που θα αναλάβει τον εξελληνισμό των ξένων λέξεων και την ευθύνη για τη μετάφραση των αρχαίων συγγραφέων, μακριά από συμφέροντα και σκοπιμότητες».

ΑΝΤΙΓΟΝΗ ΠΑΡΧΑΡΙΔΗ (Νομός Ευβοίας): Συγγνώμη, μία διευκρίνιση. Υπάρχουν δύο διαφορετικές απόψεις σε αυτή τη πρόταση. Στην ουσία είναι δύο προτάσεις. Μπορεί να είναι αντιφατικές. Μπορεί κάποιος να συμφωνεί με τη μία και να διαφωνεί με την άλλη. Αν μπορούσαμε να το χωρίσουμε, δηλαδή, σε δύο προτάσεις αυτό.

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Αυτή η ομάδα των ειδικών επιστημόνων θα έχει διττό έργο. Πρώτον, να εξελληνίσει τις ξένες λέξεις, αν αυτό χρειάζεται, γιατί μία άποψη είναι αυτή, και δεύτερον θα έχει την ευθύνη για τη μετάφραση των αρχαίων συγγραφέων, μακριά από συμφέροντα και σκοπιμότητες.

Οι αποδεχόμενοι την πρόταση να σηκώσουν το χέρι.

(Οι αποδεχόμενοι την πρόταση σηκώνουν το χέρι)

Οι μη αποδεχόμενοι την πρόταση να σηκώσουν το χέρι.

(Οι μη αποδεχόμενοι την πρόταση σηκώνουν το χέρι)

Προφανώς, υπέρ της πρότασης «για τη συγκρότηση ομάδας ειδικών επιστημόνων, που θα αναλάβει τον εξελληνισμό των ξένων λέξεων και την ευθύνη για τη μετάφραση των αρχαίων συγγραφέων μακριά από συμφέροντα και σκοπιμότητες», ψήφισαν λιγότεροι.

Συνεπώς, η πρόταση απορρίπτεται.

Ο Έφηβος Βουλευτής κ. Χριστόφορος Τσακαλογιάννης προτείνει «ίδρυση Νηπιαγωγείων, Γυμνασίων, Λυκείων και Πανεπιστημίων, κυρίως, στην ύπαιθρο».

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΜΟΡΦΩΤΙΚΩΝ ΥΠΟΘΕΣΕΩΝ

Νηπιαγωγεία, γυμνάσια και λύκεια υπάρχουν και στις εσχατιές της χώρας μας. Το πρόβλημα είναι η υπογεννητικότητα, ότι δεν έχουμε παιδιά να πάνε στα σχολεία και όλοι συγκεντρώνονται στις μεγάλες πόλεις.

Παρόλα αυτά είναι μεγάλη συζήτηση αυτή και την κάνουμε τακτικά, μέσα στη Βουλή, αν και πόσο μπορούν τα πανεπιστήμια να υπαρξουν σε κάθε μέρος της πατρίδας μας. Είναι μεγάλη κουβέντα και υπάρχει στην επιστημονική κοινότητα αυτή η συζήτηση. Σαν άποψη, όμως, μπορείτε να τοποθετηθείτε σαν Έφηβοι Βουλευτές. Αν συμφωνείτε, δηλαδή, να υπάρχουν πανεπιστήμια σε όλη την Ελλάδα, αλλά εννοείται με καλές προϋποθέσεις μάθησης και έρευνας.

Οι αποδεχόμενοι την πρόταση να σηκώσουν το χέρι.

(Οι αποδεχόμενοι την πρόταση σηκώνουν το χέρι)

Οι μη αποδεχόμενοι την πρόταση να σηκώσουν το χέρι.

(Οι μη αποδεχόμενοι την πρόταση σηκώνουν το χέρι)

Προφανώς, υπέρ της πρότασης «ίδρυση Νηπιαγωγείων, Γυμνασίων, Λυκείων και Πανεπιστημίων, κυρίως, στην ύπαιθρο», ψήφισαν περισσότεροι.

Συνεπώς, η πρόταση έγινε δεκτή, κατά πλειοψηφία.

Επόμενη πρόταση: Μέρμινα για την ιατροφαρμακευτική περίθαλψη των μαθητών.

Οι αποδεχόμενοι την πρόταση να σηκώσουν το χέρι.

(Οι αποδεχόμενοι την πρόταση σηκώνουν το χέρι)

Οι μη αποδεχόμενοι την πρόταση να σηκώσουν το χέρι.

(Οι μη αποδεχόμενοι την πρόταση σηκώνουν το χέρι)

Προφανώς, υπέρ της πρότασης «για ιατροφαρμακευτική περίθαλψη των μαθητών», ψήφισαν περισσότεροι.

Συνεπώς, η πρόταση έγινε δεκτή, κατά πλειοψηφία.

Από τον Έφηβο Βουλευτή Αντώνιο Τσιλιγιάννη προτείνεται: «Οργάνωση σεμιναρίων για θέματα καθημερινής συμπεριφοράς, προσιτά σε όλους τους πολίτες».

Εννοείτε μέσα στην εκπαίδευση;

ΣΤΥΛΙΑΝΗ ΠΑΠΑΟΙΚΟΝΟΜΟΥ (Α' Πειραιά): Με συγχωρείτε, μπορώ να ρωτήσω κάτι; Δεν είναι λιγάκι ασαφής αυτή η πρόταση;

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Είναι. Έτσι τοποθετείται, όμως, αυτό βγήκε από την τοποθέτηση και την εισήγηση του κ. Αντώνη Τσιλιγιάννη. Άρα, έτσι καταγράφηκε.

ΣΤΥΛΙΑΝΗ ΠΑΠΑΟΙΚΟΝΟΜΟΥ (Α' Πειραιά): Μήπως θα μπορούσε ο ίδιος να μας το εξηγήσει;

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΤΣΙΛΙΓΙΑΝΝΗΣ (Νομός Αχαΐας): Η αλήθεια είναι ότι ούτε κι εγώ που το έγραψα το πολυκατάλαβα.

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Είπε για τα γήπεδα, αν θυμάμαι καλά. Απ' αυτό βγήκε η πρόταση αυτή. Είναι λίγο ασαφής, θέλει συζήτηση, πρέπει να γίνει πιο συγκεκριμένη, αλλά τίθεται προς ψήφιση.

Την επαναλαμβάνω: «Οργάνωση σεμιναρίων για θέματα καθημερινής συμπεριφοράς προσιτά σε όλους τους πολίτες».

Οι αποδεχόμενοι την πρόταση να σηκώσουν το χέρι.

(Οι αποδεχόμενοι την πρόταση σηκώνουν το χέρι)

Οι μη αποδεχόμενοι την πρόταση να σηκώσουν το χέρι.

(Οι μη αποδεχόμενοι την πρόταση σηκώνουν το χέρι)

Προφανώς, υπέρ της πρότασης «Οργάνωση σεμιναρίων για θέματα καθημερινής συμπεριφοράς προσιτά σε όλους τους πολίτες» σήκωσαν το χέρι οι περισσότεροι Έφηβοι Βουλευτές.

Συνεπώς, η πρόταση έγινε δεκτή, κατά πλειοψηφία.

Θα το θεωρούσα σκόπιμο στο σημείο αυτό να δώσουμε το λόγο στην Πρόεδρό μας, την κυρία Μπενάκη, η οποία και καθηγήτρια είναι κι έχει άποψη, αλλά και Πρόεδρος της Βουλής των Ελλήνων είναι κι έχει μια μακρόχρονη παρουσία στα πολιτικά πράγματα.

ΑΝΝΑ ΜΠΕΝΑΚΗ-ΨΑΡΟΥΔΑ (Πρόεδρος της Βουλής): Με συγχωρείτε για τη διακοπή, αλλά θα έχετε όλη την άνεση να συνεχίσετε. Θέλω να προλάβω και τις άλλες Επιτροπές. Με πολλή χαρά είμαι μαζί σας και σας ευχαριστώ για την ωραία υποδοχή.

Όπως είπε και η φίλη και συνάδελφος η κυρία Κόλλια, έχω μια ιδιαίτερη ευαισθησία για την Επιτροπή σας, γιατί έχω περάσει πάρα πολλά χρόνια στην ανώτατη εκπαίδευση. Έχω διδάξει στη Νομική κι έχουν περάσει από τα χέρια μου πολλοί φοιτητές, που σήμερα τους βλέπω πετυχημένους δικηγόρους, επιχειρηματίες, δικαστές, νομικούς συμβούλους. Η Νομική είναι μία επιστήμη, που εισχωρεί παντού. Επομένως, βρίσκω τους μαθητές μου παντού. Κυρίως, όμως, έχω μία εμπειρία των προβλημάτων της παιδείας, γιατί στο Πανεπιστήμιο πάντα αντικατοπτρίζεται η παιδεία όλων των βαθμίδων. Αυτό που βρίσκουμε στα Πανεπιστήμια είναι το προϊόν, που έχει βγει από τη μέση και δημοτική εκπαίδευση κι εκεί βλέπουμε αν έχει γίνει σωστή δουλειά ή όχι. Πρέπει να πω ότι δεν πρέπει να είμαστε και ευχαριστημένοι από το αποτέλεσμα αυτό.

Γι' αυτό έχει πολύ μεγάλη σημασία και εκτιμούμε ότι εσείς, που ανήκετε στον κορμό της εκπαίδευσης μπορούσατε εδώ να εκφραστείτε ελεύθερα, να κάνετε προτάσεις. Μερικές από αυτές τις βρήκα πολύ ενδιαφέρουσες, αν και αμφιλεγόμενες πρέπει να πω. Δεν είναι η ώρα, όμως, για να τις συζητήσουμε, τις έχετε συζητήσει ήδη. Πάντως, είναι σημαντικό ότι πήρατε μία γεύση του πως εργαζόμαστε εδώ και μάλιστα σε θέματα τόσο καίρια για τη ζωή σας, για τη ζωή όλων μας ή για τη ζωή του τόπου. Τώρα πια, με το νέο Κανονισμό της Βουλής η δουλειά γίνεται περισσότερο στις Επιτροπές, που επεξεργάζονται τα νομοσχέδια και λιγότερο στην Ολομέλεια, όπου γίνονται γενικές συζητήσεις πολιτικού χαρακτήρα.

Έτσι, θέλω να πιστεύω ότι φεύγετε με καλές εμπειρίες, με κέρδος και γνώσεις για το πως δουλεύουμε εδώ. Κι επειδή είμαστε και στην αρχή της σχολικής χρονιάς – ήδη τα

σχολεύα αρχίζουν μεθαύριο – θα μπορέσετε ό,τι ελέχθη εδώ να το τσεκάρετε, όπως λέμε, στα προγράμματα, που θα ακολουθήσει η Πολιτεία για σας και στα προγράμματά σας για το μέλλον.

Ευχαριστούμε πάρα πολύ. Εκφράζω την ικανοποίηση και τη δική σας, κυρία Κόλλια, και των συνεργατών της Βουλής και των στελεχών του προγράμματος που συμπαιρίζονται. Εύχομαι καλή συνέχεια. Θα ξαναϊδωθούμε και απόψε και αύριο στην Ολομέλεια, όπου θα ολοκληρώσουμε τις εργασίες μας.

Ευχαριστώ πάρα πολύ.

(Στο σημείο αυτό η Πρόεδρος της Βουλής κα Άννα Μπανάνη-Ψαρούδα αποχωρεί από την αίθουσα της Επιτροπής)

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Αγαπητοί συνάδελφοι, συνεχίζουμε.

Ο κ. Γεώργιος Χρυσάφουδης έκανε την εξής πρόταση: «Διάθεση διπλάσιου χρόνου εξετάσεων στους δυσλεκτικούς».

Είναι ένα ειδικό θέμα αυτό.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΧΡΥΣΑΦΟΥΔΗΣ (Α' Αθήνας): Μπορώ να πω κάτι πάνω σ' αυτό; Δεν είπα ότι είναι για όλους χρήσιμος ο διπλάσιος χρόνος. Απλώς, ότι μπορεί να φτάσει μέχρι τόσο.

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Ναι. Η γενική πρόταση, όμως, που θέλει μια εξειδίκευση, μια λεπτομερή, ας πούμε, ανάλυση, είναι αυτή.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΧΡΥΣΑΦΟΥΔΗΣ (Α' Αθήνας): Ναι, εντάξει.

ΦΡΟΣΩ ΝΙΚΗΤΑ (Λευκωσία Κύπρου): Κυρία Πρόεδρε, νομίζω ότι ήδη προβλέπεται χρόνος για τους δυσλεκτικούς. Στις Πανελλαδικές Εξετάσεις είχα συμμαθητές, που είχαν άλλη μεταχείριση.

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Εν πάση περιπτώσει, εδώ υπάρχει πρόταση να δίνεται μία ευκαιρία, λόγω αυτής της ιδιαιτερότητας στα παιδιά, που έχουν ένα τέτοιο θέμα να αντιμετωπίσουν. Επομένως, συμφωνούμε.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΧΡΥΣΑΦΟΥΔΗΣ (Α' Αθήνας): Αυτός ο χρόνος εννοείται πάντα για γραπτά, έτσι δεν είναι; Όχι για προφορικά.

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Για γραπτά. Το συμπληρώνω.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ (Μέλος του Εκπαιδευτικού Προγράμματος): Επιτρέψτε μου μια διευκρίνιση. Οι δυσλεκτικοί εξετάζονται προφορικά. Γι' αυτό μην το εξειδικεύετε.

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Ωραία. Επομένως, είναι μία γενική πρόταση μιας καλύτερης, αν και δε μου αρέσει η έκφραση «καλύτερης», αλλά εν πάση περιπτώσει για να σας δώσω όσο μπορώ

αυτή τη στιγμή να καταλάβετε, αντιμετώπισης παιδιών, που έχουν ένα τέτοιο θέμα.

Οι αποδεχόμενοι την πρόταση να σηκώσουν το χέρι.

(Οι αποδεχόμενοι την πρόταση σηκώνουν το χέρι)

Οι μη αποδεχόμενοι την πρόταση να σηκώσουν το χέρι.

(Οι μη αποδεχόμενοι την πρόταση σηκώνουν το χέρι)

Προφανώς, υπέρ της πρότασης «Διάθεση διπλάσιου χρόνου εξετάσεων για τους δυσλεκτικούς» σήκωσαν το χέρι οι περισσότεροι Έφηβοι Βουλευτές.

Συνεπώς, η πρόταση έγινε δεκτή, κατά πλειοψηφία.

Άλλη πρόταση: «Να δοθεί ιδιαίτερη σημασία στις αρχαιολογικές έρευνες για την ανάδειξη της Ήλιδας».

Εγώ θα έλεγα ότι υπάρχουν πολλά αρχαιολογικά μνημεία, που πρέπει να αναδειχθούν, χωρίς να είμαστε τοπικιστές ο καθένας.

Οι αποδεχόμενοι την πρόταση να σηκώσουν το χέρι.

(Οι αποδεχόμενοι την πρόταση σηκώνουν το χέρι)

Οι μη αποδεχόμενοι την πρόταση να σηκώσουν το χέρι.

(Οι μη αποδεχόμενοι την πρόταση σηκώνουν το χέρι)

Προφανώς, κατά της πρότασης «Να δοθεί ιδιαίτερη σημασία στις αρχαιολογικές έρευνες για την ανάδειξη της Ήλιδας» σήκωσαν το χέρι οι περισσότεροι Έφηβοι Βουλευτές.

Συνεπώς, η πρόταση απορρίπτεται, κατά πλειοψηφία.

Όχι ότι δεν πρέπει να δοθεί σημασία, αλλά είναι τόσο πολλοί οι αρχαιολογικοί χώροι, που πρέπει να αναδειχθούν.

Άλλη πρόταση: «Να συμπεριληφθεί η αρχαία Ήλιδα σε τουριστικούς οδηγούς και σε ιστοσελίδες στο διαδίκτυο και να προβληθούν ντοκυμαντέρ με θέμα την αρχαία Ήλιδα».

Αρκετά τοπικιστικό το βλέπω, αλλά αγαπάτε πολύ την πατρίδα σας και αυτό είναι πολύ καλό.

Οι αποδεχόμενοι την πρόταση να σηκώσουν το χέρι.

(Οι αποδεχόμενοι την πρόταση σηκώνουν το χέρι)

Οι μη αποδεχόμενοι την πρόταση να σηκώσουν το χέρι.

(Οι μη αποδεχόμενοι την πρόταση σηκώνουν το χέρι)

Προφανώς, κατά της πρότασης «Να συμπεριληφθεί η αρχαία Ήλιδα σε τουριστικούς οδηγούς και σε ιστοσελίδες στο διαδίκτυο και να προβληθούν ντοκυμαντέρ με θέμα την αρχαία Ήλιδα» σήκωσαν το χέρι οι περισσότεροι Έφηβοι Βουλευτές.

Συνεπώς, η πρόταση απορρίπτεται, κατά πλειοψηφία.

Απορρίπτεται με την έννοια και πάλι όχι ότι απαξιωνουμε την πρόταση, αλλά με την έννοια ότι πρέπει να γίνεται μια γενικότερη ανάδειξη των αρχαιολογικών μας χώρων.

Άλλη πρόταση: «Τέλεση Ολυμπιάδας των Νέων, ανά τετραετία στην Αρχαία Ολυμπία».

Αυτή είναι μια πολύ όμορφη πρόταση.

Οι αποδεχόμενοι την πρόταση να σηκώσουν το χέρι.

(Οι αποδεχόμενοι την πρόταση σηκώνουν το χέρι)

Οι μη αποδεχόμενοι την πρόταση να σηκώσουν το χέρι.

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΜΟΡΦΩΤΙΚΩΝ ΥΠΟΘΕΣΕΩΝ

(Οι μη αποδεχόμενοι την πρόταση σηκώνουν το χέρι)

Προφανώς, υπέρ της πρότασης «Τέλεση Ολυμπιάδας των Νέων, ανά τετραετία στην Αρχαία Ολυμπία» σήκωσαν το χέρι οι περισσότεροι Έφηβοι Βουλευτές.

Συνεπώς, η πρόταση έγινε δεκτή, κατά πλειοψηφία.

Άλλη πρόταση: «Καθιέρωση της αναπαράστασης των Ολυμπιακών Αγώνων στο Αρχαίο Στάδιο της Ολυμπίας, μετά την τελετή αφής της φλόγας».

Είναι, επίσης, μια ωραία πρόταση. Είναι θέμα της Ολυμπιακής Επιτροπής.

Οι αποδεχόμενοι την πρόταση να σηκώσουν το χέρι.

(Οι αποδεχόμενοι την πρόταση σηκώνουν το χέρι)

Οι μη αποδεχόμενοι την πρόταση να σηκώσουν το χέρι.

(Οι μη αποδεχόμενοι την πρόταση σηκώνουν το χέρι)

Προφανώς, υπέρ της πρότασης «Καθιέρωση της αναπαράστασης των Ολυμπιακών Αγώνων στο Αρχαίο Στάδιο της Ολυμπίας, μετά την τελετή αφής της φλόγας» σήκωσαν το χέρι οι περισσότεροι Έφηβοι Βουλευτές.

Συνεπώς, η πρόταση έγινε δεκτή, κατά πλειοψηφία.

Από την Έφηβο Βουλευτή Στέλλα Μωυση έχουμε διάφορες προτάσεις: «Δημιουργία τμήματος κλασικού μπαλέτου στα, ήδη, υπάρχοντα Μουσικά Σχολεία».

Οι αποδεχόμενοι την πρόταση να σηκώσουν το χέρι.

(Οι αποδεχόμενοι την πρόταση σηκώνουν το χέρι)

Οι μη αποδεχόμενοι την πρόταση να σηκώσουν το χέρι.

(Οι μη αποδεχόμενοι την πρόταση σηκώνουν το χέρι)

Προφανώς, υπέρ της πρότασης «Δημιουργία τμήματος κλασικού μπαλέτου στα ήδη υπάρχοντα Μουσικά Σχολεία» σήκωσαν το χέρι οι περισσότεροι Έφηβοι Βουλευτές.

Συνεπώς, η πρόταση έγινε δεκτή, κατά πλειοψηφία.

«Ίδρυση σχολείων καλλιτεχνικής έκφρασης, επιχορηγούμενων από το Κράτος και με διασφάλιση δωρεάν φοίτησης και σίτισης για τους μαθητές».

Οι αποδεχόμενοι την πρόταση να σηκώσουν το χέρι.

(Οι αποδεχόμενοι την πρόταση σηκώνουν το χέρι)

Οι μη αποδεχόμενοι την πρόταση να σηκώσουν το χέρι.

(Οι μη αποδεχόμενοι την πρόταση σηκώνουν το χέρι)

Προφανώς, υπέρ της πρότασης «Ίδρυση σχολείων καλλιτεχνικής έκφρασης επιχορηγούμενων από το Κράτος και με διασφάλιση δωρεάν φοίτησης και σίτισης για τους μαθητές» σήκωσαν το χέρι οι περισσότεροι Έφηβοι Βουλευτές.

Συνεπώς, η πρόταση έγινε δεκτή, κατά πλειοψηφία.

«Απονομή διπλωμάτων ή τίτλων σπουδών στους μαθητές, που θα πιστοποιούν τη γνώση των καλλιτεχνικών τους δεξιοτήτων και θα συμβάλλουν στην επαγγελματική τους αποκατάσταση ως καθηγητών χορού ή επαγγελματιών χορευτών».

Επομένως, η πρόταση λέει να απονέμονται διπλώματα και τίτλοι σπουδών στους μαθητές, που θα πιστοποιούν τη γνώση των καλλιτεχνικών τους δεξιοτήτων, δηλαδή, να γίνονται κάποιοι αγώνες, κάποιες κρίσεις ή παρουσιάσεις, στις

οποίες θα απονέμονται διπλώματα και τίτλοι σπουδών, που, ίσως, θα μοριοδοτούν την επαγγελματική αποκατάσταση τους ως καθηγητών χορού και μπαλέτου σε αποφοίτους των σχολών αυτών.

Οι αποδεχόμενοι την πρόταση να σηκώσουν το χέρι τους.

(Οι αποδεχόμενοι την πρόταση σηκώνουν το χέρι τους)

Οι μη αποδεχόμενοι την πρόταση να σηκώσουν το χέρι τους.

(Οι μη αποδεχόμενοι την πρόταση σηκώνουν το χέρι τους)

Προφανώς, υπέρ της πρότασης «Απονομή διπλωμάτων ή τίτλων σπουδών στους μαθητές, που θα πιστοποιούν τη γνώση των καλλιτεχνικών τους δεξιοτήτων και θα συμβάλλουν στην επαγγελματική τους αποκατάσταση ως καθηγητών χορού ή επαγγελματιών χορευτών» σήκωσαν το χέρι οι περισσότεροι Έφηβοι Βουλευτές.

Συνεπώς, η πρόταση έγινε δεκτή, κατά πλειοψηφία.

«Ίδρυση περισσότερων κρατικών σχολών για τα παιδιά με καλλιτεχνικά χαρίσματα, που θα επιχορηγούνται από το κράτος».

Η πρόταση αυτή είναι παρόμοια με αυτή που έχουμε ήδη ψηφίσει και άρα διαγράφεται.

Από την Έφηβο Βουλευτή Ιωάννα Πολομαρκάκη προτείνονται τα εξής:

«Απαλλαγή των νέων βιβλίων από τον ακαδημαϊκό και σοβαροφανή τρόπο γραφής, ώστε να γίνουν περισσότερο ελκυστικά για τους νέους».

Οι αποδεχόμενοι την πρόταση να σηκώσουν το χέρι τους.

(Οι αποδεχόμενοι την πρόταση σηκώνουν το χέρι τους)

Οι μη αποδεχόμενοι την πρόταση να σηκώσουν το χέρι τους.

(Οι μη αποδεχόμενοι την πρόταση σηκώνουν το χέρι τους)

Προφανώς, υπέρ της πρότασης «Απαλλαγή των νέων βιβλίων από τον ακαδημαϊκό και σοβαροφανή τρόπο γραφής, ώστε να γίνουν περισσότερο ελκυστικά για τους νέους», σήκωσαν το χέρι οι περισσότεροι Έφηβοι Βουλευτές.

Συνεπώς, η πρόταση έγινε δεκτή, κατά πλειοψηφία.

«Γεωγραφική διεύρυνση των προγραμμάτων συνεργασίας σχολείων, που εφαρμόστηκαν σε ευρωπαϊκό επίπεδο, ώστε να φέρουν σε επαφή νέους εκτός της Ευρωπαϊκής Ένωσης». Να έχουμε, δηλαδή, επαφή και με άλλα σχολεία της αλλοδαπής, που δεν ανήκουν απαραίτητα στην Ευρωπαϊκή Ένωση, ώστε να έρθουν τα παιδιά μας, οι νέοι μας, σε επαφή με νέους και άλλων χωρών, εκτός Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Οι αποδεχόμενοι την πρόταση να σηκώσουν το χέρι τους.

(Οι αποδεχόμενοι την πρόταση σηκώνουν το χέρι τους)

Οι μη αποδεχόμενοι την πρόταση να σηκώσουν το χέρι τους.

(Οι μη αποδεχόμενοι την πρόταση σηκώνουν το χέρι τους)

Προφανώς, υπέρ της πρότασης «Γεωγραφική διεύρυνση των προγραμμάτων συνεργασίας σχολείων, που εφαρμόστηκαν σε ευρωπαϊκό επίπεδο, ώστε να φέρουν σε επαφή νέους εκτός της Ευρωπαϊκής Ένωσης» σήκωσαν το χέρι οι περισσότεροι Έφηβοι Βουλευτές.

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΦΗΒΩΝ

Συνεπώς, η πρόταση έγινε δεκτή, κατά πλειοψηφία.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΜΑΝΩΛΑΚΟΣ (Α' Πειραιά): Μπορώ να πω κάτι πάνω σε αυτό;

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Ναι.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΜΑΝΩΛΑΚΟΣ (Α' Πειραιά): Απ' ό,τι ξέρω, υπάρχουν ήδη πενήνθήμερες εκδρομές που...

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Ας μη μπούμε σε αυτή τη συζήτηση. Αφορά ουσιαστικά τη διεύθυνση των επαφών με άλλα σχολεία της αλλοδαπής, εκτός Ευρωπαϊκής Ένωσης. Αυτή είναι η πρόταση. Συμφωνήσαμε με αυτή την πρόταση, που είναι καλή.

Η Έφηβος Βουλευτής Ελένη Ξυλούρη προτείνει:

«Ανακήρυξη ως ιστορικά διατηρητέων κτηρίων των εργατικών πολυκατοικιών και των πρώτων προσφυγικών κατοικιών στη Νίκαια, στην Καισαριανή και αλλού και συντήρηση αναθηματικών πλακών και μικρότερων μνημείων, ώστε να αναδεικνύεται η σύγχρονη ιστορία».

Οι αποδεχόμενοι την πρόταση να σηκώσουν το χέρι τους.

(Οι αποδεχόμενοι την πρόταση σηκώνουν το χέρι τους)

Οι μη αποδεχόμενοι την πρόταση να σηκώσουν το χέρι τους.

(Οι μη αποδεχόμενοι την πρόταση σηκώνουν το χέρι τους)

Προφανώς, υπέρ της πρότασης «Ανακήρυξη ως ιστορικά διατηρητέων κτηρίων των εργατικών πολυκατοικιών και των πρώτων προσφυγικών κατοικιών στη Νίκαια, στην Καισαριανή και αλλού και συντήρηση αναθηματικών πλακών και μικρότερων μνημείων, ώστε να αναδεικνύεται η σύγχρονη ιστορία» σήκωσαν το χέρι οι περισσότεροι Έφηβοι Βουλευτές.

Συνεπώς, η πρόταση έγινε δεκτή, κατά πλειοψηφία.

«Δημιουργία εκπαιδευτικών προγραμμάτων, με θέματα σύγχρονης ιστορίας και δυνατότητας παρακολούθησης από όλους τους μαθητές».

Οι αποδεχόμενοι την πρόταση να σηκώσουν το χέρι τους.

(Οι αποδεχόμενοι την πρόταση σηκώνουν το χέρι τους)

Οι μη αποδεχόμενοι την πρόταση να σηκώσουν το χέρι τους.

(Οι μη αποδεχόμενοι την πρόταση σηκώνουν το χέρι τους)

Προφανώς, υπέρ της πρότασης «Δημιουργία εκπαιδευτικών προγραμμάτων, με θέματα σύγχρονης ιστορίας και εξασφάλισης δυνατότητας παρακολούθησης από όλους τους μαθητές» σήκωσαν το χέρι οι περισσότεροι Έφηβοι Βουλευτές.

Συνεπώς, η πρόταση έγινε δεκτή, κατά πλειοψηφία.

Ο Έφηβος Βουλευτής Νικήτας Σιδηρόπουλος προτείνει τα εξής:

«Ενίσχυση του προγράμματος της πρόσθετης διδακτικής στήριξης στα επαρχιακά σχολεία και χορήγηση επιδομάτων, ανάλογα με την οικονομική κατάσταση των οικογενειών των μαθητών».

Οι αποδεχόμενοι την πρόταση να σηκώσουν το χέρι τους.

(Οι αποδεχόμενοι την πρόταση σηκώνουν το χέρι τους)

Οι μη αποδεχόμενοι την πρόταση να σηκώσουν το χέρι τους.

(Οι μη αποδεχόμενοι την πρόταση σηκώνουν το χέρι τους)

Προφανώς, υπέρ της πρότασης «Ενίσχυση του προγράμματος της πρόσθετης διδακτικής στήριξης στα επαρχιακά σχολεία και χορήγηση επιδομάτων ανάλογα με την οικονομική κατάσταση των οικογενειών των μαθητών» σήκωσαν το χέρι οι περισσότεροι Έφηβοι Βουλευτές.

Συνεπώς, η πρόταση έγινε δεκτή, κατά πλειοψηφία.

«Χορήγηση ειδικού επιδόματος σε μαθητές της επαρχίας, ώστε να φοιτούν τα δύο τελευταία χρόνια της σχολικής τους ζωής σε κοντινή πόλη», να βοηθούνται, δηλαδή, κάποια παιδιά και να μένουν σε κοντινή πόλη, για να παρακολουθούν ενισχυτικά μαθήματα και τα σχολεία να είναι πιο κεντρικά, αν και υπάρχουν, πλέον, σχολεία στις περισσότερες κομποπόλεις.

Οι αποδεχόμενοι την πρόταση να σηκώσουν το χέρι τους.

(Οι αποδεχόμενοι την πρόταση σηκώνουν το χέρι τους)

Οι μη αποδεχόμενοι την πρόταση να σηκώσουν το χέρι τους.

(Οι μη αποδεχόμενοι την πρόταση σηκώνουν το χέρι τους)

Προφανώς, κατά της πρότασης «Χορήγηση ειδικού επιδόματος σε μαθητές της επαρχίας, ώστε να φοιτούν τα δύο τελευταία χρόνια της σχολικής τους ζωής σε κοντινή πόλη» σήκωσαν το χέρι οι περισσότεροι Έφηβοι Βουλευτές.

Συνεπώς, η πρόταση απορρίπτεται, κατά πλειοψηφία.

Ο Έφηβος Βουλευτής Θεόφιλος Τσεντερίδης προτείνει:

«Ενοποίηση ΑΕΙ και ΤΕΙ μέσω της ενοποίησης της θετικής και της τεχνολογικής κατεύθυνσης, αλλά και με τη δημιουργία κοινών σχολών μεταλυκειακών σπουδών».

Είναι μια αφηρημένη πρόταση, που χρειάζεται, βέβαια, συζήτηση, αλλά εμείς την καταθέτουμε για να ψηφιστεί.

Οι αποδεχόμενοι την πρόταση να σηκώσουν το χέρι τους.

(Οι αποδεχόμενοι την πρόταση σηκώνουν το χέρι τους)

Οι μη αποδεχόμενοι την πρόταση να σηκώσουν το χέρι τους.

(Οι μη αποδεχόμενοι την πρόταση σηκώνουν το χέρι τους)

Προφανώς, κατά της πρότασης «Ενοποίηση ΑΕΙ και ΤΕΙ μέσω της ενοποίησης της θετικής και της τεχνολογικής κατεύθυνσης, αλλά και με τη δημιουργία κοινών σχολών μεταλυκειακών σπουδών» σήκωσαν το χέρι οι περισσότεροι Έφηβοι Βουλευτές.

Συνεπώς, η πρόταση απορρίπτεται, κατά πλειοψηφία.

«Σύσταση επιτροπών, ανά επαρχία, για την επιλογή εκπαιδευτικών, οι οποίοι θα εκφέρουν γνώμη από κοινού με τους συμβούλους του Υπουργείου Παιδείας για την κατάρτιση νομοσχεδίων, που θα αφορούν εκπαιδευτικά προγράμματα».

Υπάρχει μια τέτοια αποκέντρωση. Αν χρειάζεται αυτό να τελειοποιηθεί ή να γίνει ακόμα καλύτερο, ας το δεχτούμε ως πρόταση.

Οι αποδεχόμενοι την πρόταση να σηκώσουν το χέρι τους.

(Οι αποδεχόμενοι την πρόταση σηκώνουν το χέρι τους)

Οι μη αποδεχόμενοι την πρόταση να σηκώσουν το χέρι τους.

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΜΟΡΦΩΤΙΚΩΝ ΥΠΟΘΕΣΕΩΝ

(Οι μη αποδεχόμενοι την πρόταση σηκώνουν το χέρι τους)

Προφανώς, κατά της πρότασης «Σύσταση επιτροπών, ανά επαρχία, για την επιλογή εκπαιδευτικών, οι οποίοι θα εκφέρουν γνώμη από κοινού με τους συμβούλους του Υπουργείου Παιδείας για την κατάρτιση νομοσχεδίων, που θα αφορούν εκπαιδευτικά προγράμματα» σήκωσαν το χέρι οι περισσότεροι Έφηβοι Βουλευτές.

Συνεπώς, η πρόταση απορρίπτεται, κατά πλειοψηφία.

«Συγγραφή σχολικών βιβλίων με μέγιστη αναφορά στην ελληνική ιστορία».

Οι αποδεχόμενοι την πρόταση να σηκώσουν το χέρι τους.

(Οι αποδεχόμενοι την πρόταση σηκώνουν το χέρι τους)

Οι μη αποδεχόμενοι την πρόταση να σηκώσουν το χέρι τους.

(Οι μη αποδεχόμενοι την πρόταση σηκώνουν το χέρι τους)

Προφανώς, κατά της πρότασης «Συγγραφή σχολικών βιβλίων με μέγιστη αναφορά στην ελληνική ιστορία», σήκωσαν το χέρι οι περισσότεροι Έφηβοι Βουλευτές.

Συνεπώς, η πρόταση απορρίπτεται, κατά πλειοψηφία.

Η Έφηβος Βουλευτής Μαρία Τζιλί προτείνει τα εξής:

«Αποσύνδεση του σχολείου από την πρόσβαση των μαθητών στα ΑΕΙ και ΤΕΙ της χώρας».

Τι εννοούμε εδώ; Να μη γίνονται καθόλου εξετάσεις; Να γίνονται εκτός σχολείου; Να γίνονται σε άλλο έτος; Είναι μια συζήτηση, που κάνει ήδη η εκπαιδευτική κοινότητα. Είναι ένα μεγάλο θέμα και θα ήθελα να μου πείτε εάν συμφωνείτε με την αποσύνδεση, έτσι, όπως, κατατίθεται η πρόταση.

Οι αποδεχόμενοι την πρόταση να σηκώσουν το χέρι.

(Σηκώνουν το χέρι οι αποδεχόμενοι την πρόταση)

Οι μη αποδεχόμενοι την πρόταση να σηκώσουν το χέρι.

(Σηκώνουν το χέρι οι μη αποδεχόμενοι την πρόταση).

Προφανώς, υπέρ της μη αποδοχής της πρότασης σήκωσαν το χέρι οι περισσότεροι.

Συνεπώς, η πρόταση απορρίπτεται.

Η Νικολέττα-Ιζαμπέλα Τσίριμπα προτείνει «Σύσταση φορέα συνεργασίας των Υπουργείων Πολιτισμού και Εξωτερικών για την προστασία, τη διαφύλαξη και την προβολή της εικόνας του ελληνικού πολιτισμού στο εξωτερικό».

Οι αποδεχόμενοι την πρόταση να σηκώσουν το χέρι.

(Σηκώνουν το χέρι οι αποδεχόμενοι την πρόταση)

Οι μη αποδεχόμενοι την πρόταση να σηκώσουν το χέρι.

(Σηκώνουν το χέρι οι μη αποδεχόμενοι την πρόταση)

Προφανώς, υπέρ της αποδοχής της πρότασης σήκωσαν το χέρι οι περισσότεροι.

Συνεπώς, η πρόταση γίνεται δεκτή, κατά πλειοψηφία.

Επίσης, προτείνει «Ίδρυση κέντρων εκμάθησης ελληνικής γλώσσας και ιστορίας σε ολόκληρο τον κόσμο».

Οι αποδεχόμενοι την πρόταση να σηκώσουν το χέρι.

(Σηκώνουν το χέρι οι αποδεχόμενοι την πρόταση)

Οι μη αποδεχόμενοι την πρόταση να σηκώσουν το χέρι.

(Σηκώνουν το χέρι οι μη αποδεχόμενοι την πρόταση)

Προφανώς, υπέρ της αποδοχής της πρότασης σήκωσαν το χέρι οι περισσότεροι.

Συνεπώς, η πρόταση γίνεται δεκτή, κατά πλειοψηφία.

Ο κ. Θωμάς Φλώρος έκανε την πρόταση να υπάρξει παροχή κινήτρων για την κατασκευή τουριστικών εγκαταστάσεων, κοντά σε αρχαιολογικούς χώρους.

Οι αποδεχόμενοι την πρόταση να σηκώσουν το χέρι.

(Σηκώνουν το χέρι οι αποδεχόμενοι την πρόταση)

Οι μη αποδεχόμενοι την πρόταση να σηκώσουν το χέρι.

(Σηκώνουν το χέρι οι μη αποδεχόμενοι την πρόταση)

Προφανώς, υπέρ της μη αποδοχής της πρότασης σήκωσαν το χέρι οι περισσότεροι.

Συνεπώς, η πρόταση, απορρίπτεται.

Η κυρία Αγγελική Παπαδοπούλου προτείνει «Μετονομασία των Παραολυμπιακών Αγώνων σε Υπερολυμπιακούς Αγώνες και προβολή από τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης, ανάλογη με εκείνη των Ολυμπιακών Αγώνων».

Οι αποδεχόμενοι την πρόταση να σηκώσουν το χέρι.

(Σηκώνουν το χέρι οι αποδεχόμενοι την πρόταση)

Οι μη αποδεχόμενοι την πρόταση να σηκώσουν το χέρι.

(Σηκώνουν το χέρι οι μη αποδεχόμενοι την πρόταση)

Προφανώς, υπέρ της αποδοχής της πρότασης σήκωσαν το χέρι οι περισσότεροι.

Συνεπώς, η πρόταση γίνεται δεκτή, κατά πλειοψηφία.

Επίσης, προτείνει «Επίσκεψη σχολείων στα στάδια, κατά τη διάρκεια των Παραολυμπιακών Αγώνων, με στόχο την ενθάρρυνση των αθλητών».

Οι αποδεχόμενοι την πρόταση να σηκώσουν το χέρι.

(Σηκώνουν το χέρι οι αποδεχόμενοι την πρόταση)

Οι μη αποδεχόμενοι την πρόταση να σηκώσουν το χέρι.

(Σηκώνουν το χέρι οι μη αποδεχόμενοι την πρόταση)

Προφανώς, υπέρ της αποδοχής της πρότασης σήκωσαν το χέρι οι περισσότεροι.

Συνεπώς, η πρόταση γίνεται δεκτή, κατά πλειοψηφία.

Ο κ. Λευτέρης Παπαδημητρόπουλος προτείνει «Αποστολή καθηγητών στα ελληνόφωνα χωριά της Κάτω Ιταλίας, για τη διδασκαλία της ελληνικής γλώσσας και οργάνωση προγράμματος ανταλλαγής μαθητών».

Οι αποδεχόμενοι την πρόταση να σηκώσουν το χέρι.

(Σηκώνουν το χέρι οι αποδεχόμενοι την πρόταση)

Οι μη αποδεχόμενοι την πρόταση να σηκώσουν το χέρι.

(Σηκώνουν το χέρι οι μη αποδεχόμενοι την πρόταση)

Προφανώς, υπέρ της αποδοχής της πρότασης σήκωσαν το χέρι οι περισσότεροι.

Συνεπώς, η πρόταση γίνεται δεκτή, κατά πλειοψηφία.

Επίσης, προτείνει «Δημιουργία προϋποθέσεων για την επίσκεψη Ελλαδιτών στα ελληνόφωνα χωριά της Κάτω Ιταλίας».

Οι αποδεχόμενοι την πρόταση να σηκώσουν το χέρι.

(Σηκώνουν το χέρι οι αποδεχόμενοι την πρόταση)

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΦΗΒΩΝ

Οι μη αποδεχόμενοι την πρόταση να σηκώσουν το χέρι.

(Σηκώνουν το χέρι οι μη αποδεχόμενοι την πρόταση)

Προφανώς, υπέρ της αποδοχής της πρότασης σήκωσαν το χέρι οι περισσότεροι.

Συνεπώς, η πρόταση γίνεται δεκτή, κατά πλειοψηφία.

Σε αυτό το σημείο έλαβε τέλος η ψηφοφορία επί των νέων προτάσεων και εισερχόμαστε στην ψήφιση της Σύμβασης Κειμένων στο σύνολό της.

Οι αποδεχόμενοι σε γενικές γραμμές από τη Σύμβαση Κειμένων τις προτάσεις, που αφορούν την Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων και τις προτάσεις που μόλις ψηφίσαμε, να σηκώσουν το χέρι.

(Σηκώνουν το χέρι οι αποδεχόμενοι τη Σύμβαση Κειμένων)

Οι μη αποδεχόμενοι τη Σύμβαση Κειμένων να σηκώσουν το χέρι.

(Σηκώνουν το χέρι οι μη αποδεχόμενοι τη Σύμβαση Κειμένων)

Προφανώς, υπέρ της αποδοχής της Σύμβασης Κειμένων σήκωσαν το χέρι οι περισσότεροι.

Συνεπώς, η Σύμβαση Κειμένων έγινε δεκτή, κατά πλειοψηφία.

Προχωρούμε στη διενέργεια κλήρωσης για την επιλογή των τριών ομιλητών, που θα είναι μαζί με την εισηγήτρια, οι τέσσερις ομιλητές από τη δική μας Επιτροπή στην Ολομέλεια αύριο.

Στο σημείο αυτό γίνεται κλήρωση των Εφήβων Βουλευτών, που θέλουν να μιλήσουν στην Ολομέλεια.

Κληρώθηκαν οι: Γεώργιος Χρυσουφύδης, Θανάσης Τυροβολάς και Θεοδώρα - Βασιλεία Πετή.

Θα πρέπει να σας ευχαριστήσω άλλη μια φορά για την παρουσία σας στη «Βουλή των Εφήβων» και στην Επιτροπή των Μορφωτικών Υποθέσεων χτες και σήμερα. Θα επαναλάβω ότι θεωρώ μεγάλη μου τιμή το ότι βρέθηκα σε αυτήν την Επιτροπή και προήδρευσα, σε μια Επιτροπή νέων παιδιών, νέων ανθρώπων με πραγματικούς προβληματισμούς, με συνέπεια σε αυτά που πιστεύουν, με οραματισμούς που εύχομαι να δώσουν σε εμάς τους μεγαλύτερους τα στοιχεία εκείνα πάνω στα οποία θα πατήσουμε για να μπροστούμε

και να νομοθετήσουμε αλλά και να προαγάγουμε τους θεμελιώδεις τομείς του πολιτισμού και της εκπαίδευσης.

Εύχομαι να είστε γεροί, να προσεύχεστε στο Θεό, γιατί Αυτός μας δίνει δύναμη και κουράγιο να προχωρούμε στη ζωή μας.

Έχουμε μια ελληνική παράδοση, την οποία πρέπει να κρατήσουμε βαθιά φυλαγμένη μέσα μας. Την ελληνικότητά μας δεν τη χαρίζουμε πουθενά. Έχουμε την ορθόδοξη πίστη, που, επίσης, οφείλουμε να διαφυλάξουμε. Άρα, εμείς οι νέοι όσο μοντέρνοι ή όπως θέλετε αλλιώς να χαρακτηρίσουμε τη νέα γενιά με σκουλαρίκια κ.λπ., είμαστε Έλληνες και Ελληνίδες και πιστεύουμε στο Θεό και στην Ελλάδα. Άρα, δε φοβόμαστε τίποτα και προχωράμε.

Καλή πρόοδο και καλή επιτυχία στη ζωή σας.

(Χειροκροτήματα)

Θα ήθελα με χαρά να δώσω το λόγο στον κ. Γιάννη Γιαννόπουλο, για ένα χαιρετισμό, ως μέλος της Επιτροπής του Εκπαιδευτικού αυτού Προγράμματος.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ (Μέλος του Εκπαιδευτικού Προγράμματος): Είμαι ανέτοιμος για να σας μιλήσω. Επιτρέψτε μου, όμως, να πω ότι η νεότητα είναι ένα διαρκές αγώνισμα. Πρέπει να περάσουν πολλά χρόνια για να γίνει κανείς νέος. Εύχομαι αυτό να το επεξεργαστείτε και να το κατανοήσετε. Πρέπει να μπειτε σ' αυτό το αγώνισμα της νεότητας. Καλό είναι να συγκροτήσουμε το δικό μας κόσμο, τις δικές μας αξίες, κριτικά.

Σας εύχομαι στη ζωή σας να πηγαίνετε πάντα μπροστά.

(Χειροκροτήματα)

MARIA ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ (Προεδρεύουσα της Επιτροπής): Και πάλι σας ευχαριστούμε πολύ.

(Χειροκροτήματα)

Στο σημείο αυτό και περί ώρα 12.55 λύεται η συνεδρίαση.

Η ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ

MARIA ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ
ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ ΣΕΡΡΩΝ

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΜΟΡΦΩΤΙΚΩΝ ΥΠΟΘΕΣΕΩΝ

ΠΡΑΚΤΙΚΟ-ΕΚΘΕΣΗ

Της Επιτροπής Μορφωτικών Υποθέσεων της Βουλής των Εφήβων στα θέματα «Αξιολόγηση - Επιμόρφωση Εκπαιδευτικών, Βιβλία - Βιβλιοθήκες, Γλώσσα, Εκπαιδευτικά Συστήματα - Εξετάσεις, Ελληνική παράδοση, Θρησκεία - Κλήρος - Αιρέσεις, Επαγγελματικός Προσανατολισμός, Αναλφαβητισμός, Σχολική Ζωή, Αθλητισμός - Ολυμπιακοί Αγώνες, Πολιτισμός - Καλές Τέχνες», που περιλαμβάνονται στη Σύνοψη Κειμένων των μαθητών της Α', Β' και Γ' Τάξης του Ενιαίου Λυκείου και των Τ.Ε.Ε., Α' και Β' Κύκλου, από την Ελλάδα και τον Απόδημο Ελληνισμό και των μαθητών της Α' και Β' Τάξης των Λυκείων και των Τεχνικών Σχολών από την Κύπρο, που συμμετείχαν στο εκπαιδευτικό πρόγραμμα "Βουλή των Εφήβων", Θ' Σύνοδος 2003-2004.

Προς την Βουλή των Εφήβων

Η Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων (Β' Τμήμα) της Βουλής των Εφήβων συνήλθε, στις 11 και 12 Σεπτεμβρίου 2004, σε δύο συνεδριάσεις, που διήρκεσαν, συνολικά περίπου οκτώ (8) ώρες, υπό την προεδρία της Βουλευτού Σεργών, κυρίας Μαρίας Κόλλια - Τσαρουχά, με αντικείμενο την εξέταση των θεμάτων της Σύνοψης Κειμένων, που ανήκουν στην αρμοδιότητά της.

Στην Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων της Βουλής των Εφήβων συμμετείχαν οι εξής Έφηβοι Βουλευτές: Μαρία Καργάκη (Ν. Ηρακλείου), Μαρία-Σταυρούλα Μαντζάνα (Α' Αθήνας), Αλέξανδρος Μανωλάκος (Α' Πειραιά), Ανδρέας Μαυρόπουλος (Ν. Ημαθίας), Γεώργιος Μεταξάς (Β' Αθήνας), Ελένη Μιχαηλίδη (Ν. Λάρισας), Πασχαλιά Μιχελόγγονα (Ν. Λακωνίας), Κωνσταντίνα Μπίθα (Β' Αθήνας), Παρασκευή Μπιλιούρη (Ν. Μαγνησίας), Κωνσταντίνα Μπόσιου (Β' Αθήνας), Μαρία Μπούτσικα (Ν. Φωκίδας), Στυλιανή Μπρουζούκη (Β' Πειραιά), Στέλλα Μωυσή (Ν. Λάρισας), Φρόσω Νικήτα (Λευκωσίας Κύπρου), Ιωάννης Νικολαΐδης (Ν. Αιτωλνίας), Ανδρέας Νικολακάκης (Β' Αθήνας), Ιωάννης Νίνος (Β' Πειραιά), Στεφανία Ξυδιά (Λουξεμβούργου), Ελένη Ξυλούρη (Α' Αθήνας), Άννα Παλαιολόγου (Ν. Καβάλας), Αγγελική Παπαδοπούλου (Β' Αθήνας), Στυλιανή Παπαϊκονόμου (Α' Πειραιά), Χριστίνα Παππά (Α' Αθήνας), Βανέσα Παρμενοπούλου (Ν. Φθιώτιδας), Αντιγόνη Παρχαρίδη (Ν. Ευβοίας), Ελευθέριος Πετρόπουλος (Ν. Καβάλας), Θεοδώρα-Βασιλεία Πεττή (Α' Αθήνας), Λεωνίδας Πίττος (Β' Πειραιά), Ιωάννα Πολομαρκάκη (Ν. Ηρακλείου), Ερμής Ποφάντης (Α' Αθήνας), Παναγιώτα Ραζή (Ν. Αχαΐας), Άννα Έβελν Ρομοσιού (Β' Αθήνας), Λεωνίδας Ρούμπας (Ν. Ηλείας), Ειρήνη Σαββόγλου (Επικρατείας), Ευαγγελία Σακελλαρίου (Ν. Τρικάλων), Μαρία Σαπουνά (Ν. Λάρισας), Νικήτας Σιδηρόπουλος (Α' Θεσσαλονίκης), Φωτεινή Σινα-

νάη (Ν. Λέσβου), Αντωνία Σινοπούλου (Ν. Αρκαδίας), Κωνσταντίνος Σιούτας (Ν. Φθιώτιδας), Ευγενία Σιτούνη (Γερμανίας), Στέλλα Τεκέλα (Αμμοχώστου Κύπρου), Μαρία Τζιλίη (Ν. Πέλλας), Βασίλειος Τζιώρτζιας (Α' Θεσσαλονίκης), Γεωργία Τζουλέκη (Ν. Ηλείας), Ελένη Τσαδίρη (Ν. Δράμας), Χριστόφορος Τσακαλογιάννης (Ν. Αττικής), Θεόφιλος Τσεντερίδης (Α' Θεσσαλονίκης), Αντώνιος Τσιλιγιάννης (Ν. Αχαΐας), Αικατερίνη Τσίλκου (Ν. Πέλλας), Νικολέττα-Ιζαμπέλλα Τσίρμπα (Β' Αθήνας), Αικατερίνη Τσουρούλα (Α' Αθήνας), Θανάσης Τυροβολάς (Ν. Λακωνίας), Θωμάς Φλώρος (Ν. Αργολίδας), Ιωάννα Χατζηδημητρίου (Β' Αθήνας), Βασιλική Χατζούλη (Ν. Λάρισας), Γεωργία Χριστοπούλου (Ν. Αχαΐας) και Γεώργιος Χρυσασφούδης (Α' Αθήνας).

Κατά τη διάρκεια των συνεδριάσεων, έλαβαν το λόγο η Εισηγήτρια Έφηβος Βουλευτής Φρόσω Νικήτα (Λευκωσίας Κύπρου) και οι Έφηβοι Βουλευτές, Λεωνίδας Πίττος, Παναγιώτα Ραζή, Αλέξανδρος Μανωλάκος, Αγγελική Παπαδοπούλου, Αντιγόνη Παρχαρίδη, Θανάσης Τυροβολάς, Ελένη Τσαδίρη, Πασχαλιά Μιχελόγγονα, Ελευθέριος Πετρόπουλος, Άννα Παλαιολόγου, Στυλιανή Παπαϊκονόμου, Κωνσταντίνα Μπόσιου, Ανδρέας Νικολακάκης, Ερμής Ποφάντης, Μαρία Σαπουνά, Χριστόφορος Τσακαλογιάννης, Αντώνιος Τσιλιγιάννης, Στέλλα Τεκέλα, Γεώργιος Χρυσασφούδης, Γεωργία Τζουλέκη, Στέλλα Μωυσή, Ιωάννα Πολομαρκάκη, Ελένη Ξυλούρη, Παρασκευή Μπιλιούρη, Νικήτας Σιδηρόπουλος, Βανέσα Παρμενοπούλου, Θεόφιλος Τσεντερίδης, Μαρία Μπούτσικα, Γεωργία Χριστοπούλου, Στεφανία Ξυδιά, Αλέξανδρος Μανωλάκος, Ειρήνη Σαββόγλου, Μαρία Τζιλίη, Κωνσταντίνος Σιούτας, Βασίλειος Τζιώρτζιας, Θωμάς Φλώρος, Αντωνία Σινοπούλου, Ελένη Μιχαηλίδη, Ανδρέας Μαυρόπουλος, Ιωάννης Νικολαΐδης, Βασιλική Χατζούλη, Ευαγγελία Σακελλαρίου, Κατερίνα Τσίλκου, Ιωάννα Χατζηδημητρίου, Μαρία Καργάκη και Χριστίνα Παππά, οι οποίοι διατύπωσαν τις απόψεις τους επί των θεμάτων της Σύνοψης Κειμένων, αρμοδιότητας της Επιτροπής Μορφωτικών Υποθέσεων, καθώς και προτάσεις επί των θεμάτων αυτών.

Η Εισηγήτρια Έφηβος Βουλευτής Φρόσω Νικήτα (Λευκωσίας Κύπρου) ετόνισε τα εξής:

«Επισημαίνω, κατ' αρχήν, ότι από τους μαθητές που συμμετείχαν στο Πρόγραμμα της «Βουλής των Εφήβων» ένας μεγάλος αριθμός ασχολήθηκε με θέματα, που αφορούν την Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων της Βουλής των Ελλήνων. Το μεγαλύτερο μέρος του ενδιαφέροντος επικεντρώθηκε στα εκπαιδευτικά συστήματα.

Η σωστή εκπαίδευση αποτελεί τη σπονδυλική στήλη της κοινωνίας, πράγμα που σημαίνει ότι, αν την αγνοήσουμε ή τη θεωρήσουμε δευτερεύουσας σημασίας, κινδυνεύουμε να καταρρεύσουμε μέσα στο συρμό της σύγχρονης τεχνοκρατούμενης εποχής και τα αρνητικά μηνύματα, που στέλνονται στους νέους.

Η νεοελληνική παιδεία περνά κρίση και αυτό δεν είναι φαινόμενο των ημερών μας. Τα προβλήματα της παιδείας, που επίμονα συζητούνται, στις μέρες μας, δεν είναι προβλήματα του παρόντος. Θα πρέπει να ανιχνεύσουμε την αφετηρία της κρίσης, ώστε, με τους κατάλληλους χειρισμούς, να αντιμετωπιστεί, κατά το δυνατόν.

Η νεοελληνική παιδεία μαστίζεται από ωφελιμισμό και χρησιμοθηρία. Πολλές φορές, η νεοελληνική παιδεία αντιγράφει τα εκπαιδευτικά συστήματα άλλων χωρών, παραβλέποντας τη δική της ταυτότητα. Η εκπαιδευτική πολιτική κρίνεται ανεπαρκής, όπως ανεπαρκής κρίνεται και η διάθεση των κονδυλίων από τον κρατικό προϋπολογισμό για τα θέματα παιδείας. Η υποδομή των σχολείων, οι κτηριακές εγκαταστάσεις και οι σχολικές αίθουσες δεν είναι ικανοποιητικές. Οι μαθητές διατυπώνουν τους προβληματισμούς και τις διαπιστώσεις τους γύρω απ' αυτό το θέμα, τονίζοντας επιπρόσθετα το γεγονός πως το υπάρχον εκπαιδευτικό σύστημα περιορίζει τη φαντασία και την κριτική σκέψη των μαθητών, αφού ενισχύει και επιβραβεύει τη στείρα απομνημόνευση. Ως αποτέλεσμα, ο υπερβολικός φόρτος εργασίας δεν αφήνει, σχεδόν καθόλου ελεύθερο χρόνο στους μαθητές, αλλά και ο λιγοστός, που απομένει, δεν αξιοποιείται σωστά.

Ποιες, όμως, είναι οι αιτίες του προβλήματος; Τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης και ειδικά η τηλεόραση προβάλλουν κακή ψυχαγωγία. Οι νέοι, μέσα στην καταναλωτική κοινωνία που ζούμε, «καταναλίσκουν» ποδοσφαιρικούς αγώνες, κινηματογραφικά έργα, ομιλίες και κοινωνικές συγκεντρώσεις, με παθητικό τρόπο, χωρίς να συμμετέχουν ενεργητικά. Στην πραγματικότητα η διασκέδαση είναι μια βιομηχανία. Ειδικά στις επαρχίες υπάρχουν λιγότερες ευκαιρίες για αξιοποίηση του ελεύθερου χρόνου.

Ζητούμε, λοιπόν, αναθεώρηση του σχολικού προγραμματισμού, ώστε να εξασφαλίζει αναψυχή, περισυλλογή, επικοινωνία και δημιουργικότητα. Θέλουμε σχολεία με αίθουσες ψυχαγωγίας, ηλεκτρονικούς υπολογιστές, διαδίκτυο, βιβλιοθήκες και καφετέριες. Ακόμη, να γίνονται περισσότερες ανταλλαγές μαθητών μεταξύ διαφόρων χωρών, στα πλαίσια πολιτιστικών δραστηριοτήτων. Οι νέοι να ασχοληθούν περισσότερο με τα τραγούδια και τους χορούς του τόπου μας, την τέχνη, το θέατρο και, βέβαια, με τον αθλητισμό. Ο αθλητισμός, πέραν από τη συμβολή του στην ανάπτυξη του σώματος και τη διαμόρφωση της ανθρώπινης προσωπικότητας, εκφράζει διαχρονικές αξίες και προβάλλει την ανάγκη για συναδέλφωση των λαών.

Δεν μπορούμε, βέβαια, να μην αναφερθούμε στους Ολυμπιακούς Αγώνες του 2004, που έστρεψαν τα βλέμματα όλων στην Ελλάδα και αξίζουν συγχαρητήρια σε όλους, όσοι συνέβαλαν στην άψογη και ασφαλή οργάνωση, καθώς και στους Έλληνες αθλητές για τις επιδόσεις τους. Ας αποτελέσουν τα πρότυπα της νεολαίας και αφορμή για βελτίωση των

αθλητικών εγκαταστάσεων στα σχολεία και αύξηση των ωρών γυμναστικής. Ανάλογη σημασία δίνεται και στους Παραολυμπιακούς Αγώνες, που, έμπρακτα, δείχνουν κατάργηση του κοινωνικού αποκλεισμού.

Άλλος σημαντικός παράγοντας στο θέμα της εκπαίδευσης είναι ο εκπαιδευτικός λειτουργός. Οι μαθητές αναγνωρίζουν το σημαντικό ρόλο του εκπαιδευτικού, μέσα και έξω από το σχολείο. Όμως, κάπου ο θεσμός αυτός έχει διαφοροποιηθεί. Η σχέση μαθητή και εκπαιδευτικού χαρακτηρίζεται, σε κάποιες περιπτώσεις, από αδιαφορία και αντιπάθεια. Προτείνουμε να γίνονται σεμινάρια για παιδαγωγική κατάρτιση των εκπαιδευτικών, σχετικά με το πιο πάνω θέμα και συχνότερες επαφές μεταξύ μαθητών και εκπαιδευτικών. Ο εκπαιδευτικός, για να εργαστεί με επιτυχία, πρέπει να έχει επιστημονική κατάρτιση, εξειδίκευση, μεταδοτικότητα και να γνωρίζει την ψυχολογία των εφήβων.

Συναντούμε περιπτώσεις εκπαιδευτικών, που αντιμετωπίζουν με αδιαφορία το επάγγελμά τους, ίσως γιατί δεν υπάρχουν τα κίνητρα, αλλά και λόγω της μονιμότητας, που εξασφαλίζει το δημόσιο. Οι περιπτώσεις αυτές θα μπορούσαν να αντιμετωπιστούν με διάφορα μέτρα, όπως περικοπή προσαξήσεων, δυσμενή μετάθεση ή μη προαγωγή. Προτείνουμε η επιλογή των εκπαιδευτικών στο δημόσιο να γίνεται με προσοχή, να είναι διαρκής η επιμόρφωσή τους και να γίνονται συχνές επιθεωρήσεις στα σχολεία για τον έλεγχο του τρόπου άσκησης των καθηκόντων τους. Ακόμη, η αύξηση της αμοιβής θα αποτελούσε σημαντικό κίνητρο για καλύτερη απόδοση στο λειτούργημά τους.

Οι καθηγητές του επαγγελματικού προσανατολισμού προσπαθούν να βοηθήσουν τους μαθητές στη μελλοντική τους πορεία. Βέβαια, ο μαθητής των δεκαπέντε χρόνων δεν είναι έτοιμος να επιλέξει τα μελλοντικά του σχέδια. Προσπαιτείται έρευνα της αγοράς εργασίας και αποφυγή επιλογής κορεσμένων επαγγελμάτων. Επικρατεί λανθασμένη άποψη ότι τα τεχνικά και επαγγελματικά εκπαιδευτήρια είναι υποβαθμισμένα και συγκεντρώνουν παιδιά με χαμηλές επιδόσεις. Αντίθετα, τα τεχνικά επαγγέλματα απαιτούν εξυπνάδα, αντίληψη και αποφέρουν οικονομικό όφελος. Κριτήριο για την επιλογή του επαγγέλματος πρέπει να είναι και η προσωπική ικανοποίηση του ατόμου. Οι μαθητές προτείνουν επισκέψεις σε χώρους εργασίας και πανεπιστημιακές σχολές.

Οι έφηβοι επισημαίνουν ότι, παρά την προφανή ωφέλεια του βιβλίου, λίγοι ασχολούνται με την ανάγνωσή του. Αν και έχουν ιδρυθεί πολλές σχολικές βιβλιοθήκες, εντούτοις η πλειονότητα των σχολικών μονάδων, ιδιαίτερα στην επαρχία, δεν διαθέτει οργανωμένες βιβλιοθήκες. Επίσης, τα σχολικά βιβλία στερούνται αισθητικής ποιότητας και διαπιστώνεται ότι, σε κάποιες περιπτώσεις, οι γνώσεις που προσφέρουν είναι ανεπίκαιρες και μονομερείς. Οι νέοι προτείνουν τη διάθεση αυξημένων κονδυλίων για δημιουργία και εξο-

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΜΟΡΦΩΤΙΚΩΝ ΥΠΟΘΕΣΕΩΝ

πλισμό των βιβλιοθηκών. Ακόμη, στα σχολεία να διδάσκονται, όπου είναι δυνατόν, ολοκληρωμένα λογοτεχνικά έργα και όχι αποσπάσματα έργων, για καλύτερη κατανόηση και αύξηση του ενδιαφέροντος.

«Η γλώσσα είναι ο κόσμος μου και, αν δεν είχα γλώσσα δεν θα είχα κόσμο για να ζήσω», επισημαίνει ένα γνωμικό. Και πράγματι, η σημασία της γλώσσας είναι σπουδαία για κάθε λαό, πόσο μάλλον για μας τους Έλληνες, που διαθέτουμε μια τόσο πλούσια και αξιοζήλευτη γλώσσα. Παρ' όλα αυτά, διαπιστώνουμε ότι σήμερα η γλώσσα κακοποιείται. Υπάρχει ανάγκη βελτίωσης του εκπαιδευτικού συστήματος, με έμφαση στην ενισχυτική διδασκαλία, ειδικότερα στις πρώτες τάξεις του δημοτικού. Απαιτούνται μοντέρνα και καλογραμμένα βιβλία. Και βέβαια, στα ξενόγλωσσα Γυμνάσια δεν πρέπει να καταργηθεί η ελληνική γλώσσα, που είναι στοιχείο της εθνικής κληρονομιάς και του πολιτισμού μας.

Αναγνωρίζουμε την αξία του Προγράμματος της «Βουλής των Εφήβων», που μας δίνει τη δυνατότητα να εκφράζουμε ελεύθερα τη γνώμη μας και ελπίζουμε οι προτάσεις μας να λαμβάνονται υπόψη για ένα καλύτερο αύριο.»

Οι Έφηβοι Βουλευτές Φρόσω Νικίτα, Αγγελική Παπαδοπούλου, Θανάσης Τυροβολάς, Ερμής Προφάντης, Μαρία Σαπουνά, Χριστόφορος Τσακαλογιάννης, Αντώνιος Τσιλιγιάννης, Γεώργιος Χρυσασαφούδης, Στέλλα Μωυσή, Ιωάννα Πολομαρκάκη, Ελένη Ξυλούρη, Νικήτας Σιδηρόπουλος, Βανέσα Παρμενοπούλου, Θεόφιλος Τσεντερίδης και Μαρία Τζιλί διατύπωσαν προτάσεις, που δεν περιλαμβάνονται στη Σύνοψη Κειμένων, αρμοδιότητας της Επιτροπής Μορφωτικών Υποθέσεων.

Όσες εκ των προτάσεων έγιναν δεκτές, μετά από ψηφοφορία, καταγράφονται στην Έκθεση της Επιτροπής.

Στη συνέχεια η Σύνοψη Κειμένων, αρμοδιότητας της Επιτροπής Μορφωτικών Υποθέσεων, έγινε δεκτή, κατ' αρχήν, ομόφωνα, κατά θέμα και στο σύνολό της κατά πλειοψηφία.

Ειδικότερα, τα θέματα «Αξιολόγηση – Επιμόρφωση των εκπαιδευτικών», «Βιβλία – Βιβλιοθήκες», «Γλώσσα», «Ελληνική Παράδοση», «Επαγγελματικός Προσανατολισμός», «Αναλφαβητισμός», «Σχολική Ζωή», «Αθλητισμός – Ολυμπιακοί Αγώνες» και «Πολιτισμός – Καλές Τέχνες» έγιναν δεκτά κατά πλειοψηφία.

Τα θέματα «Εκπαιδευτικά Συστήματα – Εξετάσεις» και «Θρησκεία – Κλήρος – Αιρέσεις», απορρίφθηκαν, κατά πλειοψηφία.

ΕΚΘΕΣΗ

Η Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων (Β' Τμήμα) της «Βουλής των Εφήβων» κατά την εξέταση των θεμάτων «Αξιολόγηση - Επιμόρφωση Εκπαιδευτικών, Βιβλία - Βι-

βλιοθήκες, Γλώσσα, Εκπαιδευτικά Συστήματα – Εξετάσεις, Ελληνική Παράδοση, Θρησκεία - Κλήρος - Αιρέσεις, Επαγγελματικός Προσανατολισμός, Αναλφαβητισμός, Σχολική Ζωή, Αθλητισμός – Ολυμπιακοί Αγώνες, Πολιτισμός – Καλές Τέχνες», που περιλαμβάνονται στη Σύνοψη Κειμένων των μαθητών της Α', Β' και Γ' Τάξης του Ενιαίου Λυκείου και των Τ.Ε.Ε., Α' και Β' Κύκλου, από την Ελλάδα και τον Απόδημο Ελληνισμό και των μαθητών της Α' και Β' Τάξης των Λυκείων και των Τεχνικών Σχολών από την Κύπρο, που συμμετείχαν στο εκπαιδευτικό πρόγραμμα "Βουλή των Εφήβων", Θ' Σύνοδος 2003-2004, αφού έλαβε υπόψη τις αγορεύσεις της Εισηγήτριας Φρόσως Νικίτα, καθώς και των μελών της, αποδέχθηκε τη Σύνοψη των Κειμένων, κατ' αρχήν, ομόφωνα, κατά θέμα και στο σύνολό της, κατά πλειοψηφία, και εισηγείται την ψήφισή της από την Ολομέλεια της Βουλής των Εφήβων, με την προσθήκη των παρακάτω νέων προτάσεων των Εφήβων Βουλευτών-μελών της Επιτροπής.

1. Τακτική ενημέρωση των μαθητών του Λυκείου για τα πολιτικά ζητήματα, με στόχο τη δημιουργία πολιτικά συνειδητοποιημένων ατόμων. (κατά πλειοψηφία)

2. Ενθάρρυνση από τους καθηγητές και το Υπουργείο Παιδείας για τη δημιουργία σχολικών μουσικών συγκροτημάτων και διοργάνωση εκδηλώσεων εντός του σχολείου, τα έσοδα των οποίων θα διατίθενται σε φιλανθρωπικά ιδρύματα. (κατά πλειοψηφία)

3. Κατάργηση των Φροντιστηρίων και παράλληλη ένταξη των καθηγητών στα Σχολεία, μετά από αξιολόγηση. (κατά πλειοψηφία)

4. Θεσμοθέτηση της αξιολόγησης σε όλους τους χώρους της εκπαίδευσης, με στόχο, μετά από πάροδο πενταετίας, την επιλογή των πραγματικά ικανών και με διάθεση προσφοράς καθηγητών. (κατά πλειοψηφία)

5. Ορισμός του Υπουργού Παιδείας από Διακομματική Επιτροπή, που θα περιλαμβάνει μαθητές και καθηγητές, για χρονικό διάστημα μιας τετραετίας, άσχετα με την εκάστοτε κυβέρνηση. (κατά πλειοψηφία)

6. Αξιοποίηση και άλλων πηγών μάθησης (Internet, εξωσχολικά βιβλία). (ομόφωνα)

7. Διδασκαλία της γλώσσας στο δημοτικό σχολείο, από φιλόλογους και εκμάθηση γλωσσικών παιχνιδιών, που θα καλλιεργούν τη φαντασία και τη δημιουργικότητα. (κατά πλειοψηφία)

8. Δωρεάν διανομή ενός λεξικού σε κάθε μαθητή. (κατά πλειοψηφία)

9. Διδασκαλία της τοπικής ιστορίας, με στόχο τη διατήρηση των ηθών και των εθίμων. (κατά πλειοψηφία)

10. Ενίσχυση των τοπικών συλλόγων και παροχή κινήτρων για την αναβίωση των τοπικών γλωσσικών ιδιωμάτων. (κατά πλειοψηφία)

11. Σύνταξη των κειμένων των δελτίων ειδήσεων των Μέ-

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΦΗΒΩΝ

των Μαζικής Ενημέρωσης από φιλόλογους. (κατά πλειοψηφία)

12. Ίδρυση νηπιαγωγείων, γυμνασίων, λυκείων και πανεπιστημίων, κυρίως στην ύπαιθρο. (κατά πλειοψηφία)

13. Μέριμνα για την ιατροφαρμακευτική περίθαλψη των μαθητών. (κατά πλειοψηφία)

14. Διάθεση διπλάσιου χρόνου εξετάσεων στους δυσλεκτικούς. (κατά πλειοψηφία)

15. Τέλεση «Ολυμπιάδας των Νέων», ανά τετραετία, στην Αρχαία Ολυμπία. (κατά πλειοψηφία)

16. Καθιέρωση της αναπαράστασης των Ολυμπιακών Αγώνων στο Αρχαίο Στάδιο της Ολυμπίας, μετά την τελετή αφής της φλόγας. (κατά πλειοψηφία)

17. Δημιουργία τμημάτων κλασικού μπαλέτου στα, ήδη, υπάρχοντα μουσικά σχολεία. (κατά πλειοψηφία)

18. Ίδρυση σχολείων καλλιτεχνικής έκφρασης, επιχορηγούμενων από το Κράτος και με διασφάλιση δωρεάν φοίτησης και σίτισης για τους μαθητές. (κατά πλειοψηφία)

19. Απονομή διπλωμάτων ή τίτλων σπουδών στους μαθητές, που θα πιστοποιούν τη γνώση των καλλιτεχνικών τους δεξιοτήτων και θα συμβάλουν στην επαγγελματική τους αποκατάσταση ως καθηγητών χορού ή επαγγελματιών χορευτών. (κατά πλειοψηφία)

20. Απαλλαγή των νέων βιβλίων από τον ακαδημαϊκό και σοβαροφανή τρόπο γραφής, ώστε να γίνουν περισσότερο ελκυστικά για τους νέους. (κατά πλειοψηφία)

21. Γεωγραφική διεύρυνση των προγραμμάτων συνεργασίας σχολείων, που εφαρμόστηκαν σε ευρωπαϊκό επίπεδο, ώστε να φέρουν σε επαφή και νέους εκτός της Ευρωπαϊκής Ένωσης. (κατά πλειοψηφία)

22. Ανακήρυξη ως ιστορικά διατηρητέων κτηρίων των εργατικών πολυκατοικιών και των πρώτων προσφυγικών κατοικιών στη Νίκαια, στην Καισαριανή και αλλού, και συντήρηση αναθηματικών πλακών και μικρότερων μνημείων, ώστε να αναδεικνύεται η σύγχρονη ιστορία. (κατά πλειοψηφία)

23. Δημιουργία εκπαιδευτικών προγραμμάτων, με θέμα-τα σύγχρονης ιστορίας και εξασφάλιση δυνατότητας παρα-

κολούθησης από όλους τους μαθητές. (κατά πλειοψηφία)

24. Ενίσχυση του προγράμματος της πρόσθετης διδακτικής στήριξης στα επαρχιακά σχολεία και χορήγηση επιδομάτων, ανάλογα με την οικονομική κατάσταση των οικογενειών των μαθητών. (κατά πλειοψηφία)

25. Σύσταση φορέα συνεργασίας των Υπουργείων Πολιτισμού και Εξωτερικών για την προστασία, τη διαφύλαξη και την προβολή του ελληνικού πολιτισμού στο εξωτερικό. (κατά πλειοψηφία)

26. Ίδρυση κέντρων εκμάθησης της ελληνικής γλώσσας και ιστορίας σε ολόκληρο τον κόσμο. (κατά πλειοψηφία)

27. Οργάνωση σεμιναρίων για θέματα καθημερινής συμπεριφοράς, προσιτά σε όλους τους πολίτες. (κατά πλειοψηφία)

28. Μετονομασία των Παραολυμπιακών σε Υπερολυμπιακούς Αγώνες και προβολή από τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης, ανάλογη με εκείνη των Ολυμπιακών Αγώνων. (κατά πλειοψηφία)

29. Επίσκεψη σχολείων στα στάδια, κατά τη διάρκεια των Παραολυμπιακών Αγώνων, με στόχο την ενθάρρυνση των αθλητών. (κατά πλειοψηφία)

30. Αποστολή καθηγητών στα ελληνόφωνα χωριά της Κάτω Ιταλίας για τη διδασκαλία της ελληνικής γλώσσας και οργάνωση προγράμματος ανταλλαγής μαθητών. (κατά πλειοψηφία)

31. Δημιουργία προϋποθέσεων για την επίσκεψη Ελλαδιτών στα ελληνόφωνα χωριά της Κάτω Ιταλίας. (κατά πλειοψηφία)

Αθήνα, 12 Σεπτεμβρίου 2004

Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ
ΜΟΡΦΩΤΙΚΩΝ ΥΠΟΘΕΣΕΩΝ (Β' ΤΜΗΜΑ)

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ-ΓΣΑΡΟΥΧΑ
ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ ΣΕΡΡΩΝ

